

ภาษาเกย์ : การศึกษาวิเคราะห์

ปริญญาโท
ของ
ยุทธนา นันทิวิธวิภา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
พฤษภาคม 2547

ภาษาเกย์ : การศึกษาวิเคราะห์

ปริญญาโท
ของ
ยุทธนา นันทวิธวิภา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

พฤษภาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาษาเกย์ : การศึกษาวิเคราะห์

บทคัดย่อ
ของ
ยุทธนา นันทวิธวิภา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
พฤษภาคม 2547

GAY LANGUAGE : AN ANALYTICAL STUDY

AN ABSTRACT

BY

YUTTANA NUNTIWATWIPA

Presented in partial fulfillment of the requirements

for the Master of Education degree in Thai

at Srinakharinwirot University

May 2004

ยุทธนา นันทวิจิตรวิภา. (2547). *ภาษาเกย์: การศึกษาวิเคราะห์*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม.
อาจารย์วิรุฬห์รัตน์ ไฉนงัน, ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวดี ภูประดิษฐ์.

การวิจัยครั้งนี้ตั้งจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์การใช้ภาษาเกย์ที่แสดงวัฒนธรรมการใช้ภาษา เฉพาะกลุ่มในด้านการใช้เสียง การใช้คำ และการใช้สำนวน จากการใช้ภาษาของเกย์ที่เปิดเผยตัว และกลุ่มที่เปิดเผยตัวเฉพาะผู้ที่สนิทสนม กลุ่มละ 3-7 คน รวมทั้งสิ้น 40 คน ด้วยวิธีสุ่มตัวอย่าง อย่างง่าย ทั้งนี้ไม่คำนึงถึงตัวแปรกลุ่มอาชีพ วัย การศึกษา และปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ โดยวิธี เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์และฟังบทสนทนาของกลุ่มเกย์พร้อมบันทึกเสียงลงในแถบบันทึกเสียง ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2543 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2544 จากนั้น นำข้อมูลมาถอดเสียงเป็น ลายลักษณ์อักษร เสียงที่มีลักษณะพิเศษใช้การถ่ายเสียงโดยใช้สัทอักษรแบบ IPA ชนิดการถอดเสียงแบบละเอียด แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า เกย์ที่อยู่ในกลุ่มที่สนิทสนมกันมีวัฒนธรรมการใช้ภาษาแตกต่างจาก ภาษาทั่วไป 3 วิธี คือ 1) การใช้เสียงเพื่อสื่ออารมณ์ เช่น การทอดเสียงท้ายพยางค์เพื่อหยอกล้อหรือ ประชดประชัน การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงสูงหรือเสียงต่ำกว่าพยางค์ปกติ เพื่อแฝงอารมณ์และ ความรู้สึกพิเศษ เช่น ตื่นเต้น ล้อเลียน ประชดประชัน นอกจากการเน้นเสียงเพื่อสื่ออารมณ์แล้วยัง ใช้วิธีการเพิ่มเสียง ตัดเสียง และเปลี่ยนหน่วยเสียงของสระหรือพยัญชนะเพื่อการสร้างศัพท์ ใช้ แทนคำต้องห้าม 2) การใช้คำมีทั้งคำสแลงแท้และคำสแลงไม่แท้ คำสแลงแท้สร้างคำด้วยวิธีการ เลียนเสียงธรรมชาติ การกำหนดคำขึ้นใหม่ การใช้อักษรย่อ การเพิ่มเสียง ตัดเสียง และ เปลี่ยนหน่วยเสียง การลากเข้าความ ภาษาเกย์มีทั้งการใช้คำหยาบและการสร้างคำ เพื่อเลียนคำหยาบ คำสแลงไม่แท้ ใช้คำที่บิในความหมายใหม่ และใช้คำทั้งความหมายและ หน้าที่ใหม่ การใช้คำใส่ประกอบคำในความหมายสแลง การใช้คำต่างประเทศทั้งความหมายเดิมและ ความหมายสแลง การสร้างภาษาพิเศษเฉพาะกลุ่ม 2 ชนิด คือ ภาษาธูและการลากเข้าความ แบบพิเศษเพื่อเป็นรหัสเฉพาะกลุ่ม 3) การใช้สำนวนพบการเล่นสำนวนในความหมายใหม่ และ สร้างสำนวนเลียนแบบสำนวนเดิม การสร้างสำนวนใหม่เพื่อใช้เฉพาะกลุ่ม การใช้สำนวนคล้องจอง สำนวนเปรียบเทียบแบบกล่าวเกินจริง สำนวนประชดประชัน ล้อเลียนคู่สนทนา ลักษณะเด่น ที่ปรากฏเป็นสำนวนพิเศษประจำบุคคล คือ ภาษาเกย์สรรคำโดยใช้คำในกลุ่มคำของเพศหญิงมาใช้ ในชีวิตประจำวันของเกย์ ทั้งคำเรียกขาน คำลงท้าย คำแสดงเพศ และการสร้างสำนวน นอกจากนี้ เกย์ทุกกลุ่มใช้คำว่า “สุดฤทธิ์” เป็นคำขยายเพื่อแสดง ความหมายว่ามาก

Yuttana Nuntiwatwipa. (2004). *Gay Language: An Analytical Study*. Master thesis, M.Ed. (Thai). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University, Advisor Committee: Miss. Wiroonrat Chanaingoon, Assist.Prof.Suwadee Bhupradit.

The purpose of this research was to analyze the culture of Gay Language usage, especially sound symbolism, words and idioms by collecting information from openly gays and their close friends with 3-7 per group. In total 40 people were interviewed and their dialogues were kept on a tape recorder from November 1st, 2000 to December 31st, 2001 independent upon occupation, age, education and other circumstance variables then Phonetic Transcription in IPA (The International Phonetic Alphabet) by Narrow Transcription and analysis was performed.

The results of the study were different culture between general language and close gay groups are as follows: 1) The sound symbolism of speaker's emotion such as prolongation of the last syllable for sarcasm and mimic. Moreover high and low intensifying tone were shown in speaker's feeling and concealed emotion eg. excitement, tease and sarcasm. Other emotion sounds were add, loss and change of phoneme to vocabulary formation. 2) They were found to have slang from onomatopoeia, new word formation, initial, add, loss, change of phoneme, prolongation and ignoring of taboos. On the other hand there was artificial slang to use opaque in only new meaning and both new function and meaning. Only transparent and some part of foreign words might be composed of slang meaning and other part used in origin meaning. Similarly special jargon was found in 2 groups; special prolongation and "Ru language". 3) Idioms were found in new meaning, imitation from previous idioms, word formation for particular group, rhyme idioms, hyperbole comparable idioms, sarcasm idioms, and mimic idioms with interlocutors. Obvious personal stylistical meaning was word selection, which had words for female in everyday usage with address term, final particle, gender words and idioms. Besides the above mentioned "Sutrit" was the modifier of gay language to mean "excess".

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญาบัตร
เรื่อง

ภาษาเกย์ : การศึกษาวิเคราะห์

ของ
นายยุทธนา นันทวิธวิภา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพรณี หะวานนท์)
วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญาบัตร

.....ประธาน
(อาจารย์วิรุฬห์รัตน์ ไฉนงุ่น)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวดี ภูประดิษฐ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์พัชนี โชติกเสถียร)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์วิรุฬห์รัตน์ ใจนงัน ประธานควบคุมปริญญาโท ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวดี ภูประดิษฐ์ กรรมการควบคุมปริญญาโท ทั้งสองท่านได้กรุณาช่วยเหลือ แนะนำแนวทางตลอดจนเสนอแนะข้อมูลอันเป็นประโยชน์ และตรวจสอบความถูกต้อง แก้ไขเนื้อหาจนกระทั่งปริญญาโทเสร็จสมบูรณ์ ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล และอาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ซึ่งช่วยให้ข้อเสนอแนะ ดีชม และขัดเกลาจนทำให้ปริญญาโทฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. อัมพร สุขเกษม, รองศาสตราจารย์ อัครา บุญทิพย์, อาจารย์นิตยา บุญสิงห์ และคณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย และภาษาตะวันออกทุกท่านที่ให้ความรู้ และอบรมสั่งสอนจนทำให้ผู้วิจัยมีความรู้อันเป็นแนวทางการจัดทำปริญญาโท ขอกราบขอบพระคุณเป็นพิเศษแด่ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิพุธ โสภวงศ์ ที่ให้ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ และกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์บังอร ฤทธาภรณ์ ผู้ล่วงลับไปแล้ว อาจารย์ผู้แนะนำแนวคิดหัวข้อปริญญาโท

ขอบคุณสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่ให้โอกาสและมอบทุนค่าใช้จ่ายในการเรียนครั้งนี้ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มอบทุนการทำวิจัย ขอขอบคุณผู้บริหาร และเพื่อนอาจารย์ของวิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ที่ให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา ขอขอบคุณครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาจนมีวันนี้

ขอบคุณเพื่อน ๆ วิชาเอกภาษาไทยร่วมรุ่นทั้ง 7 คน ที่ช่วยเหลือด้วยดี ขอขอบคุณเป็นพิเศษต่อเพื่อนเกย์ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 40 คน จนทำให้งานวิจัยสำเร็จ ขอขอบคุณอาจารย์เทพนคร ทาคง และอาจารย์ชาติรี ถนอมวงษ์ ที่ช่วยหาข้อมูลเพิ่มเติม และเอื้อเฟื้อในการยืมเอกสาร ขอขอบคุณเจ้าของงานวิจัย เอกสารทุกเล่มที่ใช้อ้างอิงในปริญญาโทฉบับนี้

กราบขอบพระคุณ คุณพ่อฉวี นันทวิฑูริกา แม้ท่านจะไม่ได้เห็นความสำเร็จในครั้งนี้ ขอขอบคุณ คุณแม่ พี่ ๆ หลาน ๆ และพี่รินทร์ ที่ดูแลและให้กำลังใจโดยตลอด และขอบคุณด้วยหัวใจทั้งหมดแก่คุณศรศักดิ์ อังกรสิริภัทร ที่ช่วยเหลือ จัดพิมพ์ เรียบเรียง ตรวจสอบต้นฉบับ และให้กำลังใจด้วยดีมาตั้งแต่เริ่มต้น

ประโยชน์จากปริญญาโทเล่มนี้ ผู้วิจัยยกให้เป็นความดีของเพื่อนเกย์ทั้ง 40 คน แม้บางคนไม่มีโอกาสได้อ่านปริญญาโทเล่มนี้แล้วก็ตาม ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่านปริญญาโทเล่มนี้คงมีความรู้สึก และเข้าใจเกย์มากขึ้น และยอมรับว่าเกย์ ไม่ใช่ความเป็นอื่นของสังคม เกย์คือมนุษย์ที่มีรสนิยมแตกต่างจากคนทั่วไปเท่านั้น แต่เกย์สามารถสร้างสรรค์สิ่งดี ๆ ให้โลกนี้ได้อีกมาก หากโลกนี้เป็นสีส้ม ขอให้วางใจให้เกย์ได้ระบายสีม่วงจะทำให้โลกสวยงามขึ้น เพื่อให้โลกมีชีวิตชีวาอย่างน่าอัศจรรย์

ยุทธนา นันทวิฑูริกา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	4
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	5
เอกสารที่ให้ความรู้เกี่ยวกับคำ ความหมายของคำ สำนวน และโวหาร.....	5
เอกสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างภาษาเฉพาะกลุ่ม.....	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม.....	18
2 การวิเคราะห์ภาษาเกย์.....	21
1. การใช้เสียง.....	22
1.1 การเปลี่ยนหน่วยเสียงพยัญชนะ.....	23
1.1.1 การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะต้น.....	23
1.1.2 การเพิ่มเสียงพยัญชนะท้าย.....	24
1.1.3 การตัดเสียงพยัญชนะท้าย.....	25
1.1.4 การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะท้าย.....	28
1.2 การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระ.....	29
1.2.1 การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระสั้นเป็นสระยาว.....	29
1.2.2 การทำให้หน่วยเสียงสระยาวเป็นเสียงยาวกว่าเดิม.....	31
1.2.3 การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระยาวเป็นสระสั้น.....	34
1.2.4 การเปลี่ยนระดับเสียงสระ.....	36
1.3 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้น.....	37
1.3.1 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ.....	37
1.3.1.1 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ คำพยางค์เดี่ยว.....	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)	1.3.1.2 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ ปรากฏในคำหลายพยางค์.....	40
	1.3.1.2.1 การใช้วรรณยุกต์เน้นในคำซ้ำ.....	40
	1.3.1.2.2 การใช้วรรณยุกต์เน้นในคำหลายพยางค์.....	43
	1.3.2 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงต่ำกว่าวรรณยุกต์ปกติ ต่ำกว่าเสียงมาตรฐาน.....	44
	1.3.2.1 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงต่ำกว่าวรรณยุกต์ปกติ ในคำพยางค์เดียว.....	44
	1.3.2.2 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงต่ำกว่าวรรณยุกต์ปกติ ในคำประสมและกลุ่มคำ.....	48
	1.4 การรวมเสียง.....	51
2.	การใช้คำ.....	52
	2.1 การใช้คำสแลง.....	52
	2.1.1 การใช้คำสแลงแท้.....	52
	2.1.1.1 การใช้คำสแลงด้วยวิธีการเลียนเสียง.....	53
	2.1.1.2 การใช้คำสแลงด้วยวิธีการกำหนดคำขึ้นมาใหม่.....	55
	2.1.1.3 การใช้คำสแลงด้วยวิธีการใช้แนวเทียบคำเดิม.....	57
	2.1.1.3.1 การใช้อักษรย่อ.....	57
	2.1.1.3.1.1 การใช้อักษรย่อภาษาไทย.....	57
	2.1.1.3.1.2 การใช้อักษรย่อภาษาต่างประเทศ.....	57
	2.1.1.3.1.3 การใช้อักษรย่อภาษาไทยแล้วลากเข้าความ เป็นอักษรย่อต่างประเทศ.....	59
	2.1.1.4 การเพิ่มเสียงพยัญชนะท้าย.....	60
	2.1.1.5 การตัดเสียงพยัญชนะท้าย.....	60
	2.1.1.6 การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะและสระ.....	60
	2.1.1.7 การตัดคำ.....	60
	2.1.1.7.1 การตัดพยางค์หน้า.....	61
	2.1.1.7.2 การตัดพยางค์หลัง.....	64
	2.1.1.7.3 การตัดพยางค์หน้าและพยางค์หลัง.....	67
	2.1.1.8 การลากเข้าความ.....	68

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)	3.3.1.1 การใช้คำเรียกขานผู้พูด.....	133
	3.3.1.2 การใช้คำเรียกขานผู้ฟัง.....	136
	3.3.1.2.1 คำเรียกสรรพนามบุรุษที่ 2.....	136
	3.3.1.2.2 คำเรียกญาติ.....	138
	3.3.1.2.3 การใช้กลุ่มคำ.....	139
	3.3.1.2.4 การใช้คำนำหน้านาม + ชื่อผู้ฟัง.....	141
	3.3.1.3 การใช้คำเรียกขานผู้และผู้พูดกล่าวถึง.....	142
	3.3.1.3.1 คำเรียกสรรพนามบุรุษที่ 3.....	142
	3.3.1.3.2 การใช้กลุ่มคำ.....	144
	3.3.2 การใช้คำลงท้าย.....	145
	3.3.3 การใช้คำว่าสุดฤทธิ์เป็นคำขยาย.....	147
	3.4 การใช้สำนวนในความหมายพิเศษ.....	148
	3.4.1 การใช้สำนวนเปรียบเทียบ.....	149
	3.4.2 การใช้สำนวนประชดประชัน.....	153
3	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	159
	สรุปผลการวิจัย.....	159
	อภิปรายผล.....	163
	ข้อเสนอแนะ.....	165
	บรรณานุกรม.....	167
	ภาคผนวก.....	171
	ตัวอย่างบทสนทนาจากกลุ่มตัวอย่าง.....	173
	อภิธานศัพท์ (ก) คำและสำนวนที่ปรากฏในงานวิจัย.....	233
	อภิธานศัพท์ (ข) ตัวอย่างภาษาเกย์จากแหล่งข้อมูลอื่นนอกเหนือจากขอบเขต งานวิจัย.....	244
	ประวัติย่อผู้วิจัย.....	253

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มนุษย์อยู่รวมกันเป็นสังคม จึงจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกัน และทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน สิ่งที่มนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกัน เรียกว่า “ภาษา” กาญจนานาคสกุล ได้ให้ความหมายของภาษาสรุปได้ว่า ภาษาเป็นระบบสัญลักษณ์ซึ่งมนุษย์ใช้ติดต่อสื่อสารกัน มีการเรียนรู้สั่งสม และถ่ายทอดกันในสังคม ภาษาในความหมายอย่างแคบ คือ “คำพูด” (กาญจนานาคสกุล. 2541 : 3) ซึ่งสอดคล้องกับที่ ประสงค์ วิทยนสุข และคนอื่นๆ ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาเป็นเครื่องมือของสังคมที่ช่วยให้คนในสังคมสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้สึก ความเข้าใจ ตลอดจนประสบการณ์ซึ่งกันและกันได้อย่างกว้างขวาง ลึกซึ้ง รวมทั้งยังใช้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างหมู่คณะอีกด้วย (ประสงค์ วิทยนสุข และคนอื่นๆ. 2523 : 1)

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และจิราภรณ์ มูลมั่ง ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเกิดภาษาเฉพาะกลุ่ม สรุปได้ว่า บุคคลในสังคมที่มีความคิดเห็นคล้ายคลึงกันจะสร้างภาษาเฉพาะของสังคมนั้น ปัจจัยทางสังคมนอกเหนือจากถิ่นที่อยู่อาศัย เช่น ชชาติพันธุ์ การศึกษา สภาพของสังคม (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2536 : 18-19); (จิราภรณ์ มูลมั่ง. 2537 : 7-9) ความแตกต่างนี้เรียกว่า วิชภาษาสังคม (Social Variety) ซึ่งทำให้ภาษามีลักษณะแตกต่างจากภาษามาตรฐาน มีสาเหตุสำคัญ 2 ประการ คือ ตัวแปรทางภาษา (Linguistic Variable) หมายถึง รูปแบบภาษาที่ จัดให้เป็นตัวแปรในการวิเคราะห์ภาษาศาสตร์สังคม ตัวแปรทางสังคม (Social Variable) หมายถึง ปัจจัยทางสังคมที่ทำให้ภาษาเกิดความหลากหลาย การรวมตัวกันของคนในสังคม สัมพันธภาพระหว่างบุคคลในชุมชนหรือบุคคลที่มีลักษณะแนวคิด วิถีชีวิตที่คล้ายกันจะสร้างภาษาพิเศษอันมีลักษณะเฉพาะเพื่อใช้ในการสื่อสารของสังคมนั้น ๆ ตั้งแต่สังคมเล็กไปจนถึงสังคมที่ใหญ่กว่า ปัจจัยข้างต้นจึงเกิดภาษาพิเศษขึ้นหลากหลาย เช่น ภาษาเฉพาะสาขาอาชีพ ภาษาสื่อมวลชน ภาษาโฆษณา ภาษาการเมือง ภาษาของวัยรุ่น ภาษาเฉพาะกลุ่ม เป็นต้น

ในระยะเวลา 10 ปี ที่ผ่านมา สังคมไทยมีความซับซ้อน และเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการดำเนินชีวิต กฎเกณฑ์ของสังคมเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์ ได้กล่าวถึง การเปลี่ยนแปลงของสังคมอีกประการหนึ่งคือพฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ (Sexual Orientation Disturbances) ซึ่งหมายถึงพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก และมีความผันแปรไปจากบรรทัดฐานของสังคม อาจเรียกว่า เพศที่สาม (ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์. 2527 : 55) ทั้งนี้ ฉลอง แนวพานิช ได้กล่าวว่า เมื่อสมาคมจิตแพทย์อเมริกาได้ประชุมอภิปรายครั้งใหญ่เกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศ และได้มีมติประกาศว่า พฤติกรรมดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นความผิดปกติหรือวิถติการ อีกต่อไป ส่งผลให้คนรักร่วมเพศกล้าเปิดเผยตัวต่อสังคมมากขึ้น

(ฉลอง แนวพานิช. 2529 : 54) และรวมตัวเป็นกลุ่มขึ้นมา โดยใช้คำเรียกที่แพร่หลายว่าเกย์ (GAY) หมายถึง สุนัขขนาน สดชื่น ร่าเริง แจ่มใส มีชีวิตชีวา หรือสดใส มีพลัง (วัลลภ ปิยะมโนธรรม. 2532 : 63)

กลุ่มสังคมเกย์เป็นอีกสังคมหนึ่งที่มีความพิเศษเฉพาะกลุ่มทั้งวิถีชีวิต การสมาคม ตลอดจนการใช้ภาษาซึ่งมีลักษณะเฉพาะ ในส่วนการใช้ภาษานั้นมีการใช้คำ การสร้างศัพท์ และการสร้างสำนวน ซึ่งสอดคล้องกับปัจจัยของภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics) ว่าด้วย วิถีภาษาสังคม (Social Variety) ลักษณะภาษาของเกย์มีความพิเศษทั้งด้านการใช้คำเป็นภาษาสัญลักษณ์มีความหมายแตกต่างจากความหมายเดิม มีการสร้างภาษาเฉพาะในสังคมเกย์ และได้ขยายออกสู่สังคมปกติ จารุวรรณ กันทะนิตย์ ได้กล่าวว่า เกย์มีบทบาท และเป็นที่ยอมรับมากขึ้น การแสดงทางโทรทัศน์ หรือ ภาพยนตร์ ก็จะมีผู้แสดงที่เกย์ร่วมแสดงด้วย รายการโทรทัศน์บางรายการอาจใช้พิธีกรที่เป็นเกย์ หรือเชิญเกย์เข้าร่วมรายการ การยอมรับให้เกย์ปรากฏตัวทางสื่อมวลชนทำให้ภาษาเกย์ เป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้น และในที่สุดมีผู้นำภาษาเกย์ไปใช้ เช่น ภาษาของสื่อมวลชน ภาษาโฆษณา ภาษาในวรรณกรรม เป็นต้น (จารุวรรณ กันทะนิตย์. 2531 : 7)

ตัวอย่างการใช้ภาษาเกย์ที่ปรากฏในวรรณกรรม

“...แล้วข้าง ๆ นั้นใครล่ะ อ้อ!...**หึงชะนี**จอมขวัญ นิ่งนี่แสบนักทำผมเจ็บปวดหลายเรื่อง แต่จะว่าไปจอมขวัญเขาเป็น “**หึงง์เหล็ก**” นะครับคุณผู้ชม ความเข้มแข็งของเขาทำเอา**ชายอารมณ์ดอกไม้อย่าง**ผมต้องสะเทือนอาย...”

(วีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์. (2543). *ซากดอกไม้*: หน้า 397.)

หึงชะนี เป็นการใช้ศัพท์สแลงที่มีความหมายเปลี่ยนไปจากเดิม ในที่นี้ หมายถึง ผู้หญิง โดยใช้แนวเทียบความหมายเทียบกับพฤติกรรมธรรมชาติของชะนีที่ร้องเสียงดัง ผัว ผัว

หึงง์เหล็ก เป็นการสร้างคำโดยใช้คำประสมเพื่อให้เกิดความหมายใหม่ มาจากคำว่า หึงง์ ในความหมายเดิม ร่วมกับกับคำว่า เหล็ก ได้คำใหม่ ซึ่งหมายถึง ผู้หญิงที่มีความเข้มแข็งแกร่ง

ชายอารมณ์ดอกไม้ เป็นการสร้างสำนวนใหม่ โดยเปรียบเทียบว่าชายมีอารมณ์เหมือนดอกไม้ คำว่า ดอกไม้ มีลักษณะความหมายแฝง คือ อ่อนไหว สวยงาม แสดงถึง ความเป็นผู้หญิง ดังนั้น สำนวน ชายอารมณ์ดอกไม้ หมายถึง ผู้ชายที่มีอารมณ์อ่อนไหวแบบผู้หญิง ซึ่งหมายถึง เกย์

ตัวอย่างการใช้ภาษาเกย์ที่ปรากฏในสื่อมวลชน

“...เขวากันว่านางค์บางรายที่ทำซ่า **ไฮ...ไฮ** (ย่อมาจาก ไฮโซไฮตี้) ออกงานสังคม ระยะเวลาหลัง ๆ นี้ อย่างถึยิบ ด้วยลักษณะ สวย **เร็ด** เซ็ด รวย... แท้ที่จริงแล้ว เป็นการประดิษฐ์คิดค้น

แต่หนหลังทั้งเพ เมื่อก่อนซีก็ดูดีในแบบของตัวเอง... แต่ภายหลังเมื่อซีติดลมบนในวงสังคมซึ่งไม่สามารถบอกได้ว่าจับต้นชนปลายอย่างไร... ก็ดูเธอเปลี่ยนไป”

.....

...แรกเริ่มคุณลูกยังไม่ค่อยเป็นที่รู้จักของสาธารณชน คุณแม่ก็ต้องทำหน้าที่ดันเต็มสูบ เห็นว่าคุณลูกมีหน้าเฝือทางสื่อน้อยไปนิดดดด... ซีก็เลียบ ๆ เคียง ๆ หรือถึงขั้นถามตรง ๆ กับนักข่าว มีอะไรจะสัมภาษณ์น้องใหม่ค้า... คุณแม่เจ็ดสุดฤทธิ์ มีหรือคุณลูกจะไม่ทั้งโด่งทั้งดัง

(รวมแม่ที่รวมมิตร. (2546, 31 ธันวาคม) . เติลินิวส์. หน้า 22)

ไฮ...ไฮ ใช้วิธีการขึ้นเสียงสูงพยางค์หน้าและลากเสียงยาวคล้ายวิธีการใช้เสียงเน้นพยางค์ในภาษาไทย

เร็ด เป็นการนำคำในภาษาไทยมาใช้ (ดู เร็ด หน้า 71)

ซี ใช้สรรพนามเหมือนคำในภาษาไทย (ดู ซี หน้า 142)

นิดดดด... ใช้วิธีการทอดเสียงท้ายพยางค์เพื่อประชดประชันเหมือนการลากเสียงในภาษาไทย

สุดฤทธิ์ ใช้คำว่า สุดฤทธิ์ เป็นคำขยายเหมือนภาษาไทย (ดู สุดฤทธิ์ หน้า 147)

แม่ (คัดลอกตามต้นฉบับ...ผู้วิจัย) เป็นศัพท์ที่ปรากฏในภาษาไทย หมายถึง นินทา

ด้วยเหตุที่ใช้ภาษาของเกย์มีลักษณะพิเศษทั้งความหมาย การนำคำมาใช้ การสร้างภาษาที่แตกต่างไปจากภาษามาตรฐานหลายประการทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาภาษาไทยในลักษณะด้านต่าง ๆ เช่น การใช้เสียง การสร้างและการใช้คำ ความหมายในปริบท การสร้างและการใช้สำนวน อันเป็นลักษณะพิเศษของภาษาไทย เพื่อเป็นประโยชน์และแนวทางในการศึกษาภาษาเฉพาะกลุ่มของสังคมอื่นต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อวิเคราะห์การใช้ภาษาของเกย์ในด้าน การใช้เสียง การใช้คำ การสร้างสำนวน และ การใช้สำนวน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ทำให้ทราบลักษณะของภาษาเกย์ ในด้าน การใช้เสียง การใช้คำ การสร้างสำนวน และ การใช้สำนวนซึ่งเป็นการศึกษาการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มซึ่งมีวัฒนธรรมพิเศษ อันจะทำให้เห็นความสามารถในทางใช้ภาษาของกลุ่มเกย์ และรู้จัก เข้าใจวิถีชีวิตของเกย์มากขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การวิเคราะห์ภาษาเกย์ ศึกษาจากการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลที่เป็นเกย์ที่เปิดเผยตนเอง โดยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน 40 คน โดยเน้นเกย์ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เก็บข้อมูล ตั้งแต่ 1 พฤศจิกายน 2543 – 31 ธันวาคม 2544 ทั้งนี้ไม่คำนึงถึงตัวแปรของกลุ่ม อาชีพ วัย การศึกษา และปัจจัยแวดล้อมอื่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

เกย์ (GAY) หมายถึง กลุ่มชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ (Homosexual) ทั้ง แบบเป็นฝ่ายกระทำ (Active) เรียกว่า เกย์คิง (Gay King) ฝ่ายถูกกระทำ (Passive) เรียกว่า เกย์ควีน (Gay Queen) และแบบผสม (Mixed) เรียกว่า โบท (Both)

ภาษาเกย์ (Gay Language) หมายถึง ภาษาพูดที่มีลักษณะพิเศษที่กลุ่มเกย์ใช้สนทนาเฉพาะในสังคมเกย์

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการศึกษาค้นคว้ามี่ขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับภาษาเฉพาะกลุ่ม การเปลี่ยนแปลงของภาษา เอกสาร และข้อมูลที่ปรากฏการใช้ภาษาเกย์ ได้แก่ หนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์ วิดีทัศน์ที่เป็นภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ ที่มีผู้แสดงเป็นเกย์ เพื่อเป็นแนวการสังเกตพฤติกรรม และ การใช้ภาษาของเกย์

2. รวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการดังนี้

- 2.1 รวบรวมข้อมูลจากวงสนทากลุ่มย่อย ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล กลุ่มละ 3-7 คน รวมทั้งหมด 40 คน แล้วบันทึกเสียงลงในแถบบันทึกเสียง

2.2 สัมภาษณ์การใช้ภาษาของกลุ่มตัวอย่าง บันทึกเสียงการสัมภาษณ์ลงในแถบบันทึกเสียง

3. ถ่ายทอดเสียงที่บันทึกได้เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างละเอียดทั้งหมดสำหรับคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษใช้การถ่ายเสียงโดยใช้สัทอักษร (Phonetic Transcription) ระบบ IPA แบบการถอดเสียงแบบละเอียด (Narrow Transcription)

4. นำข้อมูลมาจัดหมวดหมู่และวิเคราะห์การใช้ภาษาเกย์ที่ปรากฏในประโยคและปริบทในหัวข้อต่อไปนี้

4.1 การใช้เสียง และความหมายตามปริบท อันประกอบด้วย เสียง น้ำเสียง การเน้นเสียง การทอดเสียง เพื่อการสื่อความหมายตามสถานการณ์

4.2 การใช้คำและการสร้างคำ

4.3 การใช้สำนวน

5. เสนอผลการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

1.1 เอกสารที่ให้ความรู้เกี่ยวกับคำ ความหมายของคำ สำนวน และโวหาร

1.2 เอกสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างภาษาเฉพาะกลุ่ม

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

1.1 เอกสารที่ให้ความรู้เกี่ยวกับคำ ความหมายของคำ สำนวน และโวหาร

จอฟฟรีย์ (พรพิไล ศรีอำพันธ์. 2529 : 11 ; อ้างอิงจาก Geoffrey. 1981 : 23) ได้แบ่งความหมายของคำออกเป็น 2 ประเภท คือ ความหมายในตัว (Conceptual Meaning) และความหมายเกี่ยวข้อง (Associative Meaning) ในส่วนของความหมายเกี่ยวข้องแยกเป็น 5 ประเภท คือ ความหมายแฝง (Connotative Meaning) ความหมายของสำนวน (Stylistic Meaning) ความหมายทางอารมณ์ (Emotional Meaning) ความหมายหวน (Reflected Meaning) และความหมาย ปรากฏร่วม (Collocative Meaning) พรพิลาส เรื่องโชติวิทย์ ได้อธิบายว่าความหมายในตัว คือ ความหมายตรง หมายถึง ความหมายประกอบตามรูปศัพท์ จะแสดงหมวดหมู่พร้อมทั้งรายละเอียด รวมถึง เป็นคำตอบของคำถามว่า สิ่งนั้นคืออะไร ส่วนความหมายแฝง

หมายถึง ความหมายส่วนที่ระบุทัศนคติต่อสิ่งที่คำนั้นบ่งถึง แบ่งเป็น ความหมายแฝงด้านความหมาย มี 2 ประเภท คือ ความหมายแฝงด้านนัยประวัติ และความหมายแฝงด้านความรู้สึก ส่วนความหมายแฝงอีก ชนิดหนึ่งคือ ความหมายแฝงที่ตามมาโดยพิจารณาความหมายแฝงของสังคม (Public Connotation) ซึ่งเป็นทัศนคติร่วมกันของคนในสังคม และความหมายแฝงของบุคคล (Private Connotation) ซึ่งเป็นทัศนคติเฉพาะของบุคคลจากประสบการณ์ หรือความรู้สึกส่วนตัว (พรพิลาส เรื่องไซติวิตย์. 2535 : 8-19) ทั้งนี้ สำออง หิรัญบุรณะ (ศนิวาร วุฒทิกุล. 2541 : 5 ; อ้างอิงจาก สำออง หิรัญบุรณะ. 2525 : 6) ได้อธิบายรายละเอียดของความหมายเกี่ยวข้งทั้ง 5 ประเภท สามารถ สรุปได้ดังนี้

1. ความหมายแฝง (Connotative Meaning)

1.1 ความหมายแฝงเกิดจากการอ้างถึง หรือเปรียบเทียบ เป็นความหมายที่ได้จากการคิดถึงอุปนิสัย หรือสมบัติอันเป็นลักษณะสากลของสิ่งนั้น เช่น ความหมายของคำว่า ผู้หญิง อาจเป็น คนช่างพูด ความไม่มีเหตุผล ความขี้แย ความขี้ลาด เจ้าอารมณ์ หรืออาจมีความหมายในเชิงที่ดี เช่น อ่อนหวาน ความเป็นระเบียบ ความเห็นอกเห็นใจ จะมีคำว่า เหมือนกับ ราวกับ ยังกั บ ดูจะคล้ายกับ อยู่ในการเปรียบเทียบ เช่น นารีเหมือนดอกไม้ ทำลับ ๆ ล่อ ๆ ยังกั บ โจร

1.2 ความหมายแฝง อันเกิดจากการเรียกสิ่งที ผู้พูดต้องการพูดถึงว่าเป็นสิ่งอื่น (Metaphor) เช่น เรียกผู้หญิงว่า “ดอกไม้ของชาติ”

1.3 ความหมายเกี่ยวพันอันเกิดจากการใช้สัญลักษณ์ (Symbolism) เช่น ความโกรธเหมือนทะเลบ้า

2. ความหมายของสำนวน (Stylistic Meaning)

ความหมายของสำนวนเป็นความหมายที่ได้จากสภาพทางสังคม สถานการณ์ หรือบุคลิกของผู้พูด แบ่งได้ดังนี้

2.1 สำนวนประจำบุคคล เช่น บางคนจะลงท้ายคำพูดว่า “ใช่ไหมคะ” บ่อย ๆ

2.2 สำนวนของภาษาถิ่น เช่น ภาษาปักษีได้จะใช้คำว่า “พาไป” แทนคำว่า “นำไป” ในภาษากลาง

2.3 สำนวนต่างยุค เช่น ภาษาในสมัยรัชกาลที่ 5, 6 ทีไม่เหมือนภาษาปัจจุบัน เช่น เรียก ผู้อาวุโสว่า “ใต้เท้า” และ ลงท้ายว่า “ขอรับกระผม” ปัจจุบันใช้ “ท่าน” หรือ “คุณ” ลงท้ายว่า “ครับ”

2.4 ส่วนวนภาษาที่ใช้ในสื่อมวลชนชนิดต่าง ๆ ซึ่งต่างจากภาษาพูด หรือเขียนในลักษณะปกติ เช่น

“2 ตำรวจ จับ 3 คนร้าย” แทนที่จะเขียนว่า “ตำรวจ 2 คน จับคนร้าย 3 คน”

2.5 ส่วนวนเฉพาะสาขา เป็นส่วนวนที่ใช้เฉพาะกลุ่ม เช่น ภาษาหมอ ภาษาทนาย ภาษาศาล ภาษาโฆษณา ย่อมแตกต่างกัน

2.6 ภาษาชนชั้น เช่น ภาษาที่จะใช้กับกษัตริย์ พระภิกษุ การใช้ภาษาของผู้ที่เสมอกับผู้พูด ด้อยกว่าผู้พูด ย่อมแตกต่างกัน

3. ความหมายทางอารมณ์ (Emotional Meaning)

เป็นความหมายที่บ่งถึงอารมณ์ และที่ท่าของผู้พูด ความหมายแบบนี้มักจะได้อมาจากความหมายโดยตรง และความหมายแฝงของคำที่ใช้ เช่น

“คนอย่างแกต้องหมดเนื้อหมดตัวก่อนนั้นแหละจึงจะสำนึกกะลาหัว”

4. ความหมายหวน (Reflected Meaning)

ความหมายหวนเกิดจากการที่คำเดียวมีความหมายในตัวได้หลายทาง (Polyseme) เมื่อใช้คำนี้ในความหมายหนึ่งจะคิดถึงอีกความหมายหนึ่ง เช่น

“คันหลัง” อาจหมายถึง รถคันหลัง หรือรู้สึกอยากจะเกาหลัง

5. ความหมายจากการปรากฏร่วม (Collocative Meaning)

เป็นความหมายที่เกิดขึ้นเพราะผู้ฟังคิดถึงคำอื่นที่ปรากฏขึ้นบ่อย ๆ คู่กับคำนั้น เช่น ถ้าได้ยินคำว่า “หมา” ผู้ฟังอาจนึกถึงคำว่า “หวงก้าง”

(พรพิไล ศรีอำพันธ์. 2529 : 11-13 ; อ้างอิงมาจาก สำออง หิริญมูรณะ. 2525 : 1-6)

ท่วงทำนองเกี่ยวกับโวหาร

วิรัช ลภีรัตนกุล ได้กล่าวถึง หลักของการใช้ถ้อยคำโวหารในการพูดสรุปได้ว่า การสื่อความคิดที่ดี ผู้พูดต้องใช้ถ้อยคำให้ถูกต้องตามความหมาย (Accuracy of Meaning) ใช้ถ้อยคำที่

เข้าใจง่าย (Simplicity) ใช้ถ้อยคำให้เหมาะสม (Appropriateness) และใช้ถ้อยคำที่ทำให้มองเห็นภาพ หรือก่อให้เกิดภาพพจน์ (Figure of Speech) (วิรัช ลภีรัตนกุล. 2526 : 103-104) ทั้งนี้ กุหลาบ มัลลิกะมาส ได้อธิบายการใช้โวหารภาพพจน์ สรุปได้ว่าเป็นการไม่กล่าวอย่างตรงไปตรงมา โดยมีเจตนาต่อการเข้าใจ และความรู้สึกมากกว่าการใช้คำธรรมดา การสร้างภาพพจน์มีหลายวิธีแต่ที่นิยมใช้กันมาก คือ

1. การเปรียบเทียบ หรืออุปมาอุปไมย
 - ก. การเปรียบเทียบว่าสิ่งหนึ่งเหมือนอีกสิ่งหนึ่ง (Simile) มีคำแสดงความหมายว่า “เหมือน” คำใดคำหนึ่งปรากฏอยู่
 - ข. การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง (Metaphor) คำที่แสดงว่าเหมือนนั้นไม่ปรากฏอยู่ เป็นการเปรียบเทียบโดยตรงว่า สิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง
2. บุคลวัต หรือ บุคลาธิษฐาน (Personification) มี 3 ลักษณะ คือ
 - ก. สิ่งต่าง ๆ ที่มีใช้คนแต่ทำกริยาอาการเหมือนหนึ่งเป็นคน (Personification)
 - ข. สิ่งต่าง ๆ ที่ไม่ใช่คน หรือไม่มีตัวตน (นามธรรม) สมมติขึ้นเป็นคนทำกริยาอาการอย่างคน และยังมีเนื้อเรื่องเล่าประกอบอีกด้วย (Allegory)
 - ค. สัตว์ที่มีเรื่องเล่าประกอบเป็นนิทานเทียบกับมนุษย์ในเชิงสอนใจต่าง ๆ (Fable)
3. สัญลักษณ์ – สิ่งแทน (Symbol) คือ การใช้สิ่งหนึ่งแทนอีกสิ่งหนึ่ง อาจเป็นคำเดียว เป็นข้อความ เป็นเรื่องเฉพาะตอน หรืออาจเป็นเรื่องทั้งเรื่องก็ได้
4. การกล่าวถึงความขัดแย้งคู่ขนานกัน (Paradox)
5. การกล่าวเกินจริง (Hyperbole)
6. การกล่าวคำน้อยแต่กินใจความหมายกว้างขวาง (Understatement)
7. การใช้คำถามที่รู้คำตอบที่อยู่แล้ว และไม่ต้องการคำตอบอีก (Rhetoric Question)
8. การกล่าวเย้ย กล่าวประชด (Irony หรือ Sarcasm)
9. การกล่าวทำความ เป็นการกล่าวอ้างถึงบุคคล สถานที่ เหตุการณ์ที่สำคัญ ๆ เป็นที่รู้จักกันดีทั่วไป ยกมาประกอบข้อความเมื่อเอ่ยขึ้นมาก็เป็นที่รู้จัก และเข้าใจทันที
10. การเรียบเรียงข้อความที่มีเสียงสัมผัส มีดุลแห่งความหมาย และน้ำหนักของเสียงเท่าเทียมกัน ภาพพจน์ในข้อนี้เป็นท่วงทำนองโวหารของคนในชาติ (Racial Style) อีกด้วย (กุหลาบ มัลลิกะมาส. 2532 : 7-22)

1.2 เอกสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างภาษาเฉพาะกลุ่ม

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ได้กล่าวถึงปัจจัยของภาษาศาสตร์สังคมสรุปได้ว่า ภาษามีการเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมของผู้ใช้ภาษา คือ เพศ วัย ชาติพันธุ์ รวมทั้งสังคมของผู้ใช้

ภาษา ทำให้ภาษามีความหลากหลาย และเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ผู้พูดภาษาคนใดคนหนึ่งไม่ได้ใช้ภาษาเดียวกันตลอดเวลา แต่ต้องใช้ภาษาให้แตกต่างกันไปตามสถานการณ์ ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาของผู้พูด ได้แก่ สถานการณ์ สัมพันธภาพระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง กาลเทศะ วัตถุประสงค์ในการสื่อสาร เรียกว่า บริบทสังคม (Social Context) ทำให้เกิดวัจนลีลา (Style) ของผู้ใช้ภาษา (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2536 : 79) ทั้งนี้ลักษณะ ดารัตนหงษ์ ได้อธิบายถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของภาษามี 2 ประการ คือ

1. สาเหตุ และปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความหมาย
2. ลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางความหมาย

1. สาเหตุ และปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความหมายในภาษาไทย

1.1 ความหมายเลือนราง (Vagueness in Meaning) คือ คำที่มีขอบเขตของความหมายไม่ชัดเจนแจ่มแจ้ง ทำให้ผู้ใช้คำนั้นเกิดความเข้าใจผิด และใช้คำนั้นผิดไปจากความหมายแท้จริง

1.2 คำที่ไม่มีที่ไว้ใช้ หรือไม่ทราบที่มา (Loss of Motivation) คือ คำที่เคยใช้ในสมัยก่อน แต่ปัจจุบันไม่ใช้อีกแล้ว เมื่อมีการนำมากล่าวอ้าง ทำให้ผู้อ่าน หรือผู้ฟังไม่เข้าใจความหมาย

1.3 บุคคลขาดความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำ (Lack of Knowledge of Meaning) เป็นการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำที่เกิดจากผู้เข้าใจความหมายผิด เพราะขาดความรู้ เมื่อได้ยินผู้อื่นพูดหรืออ่านที่มีผู้เขียนไว้ ก็นึกความหมายเองตามบริบท แล้วนำไปใช้ทำให้คำนั้นมีความหมายใหม่ในภาษา

1.4 ความต้องการสร้างคำใหม่ (Needs of new word) เป็นการสร้างคำที่ใช้เรียกคำที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ หรือการรับมาจากสังคมอื่น ๆ มีทั้งการสร้างคำ การใช้แนวเทียบ (Analogy) การทับศัพท์

1.5 คำที่มีความใกล้ชิดกันทางด้าน เวลา สถานที่ และอื่น ๆ (Metonymy) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงด้านความหมายของคำที่อาจใกล้ชิดกันทางด้านเวลา สถานที่ และอื่น ๆ

1.6 คำห้าม (Taboo) คือ คำที่ไม่เหมาะสมจึงมีการเลี่ยงคำให้เป็นมงคล (Euphemism) ชนิดของคำห้ามมี 3 ชนิด ได้แก่ คำห้ามที่เลี่ยงไม่ใช้เพราะเกิดความกลัว (Taboo of Fear) คำห้ามที่เลี่ยงไม่ใช้เพราะเป็นคำหยาบ (Taboo of Propriety) คำห้ามที่เลี่ยงไม่ใช้เพื่อความไพเราะ หรือเหมาะสม (Taboo of Delicacy)

1.7 คำอุปมา (Metaphor) คือ คำที่ใช้เป็นปกติแก่สิ่งหนึ่ง แต่นำเอาไปใช้กับอีกสิ่งหนึ่ง เพราะเห็นว่ามีลักษณะคล้ายคลึงกันทำให้ความหมายกว้างออก ความหมายย้ายที่ หรือความหมายแคบเข้าก็ได้

1.8 การเปลี่ยนแปลงความหมายที่เกิดจากสาเหตุอื่น ๆ เช่น เกิดจากความบังเอิญการใช้คำในบริบททำให้คำเกิดความหมายใหม่

2. ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงทางความหมายในภาษาไทยมี 3 ลักษณะ ได้แก่

2.1 ความหมายแคบเข้า (Specialization of Restriction of Meaning) คือ คำซึ่งเดิมมีความหมายรวมหลายอย่าง แต่ต่อมาถูกนำไปใช้ในความหมายอย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะ

2.2 ความหมายกว้างออก (Generalization or Extension of Meaning) คือ คำซึ่งเดิมมีความหมายเฉพาะอย่างแล้วต่อมานำไปใช้ให้มีความหมายเพิ่มเติม ครอบคลุมถึงคำอื่น

2.3 ความหมายย้ายที่ คือ คำซึ่งย้ายจากความหมายกลางไปเป็นความหมายข้างเคียง ความหมายกลาง ยังคงใช้อยู่แต่ไม่ได้ใช้กันเป็นปกติ คงใช้แต่ในลักษณะเป็นความหมายเฉพาะ ส่วนความหมายที่ใช้กันอยู่เป็นปกติ คือ ความหมายข้างเคียง

การเปลี่ยนแปลงความหมายในภาษาไทย ก่อให้เกิดผล คือ คำบางคำเลิกใช้ เกิดคำใหม่เพิ่มขึ้นในภาษา คำบางคำมีความหมายเพิ่มขึ้น หรือกว้างออก คำบางคำมีความหมายแคบเข้า และคำบางคำมีความหมายย้ายที่ (ลักษณา ดาวรัตน์หงษ์. 2527 : 1-22)

ประยูร ทรงศิลป์ ได้กล่าวถึง ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงของภาษาว่ามี 4 ประเภท คือ

1. การเปลี่ยนแปลงเสียง คือ การออกเสียงผิดไปจากเดิม ได้แก่ การกลมกลืนเสียง (Assimilation) การผลัดกันของเสียง (Dissimilation) การสับเสียง (Metathesis) การเพิ่มเสียง (Add of sound) การตัดเสียง (Loss of Sound) การเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ (Tone Perturbation) และการซ้ำเสียง (Reduplication)

2. การเปลี่ยนแปลงด้านศัพท์ คือ ความเปลี่ยนแปลงคำศัพท์ 2 ประการ คือ การเปลี่ยนแปลงเสียงและเปลี่ยนแปลงความหมายโดยการสร้างศัพท์ หรือประกอบศัพท์ขึ้นใหม่

3. การเปลี่ยนแปลงด้านความหมายของศัพท์ มี 3 ประเภท คือ ความหมายกว้างออก ความหมายแคบเข้า และความหมายย้ายที่

4. การเปลี่ยนแปลงด้านการเรียงคำ หรือการเรียงคำเข้ารูปประโยคที่แปลงไปจากภาษามาตรฐาน โดยอาจได้รับอิทธิพลมาจากภาษาต่างประเทศ หรืออิทธิพลอื่นทำให้รูปแบบของภาษาเปลี่ยนไป (ประยูร ทรงศิลป์. 2526 : 38-59)

คุณหญิงผะอม โปษะกฤษณะ ให้ความหมายของวิธีการขยายตัวของภาษามี 8 วิธี ดังนี้

1. เกิดจากการแปรเสียง คือ เปลี่ยนเสียงเดิมให้เพี้ยนไป เสียงเปลี่ยนไปความหมายก็เปลี่ยนไปด้วย ทำให้เพิ่มคำในภาษา เช่น ริกริก-หลุกหลิก ชุ่ม-ช่อม

2. เกิดจากการเปลี่ยนเสียง คือ คำเดียวกันแต่เปลี่ยนเสียงให้ต่างกันก็มีความหมายต่างกัน เช่น วิธี-พิธี ฐาน-ฐานะ
3. เกิดจากการประสมคำ คือ นำคำมาเรียงต่อกันแล้วเกิดความหมายอีกอย่างหนึ่ง ฟังแล้วเข้าใจ หรือรู้จักหน้าที่ได้เลย เช่น ปาก-กา-หมึก-ซึม คน-ใช้
4. เกิดจากการเปลี่ยนตำแหน่งคำ โดยเฉพาะคำโดด การเปลี่ยนตำแหน่งของคำย่อมาทำให้ความหมายเปลี่ยนไป ทำให้เกิดอีกคำหนึ่ง เช่น ไข่ไก่ (1 คำ) ไก่ไข่ (2 คำเป็น 1 ประโยค)
5. เกิดการแปรความ คือ ขยายความของคำให้เพิ่มขึ้นเกิดเป็นคำที่มีความหมายมากขึ้น เช่น เดิน เป็น เดินตลาด เดินแต่้ม เดินเหิน
6. เกิดจากการเปลี่ยนความ คือ เดิมความหมายอย่างหนึ่งแล้วเปลี่ยนความหมายตามนัยของคำนั้นอีกชั้นหนึ่ง เช่น นิยาย-เรื่องเล่า นิยาย-การพูดเท็จ
7. เกิดจากการคิดคำขึ้นใหม่ การบัญญัติคำขึ้นใหม่บางทีก็อาศัยเสียงธรรมชาติหรือรูปร่าง บางครั้งก็อาศัยศัพท์จากภาษาอื่น
8. เกิดจากการนำคำภาษาอื่นมาใช้ ด้วยเหตุที่ชาติหนึ่งย่อมมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติอื่น ๆ ความสัมพันธ์ในทางภาษาจึงตามมาด้วย จึงมีภาษาอื่นเข้ามาปะปนในภาษาไทย บางทีก็ใช้เสียงเดิม บางทีก็แปลงให้เข้ากับเสียงของภาษาไทย (ผะอับ โปะชะกฤษณะ, คุณหญิง. 2532 : 29-31)

สุนันทา โสรัจจ์ อธิบายการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มดังนี้

การสร้างภาษาใช้กันเฉพาะกลุ่มนั้นเป็นหลักของภาษาศาสตร์สังคม วิธีการสร้างภาษาที่มีความเปลี่ยนแปลงชัดเจน คือ การสร้างคำทั้งจากการสร้างคำใหม่ คำยืม การเปลี่ยนเสียง เปลี่ยนความหมาย การเปลี่ยนแปลงของคำในแต่ละกลุ่มภาษาอาจมีการคล้ายคลึงกัน เช่น การสร้างคำประสม คำซ้ำ คำซ้อน คำสมาส ดังจะเห็นได้จากการสร้างศัพท์ในสาขาอาชีพ แต่มีบางภาษาที่ไม่ยึดหลักในการสร้างคำ อาจเป็นคำที่เรียบเรียงให้ฟังแปลก ๆ หู สะดุดความรู้สึก เร้าอารมณ์ทั้งผู้ส่งสาร และผู้รับสาร คำประเภทนี้เรียกว่า คำสแลง (Slang) บางท่านเรียก คำคะนอง อาจเพราะเป็นภาษาที่ใช้ในหมู่พวกเดียวกัน มีความสนิทสนมกันพิเศษ ใช้แล้วก่อให้เกิดอารมณ์ร่วมตรงกันได้ง่าย ฉะนั้นภาษาประเภทนี้จึงไม่ใช่เป็นภาษาทางการ บางคำปรากฏอยู่เพียงชั่วระยะเดี๋ยวก็สูญหายไป บางคำเป็นที่นิยมกันมากก็จะอยู่นาน (สุนันทา โสรัจจ์. 2542 : 1)

คำสแลง (Slang)

คำสแลงตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายว่า “ถ้อยคำ หรือสำนวนที่เข้ากันเฉพาะกลุ่ม หรือชั่วระยะเวลาหนึ่ง ไม่ใช่ภาษาที่ยอมรับว่าถูกต้องตามหลักภาษา” (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 807) การใช้ศัพท์สแลงมีมานานแล้ว

ตัวอย่าง เช่น เรื่องพระอภัยมณีของ สุนทรภู่ มีคำว่า “พวกปากมด” คือ พวกปดมาก “สมันเกอ” คือ เสมอกัน เป็นลักษณะของคำสแลง ได้เช่นกัน

พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย) ได้กล่าวไว้ในแบบเรียน อนันตวิภาค ว่า “สยามพากย์นั้น คือ คำพูดภาษาไทยชั้นเก่า ชั้นใหม่ ทั้งคำแผลง และคำตรง ให้รู้จักคำสูง คำต่ำ คำหยาบ คำละเอียด คำละเอียด คำคะนอง...” ที่ท่านกล่าวถึงคำคะนองอาจหมายถึง คำสแลงก็เป็นได้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2528 : 230) โมรี ซีนส์ราญ กล่าวว่าการใช้คำสแลงว่าเป็นการใช้คำให้คลาดเคลื่อนไปจากปกติในด้านใดด้านหนึ่ง อาจเป็นด้านการเขียน ด้านเสียง หรือ ความหมายที่เปลี่ยนไปจากเดิม โดยจุดประสงค์เพื่อความพึงพอใจให้กระทบอารมณ์ (โมรี ซีนส์ราญ. 2530 : 54-55)

ชานาญ รอดเหตุภัย (2523 : 75) ให้ความหมายของ คำสแลง (Slang) หรือคำคะนอง หมายความว่า คำที่ใช้ให้วิปลาศคลาดเคลื่อนไปจากปกติในด้านใดด้านหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นด้านเสียง การเขียน และความหมาย เช่น สแลงในด้านเสียงและการเขียน มัลล์ เด็น (เดิ้ล) เสี้ยน หยอย มาแ้ว มาแล้น ยากส์ ซ่าส์ บวมส์ บ้องส์ เก้าก็กก สะเหล่อ สแลงด้านความหมาย อ๋ายบอกริคร วันเบา ๆ เซ็งระเบิด ไม่อยากเซต ไม่สน ฟูฟ่า ชั่วบริสุทธิ์ มันป็นบ้า มันเขาละ เจ้งสะบัดช่อ คำประเภทนี้เหมาะสำหรับใช้ในการพูดระหว่างเพื่อนสนิทหรือในงานเขียนที่ไม่ต้องการความประณีต

สมใจ เสรีวงศ์ (2526 : ก-ข) ให้ความหมายของภาษาสแลง คือ ภาษาที่ใช้สื่ออารมณ์ขัน เป็นส่วนมาก หรือสื่ออารมณ์กระทบกระทั่งก็มีบ้าง เป็นภาษาที่เกิดขึ้นเพื่อใช้อำพรางหรือ กลบเกลื่อนคำต้องห้าม เกิดขึ้นเพื่อใช้แทนคำที่มีอยู่ในภาษาแล้ว หรือเกิดขึ้นเพื่อแทนช่องว่างของ ความคิดรวบยอด ซึ่งยังไม่มีผู้คิดคำขึ้นมาใช้ในภาษา แต่คำที่คิดขึ้นมานั้นยังไม่เป็นที่ยอมรับใน ภาษามาตรฐาน ภาษาสแลงเป็นภาษาที่ไม่เป็นทางการ เป็นภาษาที่มีสีสัน แปลก ๆ ใหม่ ๆ อยู่ เสมอ เกิดง่ายตายง่าย มีอายุการใช้งานสั้น มีความเจริญงอกงามมีรู้จัก ภาษาสแลงเป็นภาษาที่ไม่ได้ มาตรฐาน ซึ่งเหลื่อมล้ำกับภาษาประเภทต่าง ๆ มากมาย เป็นต้นว่าสแลงเป็นได้ทั้งความหมายตรง ความหมายแฝง และความหมายเปรียบเทียบ เหมือนกับคำในภาษามาตรฐาน ภาษาธรรมดา (ภาษาปาก) และภาษาไม่ได้มาตรฐานประเภทอื่น ๆ นอกจากนี้ยังเป็นภาษาที่เหลื่อมล้ำกับ คำต้องห้าม ภาษาธรรมดา ภาษาปาก การเล่นคำ (Pun) สำนวน ภาษาเฉพาะกลุ่ม (Argot) และ ภาษาเฉพาะอาชีพ (Jargon) อีกด้วย

แน่งน้อย บุญเนตร (2529 : 9-35) ให้ความหมายของคำคะนอง คือ กลุ่มคำที่เกิดใหม่คำ ที่เปลี่ยนแปลงไปจากภาษาปกติ คำที่มาจากภาษาปกติและคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ บางคำ ซึ่งเป็นคำลักษณะแปลกใหม่ที่ให้อารมณ์ความรู้สึกและไม่เป็นที่ยอมรับในภาษาทางการ นอกจากนี้ ยังกล่าวถึงลักษณะของภาษาสแลง คือ คำที่เกิดใหม่สร้างจากการประสมเสียง เป็นคำที่เปลี่ยนเสียง ไปจากเดิม ทำให้คำนั้นกลายเป็นคำคะนองที่ใช้ความรู้สึกอ่อนลง หรือทำให้มีสำเนียงเป็นคำขบขัน ขึ้น คำเดิมมีความหมายรุนแรง คำหยาบก็อาจจะกลายเป็นคำที่ขบขันและไม่หยาบ คำบางคำเป็นคำ ที่มีความหมายกลาง ๆ จืด ๆ เมื่อเปลี่ยนเสียงไปแล้วก็อาจมีความหมายที่หนักขึ้น หรือทำให้คำมี

ชีวิตชีวา หรืออาจเป็นถ้อยคำปกติมีความหมายตามพจนานุกรม แต่นำมาใช้โดยเปลี่ยนความหมายใดความหมายหนึ่ง เป็นความหมายพิเศษเฉพาะไม่เป็นที่ยอมรับถ้อยคำเหล่านั้น หรือเป็นที่มาจากภาษาต่างประเทศ แต่นำมาใช้ในความพิเศษเฉพาะและไม่ยอมรับเป็นภาษาทางการ หรือเป็นคำที่เลียนวิธีการเปลี่ยนคำตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

สุชาติ เทวะผลิน (2531) ได้ศึกษาการใช้คำสแลงในภาษาจากหนังสือพิมพ์รายวัน กล่าวถึงคุณสมบัติของคำสแลงมี 4 ประการ คือ

1. เป็นภาษาที่จัดอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐานหรือไม่เป็นที่ยอมรับอย่างเป็นทางการ มาตรฐาน
2. เป็นคำที่มีความหมายเชิงอารมณ์ที่บอกความมีชีวิตชีวา มีสีสัน ตลกขบขัน หรือให้ภาพพจน์ใหม่ ทำให้ภาษามีพลังขึ้น
3. เป็นคำที่มีระยะเวลาในการใช้สั้น มักเลิกใช้เพราะหมดความนิยม
4. เป็นภาษาที่ใช้เฉพาะกลุ่ม อาจเป็นได้ทั้งกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่

ประทีป วาทิกทินกร ให้ความหมายของคำสแลง เป็นคำที่ใช้กันในหมู่นักกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง มักจะได้รับความนิยมเป็นครั้งคราว แล้วก็เลิกใช้กันไป มีน้อยคำจะอยู่คงทนถาวรถือว่าเป็นคำที่ไม่สุภาพนัก จะไม่นำมาใช้ในการพูด หรือเขียนอย่างเป็นทางการอย่างเด็ดขาด เช่น นิ่ง ซ่า หนัก ส.บ.ม. เป็นต้น (ประทีป วาทิกทินกร. 2535 : 8)

การจำแนกประเภทคำสแลง

สุชาติ เทวะผลิน ได้อธิบายการจำแนกประเภทของคำสแลงว่า คำสแลงจำแนกตามความสัมพันธ์ของรูปคำ และความหมาย คือ พิจารณาว่าคำสแลงแต่ละคำสามารถให้ความหมายเชิงสแลงได้โดยรูปคำเอง หรือต้องพึ่งบริบท เกณฑ์นี้สามารถจำแนกคำสแลงออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. คำสแลงแท้ (Slang Words)
2. คำสแลงไม่แท้ (Slang Usage of Words)

1. คำสแลงแท้ หมายถึง คำที่มีความหมายเชิงสแลง แม้จะปรากฏโดยลำพัง และไม่จำเป็นต้องพึ่งบริบท มีวิธีการสร้างคำสแลงแท้ 6 วิธี คือ

1.1 การเปลี่ยนเสียง หรือเปลี่ยนอักขรวิธีของคำในภาษามาตรฐาน เมื่อเปลี่ยนเสียงแล้วจะได้รูปคำใหม่ที่มีความหมายเชิงสแลง เช่น

ไม่ใช้รัฐบาลหรือคณะช่วย...ตะหากละ (ต่างหาก)

ลองสืบดูก็แล้วกัลล์ (กัน)

ประกิต อุตตะโมต ซึ่งโยยเข้ามาเป็นรองมหาตไทย (ย้าย)

อ้าว ทำไมล่ะ กระจอกข่าว สงกะสัย (สงสัย)
 ขบวนการก๊วก็แอ่นระแ่นสนาม (แ่น)

1.2 การผวนคำ สร้างโดยวิธีการสลับองค์ประกอบของพยางค์จากที่ใช้กันอยู่ ซึ่งเราเรียกว่า คำผวน เช่น

สวีตต์ สวีตงานอย่างนี้ (สวีตตี)
 รมช. ประพาสหัวไปอ่านให้ยุ่นปีฟัง (ญี่ปุ่น)
 รัฐวิสาหกิจ ฤทธิวิสาหักด์ “ตรีศูล” ยินดีที่ป่าเปรมปลงเสียได้ (รัฐวิสาหกิจ)

1.3 การยืมคำจากภาษาอื่น ใช้ทั้งคำในภาษาถิ่น และคำที่สืบทอดไปได้ว่ามาจากภาษาต่างประเทศ เช่น

อเมริกากับไทย ไม่ใช่อื่นไกล เราเพื่อนซี้กัน (ภาษาจีน)
 ซักใช้ถามเรื่องยาวเหยียด ไม่มีฟูสตีอป (ภาษาอังกฤษ)
 ป่าเสริมของข้าพเจ้า ก็ม่วนซื่นดีกว่าเก่าเป็นอันมาก (ภาษาถิ่นเหนือ)

1.4 การกำหนดคำเลียนเสียงธรรมชาติ เป็นการสร้างคำสแลงจากเสียงร้องของสัตว์ เช่น

บรรยากาศค่อยก็บก็าบ ซึ่นมีนซึ่นมาหน้อย (เป็ด)
 เอกอัครราชทูตอเมริกันประจำประเทศไทย ได้จัฮุกกรู้กับพวกเรา (นก)
 ผู้สื่อข่าวกระซุนแกลงโฮกปีบต่อไปว่า (เสือ)

1.5 การกำหนดคำให้สื่อความหมายด้วยเสียง คำประเภทนี้เป็นลักษณะของคำที่สื่อความหมายเชิงสแลงออกมาโดยใช้เสียงของคำ เช่น

ทางฝ่ายทหารนั่นแหละ ที่กระตึ่กระตึ่ติดต่อขอมาเอง???
 นางเอกสาววัยเอ๊ะ ๆ เติบโตเต็มเข้ามาเยี่ยมของจดหมาย
 ผมนอนพักที่โรงแรมสุริวงค์ บริการเขานึ่งเหนือบพอใช้ได้

1.6 การประสมคำขึ้นใหม่ คำประเภทนี้ถ้าแยกทีละส่วนจะไม่ใช่คำสแลง แต่ถ้ารวมกันเป็นคำประสมจึงจะให้ความหมายเชิงสแลง ในแบบอุปมาอุปมัยมีทั้งคำประสมที่ประกอบด้วยคำไทยกับคำไทย และคำไทยกับคำยืมภาษาต่างประเทศ เช่น

เรื่องนี้เดอะบิกจิว กาวใจที่ประสานกันระหว่างปากกับอ
 พรตการเมืองทั้งหลาย ต่างก็ราป้อเข้าใส่
 ฟังแล้วทุกคนดับเบิลเงิ่งเพราะไม่รู้ความจริง
 จึงขอแจ้งให้หนักิ่ง...เข้าประจำที่ของสตาร์ทไว้ให้พร้อม

2. คำสแลงไม่แท้ หมายถึง การใช้คำในความหมายสแลงตามเจตนาของผู้ใช้
 เมื่อปรากฏโดยลำพังเป็นความหมายซึ่งไม่ใช่คำสแลง แต่เมื่อพิจารณาความหมายในบริบท พบว่ามี
 ความหมายเชิงสแลงเกิดขึ้น เช่น

หล่อ (ฉัน เช่น หล่อไม่เดือน)	หมู (ง่าย)	เหนียว (สัมพันธ์แน่นแฟ้น)
สี่เขี้ยว (ทหาร)	ดิน (เด่น)	ตกสะเก็ด (แผล) ฯลฯ

วิธีสร้างคำสแลงไม่แท้ แบ่งเป็น 2 วิธี คือ

2.1 นำคำที่บ (Opaque) หรือคำที่ไม่ทราบที่มามาใช้ในบริบทให้มีความหมาย
 เชิงสแลง เช่น

หัวหน้าสั่งให้ลูกพรรคตีรัฐบาล (กล่าวโทษอย่างรุนแรง)
 อาจมีสิทธิถูกตัดออกอย่างไม่รู้ตัว แล้วจะหาว่าหล่อไม่เดือน (ผู้เขียน)
 กาวใจที่ประสานระหว่างปากกับอ (พลเอกอาทิตย์ กำลังเอก)

2.2 นำคำใส (Transparent) หรือคำที่มองเห็นความหมายได้มาประกอบขึ้นเป็น
 คำประสม เช่น

ประชาธิปไตย “ฟันปลอม” กระดอนไปกระเด็นไม่เคยดีสักที (ไม่ใช่ของแท้จึงด้อยคุณภาพ)
 ได้มี...อดีตเสียงที่สมัครต่อว่าสี่เขี้ยวลับหลัง (ทหาร)

(สุชาติ เทวะผลิน. 2531 : 53-57)

คำเฉพาะกลุ่ม (Jargon)

ชำนาญ รอดเหตุภัย ได้อธิบายการใช้คำเฉพาะกลุ่ม (Jargon) หมายถึง คำที่บุคคลแต่ละ
 กลุ่มคิดขึ้นใช้กันภายในกลุ่มของตน สามารถสื่อความหมายเข้าใจได้ดีเฉพาะคนในวงการเดียวกัน
 เท่านั้น คนอื่น ๆ มักจะไม่เข้าใจ นอกจากตั้งใจศึกษาเป็นพิเศษเท่านั้น (ชำนาญ รอดเหตุภัย.
 2523 : 74-75)

ตัวอย่างการใช้คำเฉพาะกลุ่ม

คำเฉพาะกลุ่มอาชญากร	:	ยิงเชี่ย ยิงเชี่ยล่าง หมูตื้น	ผ่าเชี่ย ยิงเชี่ยบน ลองเนื้อ
คำเฉพาะกลุ่มหญิงบางประเภท	:	ทำประตู่	รับแขก
คำเฉพาะกลุ่มหนังสือพิมพ์	:	ปรีฟอาร์ท ตรวจหน้าแทน	เลย์เอ๊าท์ สามโค้ด
คำเฉพาะกลุ่มนักเลงพนัน	:	ดีแตก สเปโต	ค่าโง่ ลบมิด
คำเฉพาะกลุ่มนักศึกษา	:	โดด สายบัว	ไทร์ ร่มไม่กาง
คำเฉพาะกลุ่มเกย์	:	ซงค์ เวิร์ก	ชะนี เค

คำต่ำ หรือคำหยาบ

จิตติสรณ์ ศรีธาดา. ได้อธิบายลักษณะของคำหยาบว่าเป็นภาษาระดับปากด้วยนัย ความหมายไม่สุภาพ และเชิงเปรียบเทียบกับสิ่งไม่ดี สกปรก หรือสภาพกริยาอาการที่ไม่สมควร (จิตติสรณ์ ศรีธาดา. 2542 : 92) ซึ่งสอดคล้องกับ โมรี ชื่นสำราญ ที่ได้อธิบายลักษณะของคำหยาบ ว่าหมายถึง คำต่ำ คำสบถสาบาน และคำเสียดสีที่ส่อไปในทางหยาบคาย คำประเภทนี้ไม่เหมาะที่จะ นำมาใช้ ไม่ว่าจะเป็นการพูด หรือการเขียน ในข้อเขียนบางประเภท เช่น นวนิยาย และเรื่องสั้น ผู้เขียนบางคนมีความประสงค์จะใช้คำหยาบ เพื่อให้มีรสชาติถึงบทบาทยิ่งขึ้น และได้พยายาม หลีกเลียงไม่เขียนออกมาตรง ๆ เช่น ไอ้ฉิบห...เหี้ย...แม่งมึงนะซี ฯลฯ (โมรี ชื่นสำราญ. 2530 : 55)

ภาษาพิดจิ้น (Pidgin / Pidgin Language)

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ได้อธิบายลักษณะของภาษาพิดจิ้นว่า ภาษาพิดจิ้น (Pidgin) คือภาษาที่เกิดจากการผสมของ 2 ภาษาขึ้นไป ซึ่งโดยส่วนใหญ่ภาษาหนึ่งมักจะเป็นภาษาที่มีอำนาจมากกว่า ได้แก่ ภาษายุโรป เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส ดัตช์ ปอร์ตุเกส และอีกภาษามักเป็นภาษาพื้นเมือง คำศัพท์ของภาษาพิดจิ้นมักมีรากฐานมาจากภาษายุโรป ส่วนโครงสร้างทางไวยากรณ์มักรับมาจากภาษาพื้นเมือง ภาษาพิดจิ้นถือเป็นภาษากลาง ซึ่งไม่เป็นภาษาแม่ของผู้ใด เพราะไม่ใช่ภาษาธรรมชาติ คำศัพท์ของภาษาพิดจิ้นมักมีจำกัด และไวยากรณ์มักมีลักษณะหยาบ และเรียบง่าย ตัวอย่างเช่น การ์ดโฟน (ภาษาอังกฤษ ใช้ Phone card) เป็นต้น (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2532 : 72)

ภาษาเกย์

จากบทความชื่อเส้นทางสีม่วง กล่าวว่า “ภาษาเกย์ เป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่ใช้เพื่อสื่อความหมายกันในโลกลงของเกย์ กลุ่มเกย์จะกำหนดคำขึ้นเพื่อสื่อสารและเป็นที่เข้าใจกันในหมู่เกย์” (เส้นทางสีม่วง. 2545 : ออนไลน์) ตัวอย่างการใช้ภาษาเกย์คือบริษัท หับ โห่ หิ้น บางกอกได้สร้างภาพยนตร์ เรื่องสตรีเหล็ก ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ นักกีฬาที่เป็นเกย์ และได้แจกแผ่นพับที่มีเนื้อหาการใช้ภาษาเกย์ เรียกว่า พจนานุกรมเกย์ ชื่อ “ศัพท์ซิ่ง สะดิง ยิว สตรีเหล็ก” ซึ่งเป็นการรวบรวมศัพท์ และสำนวนของภาษาเกย์ที่ปรากฏในภาพยนตร์มีศัพท์สแลงแท้ ศัพท์สแลงที่สร้างใหม่ การสร้างสำนวนที่เลียนแบบสำนวนเดิม การสร้างสำนวนใหม่ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของภาษาเกย์ เช่น

ของจู	หมายถึง	คำเสียดสีกะเทยที่ทุ้มเทกำลังกายกำลังทรัพย์
ตะมอย	หมายถึง	การทะเลาะผู้ชาย
เซ็ง	หมายถึง	การจีบผู้ชาย
หน้าซิดเป็นซิมซาส์	หมายถึง	ใบหน้าอิดโรย หมดสภาพเหมือนซิมในตลาดโตรุ่ง
จันอับ	หมายถึง	การรวมคำของ 2 คำ คือ จัญไร และอับปรีย์ (คัดลอกจากต้นฉบับ...ผู้วิจัย)

(ศัพท์ซิ่งสะดิงยิว. (แผ่นพับ). 2542)

จากข้อมูลของการเปลี่ยนแปลงทางภาษา จะเห็นได้ว่า การสร้างภาษาเฉพาะกลุ่มจะมีลักษณะพิเศษไม่เหมือนกัน จึงเป็นแนวทางในการศึกษาภาษาเฉพาะกลุ่ม ทั้งนี้ได้มีงานวิจัยหลายเรื่อง que ศึกษาลักษณะเฉพาะของภาษาเฉพาะกลุ่ม อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเกิดภาษาพิเศษ คือ ภาษาย่อยตามเพศ (Sex dialect) หมายถึง ความแตกต่างของภาษาตามเพศ เช่น ภาษาของเพศชาย และภาษาของเพศหญิงย่อมมีความแตกต่างกัน ภาษาย่อยสังคม

(Social dialect) เป็นภาษาที่แบ่งตามภูมิหลังทางสังคม เช่น อายุ เพศ ชั้นทางสังคม ซึ่งมีความแตกต่างกันในด้านคำศัพท์ เสียง ไวยากรณ์ สมาชิกของ ชุมชน (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2536 : 79) ปัจจัยเหล่านี้จึงเกิดภาษาตามกลุ่มสังคม เช่น ภาษาโฆษณา ภาษาวัยรุ่น ภาษาตลก ภาษาพยากรณ์ เป็นต้น

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม

บงกชมาศ เอกเอี่ยม ได้วิจัยเรื่อง “เกย์ : กระบวนการพัฒนา และธำรงเอกลักษณ์ รักร่วมเพศ” ได้สัมภาษณ์ลักษณะและวิถีชีวิตของเกย์กลุ่มตัวอย่างในส่วนของภาคผนวก ได้กล่าวถึงการใช้ภาษาของเกย์ว่ามีการสร้างภาษาเฉพาะกลุ่ม ซึ่งมีลักษณะพิเศษ และได้ยกตัวอย่างการสร้างคำและสำนวนของเกย์ที่ปรากฏในบทภาพยนตร์ และละครเวที เรื่อง “ฉันผู้ชายนะยะ” ของ ดร. เสรี วงษ์มณฑา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการใช้ ศัพท์สแลง (บงกชมาศ เอกเอี่ยม. 2532)

ยงยุทธ พูพะเนียด ได้วิจัยเรื่อง “ลักษณะของภาษาที่ใช้ในการบรรยายข่าวกีฬาที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์และนิตยสารกีฬาภาษาไทย” เพื่อวิเคราะห์การใช้ภาษา สรุปได้ว่า การใช้ภาษาในการบรรยายข่าวกีฬามีลักษณะเฉพาะ เน้นการใช้เทคนิคทางภาษา เพื่อให้ผู้อ่านตื่นเต้น สนุกสนาน ได้แก่ การใช้คำเลียนเสียง การใช้คำแสดงเสียงของเหตุการณ์ การใช้คำล้องจ้อง ด้านหน่วยคำ ใช้การซ้ำคำ การซ้อนคำ การตัดบางส่วนของคำ ด้านคำศัพท์ ใช้ศัพท์สูงกว่าภาษาปกติ การใช้คำสแลง การใช้สมญานาม และชื่อเล่น การใช้คำขยายเพื่อบ่งบอกลักษณะของการแข่งขัน การใช้คำยืม การใช้ศัพท์เทคนิค การใช้คำที่มีความหมายรุนแรงเกินจริง การใช้คำที่มีความหมายบอกการเปรียบเทียบ การใช้คำในบริบทที่แปลกไปจากภาษาปกติ การใช้คำที่บอกลักษณะอาการเล่น การใช้คำหยอกล้อทางด้านประโยค เช่น ประโยคที่มีกริยากรรม แต่กรรมไม่ปรากฏ ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยกริยาการบอกจำนวนโดยไม่ใช้ลักษณนาม การใช้ประโยคโครงสร้างที่เป็นสำนวนภาษาต่างประเทศ

การใช้ภาษาในการบรรยายข่าวกีฬามีลักษณะแตกต่างจากภาษาในชีวิตประจำวันทั่วไป เทคนิคการใช้ภาษาที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ การใช้คำสแลง การใช้ศัพท์เทคนิค คำที่บอกลักษณะอาการ เล่นกีฬาแต่ละประเภท (ยงยุทธ พูพะเนียด. 2532)

อุดมภรณ์ สังขมาน ได้วิจัยเรื่อง “การศึกษาคำที่ใช้ในภาษาโฆษณา : การประกอบคำ และความหมาย” เพื่อวิเคราะห์การประกอบคำและความหมายของคำที่ใช้ในภาษาโฆษณา แยกวิธีวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ประเภท ได้แก่ คำไทย และคำยืมทับศัพท์ภาษาอังกฤษ แบ่งคำเป็น 2 ชนิด คือ คำโดด และคำประกอบ

ผลการศึกษาพบว่าในการประกอบคำไทยมีกระบวนการประกอบคำ 6 ประเภท คือ การประสมคำ การเติมหน่วยคำเติม การซ้ำคำ การตัดคำ การย่อคำ และการเปลี่ยนหน้าที่ทางไวยากรณ์โดยมีการประสมคำมากที่สุด โดยเฉพาะการประสมคำประเภทคำนาม ปรากฏในการประกอบคำทุก กระบวนการ การเติมหน่วยคำเติม การตัดคำ และการย่อคำ เป็นกระบวนการที่เกิดกับคำประกอบประเภทคำนามเท่านั้น คำประกอบประเภทคำยืมทับศัพท์ภาษาอังกฤษมีกระบวนการประกอบคำเช่นเดียวกับการประสมคำ ซึ่งทำให้เกิดคำนาม และคำกริยาเท่านั้น ในด้านความหมาย คำที่ใช้ในภาษาโฆษณาส่วนใหญ่ใช้ความหมายที่เป็นความหมายประจำคำมากกว่าความหมายเชิงอุปมาตามปริบท การใช้คำยืมทับศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ปรากฏการใช้ความหมายเชิงอุปมาตามปริบท (อุดมภรณ์ สังขมาน. 2538)

นวลวรรณ พลังคะพันธ์พงศ์ ได้วิจัยเรื่อง “วิเคราะห์ภาษาในนิตยสารบันเทิง จากนิตยสารบันเทิงภาษาไทยรายสัปดาห์” ได้เสนอผลการศึกษาว่า มีการสร้างคำ 4 วิธี ได้แก่ การตั้งสมญานาม การทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงคำเดิม ซึ่งมีทั้งการตัดคำ การเพิ่มพยางค์ และ การเปลี่ยนแปลงเสียง การสร้างคำสแลงมีหลายวิธี คือ คำสแลงที่สร้างขึ้นใหม่ คำสแลงที่ดัดแปลงจากคำเดิม คำสแลงที่เปลี่ยนความหมายจากเดิม คำสแลงที่มาจากภาษาต่างประเทศ คำสแลงที่ปรากฏร่วมกับคำที่มีความหมายปกติ คำสแลงที่สร้างจากคำต่างประเทศกับคำไทย คำสแลงที่ เลียนวิธีเปลี่ยนคำตามไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ คำสแลงที่มีคำขยายเพื่อสร้างความรู้สึก คำสแลงที่มาจากชื่อภาพยนตร์ และชื่อเพลง การใช้สำนวน มีวิธีการสร้างสำนวน 3 วิธี ได้แก่ การสร้าง สำนวนใหม่ การสร้างสำนวนโดยการเปลี่ยนแปลงสำนวนเดิม ด้วยการเปลี่ยนคำ การเพิ่มคำ การตัดคำ การสร้างสำนวนจากหนังสือและบทภาพยนตร์จิ้งก่ากำลังภายใน โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เข้าใจง่ายเพื่อยั่วล้อ เพื่อย้ำความ (นวลวรรณ พลังคะพันธ์พงศ์. 2541)

ศนิवार วุฒติกุล ได้วิจัยเรื่อง “ลีลาการเขียนพยางค์ในนิตยสาร” เพื่อวิเคราะห์การใช้ภาษาการเขียนพยางค์ในนิตยสารภาษาไทย ผลการศึกษาพบว่า การเขียนพยางค์ใช้คำ และ ศัพท์เฉพาะทางโหราศาสตร์เล็กน้อย ผู้เขียนนิยมใช้คำสแลง คำภาษาปาก คำภาษาต่างประเทศ ทั้งคำภาษาอังกฤษ และภาษาจีน ในลักษณะการใช้ทับศัพท์ การใช้ทับเสียง (ออกเสียงตามแบบภาษาเดิม) และการใช้คำภาษาไทยปนกับภาษาอังกฤษ การใช้สำนวน และโวหารเปรียบเทียบในการเขียนพยางค์ มีทั้งลักษณะการใช้สำนวนโดยคงรูปเดิม การเปลี่ยนแปลงสำนวนเดิม โดยการเปลี่ยนคำ การตัดคำ การเพิ่มคำ เพื่อให้เกิดความรู้สึกเป็นกันเองกับผู้อ่าน โดยยังคงความหมายเดิม รวมทั้งการนำสถานการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้นในสังคมมาสร้างภาษา และวลีขึ้นใหม่ (ศนิवार วุฒติกุล. 2541)

ฉติสรณ์ ศรีธาดา ได้วิจัยเรื่อง “การใช้ภาษาในการแสดงตลก” เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่าการใช้ภาษาของตลก ได้แก่ การเล่นคำ ผู้แสดงนิยมเล่นคำพ้อง และคำที่มี

ความหมายสัมพันธ์กันมากที่สุด การใช้คำย่อ และอักษรย่อในการเปรียบเทียบ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอักษรย่อที่ผู้แสดงคิดขึ้นเอง การใช้คำหยาบ คำผวน เพื่อหลีกเลี่ยงคำที่มีความหมายโดยตรง การใช้คำสองแง่สามง่ามเพื่อเลี่ยงคำที่ไม่เหมาะสม การใช้สัญลักษณ์โดยผู้แสดงคิดคำขึ้นใหม่ตามสถานการณ์ การใช้ภาพพจน์โดยเฉพาะโวหารอริพจน์นิยมใช้มากที่สุด การใช้ภาษาถิ่น และภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอีสาน การเล่นสำนวน การสร้างสำนวนใหม่ การเปลี่ยนแปลงคำ การลดคำ การเพิ่มคำ เพื่อล้อสำนวนเดิม การพูดขัดแย้งกับความเป็นจริง การเหยียดหยันรูปลักษณ์ และพฤติกรรม การประชดประชัน การถากถางแตกตั้น เหน็บแนม และการล้อเลียนบุคคล และสถานการณ์การสร้างคำ สร้างศัพท์ และสำนวนใหม่ ๆ โดยใช้แนวเทียบจากคำ และสำนวนเดิม รวมทั้งสถานการณ์ในช่วงเวลาที่แสดง ผู้ชมต้องตีความตามบริบทที่ผู้แสดงได้ปูพื้นไว้ (ฉัตรสิน ศรีธาตา. 2542)

กุลยา สกุลนคร ได้วิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ภาษาข่าวการเมืองในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย” ได้วิเคราะห์การใช้ภาษาข่าวการเมืองในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า การใช้ศัพท์การเมืองมีทั้งศัพท์การเมืองเฉพาะ และศัพท์ทั่วไปที่อาศัยบริบทในการตีความทางการเมืองจำแนกเป็นศัพท์ทั่วไป ศัพท์สแลง ศัพท์ภาษาต่างประเทศ และสำนวน โดยระบุว่าใช้ศัพท์สแลงมากที่สุดมีทั้งคำนาม คำกริยา การใช้ศัพท์ภาษาต่างประเทศ มีทั้งการทับศัพท์ในความหมายตรง และความหมายแบบสแลง ส่วนสำนวนที่ใช้มีทั้งสำนวนเก่าในความหมายเดิม และใช้สำนวนในความหมายใหม่ การสร้างสำนวนเฉพาะที่คิดขึ้นใหม่ การใช้ประโยคแสดงเจตนา มี 3 ประเภท คือ ประโยคแจ้งให้ทราบ ประโยคถามให้ตอบ ประโยคบอกให้ทำ ประโยคแสดงเจตนา ประเภทแจ้งให้ทราบ แยกได้เป็น ประโยคบอกเล่า ประโยคแย้ง ประโยคอธิบาย ประโยคเตือน ประโยคทนาย ประโยคคาดคะเน ประโยคสรุป และประโยคชี้แนะ ประโยคเจตนาประเภทถามให้ตอบ แยกได้เป็นประโยคถามเพื่อความ ประโยคถามให้ตอบรับ หรือปฏิเสธ และประโยคถามให้เลือก ประโยคแสดงเจตนาประเภทบอกให้ทำแยกได้เป็น ประโยคสั่ง ประโยคขอร้อง ประโยคอนุญาต ประโยคขู่ และประโยคท้าทาย การใช้ประโยคแสดงเจตนามีทั้งรูปประโยคตรงกับเจตนาการใช้ และรูปประโยคที่ไม่ตรงกับเจตนาการใช้ โดยนิยมใช้ภาษาที่กระตุ้นเร้าความสนใจของผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านสนใจติดตามข่าวอย่างใกล้ชิด (กุลยา สกุลนคร . 2543)

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าภาษาเฉพาะกลุ่มแต่ละประเภทมีการใช้ภาษาที่แตกต่างไปจากภาษามาตรฐาน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้เกณฑ์จากเรื่องการใช้คำ และความหมายในภาษาทั่วไป มาเป็นแนวในการวิเคราะห์ภาษาต่อไป

บทที่ 2

การวิเคราะห์ภาษาเกย์

ภาษาเกย์ (Gay Language) หมายถึง ภาษาพูดลักษณะเฉพาะของกลุ่มชายรักร่วมเพศ หรือ “เกย์ (Gay)” ทั้งนี้ เสรี วงษ์มณฑา (บงกชมาศ เอกเอี่ยม. 2532 : 169 ; อ้างจาก เสรี วงษ์มณฑา. ม.ป.ป.) ได้แบ่งประเภทของเกย์ตามลักษณะการเปิดเผยตนเองไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. เกย์ที่ไม่เปิดเผยตัว เรียกว่า แอบจิต
2. เกย์ที่เปิดเผยไม่เต็มที่ ดูไม่ชัดเจน หรือเปิดเผยเฉพาะกับบางคน เรียกว่า สลัวจิต
3. เกย์ที่เปิดเผยตัวเต็มที่ เรียกว่า สว่างจิต

การวิเคราะห์การใช้ภาษาเกย์ในครั้งนี้ ศึกษาการใช้ภาษาสนทนาของกลุ่มเกย์ประเภท สว่างจิต และสลัวจิต ภาษาที่กลุ่มเกย์ใช้มีลักษณะเฉพาะทั้งด้านวจนภาษา และอวจนภาษา ทั้งนี้ ผู้วิเคราะห์ มุ่งวิเคราะห์ภาษาเกย์ที่เป็นเฉพาะวจนภาษาที่ปรากฏในปริภาษา โดยศึกษาจากการใช้ภาษาของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นเกย์ทั้งสองประเภทดังกล่าวข้างต้น โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลการใช้ภาษาของเกย์จำนวน 40 คน โดยการสัมภาษณ์ และฟังบทสนทนาของกลุ่มเกย์ดังกล่าว ตั้งแต่ 1 พฤศจิกายน 2543 ถึง 31 ธันวาคม 2544 ด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยไม่คำนึงถึงตัวแปรกลุ่มอาชีพ วัย การศึกษา และปัจจัยแวดล้อมอื่น

การถ่ายเสียงที่บันทึกได้เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างละเอียดทั้งหมด (ดูภาคผนวก) การเขียนอธิบายคำที่มีเสียงพิเศษใช้การถ่ายเสียงโดยใช้สัทอักษร (Phonetic Transcription) ระบบ IPA แบบการถอดเสียงแบบละเอียด (Narrow Transcription) โดยยึดหลักการเขียนตามวิธีการของ กาญจนา นาคสกุล จากหนังสือระบบเสียงภาษาไทย (กาญจนา นาคสกุล. 2541 : 160-161) ดังนี้

1. การเขียนอักษรไทย พยางค์ที่ลงเสียงเน้นหนักพิเศษหน่วยเสียงวรรณยุกต์ระดับสูง (high tone) ใช้ไม้เบญจมาศ (ˉ) กำกับพร้อมทำตัวหนังสือเข้ม เช่น สุวิทย์สวย
2. การเขียนสัทอักษร พยางค์ที่ลงเสียงเน้นหนักพิเศษหน่วยเสียงวรรณยุกต์ระดับสูง (high tone) ใช้เครื่องหมาย (ˀ) เขียนหน้าพยางค์พร้อมทั้งทำตัวหนังสือเข้ม เช่น / ˀˈsuaj̥sǔaj̥ /

เนื่องจากเอกสารอ้างอิงข้างต้นไม่มีการเขียนระบบเสียงการลงเสียงหนักระดับวรรณยุกต์ต่ำกว่าวรรณยุกต์ปกติ และการถอดเสียงท้ายพยางค์ ดังนั้น เพื่ออธิบายการใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นพิเศษระดับเสียงต่ำกว่าวรรณยุกต์ปกติ และการถอดเสียงท้ายพยางค์ ผู้วิเคราะห์ยึดหลักการอธิบาย ดังนี้

1. การเขียนอักษรไทย พยางค์ที่เน้นเสียงหนักพิเศษ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ระดับต่ำกว่าวรรณยุกต์ปกติใช้เครื่องหมายดอกจัน (*) กำกับพร้อมทำตัวหนังสือเข้ม เช่น *มาก

2. การเขียนสัทอักษร พยางค์ที่เน้นเสียงหนักพิเศษหน่วยเสียงวรรณยุกต์ระดับต่ำกว่าวรรณยุกต์ปกติใช้เครื่องหมายพันหนุ (") เขียนบนสระในการเขียนสัทอักษรพร้อมทำตัวหนังสือเข้ม เช่น / mă:k /

3. การเขียนวิธีทอดเสียงท้ายพยางค์

3.1. การเขียนอักษรไทย การทอดเสียงท้ายพยางค์ใช้จุดไขปลา 3 จุด พร้อมทำตัวหนังสือเข้มไว้หลังสระ ดังนี้

3.1.1 ไม่มีเสียงพยัญชนะท้าย ใช้จุดไขปลา 3 จุด และซ้ำรูปสระ เช่น คำ...า

3.1.2 มีเสียงพยัญชนะท้าย ใช้จุดไขปลา 3 จุด และตามด้วย พยัญชนะตัวสะกด

เช่น มา...ก

3.2. การเขียนสัทอักษร การทอดเสียงท้ายพยางค์ ใช้จุดไขปลา 3 จุด พร้อมทำตัวหนังสือเข้มไว้หลังหน่วยเสียงสระ ดังนี้

3.2.1 ไม่มีเสียงพยัญชนะท้าย ใช้จุดไขปลา 3 จุด และซ้ำด้วยสัทอักษร หน่วยเสียงสระ เช่น / khâ:...a: /

3.2.2 มีเสียงพยัญชนะท้าย ใช้จุดไขปลา 3 จุด ตามด้วยสัทอักษรหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย เช่น / mâ:...k /

จากการศึกษาวิเคราะห์ภาษาเกย์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบว่าวิธีการใช้ภาษาเกย์มีลักษณะพิเศษซึ่งใช้ในกลุ่มสังคมเกย์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การใช้เสียง
2. การใช้คำ
3. การใช้สำนวน

1. การใช้เสียง

การศึกษาภาษาเกย์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีวิธีการใช้เสียงดังนี้

- 1.1 การเปลี่ยนหน่วยเสียงพยัญชนะ
- 1.2 การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระ
- 1.3 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้น

1.1 การเปลี่ยนหน่วยเสียงพยัญชนะ

พบวิธีการเปลี่ยนหน่วยเสียงพยัญชนะเพื่อสร้างคำ เลียงคำหายาบ ดังนี้

- 1.1.1 การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะต้น
- 1.1.2 การเพิ่มเสียงพยัญชนะท้าย
- 1.1.3 การตัดเสียงพยัญชนะท้าย
- 1.1.4 การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะท้าย

1.1.1 การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะต้น พบ 2 คำ ดังนี้

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(1) โปะ / pò? /	โป๊ะ / <u>bó?</u> /	/ <u>bó?</u> pê:ŋ bú:t nâ? di: thî: sùt ná? / (ดูภาคผนวก ตุ่ม : หน้า 223)	เปลี่ยนเสียงพยัญชนะ ต้นเสียง / p / ซึ่งเป็น เสียงไม่ก้อง เป็นเสียง / b / ซึ่งเป็นเสียงก้อง พร้อมทั้งเปลี่ยนระดับ เสียงจากเสียงเอก เป็นเสียงตรี โป๊ะ หมายถึง การพอกหน้า อ ย ่ า ง ห น า ต ั ว ย เครื่องสำอาง
(2) รถเยอะ / rót jr? /	<u>โรเจอร์</u> / <u>ro: cý:</u> /	/ ro: cý: khui: rót jr? ná? khá? / (ดูภาคผนวก ตุ่ม : หน้า 225)	เปลี่ยนเสียงพยัญชนะ ต้นพยางค์หลังจาก เสียง / j / เป็น / c / เปลี่ยนเสียงสระเสียง สั้นเป็นเสียงยาวและ ว ร ร ฅ ุ ก ฑ ์ ตรี เปลี่ยนเป็นเสียงโท (ดู โรเจอร์ หน้า 73)

1.1.2 การเพิ่มเสียงพยัญชนะท้าย

จากการศึกษาภาษาเกย์ จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบว่าการเพิ่มเสียงพยัญชนะท้าย 3 คำ
ได้แก่

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(1) ฝัว / phũ a /	ฟัวต / phúat /	/ siĩ a phúat nĩa / (ดูภาคผนวก อ้วน : หน้า 221)	เพิ่มพยัญชนะท้าย เสียง / -t / เพื่อสร้าง คำสแลง ทำให้ระดับ เสียงวรรณยุกต์จัตวา เปลี่ยนเป็นเสียงตรี หมายถึง ฝัว หรือ สามี่
(2) หมู / mũ : /	หมุย / mũj /	/ lē:w kŭ: mũj kŭ: khũ: mũ : khâ? / (ดูภาคผนวก ตุ่ม : หน้า 225)	เพิ่มพยัญชนะท้าย เสียง / -j / เพื่อสร้าง คำสแลง จากนั้น เปลี่ยนเสียงสระยาว เป็นสระสั้นเพื่อความ สะดวกในการออก เสียง หมายถึง หมู
(3) ขี้ / khĩ: /	คิ้ว / khīw /	/ mĩ: khīw mũj / / meń khĩ: mũ : / (ดูภาคผนวก จี : หน้า 226)	เพิ่มพยัญชนะท้าย เสียง / -w / เพื่อสร้าง คำสแลง ทำให้เสียงสระ เปลี่ยนจากเสียงยาว เป็นเสียงสั้น ส่งผลให้ ระดับเสียงวรรณยุกต์ โทเปลี่ยนเป็นเสียง สามัญ หมายถึง มูลหมู

1.1.3 การตัดเสียงพยัญชนะท้าย

การตัดเสียงพยัญชนะท้าย หมายถึง การตัดเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ โดยคำที่ปรากฏยังมีเสียงพยัญชนะต้นตามเสียงของคำเดิม ทำให้ระดับเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนไปจากการศึกษาภาษาเกย์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีการตัดเสียงพยัญชนะท้าย ดังนี้

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(1) จิม / cim /	จึ / <u>ci</u> /	/ th@` :t sũa ma: khlum wáj kò:n pít <u>ci</u> chi: / (ดูภาคผนวก เอ : หน้า 174)	ตัดพยัญชนะท้ายเสียง / -m / จากคำว่า จิม เพื่อเสียงคำ จากนั้น เปลี่ยนระดับเสียง วรรณยุกต์จากเสียง จัตวาเป็นเสียงตรี หมายถึง อวัยวะเพศ หญิง
(2) ปลอม / plɔ:m /	ป้อ / <u>pɔ:</u> /	/ sa phò:k <u>pɔ:</u> nom <u>ci</u> / (ดูภาคผนวก ต้ม : หน้า 222)	ตัดพยัญชนะท้ายเสียง / -m / จากคำว่า ปลอม เพื่อสร้างคำสแลง โดย วิธีการออกเสียงแบบ ไม่ควบกล้ำ และเปลี่ยน เสียงวรรณยุกต์สามัญ เป็นเสียงโท หมายถึง ของปลอม
(3) จริง / cinj /	จึ / <u>ci:</u> /		ตัดพยัญชนะท้ายเสียง / -ŋ / จากคำว่า จริง เพื่อสร้างคำสแลง จากนั้นเปลี่ยนหน่วย เสียงสระเป็นเสียงยาว และเปลี่ยนเสียง วรรณยุกต์สามัญเป็น วรรณยุกต์โท หมายถึง ของจริง

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(4) บ๊วบ / búap /	บัว / bua /	/raw hěn cha phóʔ bua nɯʔ/ (ดูภาคผนวก ต่อ : หน้า 176)	ตัดพยัญชนะท้ายเสียง / -p / จากคำว่า บ๊วบ และเปลี่ยนวรรณยุกต์ ตรีเป็นเสียงสามัญ หมายถึง การใช้ปาก สำเร็จความใคร่ให้ คู่นอน
(5) นม / nom /	โน้ / nô: /	/ tham jàn nî châj máj lɛ:w kʰi càp nô: / (ดูภาคผนวก หนอง : หน้า 221)	ตัดพยัญชนะท้ายเสียง / -m / จากคำว่า นม เปลี่ยนหน่วยเสียง สระเป็นเสียงยาว และเปลี่ยนวรรณยุกต์ สามัญเป็นเสียงโท หมายถึง หน้าอก, นม
(6) เย็ด / jét /	เย / je: /	/ hâj man je: jù: mɯan thaj / (ดูภาคผนวก จี : หน้า 222)	ตัดพยัญชนะท้ายเสียง / -t / เปลี่ยนหน่วย เสียง สระสั้นเป็น สระยาว และเปลี่ยน วรรณยุกต์ตรีเป็นเสียง สามัญเพื่อเสียงคำ หยาบ หมายถึง การ ร่วมเพศ

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(7) รถชน / rót chon /	<u>โรโซ่</u> / ro: chô: /	/ <u>ro:chô:</u> kʷ: rót chon khâ? / (ดูภาคผนวก ตุ่ม : หน้า 225)	ตัดพยัญชนะท้ายเสียง / -t / ในพยางค์แรก ทำให้เสียงสระเปลี่ยนจาก สระสั้นเป็นสระยาว ส่งผลให้ระดับเสียง ว ร ร ฦ ก ฎ ์ ต ร์ เปลี่ยนเป็นเสียงสามัญ ตัดเสียงพยัญชนะท้ายเสียง / -n / ในพยางค์หลัง ทำให้เสียงสระสั้นเป็นสระยาวเสียง ว ร ร ฦ ก ฎ ์ ส าม ัญ เปลี่ยนเป็นเสียงโท หมายถึง รถชน
(8) รถติด / rót tít /	<u>โรตี</u> / ro: ti: /	/ <u>ro: ti:</u> ?a raj khâ? / / rót tít / (ดูภาคผนวก ตุ่มและปู : หน้า 225)	พยางค์แรกดู (7) รถชน-โรโซ่ ข้างต้น, ตัดเสียงพยัญชนะท้ายเสียง / -t / ในพยางค์หลัง ทำให้เสียงสระเปลี่ยนจากสระสั้นเป็นสระยาว ส่งผลให้ระดับเสียงวรรณยุกต์เอก เปลี่ยนเป็นเสียงสามัญ โดยวิธีลากเข้าความ (ดูโรตี : หน้า 73) หมายถึง รถติด

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(9) รถตาย / rót ta:j /	<u>โรต้า</u> / <u>ro: tâ:</u> /	/ <u>ro: tâ:</u> rót ta:j khâ? / (ดูภาคผนวก ตุ่ม : หน้า 225)	พยางค์แรกดู (7) รถชน-โรโซ่ ข้างต้น, ตัดเสียงพยัญชนะท้าย เสียง / -j / ในพยางค์ หลัง จากนั้นเปลี่ยน ระดับเสียงวรรณยุกต์ สามัญเป็นเสียงโท โดยวิธีลากเข้าความ (ดูโรต้า : หน้า 73) หมายถึง รถเสีย
(10) เหม็น / mǝn /	<u>มี</u> / <u>mî:</u> /	/ mǝ n tòt khâ? <u>mî:</u> plɛ: wâ: mǝn / (ดูภาคผนวก ตุ่ม : หน้า 225)	ตัดเสียงพยัญชนะท้าย เสียง / -n / จากนั้น เปลี่ยนหน่วยเสียงสระ / -e / เป็น / -i: / ซึ่ง เป็นสระหน้าเหมือนกัน และเปลี่ยนเสียง วรรณยุกต์จัตวาเป็น เสียงโท หมายถึง เหม็น
(11) ตด / tòt /	<u>โต้</u> / <u>tô:</u> /	/ mî: <u>tô:</u> pâ: ?ɔ̃: ca? / (ดูภาคผนวก ตุ่ม : หน้า 225)	ตัดเสียงพยัญชนะท้าย เสียง / -t / จากนั้น เปลี่ยนหน่วยเสียงสระ สั้นเป็นสระยาว และ เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ เอกเป็นเสียงโท

1.1.4 การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะท้าย

จากการศึกษาภาษาเกย์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบวิธีการเปลี่ยนเสียงพยัญชนะท้าย ดังนี้

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(1) อ็อฟ / ?ɔ:f /	อ้อม / ?ɔ̃m /	/ māj <u>?ɔ̃m</u> nũ: kɔ: pɔ: / (ดูภาคผนวก อาจาณี : หน้า 221)	เปลี่ยนเสียงพยัญชนะ ท้ายจากเสียง / -f / เป็น / -m / จากนั้น เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ ตรี เป็น เสียงจัตวา เพื่อสะดวกในการ ออกเสียง หมายถึง การที่เกย์นำผู้ชายขาย บริการมาร่วมประเวณี โดยจ่ายค่าตอบแทน

1.2 การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระ

จากการศึกษาภาษาเกย์ จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบวิธีการเปลี่ยนหน่วยเสียงสระดังนี้

- 1.2.1 การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระสั้นเป็นสระยาว
- 1.2.2 การทำให้หน่วยเสียงสระยาวเป็นเสียงยาวกว่าเดิม
- 1.2.3 การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระยาวเป็นสระสั้น

1.2.1 การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระสั้นเป็นสระยาว

การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระสั้นเป็นสระยาวในภาษาเกย์ มักปรากฏเป็นลักษณะการทอดเสียงพยางค์ โดยทำให้เสียงพยางค์มีเสียงยาวขึ้น ส่งผลให้หน่วยเสียงสระสั้นเป็นสระยาว เพื่อแสดงความหมายพิเศษ หรือเพื่อแสดงอารมณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระสั้นเป็นสระยาวในภาษาเกย์ที่พบ มีดังนี้

(1) เสียง / a / เป็น เสียง / a: /

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(1.1) คะ / khâ? /	คำ...า / khâ:...a: /	/sa wàt di: khâ? chr:n khâ:...a: / (ดูภาคผนวก อ้อ (2) : หน้า 205)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อใช้ในการหยอกล้อ คู่สนทนา
(1.2) ชะ / sâ? /	ช้า...า / sâ:...a: /	/ tɛ̀: ?i: nî: kʷ sǎ:w sâ:...a: / (ดูภาคผนวก แต้ก๊กี้ : หน้า (215)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อใช้น้ำเสียงเป็น เชิงประชดประชัน
(1.3) ยะ / jâ? /	ย่า...า / jâ:...a: /	/ ?új māj dâ:j rɔ̀k nà jâ:...a: / (ดูภาคผนวก แต้ก๊กี้ : หน้า 215)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อใช้น้ำเสียงกึ่ง หยอกล้อกึ่งประชด ประชัน
(1.4) ไช้ / châj /	ช้า...ย / châ:...j /	/ châ:...j kháw tham won jù: / (ดูภาคผนวก อาจानी : หน้า 220)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อใช้น้ำเสียงเน้นเพื่อ การตอบรับ
(1.5) ไม่ไช้ / māj châj /	มา...ย ช้า...ย / māj...j châ:...i /	/ mā:...j chā:...j tɔ́ŋ khɯ: / chák wâw / (ดูภาคผนวก เจ้าแม่ C.O.A. : หน้า 189)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อใช้น้ำเสียงย้ำ การปฏิเสธ

(2) เสียง / r / เป็น เสียง / r: /

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(2.1) เช็ด / cḥɨ t /	เชิ...ด / cḥɨ:...t /	/ ?an ní cḥɨ t cḥɨ:...t suʔaj mân caj / (ดูภาคผนวก เจ้าแม่ C.O.A. : หน้า 189)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อใช้เยาะเย้ยคู่ สนทนา

(3) เสียง / u / เป็น เสียง / u: /

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(3.1) ตุ้ม / tũm /	ตุ้...ม / "tú:...m /	/ bɛ:p ní: dâ:j máj ?i: "tu:...m/ (ดูภาคผนวก อ้อ(1) : หน้า 223)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อใช้น้ำเสียง เรียกร้องให้คู่สนทนา สนใจเป็นพิเศษเชิง หยอกล้อ

1.2.2 การทำให้หน่วยเสียงสระยาวเป็นเสียงยาวกว่าเดิม

การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระยาวเป็นเสียงยาวกว่าเดิม ในภาษาเกย์มักปรากฏเป็นลักษณะทอดเสียงท้ายพยางค์ ทำให้หน่วยเสียงสระยาวขึ้น เพื่อแสดงความหมายพิเศษ หรือเพื่อแสดงอารมณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง จากข้อมูล พบการทำให้หน่วยเสียงสระยาวกว่าเดิม ดังนี้

(1) เสียง / a: / เป็นเสียง / a:...a: /

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(1.1) แมงดา / mɛ:ŋ da: /	แมง <u>ดา...า</u> / mɛ:ŋ da:...a: /	/ nɯk wâ: khàj mɛ:ŋ da:...a: / (ดูภาคผนวก ผักบู่ : หน้า 196)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อใช้น้ำเสียงในเชิง

			ประชด
เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(1.2) งาม / ɲa:m /	งาม...ม / <u>ɲa:...m</u> /	/ pɔ: ték tuŋ ple: wâ: suʔaj <u>ɲa:...m</u> / (ดูภาคผนวก โยง : หน้า 199)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อใช้น้ำเสียงเชิง ประชดประชัน
(1.3) บาน / ba:n /	บา...น / <u>ba:...n</u> /	/ ru: tù:t kʷ <u>ba:...n</u> / (ดูภาคผนวก เต็กกี : หน้า 213)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อใช้เสียงเพื่อย้ำ ความหมายให้เด่นชัด ขึ้น
(1.4) ไต้ / dâ:j /	ด้า...ย / <u>dâ:...j</u> /	/ pɔ: <u>dâ:...j</u> thâ: ?ʔm nà? / (ดูภาคผนวก ตุ่ม : หน้า 221)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อใช้เสียงเพื่อย้ำ ความหมายให้เด่นชัด ขึ้น
(1.5) ทับกระดาน / tháp kra da:n /	ทับกระดา...น / tháp kra <u>da:...n</u> /	/ sù: phan tháp kra <u>da:...n</u> tháp kra <u>dɔ :...ɔ:</u> hà: ?a raj lâ? / (ดูภาคผนวก ผักบั้ง : หน้า 196)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อเน้นคำให้เด่นชัด เพื่อเปรียบเทียบกับ คำว่า กระดอ
(1.6) ทับกระดอ / tháp kra dɔ : /	ทับกระดอ...อ / tháp kra <u>dɔ :...ɔ:</u> /		ใช้แนวเทียบคำจาก กระดาน เป็นกระดอ จากนั้นทอดเสียงท้าย พยางค์เพื่อใช้น้ำเสียง เชิงล้อเลียน
(1.7) คุณนาย /khun na:j/	คุณนา...ย /khun <u>na:...j</u> /	/ ɲaj ?i: cǐw khun <u>na:...j</u> / (ดูภาคผนวก อ้อ (2) : หน้า 205)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อใช้น้ำเสียงแสดง

			อาการกึ่งหยอกล้อ กึ่งประชดประชันแกม ล้อเลียน
เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(1.8) มาก / ma:k /	มา...ก / <u>ma:...</u> k /	/ khun mǎ: lǝ: <u>ma:...</u> k sǎ:w <u>ma:...</u> k tɛ: lǝ: <u>ma:...</u> k / (ดูภาคผนวก แต้ก๊ก : หน้า 214)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อใช้น้ำเสียงเน้น ความหมายให้เด่นชัด ขึ้น หมายถึง มากจน เห็นได้ชัด

(2) เสียง / ɿ: / เป็นเสียง / ɿ:...ɿ: /

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(2.1) ยีน / jɿ:n /	ยี่...น / <u>jɿ:...</u> n /	/ <u>jɿ:...</u> n con khǎ: khàj phan khǎ: / (ดูภาคผนวก โย่ง : หน้า 203)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อใช้น้ำเสียงประชด ประชัน เน้น ความหมายว่า ยีนนาน มาก

(3) เสียง / ɔ: / เป็นเสียง / ɔ:...ɔ: /

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(3.1) โอโห / ?ô: hǎ: /	โอโห...โ / ?ô <u>hǎ:...</u> o/	/ ?ô <u>hǎ:...</u> o: pa:k jàj má:k / (ดูภาคผนวก ผักบั้ง : หน้า 202)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อใช้น้ำเสียงล้อเลียน เพื่อเน้นความหมายว่า ใหญ่มาก

(4) เสียง / ɔː / เป็นเสียง / ɔː...ɔː /

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(4.1) อ้อ / ɔː /	อ้อ...อ / ɔː...ɔː /	/ ʔɔː...ɔː thúp nâː / (ดูภาคผนวก โยง : หน้า 203)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อใช้น้ำเสียงประชด ประชันวาร์ปู้

(5) เสียง / iaː / เป็นเสียง / ia...a /

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(5.1) เบียร์ / bia /	เบีย...ียร์ / <u>bia...a</u> /	/ bɔːk mâj paj mɔm <u>bia...a</u> / (ดูภาคผนวก แก้ว : หน้า 195)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อใช้น้ำเสียงล้อเลียน กึ่งประชดประชัน

(6) เสียง / ua / เป็นเสียง / ua...a /

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(6.1) ลีมตัว / lɪm tua /	ลีมตัว...ว / lɪm <u>tua...a</u> /	/ ʔúj lɪm <u>tua...a</u> / (ดูภาคผนวก แก้ว : หน้า 198)	ทอดเสียงท้ายพยางค์ เพื่อใช้น้ำเสียงล้อเลียน ว่า ลีมตัวจริง ๆ

1.2.3 การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระยาวเป็นสระสั้น

การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระยาวเป็นสระสั้นในภาษาเกย์ มักใช้เพื่อเน้นเสียงเพื่อต้องการแสดงความหมายพิเศษ ทำให้หน่วยเสียงของสระสั้นลง พบการเปลี่ยนหน่วยเสียงสระยาวเป็นสระสั้น ดังนี้

(1) เสียง /ɛ:/ เป็นเสียง /ɛ/

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(1.1) แอบ / ?ɛ:p /	แอบ / ? <u>ɛp</u> /	/ ka thɯj thî: pen sǎ:w tɛ: klê:ŋ ? <u>ɛp</u> mɛ:n / (ดูภาคผนวก เอ็กซ์ : หน้า 190)	เปลี่ยนหน่วยเสียงสระให้สั้นลง ทำให้เสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนเป็นเสียงตรี เพื่อเน้นความหมายเชิงประชดประชัน หมายถึง เกย์ที่ตั้งใจปิดบังตนเองเป็นพิเศษ

(2) เสียง /ia/ หน่วยเสียงย่อยเสียงยาว [ia:] เป็นเสียงสั้น [iá]

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(2.1) เสียบ / siàp /	เซียบ / <u>siáp</u> /	/ khân bon nân khui: <u>siáp</u> kan lr:j / (ดูภาคผนวก แตน : หน้า 176)	เปลี่ยนหน่วยเสียงสระให้สั้นลง ทำให้เสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนเป็นเสียงตรี เพื่อเน้นความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนักแสดงความถูกใจมากเป็นพิเศษ

(3) เสียง / ε: / เป็น / i /

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(3.1) แมว / mε:w /	<u>หมิว</u> / <u>m i̯w</u> /	/ nɔ̯ŋ <u>m i̯w</u> khɔ̯ mε:w khâ? / (ดูภาคผนวก ตุ่ม : หน้า 225)	เปลี่ยนหน่วยเสียงสระ / ε: / เป็นสระ / i / ซึ่ง เป็นสระหน้าเหมือนกัน แต่ใช้สระสั้นแทนสระ ยาวเพื่อต้องการลาก เข้าความ (ดู (12) หมิว : หน้า 72-73)

1.2.4 การเปลี่ยนระดับเสียงสระ

การเปลี่ยนระดับเสียงสระ หมายถึง การเปลี่ยนระดับของลิ้น และส่วนของลิ้นไปยังฐาน
ใกล้เคียงทำให้เสียงสระของพยางค์เปลี่ยนไป จากการศึกษาภาษาเกย์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบ
การเปลี่ยนเสียงสระดังนี้

(1) เสียง / i: / เป็นเสียง / e: /

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(1.1) หี / hi: /	เห / <u>hě:</u> /	/ ná:m prɨ? khɔ̯p <u>hě:</u> / (ดูภาคผนวก ผักบั้ง : หน้า 200)	เปลี่ยนหน่วยเสียงจาก สระหน้า สูง ยาว / i: / เป็นสระหน้า กลางสูง ยาว / e: / เพื่อเสียง

			คำหยาบ หมายถึง อวัยวะเพศหญิง
--	--	--	---------------------------------

(2) เสียง / m: / เป็นเสียง / r: /

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(2.1) หือ / hɯ̃ː /	เหอ / hɯ̃ː /	/ khun na:j caj di: / / <u>hr̃ː</u> ?a raj khá? / (ดูภาคผนวก แต้ก๊ก : หน้า 211)	เปลี่ยนหน่วยเสียงจาก สระหลังค่อนไปกลาง สูงยาว / m: / เป็นสระ หลังค่อนไปกลาง กลางสูง ยาว / r: / ใน ป ริ บ ท นี้ ไ ช้ ใน ความหมายกึ่งประชด

1.3 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้น

การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นที่ปรากฏในภาษาเกย์ เป็นการลงเสียงหนักพิเศษที่ผู้พูดเน้น
ความหมายเป็นพิเศษ เพื่อแสดงอารมณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง พบตัวอย่างการใช้เสียงวรรณยุกต์ ดังนี้

- 1.3.1 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ
- 1.3.2 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงต่ำกว่าเสียงปกติ

1.3.1 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ

จากการศึกษาภาษาเกย์พบการใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ คือ

- 1.3.1.1 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ
คำพยางค์เดียว พบการเน้นเสียงที่คำเสียงวรรณยุกต์ตรีมากที่สุด โดยผู้พูดมักแฝงอารมณ์ใน
น้ำเสียง

ตัวอย่างการใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ คำพยางค์เดียว
ในภาษาเกย์ มีดังนี้

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(1) ต้าย / tá:j /	ต้าย / <u>"ta:j</u> /	/ <u>"ta:j</u> mǎ: chǒ:k / (ดูภาคผนวก โย่ง : หน้า 203)	เน้นเสียงหนักพิเศษจาก เสียงวรรณยุกต์ตรีปกติ เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง กว่าเสียงวรรณยุกต์ตรี ปกติ เพื่อแสดงการ ประชดประชัน
(2) อู๊ย / ?ú:j /	อู๊ย / <u>"?u:j</u> /	/ <u>"?u:j</u> <u>"kri:t</u> kan sa nǎn wǎn wǎj / (ดูภาคผนวก หนอง : หน้า 223)	เน้นเสียงหนักพิเศษจาก เสียงวรรณยุกต์ตรีปกติ เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง กว่าเสียงวรรณยุกต์ตรี ปกติเพื่อแสดงอารมณ์ สนุกสนานในการ สนทนา
(3) กรี้ด / kri:t /	กรี้ด / <u>"kri:t</u> /		
(4) อ้าย / ?á:j /	อ้าย / <u>"?a:j</u> /	/ <u>"?a:j</u> ?i: dǒ:k mǎj chǎj khrúan pǎn / (ดูภาคผนวก โย่ง : หน้า 201)	เน้นเสียงหนักพิเศษจาก เสียงวรรณยุกต์ตรีปกติ เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง กว่าเสียงวรรณยุกต์ตรี ปกติ เพื่อแสดงความไม่ พอใจและประชดประชัน
(5) อู๊ย / ?ú:j /	อู๊ย / <u>"?uj</u> /	/ <u>"?uj</u> ?i: wǎj ték sǐ: nǎ: ?o: mǎ:k lr:j /	เน้นเสียงหนักพิเศษจาก เสียงวรรณยุกต์ตรีปกติ

		(ดูภาคผนวก ต้อง : หน้า 229)	เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง กว่าเสียงวรรณยุกต์ตรี ปกติเพื่อแสดงอาการ ตื่นเต้นเป็นพิเศษ
เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(6) โอย / ?ó:j /	โอย / <u>"?o:j</u> /	/ ?a raj rǎ: ?o: <u>"?o:j</u> ram kha:n cha ni: / (ดูภาคผนวก ต้อง : หน้า 229)	เน้นเสียงหนักพิเศษจาก เสียงวรรณยุกต์ตรีปกติ เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง กว่าเสียงวรรณยุกต์ตรี ปกติเพื่อแสดงความ รู้สึกรำคาญมาก
(7) วู๊ย / wú:j /	วู๊ย / <u>"wu:j</u> /	/ <u>"wu:j</u> phû:t thuǎŋ mù : dǎw máw kò:n ná khá? / (ดูภาคผนวก แต้ก๊กี้ : หน้า 216)	เน้นเสียงหนักพิเศษจาก เสียงวรรณยุกต์ตรีปกติ เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง กว่าเสียงวรรณยุกต์ตรี ปกติ เพื่อแสดง การ ล้อเลียนกึ่งสามใจ
(8) เยอะ / jr' ? /	เยอะ / <u>"jr?</u> /	/ khon <u>"jr?</u> mâ:k châj máj / (ดูภาคผนวก แदन : หน้า 174)	เน้นเสียงหนักพิเศษจาก เสียงวรรณยุกต์ตรีปกติ เสียงวรรณยุกต์สูงกว่า เสียงวรรณยุกต์ตรีปกติ เพื่อเน้นความหมายว่า เยอะมาก
(9) แหม / mɛ̃: /	แหม / <u>"mɛ:</u> /	/ do:n hǎ :ŋ pha: jú? <u>"mɛ:</u> chán jan mâj than nân lr:j / (ดูภาคผนวก แต้ก๊กี้ : หน้า 209)	เน้นเสียงหนักพิเศษจาก เสียงวรรณยุกต์จัตวา ปกติเป็นวรรณยุกต์

			เสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ เพื่อแสดงความไม่พอใจ กิ่งประชิดประชัน
เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(10) ตุ้ม / tùm /	ตุ้ม / <u>tu:m</u> /	/ munn ca paj nǎj khǎ:n munn lá? ?i: <u>tu:m</u> dɛ:k sa wǎn wí ma:n ?a raj khá? / (ดูภาคผนวก หนอง : หน้า 229)	เน้นเสียงหนักพิเศษ เปลี่ยนจากพยางค์สั้น เสียงโทเป็นวรรณยุกต์ เสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ ตรีปกติ และลากเสียง ให้ยาวขึ้น เพื่อแสดง อารมณ์หงุดหงิด

1.3.1.2 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ
ปรากฏในคำหลายพยางค์

จากการศึกษาภาษาเกย์จากกลุ่มตัวอย่างพบการใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงสูงกว่า
วรรณยุกต์ตรีปกติ ดังนี้

1.3.1.2.1 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นในคำซ้ำ

1.3.1.2.2 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นในคำหลายพยางค์

1.3.1.2.1 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นในคำซ้ำ

ตัวอย่างการใช้เสียงวรรณยุกต์เป็นเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติในคำซ้ำที่ปรากฏใน
ภาษาเกย์ มีดังนี้

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(1) แก๊งแก๊ง / "ken kèn/	แก๊งแก๊ง / <u>ke...ŋ</u> kèn /	/ pǎ: phǎ:n <u>ke...ŋ</u> kèn nǎ? / (ดูภาคผนวก อ้วน : หน้า 225)	เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หน้า โดย

			เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ เน้นในภาษาพูดปกติ เป็นเสียงสูงกว่าเสียง วรรณยุกต์ตรีปกติ และ เปลี่ยนหน่วยเสียงสระ ยาวกว่าปกติเพื่อเน้น ความหมายว่าเก่งมาก
เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(2) ชอบชอบ / "chɔp chɔ́ :p /	<u>ชอบ</u> ชอบ / "chɔ:p chɔ́ :p /	/ "chɔ :...p chɔ́ :p chon kin nu: hâj nâ? / (ดูภาคผนวก อาจาณี : หน้า 224)	เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หน้า โดย เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ เน้นในภาษาพูดปกติ เป็นเสียงสูงกว่าเสียง วรรณยุกต์ตรีปกติ และเปลี่ยนหน่วยเสียง สระยาวกว่าปกติ เพื่อเน้นความหมายว่า ชอบมาก
(3) ตายตาย / "taj ta:j /	<u>ตาย</u> ตาย / "ta:j ta:j /	/ du: sí? hǐ: waj "ta:...j ta:j du: sí? / (ดูภาคผนวก ตรี : หน้า 221)	เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หน้า โดย เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ เน้นในภาษาพูดปกติ เป็นเสียงสูงกว่าเสียง วรรณยุกต์ตรีปกติ และ เปลี่ยนหน่วยเสียงสระ ยาวกว่าปกติเพื่อเน้น ความหมายเชิงหยอก ล้อกิ่งประชดประชัน
(4) เ็นเ็นเ็นเ็น / "nɯaj nɯàj /	<u>เ็น</u> เ็นเ็นเ็น / "nɯaj nɯàj/	/ ku: "nɯa...j nɯàj / / tua kàw kháw paj thiâw / (ดูภาคผนวก โย่ง : หน้า 197)	เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หน้า โดย เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ เน้นในภาษาพูดปกติ

			เป็นเสียงสูงกว่าเสียงวรรณยุกต์ตรีปกติ และเปลี่ยนหน่วยเสียงสระยาวกว่าปกติเพื่อเน้นความหมายเชิงตัดพ้อ กิ่งขบขันว่าเหนื่อยมาก
เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(5) เมี ^{เอ} ोनเหมือน / "muan nɯ̃an /	<u>เมี^{เอ}</u> ोनเหมือน / " <u>mua...n</u> nɯ̃an /	/ nî: kháw mi: wík soŋ rɔ: dɔ: dúaj r̃: hěn kháw tàt <u>"mua...n</u> nɯ̃an / (ดูภาคผนวก เดือน : หน้า 208)	เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หน้า โดยเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์เน้นในภาษาพูดปกติ เป็นเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ และเปลี่ยนหน่วยเสียงสระยาวกว่าปกติเพื่อเน้นความหมายเพื่อการล้อเลียนกิ่งประชดประชันว่า เหมือนมาก
(6) เรี ^{เอ} ดเร็ด / "rɛt r̃ɛ:t /	<u>เรี^{เอ}</u> ดเร็ด / " <u>rɛ...t</u> r̃ɛ:t /	/ " <u>rɛ...t</u> r̃ɛ:t ñ? phî: ?úan / (ดูภาคผนวก จี : หน้า 224)	เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หน้า โดยเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์เน้นในภาษาพูดปกติ เป็นเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติเพื่อเน้นความหมายว่า ดีมาก, เก่งมาก (ดูเร็ด หน้า 71)
(7) สัว ^{เอ} สวาย / " suaj sɯ̃aj /	<u>สัว^{เอ}</u> สวาย / " <u>sua...j</u> sɯ̃aj /	/ ?âj nî: ?ɔ:k ma: màj wi: si: di: " <u>sua...j</u> sɯ̃aj / (ดูภาคผนวก แด็กกี : หน้า 204)	เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หน้า โดยเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์

			เน้นในภาษาพูดปกติ เป็นเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ และเปลี่ยนหน่วยเสียงสระยาวกว่าปกติเพื่อเน้นความหมายว่าสวยมาก
เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(8) จริงจริง / cinj cinj /	จริง ^é จริง / cinj <u>“ci:…ŋ</u> /	/ thr: pen da:w cinj <u>“ci:…ŋ</u> / (ดูภาคผนวก โยง : หน้า 202)	เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หลัง โดยเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์สามัญ เป็นเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ และเปลี่ยนหน่วยเสียงสระยาวกว่าปกติเพื่อเน้นความหมายคำว่า จริงเชิงประชดประชัน

1.3.1.2.2 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นคำหลายพยางค์

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(1) โดยตรง / do:j tronj /	^é โดยตรง / <u>“do:…j</u> tronj /	/ phà: nô: kha nà:t ní: ná? phî: ca cɔʔ ni: <u>“do:…j</u> tronj / (ดูภาคผนวก อ้วน : หน้า 222)	เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หน้าในคำว่า “โดยตรง” โดยวิธีเปลี่ยนเสียง “โดย” วรรณยุกต์สามัญ เป็นเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ ทำให้หน่วยเสียงสระ

			ยาวกว่าปกติ เพื่อการเน้นความหมายว่าด้วยความตั้งใจอย่างยิ่ง
เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(2) อาจानी /?a: ca: ní:/	<u>อาจानी</u> ^é /?a: ca: <u>“ni:...i: /</u>	/ lòn klâ: sù: rú: plà:w ?i: ?a: ca: <u>“ni:...i: /</u> (ดูภาคผนวก ตุ่ม : หน้า 219)	เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หลังคำว่า “อาจानी” โดยวิธีเปลี่ยนเสียง “นี่” เป็นเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ ทำให้หน่วยเสียงสระยาวกว่าปกติ เพื่อการใช้เสียงเชิงประชดประชัน

1.3.2 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงต่ำกว่าวรรณยุกต์ปกติต่ำกว่าเสียงมาตรฐาน

การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงต่ำกว่าวรรณยุกต์ปกติ หมายถึง การเน้นเสียงที่พยางค์ปกติให้มีเสียงเน้นหนักพิเศษกว่าเสียงมาตรฐาน เพื่อต้องการสื่อความหมายการเน้นอย่างมาก เช่น การย้ำความหมายของคำ การประชดประชัน การล้อเลียน เป็นต้น จากการศึกษาภาษาเกย์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบการใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงต่ำกว่าวรรณยุกต์ปกติ ดังนี้

1.3.2.1 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงต่ำกว่าวรรณยุกต์ปกติ ในคำพยางค์เดียว

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
-------------	---------------	----------	--------------

	ในภาษาเกย์		
(1) กัต / kət /	<u>*กัต</u> / <u>kət</u> /	/ chân māj cḥ:p khon <u>kət</u> ŋiap krip lɾ:j khâ? / (ดูภาคผนวก แต้ก๊กี้ : หน้า 209)	เน้นเสียงหนักพิเศษ เสียงวรรณยุกต์เน้น ระดับต่ำกว่าเสียงเอก ป ก ตี เพื่อ ใ ช้ ความหมายประชด ประชัน (ดู กัต หน้า 79)
เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(2) เจียน / ɲi'an /	<u>*เจียน</u> / <u>ɲi'an</u> /	/ nâ: pen jî: pùn <u>ɲi'an</u> / (ดูภาคผนวก ไช้ : หน้า 175)	เน้นเสียงหนักพิเศษ เสียงวรรณยุกต์เน้น ระดับต่ำกว่าเสียงโท ป ก ตี เพื่อ ใ ช้ ใน ความหมายล้อเลียนกึ่ง ประชดประชัน
(3) ไต้ / dâ:j /	<u>*ไต้</u> / <u>da'j</u> /	/ tɛŋ nâ: kɛŋ tham phôm kɔː <u>da'j</u> / (ดูภาคผนวก แต้ก๊กี้ : หน้า 215)	เน้นเสียงหนักพิเศษ เสียงวรรณยุกต์เน้น ระดับต่ำกว่าเสียงโท ป ก ตี เพื่อ ใ ช้ ใน ความหมายล้อเลียนกึ่ง ประชดประชัน
(4) ตบ / tɔp /	<u>*ตบ</u> / <u>tɔp</u> /	/ di'aw kɔː <u>tɔp</u> kan ʔi:k klôm caj / (ดูภาคผนวก แต้ก๊กี้ : หน้า 209)	เน้นเสียงหนักพิเศษ เสียงวรรณยุกต์เน้น ระดับต่ำกว่าเสียงเอก ป ก ตี เพื่อ ใ ช้ ใน ความหมายประชด ประชันและแสดงความ รำคาญ

(5) ตีน / ti:n /	<u>*ตีน</u> / <u>ti':n</u> /	/ ?âj thi: ráp dâj nâ mâj châj <u>ti':n</u> na khá? / (ดูภาคผนวก ผักบั้ง : หน้า 196)	เน้นเสียงหนักพิเศษ เสียงวรรณยุกต์เน้น ระดับต่ำกว่าเสียง สามัญปกติ ใช้ หยอกล้อเพื่อให้ผู้ฟัง ขบขัน
เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(6) เต็ม / tem /	<u>*เต็ม</u> / <u>têm</u> /	/ lăŋ cà:k thi: ro:ŋ rɛ:m <u>têm</u> kan ma: ta lɔ:t na khá? / (ดูภาคผนวก แदन : หน้า 173)	เน้นเสียงหนักพิเศษ เสียงวรรณยุกต์เน้น ระดับต่ำกว่าเสียง สามัญปกติ เพื่อเน้น ความหมายว่า เต็ม ทุกแห่ง
(7) แตก / tɛ:k /	<u>*แตก</u> / <u>tɛ":k</u> /	/ ?û:j ɲuà <u>tɛ":k</u> phlâk lɔ:ŋ khâ? / (ดูภาคผนวก แตกกี้ : หน้า 209)	เน้นเสียงหนักพิเศษ เสียงวรรณยุกต์เน้น ระดับต่ำกว่าเสียงเอก ปกติ เพื่อเน้น ความหมายว่า เหนือ ออกมาก
(8) ถ้า / thâ: /	<u>*ถ้า</u> / <u>thă:</u> /	/ <u>thă:</u> ɲuân khăj na khá? <u>thă:</u> mâj mi: mia khâ? / (ดูภาคผนวก หนอง : หน้า 224)	เน้นเสียงหนักพิเศษ เสียงวรรณยุกต์เน้น ระดับต่ำกว่าเสียงโท ปกติ เพื่อเน้นการ แสดงเงื่อนไข

<p>(9)</p> <p>มาก</p> <p>/ mâ:k /</p>	<p><u>*มาก</u></p> <p>/ <u>mă:k</u> /</p>	<p>/ ʔúj man <u>mă:k</u> /</p> <p>(ดูภาคผนวก หนอง : หน้า 223)</p>	<p>เน้นเสียงหนักพิเศษ เสียงวรรณยุกต์เน้น ระดับต่ำกว่าเสียงโท ปกติ เพื่อเน้น ความหมายว่าสนุก มากกว่าปกติ</p>
<p>เสียงทั่วไป</p>	<p>เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์</p>	<p>ตัวอย่าง</p>	<p>การวิเคราะห์</p>
<p>(10)</p> <p>หึ่ง</p> <p>/ ɲi: /</p>	<p><u>*หึ่ง</u></p> <p>/ <u>ɲi:</u> /</p>	<p>/ phưân sǎ:w kɔ̃: <u>ɲi:</u> khan cĩm sùt rít /</p> <p>(ดูภาคผนวก เอ : หน้า 181)</p>	<p>เน้นเสียงหนักพิเศษ เสียงวรรณยุกต์เน้น ระดับต่ำกว่าเสียงเอก ปกติ เพื่อเน้น ความหมายว่ามีความ ต้องการทางเพศมาก (ดู หึ่ง หน้า 54)</p>
<p>(11)</p> <p>หลับ</p> <p>/ làp /</p>	<p><u>*หลับ</u></p> <p>/ <u>lăp</u> /</p>	<p>/ máw con liŋ <u>lăp</u> sùt rít /</p> <p>(ดูภาคผนวก เอ : หน้า 181)</p>	<p>เน้นเสียงหนักพิเศษ เสียงวรรณยุกต์เน้น ระดับต่ำกว่าเสียงเอก ปกติ เพื่อเน้น ความหมายเชิงประชด ประชันว่าพูดมาก</p>
<p>(12)</p> <p>เหน้อย</p> <p>/ nưəj /</p>	<p><u>*เหน้อย</u></p> <p>/ <u>nưəj</u> /</p>	<p>/ chán ca nɔ̃:n chán <u>nưəj</u> /</p> <p>(ดูภาคผนวก อาจานี : หน้า 219)</p>	<p>เน้นเสียงหนักพิเศษ เสียงวรรณยุกต์เน้น ระดับต่ำกว่าเสียงเอก ปกติ เพื่อเน้น</p>

<p>(13)</p> <p>อาบ</p> <p>/ ?à:p /</p>	<p><u>*อาบ</u></p> <p>/ ?à:p /</p>	<p>/ ?i: nân luát ?à:p lɔːj khâ? /</p> <p>(ดูภาคผนวก แต้ก๊ก : หน้า 206)</p>	<p>ความหมายว่า เหนื่อย มาก</p> <p>เน้นเสียงหนักพิเศษ เสียงวรรณยุกต์เน้น ระดับต่ำกว่าเสียงเอก ปกติ เพื่อเน้น ความหมายว่า อากา รรุนแรงมาก</p>
--	------------------------------------	---	---

1.3.2.2 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงต่ำกว่าวรรณยุกต์ปกติในคำ
ประสมและกลุ่มคำ

เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
<p>(1)</p> <p>เก็บกด</p> <p>/ kèp kòt /</p>	<p>เก็บ<u>*กด</u></p> <p>/ kèp <u>kòt</u> /</p>	<p>/ thr: kèp <u>kòt</u> /</p> <p>(ดูภาคผนวก อ้อ (2) : หน้า 209)</p>	<p>เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หลังของ กลุ่มคำ “เก็บ<u>*กด</u>” ใช้ เสียงวรรณยุกต์เน้น ระดับต่ำกว่าเสียงเอก ปกติ เพื่อเน้น ความหมายว่า เก็บกด อย่างมาก</p>
<p>(2)</p> <p>ข้างวัง</p> <p>/ khâ:ŋ waŋ /</p>	<p>ข้าง<u>*วัง</u></p> <p>/ khâ:ŋ <u>waŋ</u> /</p>	<p>/ mâj sǔaj lɔːk tɛː jù: khâ:ŋ <u>waŋ</u> /</p> <p>(ดูภาคผนวก แก้ว : หน้า 199)</p>	<p>เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หลังของ กลุ่มคำ “ข้าง<u>*วัง</u>” ใช้ เสียงวรรณยุกต์เน้น ระดับต่ำกว่าเสียง สามัญปกติ เพื่อใช้ใน ความหมายประชด ประชันกึ่งล้อเลียน</p>

<p>(3) ชั้นต่ำ / chôn tám /</p>	<p>ชั้น*ต่ำ / chôn <u>tăm</u> /</p>	<p>/ phuâk raw nî: phuâk... / / chôn <u>tăm</u> / (ดูภาคผนวก อ้อ (2) : หน้า 209)</p>	<p>เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หลังของ กลุ่มคำ “ชั้น*ต่ำ” ใช้ เสียงวรรณยุกต์เน้น ระดับต่ำกว่าเสียงเอก ปกติ เพื่อใช้ ใน ความหมายประชด ประชันว่าเป็นบุคคล ชั้นต่ำ</p>
<p>เสียงทั่วไป</p>	<p>เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์</p>	<p>ตัวอย่าง</p>	<p>การวิเคราะห์</p>
<p>(4) แน่นอน / nê: nɔ:n /</p>	<p>แน่น*นอน / nê: <u>nɔ:n</u> /</p>	<p>/ nê: <u>nɔ:n</u> mâj dâj sàj sù:t / (ดูภาคผนวก จีว : หน้า 208)</p>	<p>เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หลังของ กลุ่มคำ “แน่น*นอน” ใช้ เสียงวรรณยุกต์เน้น ระดับต่ำกว่าเสียง สามัญปกติ เพื่อเน้นใน ความหมาย การ ยอมรับให้ชัดเจนขึ้น</p>
<p>(5) ผู้ชาย / phu: cha:j /</p>	<p>ผู้*ชาย / phu: <u>chă:j</u> /</p>	<p>/ phu: <u>chă:j</u> thánj tà:ŋ pra thê:t naj pra thê:t / (ดูภาคผนวก แदन : หน้า 173)</p>	<p>เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หลังของคำ “ผู้*ชาย” ใช้เสียง วรรณยุกต์เน้นระดับต่ำ กว่าเสียงสามัญปกติ เพื่อให้คู่สนทนาได้ยิน คำว่า ผู้ชาย ชัดขึ้น แสดงความหมายเป็น พหูพจน์ว่าผู้ชาย</p>

<p>(6) พระเกียรติ /phrá kiàt/</p>	<p>พระ<u>เกียรติ</u> /phrá <u>kiàt</u> /</p>	<p>/ dù:t kan dà:w dui:m dù:t sùt rít dù:t thî:t phrá <u>kiàt</u> / (ดูภาคผนวก ไข่มุก : หน้า 202)</p>	<p>จำนวนมาก เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หลังของคำ “พระ<u>เกียรติ</u>” ใช้เสียง วรรณยุกต์เน้นระดับต่ำ กว่าเสียงเอกปกติ เพื่อ ใช้ในความหมาย ประชดประชันและ ล้อเลียน</p>
<p>เสียงทั่วไป</p>	<p>เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์</p>	<p>ตัวอย่าง</p>	<p>การวิเคราะห์</p>
<p>(7) ร่างกาย /râ:ŋ ka:j/</p>	<p>ร่าง<u>กาย</u> /râ:ŋ <u>ka:j</u> /</p>	<p>/ wan ?a su cì? khlu:fán ?w:k cà:k râ:ŋ <u>ka:j</u> / (ดูภาคผนวก ใจ : หน้า 211)</p>	<p>เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หลังของคำ “ร่าง<u>กาย</u>” ใช้เสียง วรรณยุกต์เน้นระดับต่ำ กว่าเสียงสามัญปกติ เพื่อเน้นคำและ มี ความหมายเชิง หยอก ล้อ</p>
<p>(8) อร้อย /?a rɔj/</p>	<p>อ<u>ร้อย</u> /?a <u>rɔj</u> /</p>	<p>/ kin ?a <u>rɔj</u> kin ?a <u>rɛt</u> / (ดูภาคผนวก แก้ว : หน้า 202)</p>	<p>เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หลังของคำ “อ <u>ร้อย</u>”</p>
<p>(9) อเร็ด /?a rɛt/</p>	<p>อ<u>เร็ด</u> /?a <u>rɛt</u> /</p>		<p>และ “อ<u>ร้อย</u>” ใช้เสียงวรรณยุกต์เน้น ระดับต่ำกว่าเสียงเอก ปกติ เพื่อเน้น ความหมายว่า อร้อย มาก</p>

(10) อีดอก / ?i: dɔ:k /	อี*ดอก / ?i: <u>dɔ:k</u> /	/ ?i: <u>dɔ:k</u> man biət / (ดูภาคผนวก โจ้ : หน้า 207)	เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หลังของคำ “อี* <u>ดอก</u> ” ใช้เสียง วรรณยุกต์เน้นระดับต่ำ กว่าเสียงเอกปกติ เพื่อ แสดงความสนิทสนม ระหว่างคู่สนทนา
เสียงทั่วไป	เสียงที่ปรากฏ ในภาษาเกย์	ตัวอย่าง	การวิเคราะห์
(11) ไม่แคร์ / mâj khe: /	ไม่*แคร์ / mâj <u>khɛ:</u> /	/ chán na:ŋ diaw khâ? thi: huə pò:k chân mâj <u>khɛ:</u> khà? / (ดูภาคผนวก อ้วน : หน้า 224)	เน้นเสียงหนักพิเศษ พยางค์หลังของคำ “ไม่* <u>แคร์</u> ” ใช้เสียง วรรณยุกต์เน้นระดับต่ำ กว่าเสียงสามัญปกติ เพื่อเน้นความหมายว่า ไม่สนใจเป็นอย่างยิ่ง

1.4 การรวมเสียง

การรวมเสียง หมายถึง การประสมเสียงระหว่างคำสองคำ เพื่อการสร้างคำใหม่ จากการศึกษาภาษาเกย์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบการรวมเสียง 1 คำ ดังนี้

(1) ตีบ

ตึบ เป็นการรวมเสียงระหว่างคำว่า เตะกับกระทึบ โดยนำพยัญชนะต้นคำว่า เตะ คือ เสียง / t / ประสมเสียงกับพยางค์หลัง คำว่า กระทึบ คือ ใช้เสียงสระ / i: / และเสียงวรรณยุกต์โท และพยัญชนะท้ายเสียง / -p / สร้างเป็นเสียง **ตึบ** / tui:p / หมายถึง ถูกทำร้าย

(ดูภาคผนวก ตุ่ม : หน้า (219))

จากข้อมูลการใช้เสียงดังตัวอย่างข้างต้น สามารถแสดงข้อสังเกตการใช้เสียงที่ปรากฏใน ภาษาเกย์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลดังนี้

1. การเพิ่มเสียง ตัดเสียง และเปลี่ยนเสียง เพื่อใช้ในการเลี่ยงคำหยาบหรือคำไม่สุภาพ เช่น เย จี บัว โน้ เห เป็นต้น

2. การออกเสียงยาวหรือเสียงสั้นกว่าพยางค์ปกติเพื่อสื่อความรู้สึกให้ตรงกับระดับของ อารมณ์และใช้แสดงความหมายพิเศษ เช่น การประชดประชัน การเยาะเย้ย การล้อเลียน และเพื่อ ทำให้ความหมายของคำเดิมเด่นชัดขึ้น เช่น มา...ก หมายถึง มากกว่าปกติ, บา...น หมายถึง บานกว่าปกติ เป็นต้น

3. การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้น มี 2 วิธี ดังนี้

3.1 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ ลักษณะการเปล่งเสียง วรรณยุกต์เน้นประเภทนี้มักปรากฏร่วมกับการลากเสียงให้ยาวกว่าพยางค์ปกติ

3.2 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงต่ำกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ ลักษณะการเปล่งเสียง ปรากฏเสียงต่ำเน้นหนักพิเศษกว่าพยางค์ปกติมักปรากฏในเสียงสามัญ เอก และโท

การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นทั้งสองประเภท เพื่อแสดงความหมายพิเศษ เช่น แสดงอารมณ์ ความรู้สึกรำคาญ ประชดประชัน หยอกล้อ ล้อเลียน และเพื่อเน้นความหมายของคำให้ชัดเจนกว่า ความหมายเดิม เช่น เหงื่อ***แตก** หมายถึง เหงื่อออกมากกว่าปกติ ชัน***เหนียว** หมายถึง เหนียวมาก เป็นต้น

2. การใช้คำ

จากการศึกษาภาษาเกย์จากการกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบวิธีการใช้คำลักษณะพิเศษที่ปรากฏ ลักษณะการใช้ภาษาในกลุ่มภาษาเกย์ ดังนี้

2.1 การใช้คำสแลง

2.2 การใช้คำต่างประเทศ

2.3 การใช้คำหยาบ

2.4 การสร้างภาษาพิเศษเฉพาะกลุ่ม

2.1 การใช้คำสแลง

สุชาติ เทวะผลิน (2531 : 53-57) ได้อธิบายประเภทของคำสแลงตามความสัมพันธ์ของรูปคำ ความหมายของคำและการปรากฏในบริบท ทั้งนี้ได้จำแนกคำสแลงออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. คำสแลงแท้ (Slang Words)
2. คำสแลงไม่แท้ (Slang Usage of Words)

จากการศึกษาภาษาเกย์จากกลุ่มตัวอย่าง พบการใช้ศัพท์สแลงทั้ง 2 ประเภท ดังนี้

2.1.1 การใช้คำสแลงแท้

สุชาติ เทวะผลิน อธิบายว่า คำสแลงแท้ หมายถึง คำที่มีความหมายพิเศษเชิงสแลง แม้จะปรากฏโดยลำพัง เกิดจากความรู้สึกนึกคิด หรือเกิดขึ้นจากอารมณ์ของผู้ใช้ภาษา เพื่อหลีกเลี่ยงคำที่ไม่เหมาะสม หรือคำที่ใช้กันอยู่อย่างจำเจ (สุชาติ เทวะผลิน. 2531 : 54-56) จากการศึกษารายชื่อภาษาเกย์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบวิธีการใช้คำสแลงแท้ ดังนี้

2.1.1.1 การใช้คำสแลงด้วยวิธีการเลียนเสียง

การใช้คำสแลงด้วยวิธีการเลียนเสียง หมายถึง การกำหนดคำขึ้นใหม่โดยใช้แนวเทียบกับเสียงธรรมชาติเพื่อสร้างคำขึ้น พบการใช้คำสแลงด้วยวิธีการเลียนเสียงดังนี้

(1) ตุ้ม

จี	:	“เค้าเมิร์กกันก็เมิร์กไป ก็ขึ้นไปฉีดยา โปกมา หมอเค้าฉีดยาเบี้ยว”
หน่อง	:	“เออ ก็ว่างั้นไป”
อาจัน	:	“เออ ก็ว่างั้นไป แต่เวลางั้นก็กลมกลิม ดูให้มัน <u>ตุ้ม</u> ๆ ไปก่อน”
ตุ้ม	:	“สะโปกมันตุ้มมันบวม ๆ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า ตุ้ม เป็นคำที่กำหนดขึ้นโดยการเลียนเสียงของระเบิดที่มีเสียงดังมาก ในภาษาเกย์ใช้เป็นคำกริยา หมายถึง ใหญ่มาก

(2) ต้อง

- แต่ก๊กี้ : “รูตูดก๊กี้บ้าน แล้วพัตลมก๊กี้เปามาโดยพอดี้”
 ผู้สั่มภาษณห์ : “ปรากฏว่าพัตลมพ้ง”
 แต่ก๊กี้ : “เหตุหรรษ์ บรรลู่ค๊ะ ท่านั้น เกี้ยวสุดฤทธิ์”
 เตือน : “อะไรกัน เตียวนี้ใช้พัตลมต้องเลยหรือ”
 แต่ก๊กี้ : “อู๊ย แต่เร็ดนะยะ”

(แต่ก๊กี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สั่มภาษณห์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า ต้อง เป็นคำที่กำหนดขึ้นโดยการเลียนเสียงของการกระดังกระดอนเลียนแบบเสียงที่ปรากฏในภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น ภาษาเกย์ใช้เป็นคำกริยา หมายถึง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเลียนแบบตามลักษณะการกระดอนขึ้นลง

(3) บ๊วบ

- จ๊ : “เร็ดเนอะ พี่อ้วน”
 อ้วน : “พี่หน่องก็แทบจะเหยียบ พี่หน่องเมมาเหล่าเดินสะเปะสะปะ อีอ้วนอยู่ไหน
 โอ๊ย คนกำลัง บ๊วบ อยู่”
 หน่อง : “พบรักเลยนะพี่ คราวนี้นั้นนะ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สั่มภาษณห์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า บ๊วบ เป็นคำที่กำหนดขึ้นโดยการเลียนเสียงของการดูด ในภาษาเกย์ใช้เป็นคำกริยา หมายถึง การใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้คู่นอน

(4) หจี้

- เอ : “ตอนที่ไปพ้งัน ไปกันทั้งกลุ่ม เพื่อนสาวไปด้วยกันหมด เพื่อนสาวก็หจี้ คัน
 จั่มสุดฤทธิ์ ก็เลยลากผู้ชายมาเวิร์กในห้อง...”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สั่มภาษณห์. 4 พฤศจิกายน 2544)

คำว่า หึ่ง เป็นคำที่กำหนดขึ้นโดยการเลียนเสียงจากการกัดฟันแล้วร้องครางอย่างมันเขี้ยว ในภาษาเกย์ใช้เป็นคำกริยา หมายถึง มีความต้องการทางเพศเป็นอย่างมาก มีความหมายแฝงนัย ประหัตว่า ต้องการทางเพศจนต้องร้องครวญคราง

(5) ห่าว

- อาจาณี : “อ้าย! หนูเบือแล้ว”
 ตุ่ม : “เบือคือไม่ได้ หรือได้บ่อย”
 อาจาณี : “บางที่หนูเบืออึกะเทยรุ่นน้อง เป็นช่างเสริมสวยอยู่แถว ๆ นั้นนะ โทรมมา เอ้าพี่วันนี้จะออกหรือเปล่า ไม่ออก ชั้นจะนอน ชั้นเหนื่อย หล่อนชอบพาไป เหล็ก เบือ สงสัยคงห่าว แต่งแรง ๆ ออกมาเลยละ บางที่หนูขี่รถมาล่า บางแสนนะ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า ห่าว เป็นคำที่กำหนดขึ้นโดยการเลียนเสียงจากอาการหาวที่หมายถึง อาการ ต้องการนอน ในภาษาเกย์สร้างคำโดยใช้แนวเทียบความหมายว่าต้องการมีเพศสัมพันธ์ ใช้เป็น คำกริยา หมายถึง มีความต้องการทางเพศเป็นอย่างมากจนแสดงออกอย่างชัดเจน

(6) อืม

- โจ้ : “จรัญ งามดี ที่ถ่ายนั่นนะ”
 แต้ก๊ก : “รู้ได้ยังไงว่าอืมมี หนูนะมี อืม! อืม! เค้าไม่สนใจหรือกรูอย่างนั้น โน่น ลูกเจี๊ยบ”
 เตือน : “จรัญ งามดี เคอืมมัย”
 แต้ก๊ก : “ไม่อืม เคอ้วน”

(แต้ก๊ก (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า อืม เป็นคำที่กำหนดขึ้นโดยการเลียนเสียงในการตอบรับหรือรับรู้จากคำว่า อืม หรือ อือ ในภาษาเกย์ใช้เป็นคำขยาย หมายถึง ใหญ่โต

(7) แอ้ว

เอ : “ว้าย คุณนี่สิ ควรแอ้วมัย”
 แदन : “ไม่เอาเดี่ยวเค้าล้ม”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2543)

คำว่า แอ้ว เป็นคำที่กำหนดขึ้นโดยการเลียนเสียงร้องคล้ายคำว่า อ้าย ในภาษาเกย์ ใช้เสียง แอ้ว ในการเรียกผู้ฟังพอใจให้สนใจตน ภายหลังถ่ายเสียงเป็นคำกริยา หมายถึง ส่งเสียงร้องเรียกเพื่อให้ผู้อื่นสนใจ

2.1.1.2 การใช้คำสแลงด้วยวิธีการกำหนดคำขึ้นมาใหม่

การใช้คำสแลงด้วยวิธีการกำหนดคำขึ้นมาใหม่ คือ การคิดคำใหม่โดยไม่สามารถระบุที่มาของคำได้ แต่กลุ่มเกย์ได้กำหนดคำ และความหมาย เพื่อใช้ในการสื่อสารเฉพาะกลุ่มย่อยเท่านั้น บางคำอาจใช้กันแพร่หลายในกลุ่มเกย์ทั่วไป บางคำมิได้ใช้กันแพร่หลาย จากการศึกษาภาษาเกย์จากกลุ่มตัวอย่างพบคำที่กำหนดขึ้นมาใหม่เฉพาะกลุ่มดังนี้

(1) ก๊วะ

เดย์ : “...เหมือนคำว่าเงาะ หรือก๊วะ อย่างนี้ มันเป็นการสร้างคำ เงาะกับก๊วะ มันก็เหมือนคำว่ากิน ทาน รับประทาน แดก คำว่า เงาะ ก็เป็นอีกลักษณะหนึ่ง คำว่า ก๊วะ ก็เป็นอีกลักษณะหนึ่ง ผ่าก็จะเป็นอีกลักษณะหนึ่ง ผ่าก็คือการผ่าเปลี่ยนอวัยวะเพศ ผ่าไปเฉย ๆ อาจจะได้ดัดแปลงอะไรมากมาย เงาะก็หมายถึง ตั้งใจเงาะลงไป ประดิษฐ์ให้มันรูปเหมือน แต่ถ้าก๊วะ นี้ก็คือการทำให้มากกว่านั้น หมายถึง การควักข้างในคว้านอย่างเรียบร้อย แล้วเย็บเก็บให้ดูเหมือนมากที่สุด อันนี้คือสเต็ป ชั้นมากกว่า ชั้นสุดลักษณะนี้”

(เดชาวุฒิ ฉันทาทะโร. สัมภาษณ์. 31 ตุลาคม 2544)

คำว่า ก๊วะ เป็นคำที่กำหนดขึ้นใหม่ใช้เป็นคำกริยา หมายถึง การผ่าตัดแปลงเพศที่ดัดแปลงอวัยวะให้เหมือนของจริงมากที่สุด

(2) เจ็ง

ตุ้ม : “สงกรานต์มาแล้วหรือคะ”
 ผู้สัมภาษณ์ : “ทำไมล่ะ”
 ตุ้ม : “ก็ไปอาบน้ำ คำเรียกว่าไปสงกรานต์มา เวลาซงเหม็นเจ็ง นะไล่ไปสงกรานต์ค่ะ เอน้ำสะอาดก่อน”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า เจ็ง เป็นคำที่กำหนดขึ้นมาใหม่ใช้เป็นคำกริยา หมายถึง มีกลิ่นเหม็นอย่างมาก

(3) เม้ง

หนึ่ง : “อีนี่ เดี่ยวโดน”
 แต้ก๊ก : “โดนหางคะ โดยหางพายู แหมชั้นก็ยังไม่ทันนั่งเลย เอาใส่ชั้นแหละเลย อีนั่น อีเบเบ้เค้าบอก ชั้นไม่ชอบคนกัด เจียบกริบเลยคะ แล้วหล่อนก็เม้งคะ หน้าหงิก หน้าอ เธอก็เดินไปเลยคะ”
 จิว : “ร้ายกาจ”

(แต้ก๊ก (นามแฝง) และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า เม้ง เป็นคำที่กำหนดขึ้นมาใหม่ หมายถึง โกรธ, หรือไม่พอใจอย่างมาก

2.1.1.3 การใช้คำสแลงด้วยวิธีการใช้แนวเทียบคำเดิม

การใช้คำสแลงด้วยวิธีการใช้แนวเทียบคำเดิม คือ การสร้างคำใหม่ โดยใช้แนวเทียบจากเสียงคำที่มีอยู่เดิมโดยวิธีการ ใช้อักษรย่อ ตัดเสียง เพิ่มเสียง เปลี่ยนเสียง การตัดคำหรือเปลี่ยนคำ โดยวิธีการลากเข้าความ แต่สามารถทราบความหมายเดิมได้จากบริบท พบการใช้คำสแลงด้วยวิธีการใช้แนวเทียบคำเดิม ดังนี้

2.1.1.3.1 การใช้อักษรย่อ

การใช้อักษรย่อ หมายถึง การใช้เสียงพยัญชนะต้นของคำต่าง ๆ แทนคำเต็ม แล้วตีความหมายตามที่กำหนดให้เข้าใจตรงกัน เป็นลักษณะการสร้างภาษาสแลงอีกประเภท จากการเก็บข้อมูลการใช้อักษรย่อของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีวิธีการใช้อักษรย่อ 3 วิธี คือ

2.1.1.3.1.1 ใช้อักษรย่อภาษาไทย

2.1.1.3.1.2 ใช้อักษรย่อภาษาต่างประเทศ

2.1.1.3.1.3 ใช้อักษรย่อภาษาไทย แล้วลากเข้าเป็นอักษรย่อต่างประเทศ

2.1.1.3.1.1 การใช้อักษรย่อภาษาไทย

การใช้อักษรย่อภาษาไทย หมายถึง การใช้เสียงพยัญชนะต้นตัวแรกของคำไทยแทนคำเต็ม แล้วตีความหมายตรงกัน มีดังนี้

(1) กอ

ตัวอย่าง

ตุ้ม : “หญิงแท้เวลาไปเวิร์กกันเนี่ยนะคะ หญิงแท้เวิร์กกัน ก็จะงอเปลี้ยเสียขา ค่ะ เปรียบได้กับพวกโก เวลาเอาโกไปชงนงอเปลี้ยเสียขา คำก็จะเอาตะใคร่พันขาให้แข็งแรง เพราะฉะนั้นเวลานั่งกอ ขาเป็นนงอ ก็ควรเอาตะใคร่พันขานะคะ”

ผู้สัมภาษณ์ : “ขาเป็นนงอเพราะอะไร”

ตรี : “เวิร์กกันเอง”

ตุ้ม : “เพราะตึงนี่คะ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 24 สิงหาคม 2544)

กอ เป็นอักษรย่อมาจากคำว่ากะเทย หมายถึง เกย์ที่มีลักษณะกิริยา และการแต่งกายคล้ายผู้หญิง

(2) ขอ

ตัวอย่าง

- อาจารย์ : “เดี๋ยวนี้ถือคติไงพี่”
 น้อง : “คติอะไร”
 อาจารย์ : “เราต้องฟินนะ”
 น้อง : “ฟินขอ ก็ได้ไม่ใช่หรือ”
 อาจารย์ : “อู๊ย ขอกับตึกตึกหรือ นั่งรถตึกตึกเบื่อหลายเที่ยวเหลือเกิน”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 24 สิงหาคม 2544)

ขอ เป็นคำย่อจากคำว่า ชักว้าว หมายถึง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองของเพศชาย(3) ปอ

ตัวอย่าง

- น้อง : “แต่ที่เคยจิกมาเวิร์กนะคะ พี่ว่าพี่เยอะแล้วนะ 4 นะ เพราะฉะนั้นอาจารย์ 9 คือ จิกมาเซ็ดเดียวกันเนี่ย”
 ตุ้ม : “ปอล้วน ๆ หรือเปล่า”
 น้อง : “ปอล้วน ๆ”
 อาจารย์ : “ปอที่หาด 4 ไม้”
 ตรี : “ปอล้วน ๆ ค่ะ”
 อาจารย์ : “แล้วปอที่นี้ 5 ไม้”
 ตุ้ม : “ความรู้มีเพียงแค่ชั้น ปอ. 4 ไซ้มีค่ะ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 24 สิงหาคม 2544)

ปอ เป็นคำย่อจากคำว่า ประตุหลัง หมายถึง การร่วมเพศทางทวารหนัก

2.1.1.3.1.2 การใช้อักษรย่อภาษาต่างประเทศ

(1) โอ

ตัวอย่าง

- อาจาณี : “เคยเห็นนมหนูหรือยัง”
 ตุ่ม : “แล้วชง ยอมหรือ”
 อาจาณี : “ถ้ายอมก็โอ ถ้าไม่ยอมก็ให้มันกินงู”
 ตุ่ม : “จะวิปริตผิดเพี้ยนไปถึงไหน”

(ตุ่ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

โอ เป็นคำย่อมาจากคำว่า O.K. หมายถึง ตกลง หรือในบางบริบท หมายถึง ดี ถูกต้อง

(2) เอ็ม

ตัวอย่าง

- อาจาณี : “เคยเห็นนมหนูหรือยัง”
 ผู้สัมภาษณ์ : “ยัง ไม่อยากดู ชงวอนท์หรือเปล่า”
 อาจาณี : “ก็วอนท์ทุกคนนั่นแหละ วอนท์เงินด้วย เอ็มด้วยเอ็มส่วนใหญ่จะอันดับหนึ่งเลยเอ็ม อันดับสองค่อยตามมา มันไม่วอนท์อันดับหนึ่งแล้ว แต่ก่อนอาจจะใช้อันดับหนึ่ง แต่เดี๋ยวนี้กะ เศรษฐกิจนะใช้มัย”

(ตุ่ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

เอ็ม เป็นคำย่อมาจากคำว่า Money หมายถึง เงิน เช่นเดียวกับอักษรย่อของคำว่า Money ในภาษาปกติ เช่น ศัพท์ในสาขาเศรษฐศาสตร์ วิธีการใช้เหมือนการใช้คำสแลงที่ปรากฏในภาษาปกติ เช่น วิตามินเอ็ม

2.1.1.3.1.3 การใช้อักษรย่อภาษาไทยแล้วลากเข้าความเป็นอักษรย่อต่างประเทศ

เค

ตัวอย่าง

โจ้	:	“จรัญ งามดี ที่ถ่ายหน้านะ”
อาจານี้	:	“รู้ได้ยังไงว่าอีอ้อมมี หนูนะมี อู๋อ้อเค้าไม่สนใจหรือกรุปอย่างนั้น โน้หนัก เจ็บ”
เดือน	:	“จรัญ งามดีเธอ <u>เค</u> อ้อมมี”
แต๊กกี้	:	“ไม่อ้อม <u>เค</u> อ้วน”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

เค เป็นคำย่อเพื่อเลี่ยงคำจากคำว่า ควย โดยใช้อักษรย่อภาษาไทย คือ “ค” แล้วลากเข้าความภาษาอังกฤษ คือ “K” หมายถึง อวัยวะเพศชาย

2.1.1.4 การเพิ่มเสียงพยัญชนะท้าย**2.1.1.5 การตัดเสียงพยัญชนะท้าย****2.1.1.6 การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะและสระ**

ใน 3 หัวข้อข้างต้นนี้ได้กล่าวไว้ในหัวข้อการใช้เสียงในหัวข้อ 1 (ดูการใช้เสียงหน้า (23-37)

2.1.1.7 การตัดคำ

การตัดคำ หมายถึง การตัดหรือลดรูปของคำให้เหลือน้อยกว่าคำเดิม เพื่อให้พยางค์สั้นเข้า ทั้งนี้ พระยาอนุมานราชชน ได้อธิบายลักษณะของการตัดคำว่า เพื่อการแสดงออก (Expression) การตัดหรือขยี้ไว้ (Suppression) และการซาบหรือประทับใจ (Impression) ผู้พูดอาจมีจุดประสงค์ไม่ต้องการพูดเต็มถ้อยคำ หรือครั้นที่จะพูดเต็มคำ เพราะคิดว่าผู้ฟังทราบและรับรู้เข้าใจแล้ว หรือเพื่อต้องการให้เสียงของคำเข้ากับการบรรจุคำลงในคำประพันธ์ จึงถือว่าการตัดคำเป็นการกลายเสียงโดยความจงใจ (อนุมานราชชน, พระยา. 2522: 217-219) จากการศึกษาการใช้ภาษาเกย์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีวิธีการตัดคำอยู่ 3 วิธี ดังนี้

2.1.1.7.1 การตัดพยางค์หน้า**2.1.1.7.2 การตัดพยางค์หลัง****2.1.1.7.3 การตัดพยางค์หน้า และพยางค์หลัง**

2.1.1.7.1 การตัดพยางค์หน้า

การตัดพยางค์หน้า หมายถึง การตัดพยางค์หน้าของคำ จะตัดพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์ก็ได้ แต่ต้องเหลือพยางค์ไว้พอเป็นเครื่องสังเกตรู้ความหมายของคำเดิม เช่น

(1) ซง/ซงค์

ตัวอย่าง

- ตุ้ม : “สงกรานต์มาแล้วหรือคะ”
 ผู้สัมภาษณ์ : “ทำไมล่ะ”
 ตุ้ม : “ก็ไปอาบน้ำ เค้าเรียกว่าไปสงกรานต์มา เวลาซงหมิ่นเจิง นะไล่ไปสงกรานต์คะ เอน้ำสาดก่อน”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า ซง หรือ ซงค์ หมายถึง ผู้ชาย เป็นการตัดคำมาจากคำว่า ภูซงค์ หมายถึง งู ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนเพศชาย เกย์ใช้คำนี้เรียกผู้ชาย (บงกชมาศ เอกเอี่ยม. 2532 : 169; อ้างจาก เสรี วงษ์มณฑา. ม.ป.ป.)

(2) นี่ (ความหมายที่ 1)

ตัวอย่าง

- ไวก์ : “บางทีวินชะนี่ได้ผู้ชายอร่อยรุแล้วหรอ”
 ต้อง : “ส่วนมากจะอารมณ์เสียกับน้องนี่มากเลยคะ”
 ไวก์ : “บางทีเดินกับผู้ชายก็อู้อยู่นี่ อร่อยรุละซี ได้ผู้ชายแล้วไงแล้วเราไม่ได้ไง”

(ไวก์; และต้อง (นามแฝง). สัมภาษณ์. 30 กันยายน 2544)

คำว่า นี่ หมายถึง ผู้หญิง เป็นการตัดคำมาจากคำว่า ชะนี่เป็นการสร้างจากแนวเทียบเสียงร้องของชะนี่ เพราะชะนี่ร้องดังผิว ๆ (บงกชมาศ เอกเอี่ยม. 2532 : 169; อ้างจาก เสรี วงษ์มณฑา. ม.ป.ป.)

(3) นี้ (ความหมายที่ 2)

ตัวอย่าง

- ตุ้ม : “ปลาวาฬไปทำอะไรมา ทำไมเปียกอย่างนั้น”
 ตรี : “ล้างหน้า ล้างนี้ ล้างฮีเลียน”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า นี้ ในบริบทนี้ หมายถึง อวัยวะเพศหญิง เป็นการตัดคำมาจากคำว่า โยนี หมายถึง อวัยวะสืบพันธุ์ของหญิง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 682)

(4) เดิน

ตัวอย่าง

- เกย์ (2) : “ถ้าเดินเธอ”
 เกย์ (1) : “ก็ดี เร็ด”
 เกย์ (2) : “หรู เร็ดอะไรอย่างนี้”

(เกย์ (1); เกย์ (2) และเกย์ (3) (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า เดิน หมายถึง ทันสมัย ตัดคำมาจากคำว่า Modern ในภาษาเกย์ตัดพยางค์หน้า เหลือ เดิน หมายถึง ทันสมัย (คำสแลงของเควีร์ไทย. (2544, เมษายน). K.mag. 1(5) : 81)

(5) ป้วง

ตัวอย่าง

- เกย์ 1 : “ป้วงเนี่ยก็คือแบบกวนนะคำเดียวกัน หมายถึง อีนี่ เป็นป้วง เนอะอะไรแบบนี้ แบบว่า เราจะไปเที่ยวกันแล้วอยู่ดี ๆ คนหนึ่งไม่ยอมไป บอกว่า อีนี่เป็นป้วงประมาณนั้น”

(เกย์ (1); เกย์ (2); และเกย์ (3) (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า ป้วง หมายถึง ทำให้อารมณ์เสีย เป็นการตัดคำมาจากสำนวน ฉิบหายวายป้วง หมายถึง ทำให้อารมณ์เสียอย่างร้ายกาจ (ศัพท์ซึ่งสะดึงยิว. (แผ่นพับ). 2543)

(6) เยิน

ตัวอย่าง

- ห้อง : “คือถ้าพูดถึงอาจານี้บ๊อบ คอนเซ็ปต์ของหล่อน ก็คือ งานนี้เล่าขานเป็นตำนาน”
- ตุ้ม : “อ้ายตาย เตียวสิคะ อีอ้วนทำซุดของฉันทันเยินหมด”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า เยิน หมายถึง เสียหาย ชี้ให้ เป็นการตัดคำมาจากคำว่า ยับเยิน ความหมายเดิม หมายถึง เสียหายปนเปื้อน ย่อยยับ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 670) ในภาษาเกย์ออกเสียงสั้น หมายถึง ไม่สวย เสียหาย (ศัพท์ซึ่งสะดึงยิว (แผ่นพับ). 2543) มักใช้ในความหมายพิเศษว่า เสียหายมากไม่สวยมาก เช่น หน้าเยิน เป็นต้น

(7) แรง

(วิธีใช้คำแบบที่ 1)

ตัวอย่าง

- อาจານี้ : “บางที่หนูเบื่อกะเทยรุ่นน้องเป็นช่างเสริมสวยอยู่แถว ๆ นั้นนะโทรมา เอ้าพี่วันนี้ออกหรือเปล่า ไม่ออกชั้นจะนอน ชั้นเหนื่อยหล่อนชอบพาไป เหล็ก เบื่อ สงสัยคงห่าว แต่งแรง ๆ ออกมาเลยคะ บางที่หนูช้ำรถมาล่า บางแสนนะ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า แรง เป็นการตัดคำมาจากคำว่า รุนแรง ในบริบทนี้ หมายถึง หนักไป แรงไป (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 705) ความหมายในภาษาเกย์ ใช้เป็นคำขยาย หมายถึง มาก ใหญ่ เข้ม รุนแรงมาก

(วิธีใช้คำแบบที่ 2)

ตัวอย่าง

- ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วเวลาอยู่ด้วยกัน ใช้คำแรง ๆ เลยหรือเปล่า”
- ไวิท : “ไม่”
- ต้อง : “ส่วนใหญ่กลุ่มหนู จะไม่แรง”

(ไวิท ; และต้อง (นามแฝง). สัมภาษณ์. 30 กันยายน 2544)

ความหมายในภาษาเกย์ ในบริบทนี้ใช้เป็นคำกริยา หมายถึง การแสดงออกที่มากกว่าปกติ หรือการแสดงอาการอื่นที่เห็นชัดกว่าปกติ

ดังนั้น คำว่า แรง ในภาษาเกย์สามารถใช้ได้ทั้งคำกริยา และคำขยาย

(8) วีน

ตัวอย่าง

แต๊กกี้ : “...ชั้นขับรถไม่เป็นนะะ ชั้นก็ลองไปขับรถบริษัท นิสสัน ชั้นนี้ เก่า ๆ อู๊ย! ขึ้นไปบนลานจอดรถมือไม้สั่น เหงื่อพลั่งมากเลย แล้วพอสตาร์ตเสร็จแล้วเหยียบแล้วแบบพุ่งไปเลยนะ เกือบหลุดออกไปนอกที่จอดรถ โคง ๆ เกือบหลุดออกไปข้างนอกเลยละ แล้วชั้นก็หักหลบไปเฉี่ยวรถแบบรถผู้บริหาร โอ๊ย! คนขับรถก็มาวีน ยะ อู๊ย! เหงื่อแตกพลั่งเลยอะ กับอึบีสองคน...”

(แต๊กกี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า วีน ตัดคำมาจากคำว่า Halloween (อ.) น. หมายถึง วันที่ 31 ตุลาคม ของทุกปี เป็นเทศกาลวันปล่อยผีตามความเชื่อของศาสนาคริสต์ ซึ่งความหมายคล้ายสำนวนไทยว่า ป่าช้าแตก มีความหมายแฝงว่า น่ากลัวในภาษาเกย์ใช้คำว่า วีน เป็นคำกริยา หมายถึง โกรธ หรือโมโหอย่างมาก (บงกชมาศ เอกเอี่ยม. 2532. 169 อ้างจาก เสรี วงษ์มณฑา. ม.ป.ป.)

(9) เวอ์

ตัวอย่าง

เกย์ (2) : “เวอ์ ก็หมายถึง เยอะ ๆ นะ เวอ์ อีนี้เวอ์นะ”

(เกย์ (1); เกย์ (2); และเกย์ (3) (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า เวอ์ ตัดคำมาจากคำว่า Over หมายถึง เกิน เลย ในภาษาเกย์ตัดพยางค์หน้าเหลือ เวอ์ ใช้เป็นคำกริยา หมายถึง มากเกินไป หรือแสดงออกอย่างมาก

2.1.1.7.2 การตัดพยางค์หลัง

การตัดพยางค์ หมายถึง การตัดพยางค์ข้างหลังของคำ จะตัดพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์ก็ได้ เช่นเดียวกับวิธีตัดพยางค์หน้า ดังนี้

(1) ประ

ตัวอย่าง

เกย์ 1 : “ประ นี้ก็หมายถึง ประชัน แบบมึงสวยหรือ ชันก็สวยนะ ประ กันหน่อย ประชันแหละ”

(เกย์ (1); เกย์ (2); และเกย์ (3) (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า ประ เป็นการตัดคำมาจากคำว่า ประชัน คำว่าประชัน ความหมายเดิม ทำหน้าที่เป็นคำขยาย หมายถึง อาการที่แข่งขันเพื่อให้รู้ว่าใครจะแสดงได้ดีหรือเก่งกว่ากัน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 502) ในภาษาไทยใช้เป็นคำกริยา หมายถึง แข่งขันกัน

(2) ฟิน

ตัวอย่าง

อาจัน : “เออ พีตรี”
จ : “พีตรียังไม่ฟิน”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า ฟิน เป็นการตัดคำ มาจากคำว่า Finish หมายถึง เสร็จสิ้น ในภาษาไทยใช้เป็นคำกริยา หมายถึง เสร็จ สำเร็จ มีความหมายแฝงนัยประหวัดเกี่ยวกับการเสร็จกิจจากการมีเพศสัมพันธ์

(3) มัน

ตัวอย่าง

หยดน้ำ : “สาวมัน ก็แบบนี้หน้าตาไม่ดี หุ่นไม่ดีแต่ขอให้มึงเงิน คือมันใจ ไม่สวยอะไรก็ตาม สาวมันก็คือ ฉันมันใจ ใช้กับกะเทย ใครจะมาว่าอะไรก็ช่าง ฉันมันก็ไม่กลัวอะไรทั้งสิ้น ฉันมันใจว่าฉันสวยคือ ทั้งที่ไม่สวย”

(หยดน้ำ (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า มัน เป็นการตัดคำมาจากคำว่า มันใจ ความหมายเดิม หมายถึง แน่ใจ เชื่อใจ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 643) ในภาษาไทย หมายถึง มันใจสูง (คำสแลงของเครือข่ายไทย. (2544, เมษายน). K mag. 1(5) : 81)

(4) โพส

ตัวอย่าง

- แก้ว : “ทำยื่นแก่นะคะ”
 โย่ง : “ยื่นแบบโพสทำเยี่ยม พี่สองร้อย”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า โพส เป็นการตัดคำมาจากคำว่า Posture หมายถึง การแสดงท่าทางแก้งทำ ในภาษาไทย ใช้ในความหมายแฝงว่าแสดงท่าทางเป็นผู้ใหญ่

(5) เอิร์ต

ตัวอย่าง

- ไข่มุก : “เค้ากินผมสั้นกันแล้ว”
 แก้ว : “กินอร่อย กินเอิร์ต”
 ไข่มุก : “กินเอิร์ต”
 แก้ว : “เอิร์ตป๊อปคอร์น”
 ไข่มุก : “เร็ด”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า เอิร์ต เป็นการตัดคำมาจากคำว่า เอิร์ตอร่อย หมายถึง อร่อยเหลือเกิน อร่อยจนติดใจ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 962) ในภาษาไทย หมายถึง อร่อย เยี่ยมยอด (คำสแลงของเครือข่ายไทย. (2544, เมษายน). K mag. 1(5) : 81)

(6) โอ

ตัวอย่าง

- ตรี : “ดูสิ ออจานี่ บอกผัวพี่ตรีเร็ดเซียวเนอะ หนูไป เจอที่ไหนชี่”
 ออจานี่ : “ก็เจอที่อรัญ”
 หน่อง : “โรงเกลือไง”

- ตรี : “โอ หรือเปล่า”
 อาจານี้ : “ก็เห็นแต่คุยทางโทรศัพท์ สดอเบอรี”
 ตรี : “ตัวจริง โอ เปล่า”
 อาจານี้ : “ตัวจริง โอ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า โอ มาจากคำว่า Okay (อ.) หมายถึง ตกลง เห็นด้วย ในภาษาเกย์ ตัดพยางค์หลัง เหลือคำว่า โอ หมายถึง ใช้ได้ หรือ ชอบใจ ถูกใจ พอใจ

(7) เอฟ

ตัวอย่าง

- ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วมีศัพท์อะไรบ้างล่ะ”
 อาจານี้ : “เออ เคยมีเหมือนกัน ศัพท์บางศัพท์นะ ฟังแล้วยังงง ๆ ที่แรก เช่น เอฟ อย่างนี้”
 ผู้สัมภาษณ์ : “เอฟ คืออะไร”
 อาจານี้ : “everything ไง”
 ผู้สัมภาษณ์ : “อ้อ everything”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า เอฟ เป็นการตัดคำมาจากคำว่า everything หมายถึง ทุกเรื่อง ทุกประการ ภาษาเกย์ ตัดคำจากวิธีการออกเสียงว่า เอฟเวอร์ริง ใช้แต่เสียงพยางค์แรกว่า เอฟ หมายถึง ทุกเรื่องทุกอย่าง

ค. การตัดพยางค์หน้า และพยางค์หลัง

การตัดพยางค์หน้า และพยางค์หลัง หมายถึง การตัดเสียง คำหลายพยางค์ โดยตัดเสียงพยางค์หน้า และพยางค์หลัง โดยเหลือพยางค์กลางไว้ ในการศึกษาภาษาของกลุ่มตัวอย่างพบ 1 คำคือ

แต่ป

ตัวอย่าง

- ผู้สัมภาษณ์ : “...อย่าง แอ็บ แต่ป พวกนั้นนะ พี่เอามาจากไหน”
 เดย์ : “ก็คือมันเป็นกริยาไงมันเป็นกริยาอย่างบางที่เนี่ย แต่ป ก็คือการเก็บเหมือนพับเก็บ”
 ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วทำไมถึงเรียกว่า แต่ป ละพี่ ริว่าเค้าเรียกอย่างนี้มาตั้งแต่แรกแล้ว”
 เดย์ : “ก็คือ มันเหมือนกริยาที่เราทำอย่างนี้ มันน่าจะเป็นคำว่า แต่ป ก็คือการใช้สก็อตเทปเนี่ย เป็นแผ่นแล้วก็พับอวัยวะเพศลงไปแล้วใช้แผ่นเทปปะไว้”

(เดชาวุฒิ นันทกะโร. สัมภาษณ์. 31 ตุลาคม 2544)

คำว่า แต่ป มาจากคำว่า Staple (อ.) น. หมายถึง ลวดรูปตัวยู หรือตะปูรูปตัวยูที่ใช้เย็บหนังสือ ในภาษาเกย์ตัดคำ เหลือคำว่า แต่ป หมายถึง หนีบ เพื่อปกปิดของสงวนส่วนเกินที่น่าเกลียด (คำสแลงของควีรี่ไทย. (2544, เมษายน). K mag. 1(5) : 81) คือ การเก็บอวัยวะเพศด้วยการพับเก็บแล้วสวมกางเกงหรือถุงน่องเพื่อรัดให้แน่นเหมือนกับผ้าตัดแปลงเพศแล้ว

2.1.1.8 การลากเข้าความ

การลากเข้าความ หมายถึง การใช้แนวเทียบคำเดิมเพื่อโยงเสียงเข้าหาคำอื่นที่มีเสียงใกล้เคียงกัน แต่คงความหมายของคำเดิมไว้ จากการศึกษาภาษาเกย์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบวิธีการลากเข้าความ 2 วิธี คือ

2.1.1.8.1 การลากเข้าความโดยวิธีโยงกับคำใหม่ที่มีความหมาย

2.1.1.8.2 การลากเข้าความโดยวิธีสร้างคำใหม่ที่มีเสียงใกล้เคียงคำเดิม

2.1.1.8.1 การลากเข้าความโดยวิธีโยงกับคำใหม่ที่มีความหมาย
 หมายถึง การใช้คำสแลงที่ผู้พูดใช้วิธีการสร้างคำโดยวิธีลากเข้าความเข้าหาคำอื่นที่มีเสียงใกล้เคียงกับคำเดิม พบตัวอย่างดังนี้

(1) กัณฑ์รี

ตัวอย่าง

- แดน : “จะเม้าท์ว่าตอนพี่ดาวเดินมา กลุ่มพวกนั้นมันก็มอง ๆ ว่า เอ๊ะ! ผู้ชายหรือผู้หญิง แดนก็เลยไปบอกเลย กะเทยคนนี้สวยมัย”
- เอ : “ดีนะ ไม่เดินมาจับนมพี่ดาว”
- แดน : “กัณฑ์รีไว้ก่อน”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2543)

คำว่า กัณฑ์รี เป็นการสร้างคำโดยใช้แนวเทียบคำพ้องเสียงว่า กัณฑ์ จากพยางค์หน้าคำว่า กัณฑ์ กับคำว่า กัณฑ์รี ซึ่งเป็นชื่อนักแสดงอาวุโส ในภาษาไทยใช้เป็นศัพท์แสลง หมายถึง กัณฑ์, กัณฑ์, หวงกัณฑ์ (ศัพท์แสลง “สะ-แลง” เกย์. (2544, กันยายน) K.mag. 1(10) : 82)

(2) แกงอ่อม

ตัวอย่าง

- ตุ้ม : “นั่นธรรมดา ไปอ่อมมา”
- หน่อง : “ไปอ่อมมานะสิ ก็ปอเค้าสิ”
- ตุ้ม : “ปอได้ ถ้าอ่อมนะ กินแกงอ่อม”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า แกงอ่อม เป็นการลากเข้าความมาจากคำว่า อ่อม (ดูอ่อม : หน้า 29) ใช้วิธีลากเข้าความให้พ้องเสียงกับคำว่าอ่อม หมายถึง การนำผู้ชายมาหลับนอนโดยจ่ายค่าตอบแทนให้ผู้ชาย

(3) จันอับ

ตัวอย่าง

- เกย์ (2) : “อ้อ จันอับ ก็จัญไรกับอับรี่ใจ คำย่อไปคำย่อ”

(เกย์ (1); เกย์ (2); และเกย์ (3) (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า จันอับ เป็นการตัดคำมาจากคำว่า จัญไร กับอับรี่ ด้วยวิธีตัดพยางค์หลังแล้วนำพยางค์หน้ามารวมกันจากนั้นลากเข้าความใช้แนวเทียบให้พ้องเสียงกับคำว่า จันอับ ความหมายเดิม หมายถึง ขนมหวานอย่างแห้งของจีน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 223) ในภาษาไทยใช้เป็นคำสบถ เหมือนความหมายคำว่า จัญไร อับรี่ (ศัพท์ซึ่งสะตั้งยั่ว (แผ่นพับ). 2543)

(4) ขอลี้วเฮียง

ตัวอย่าง

- เกย์ (2) : “อู๊ย อันนี้เหรอ”
 เกย์ (1) : “ขอลี้วเฮียง อันนี้ก็ซั๊กว่าวไง”

(เกย์ (1); เกย์ (2); และเกย์ (3) (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า ขอลี้วเฮียง เป็นการลากเข้าความจากคำว่า ซอ (ดู (2) ซอ : หน้า 58) จากนั้นเติมพยางค์หลังใช้วิธีลากเข้าความ ให้ฟังเสียงกับคำว่า ซอลี้วเฮียง หมายถึง ตัวละครเอกของจีนเรื่องจอมโจรจอมใจ ในภาษาเกย์ใช้เป็นคำกริยา หมายถึง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

(5) ซ็อง

ตัวอย่าง

- เกย์(2) : “แล้วก็ซ็องให้ตั้งค์”
 เกย์(1) : “หมายถึง ซ็องจู”
 เกย์(2) : “ถ้าเอาผู้ชายมาเราก็ให้ตั้งค์ ซ็องจู”

(เกย์ (1); เกย์ (2); และเกย์ (3) (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า ซ็อง มาจากคำว่า ใส่ซอง ใช้วิธีลากเข้าความให้เสียงสั้นเพื่อฟังเสียงกับคำว่า Song ในภาษาเกย์ใช้เป็นคำกริยา หมายถึง การทุ้มเทก่าลังกาย กำลังใจ กำลังทรัพย์ให้ผู้ชาย (“คำสแลงของควีรี่ไทย” (2544, เมษายน). K mag. 1(5) : 81)

(6) บัว

ตัวอย่าง

- แดน : “เพราะฉันไม่แน่ใจ เพราะมีคนบอกฉันจริง ๆ นะ เพราะข้างบนนั่นคือเสียบกันเลย”
 ต่อ : “ไม่หอรอก ไม่เสียบหอรอก แคบัวเฉย ๆ”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2543)

คำว่า บัว มาจากคำว่า บัวบ (ดู บัวบ : หน้า 54) ใช้วิธีการลากเข้าความ โดยตัดเสียงพยัญชนะท้ายเพื่อให้พ้องเสียงกับคำว่า บัว ในภาษาไทยใช้เป็นคำกริยา หมายถึง การใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้คู่นอน

(7) เร็ด

ตัวอย่าง

ผู้สัมภาษณ์ : “เวลาเวิร์กกันมันต้องมีสัญลักษณ์ เวลาเอามาเมิร์กกัน หนูจะเมิร์กว่าไง”
 ไวท์ : “ออกมา เร็ด เร็ดมาก”

(ไวท์; และต้อง (นามแฝง). สัมภาษณ์. 30 กันยายน 2544)

คำว่า เร็ด มาจากคำว่า เลิศ หมายถึง ยอดดี ยอดเยี่ยม ในทางใดเป็นพิเศษ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 745) ใช้วิธีการลากเข้าความให้พ้องเสียงกับคำว่า เร็ด (ความหมายเดิม หมายถึง ค้างอยู่ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 708) ในภาษาไทยใช้เป็นคำขยาย เช่น เคะเร็ด บางครั้งใช้คำเดียวกันได้ หมายถึง ดีมาก ดีเลิศ

(8) ตุ๊กตุ๊ก

ตัวอย่าง

อาจानी : “เราต้องฟิน”
 หน่อง : “ฟินซอกก็ได้ไม่ใช่เหรอ”
 อาจानी : “อู๊ย! ซอกับตุ๊กตุ๊กเหรอ นั่งตุ๊กตุ๊กเบือ หลายเที่ยวเหลือเกิน”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า ตุ๊กตุ๊ก มาจากคำว่า กระตุกกระตุก ใช้วิธีการลากเข้าความให้พ้องเสียง กับคำว่า ตุ๊กตุ๊ก ในภาษาไทยใช้เป็นคำกริยา หมายถึง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

(9) สตอเบอร์รี่

ตัวอย่าง

หน่อง : “ที่โรงเกลือไง”
 ตรี : “โอหรือเปล่า”
 อาจानी : “ก็เห็นแต่คุยโทรศัพท์ สตอเบอร์รี่”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า สตอเบอร์รี่ ใช้วิธีลากเข้าความ จากคำว่า ตอแหล โดยยึดเสียงว่า “ตอ” เป็นหลัก จากนั้นลากเข้าความคำว่า สตอเบอร์รี่ ในภาษาเกย์ ใช้เป็นคำหยอกล้อ กึ่งประชดประชัน หมายถึง ออกด้อน ออกเซาะ

(10) ผัดไทย

ตัวอย่าง

- เกย์ (2) : “เพื่อนกัน”
 เกย์ (1) : “ผัดไทย ก็แบบว่า ก็เหมือนกัน เป็นกระเทยเหมือนกัน แต่ก็เอากันเอง”
 เกย์ (3) : “เอากันเองก็เรียกผัดไทย”

(เกย์ (1); เกย์ (2); และเกย์ (3) (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า ผัดไทย มาจากคำว่า ผัด ใช้วิธีลากเข้าความให้พ้องเสียงกับคำว่า ผัดจากนั้นเติม พยางค์ท้ายเป็น ผัดไทย ในภาษาเกย์ใช้เป็นคำกริยา หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์แบบผัดกันรุก ผัดกันรับระหว่างเกย์ควีนกับเกย์ควีนด้วยกัน ใช้ในความหมายประชดประชัน เนื่องจากเกย์ควีนที่มีเพศสัมพันธ์กันเอง เป็นสิ่งผิดปกติจากวิถีชีวิตของเกย์

(11) มาซ่า

(12) หมิว

ตัวอย่าง

- ตุ้ม : “หมวดสัตว์มีอะไร”
 จี : “มาซ่า”
 ตุ้ม : “มีมาซ่าคะ มีหมิว”
 ตรี : “หมิวไง”
 ผู้สัมภาษณ์ : “มาซ่าคืออะไร”
 ตุ้ม : “อีหมาเป็นคะ”
 อ้อ : “หมิว”
 ตุ้ม : “น้องหมิว ก็แมวคะ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า มาซ่า ใช้วิธีลากเข้าความมาจากคำว่า หมา โดยใช้แนวเทียบเสียงใกล้เคียงระหว่างเสียงหมากับมาเทียบเสียงกับคำว่า มาซ่า (มาซ่า วัฒนพานิช) ซึ่งเป็นชื่อนักร้องนักแสดง

คำว่า หมีว ใช้วิธีลากเข้าความมาจากคำว่า แมว โดยใช้แนวเทียบเสียงใกล้เคียงกับคำว่า หมีว (ลลิตา ปัญโญภาส) ซึ่งเป็นนักแสดง

(13) โรเจอร์

(14) โรต้า

(15) โรตี

ตัวอย่าง

- ตุ้ม : “ไม่ต้องมาเมิร์ทหรือก ชั้นจะบอกหล่อน ศัพท์โรนะจะมีโรเจอร์ คือ รถเยอะนะคะ โรตีอะไรคะ”
- ปู : “รถติด”
- ตุ้ม : “รถติดนะคะ โรต้า”
- ผู้สัมภาษณ์ : “อะไรอะ”
- ตุ้ม : “รถตายค่ะ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า โรเจอร์ ใช้วิธีลากเข้าความมาจากคำว่า รถเยอะโดยใช้แนวเทียบเสียงใกล้เคียงระหว่างเสียง / j / กับเสียง / c / จากนั้นใช้วิธีลากเข้าความกับเสียง โรเจอร์ ซึ่งเป็นชื่อคน

คำว่า โรต้า ใช้วิธีลากเข้าความมาจากคำว่า รถตาย โดยใช้แนวเทียบเสียงใกล้เคียงโดยวิธีตัดเสียงพยัญชนะท้ายของแต่ละพยางค์คือเสียง / -t / และ / j / จากนั้นใช้วิธีลากเข้าความเทียบเสียงกับคำว่า โรต้า ซึ่งเป็นชื่อผับแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ

คำว่า โรตี ใช้วิธีลากเข้าความมาจากคำว่า รถติด โดยใช้แนวเทียบเสียงใกล้เคียงโดยวิธีตัดเสียงพยัญชนะท้ายของแต่ละพยางค์ คือเสียง / -t / จากนั้นใช้วิธีลากเข้าความเทียบเสียงกับคำว่า โรตี ซึ่งเป็นชื่ออาหารชนิดหนึ่ง

(16) นากุ้ง

ตัวอย่าง

- ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วคิดกันได้ไงเนี่ย”
- ตุ้ม : “มันก็ไปเอง แต่ถ้านากุ้ง ป้าหนองเค้าเป็นคนคิด นากลัว คำมันไม่ลง คิดแล้วคำมันต้องลงคำทั่วไปที่มีด้วยนะไม่ใช่พูดคำอะไรก็ไม่รู้ไม่มีความหมาย นึกไม่ออก ต้องพูดคำปกติที่เราใช้กันด้วย”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า **นากุ้ง** ใช้วิธีลากเข้าความมาจากคำว่า นากลัว โดยใช้แนวเทียบเสียงพยัญชนะต้น พยางค์หน้าเสียง / n / เสียงใกล้เคียงพยางค์หลังระหว่างเสียง / k1 / กับเสียง / k / โดยวิธีเปลี่ยนเสียงพยางค์หน้าจากเสียงโทเป็นเสียงสามัญ (นา-นา) ส่วนพยางค์หลังใช้แนวเทียบเสียงใกล้เคียง ซึ่งผู้ใช้ภาษากำหนดให้เป็นคำว่า กุ้ง เพื่อประกอบกับคำว่า นา เพื่อให้คำใหม่มีเสียงตรงกับคำที่มีแต่เดิม แต่ใช้ในความหมายสแลง นากุ้ง หมายถึง นากลัว

(17) **บัตนาว**

ตัวอย่าง

- ไข่มุก : “เติมมาด้วย แก้วนี้ กำลังอารมณ์ดี”
 บั้ง : “มินต์ เติมไปเถอะ บิลอีมุก”
 ไข่มุก : “ว้าย สต้อป สต้อป ใน**บัตนาว**”

(ผักบั้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า **บัตนาว** ใช้วิธีลากเข้าความมาจากคำว่า บัตนี้ โดยแนวเทียบเสียงพยัญชนะต้นของ พยางค์ท้ายเสียง / n / เทียบความหมายใกล้เคียงระหว่างเสียง นี้ และ นาว ภาษาอังกฤษ now หมายถึง ขณะนี้, เดี่ยวนี้, บัตนี้, ปัจจุบัน

นอกจากตัวอย่างการลากเข้าความข้างต้นแล้ว ยังปรากฏคำสแลงที่เกิดจากการลากเข้าความที่ไม่ปรากฏในภาษาจากกลุ่มตัวอย่างอีก แต่เป็นคำที่ใช้กันหลากหลายอีก เช่น

ทัศวรณ	มาจากคำว่า touch	ใช้แนวเทียบ เสียง ทัช
อรสา	มาจากคำว่า Oral	ใช้แนวเทียบ เสียงคล้ายกัน เหล่านี้ เป็นต้น

(ศัพท์แสลง “สะ-แลง” เกย์. (2544, กันยายน). K.mag. 1(10) : 82)

2.1.1.8.2 การลากเข้าความโดยวิธีสร้างคำใหม่ที่มีเสียงใกล้เคียงคำ

เดิม หมายถึง การใช้ศัพท์สแลงที่ผู้พูดใช้วิธีการสร้างคำจากแนวเทียบคำเดิม เสียงเดิม อาจใช้วิธีเพิ่มเสียง ตัดเสียงหรือเพี้ยนเสียง เพื่อสร้างคำใหม่ที่ไม่ปรากฏในพจนานุกรม พบตัวอย่าง ดังนี้

(1) การี่

ตัวอย่าง

- ผักบุ้ง : “เหมือนกันเวลาแม่มึงทักลูกค้า การี่ การี่ การี่ อีตอก วันก่อนไปทักพวกเดียวกัน การี่ การี่”
- โย่ง : “แสดงว่าเธอรู้ไม่จริง แม่ตอนนี้งานมาทำงาน ไม่ได้อยู่เยวราชแล้ว”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า การี่ เป็นการสร้างคำโดยใช้แนวเทียบกับเสียงคำว่า กะหรี (สแลง) หมายถึง โสเภณี โดยวิธีเพี้ยนเสียง ลากเข้าความให้ฟังเสียงคล้ายภาษาอินเดีย ในภาษาเกย์ใช้เป็นคำล้อเลียน หมายถึง โสเภณี

(2) เกียบั่น

ตัวอย่าง

- ตุ้ม : “หนูใส่สะโพกป้อเธอเนี่ย”
- อาจาณี : “ใช่หนูใส่เกียบั่น”
- หนอง : “สะโพกป้อ เพราะมันเบี้ยวไปข้างนึง”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า เกียบั่น เป็นการสร้างคำโดยใช้แนวเทียบกับเสียงคำว่า เกียร์บั่นท้าย หมายถึง ทำให้บั่นท้ายกลมกลิ้ง โดยวิธีตัดพยางค์หลังแล้วเพี้ยนเสียง ลากเข้าความให้ฟังเสียงภาษาญี่ปุ่น ตัวละครเอก จากภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องตำรวจอวกาศเกียบั่น ในภาษาเกย์ หมายถึง การเสริมสะโพก ด้วยกางเกงแบบพิเศษที่มีฟองน้ำ

(3) ซ็องจู

ตัวอย่าง

- เกย์ (2) : “แล้วก็ซ็อง ให้ตั้งค์”
- เกย์ (1) : “หมายถึง ซ็องจู”
- เกย์ (2) : “ถ้าเอาผู้ชายมาเราก็ให้ตั้งค์ ซ็องจู”

(เกย์ (1); เกย์ (2); และเกย์ (3) (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า ซ็องจู่ เป็นการสร้างคำโดยใช้แนวเทียบจากคำว่า ซ็อง (ดู ซ็อง หน้า 70) โดยวิธีเพิ่มพยางค์ท้าย เพื่อให้ฟังเสียงกับภาษาจีน ในภาษาเกย์ใช้เป็นคำกริยา หมายถึง คำเสียดสี กะเทยที่ชอบทุ่มเทก่าลังกาย และกำลังทรัพย์ให้กับผู้ชายโดยไม่คำนึงถึงฐานะของตน (ศัพท์ซิ่งสะดั่ง ยิว (แผ่นพับ). 2543)

(4) ริชชี

ตัวอย่าง

- แต๊กกี้ : “เออ อีป่าแก้วไปไหนล่ะ”
 อ้อ (2) : “อยู่บ้าน บอกว่าไล่ตั้งแตก”

 แต๊กกี้ : “คงโดนเข้าไปอีกสะชิณะ”
 อ้อ (2) : “ริชชี นะสิ”
 โจ้ : “เค้าบอกไม่ได้เป็นริชชี เค้าบอกเป็นอยู่ข้าง ๆ แก้มตุ๊ดเค้าล่ะ”

(แต๊กกี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า ริชชี เป็นการสร้างคำโดยใช้แนวเทียบกับคำว่า ริตสีตวง โดยวิธีตัดพยางค์หลัง แล้วเพี้ยนเสียง ลากเข้าความให้ฟังเสียงเป็นภาษาอังกฤษ

(5) หน้าฮี

ตัวอย่าง

- โย่ง : “ชื่อเป็นภาษาจีน ปอเต็กตึ้ง แปลว่าสวยงาม”
 ไข่มุก : “เออ เหมือนเป็นภาษาแขก หน้าฮี หน้าฮี แปลว่า สวยเต็ม ๆ หน้าฮี หน้าฮี”
 ผักบั้ง : “หน้ามึง นะฮีแม่กู สวยมาก ๆ”

(ผักบั้ง (นามแฝง) และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า หน้าฮี เป็นการสร้างคำโดยใช้แนวเทียบกับคำว่า หน้าฮี โดยวิธีเปลี่ยนระดับเสียงวรรณยุกต์พยางค์หลังจากเสียงจัตวาเป็นเสียงสามัญ เพื่อลากเข้าความให้ฟังเสียงเป็นภาษาอินเดีย ในบริบทนี้ใช้เป็นคำล้อเลียนเพื่อสร้างความขบขัน และเพื่อเลียดคำหยาบ

(6) ฮีเลียน

ตัวอย่าง

- ตุ้ม : “ปลาวาฬ ทำอะไรมา ทำไมเปียกอย่างนี้”
 ตรี : “ล้างหน้า ล้างนี้ ล้างฮีเลียน”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า ฮีเลียน เป็นการสร้างคำโดยใช้แนวเทียบกับคำว่า หี โดยวิธีเพิ่มพยางค์หลัง แล้วเพี้ยนเสียง ลากเข้าความให้พ้องเสียงเป็นภาษาอังกฤษ

2.1.2 การใช้คำสแลงไม่แท้

สุชาดา เทวะผลิน อธิบายว่า คำสแลงไม่แท้ หมายถึง การใช้คำที่มีอยู่เดิมในความหมายใหม่ หรือหน้าที่ใหม่ ตามเจตนาของผู้ใช้ โดยพิจารณาความหมายตามบริบท โดยแบ่งประเภทของคำสแลงไม่แท้ไว้ 2 ประเภท คือ

2.1.2.1 การใช้คำทึบ (Opaque)

2.1.2.2 การใช้คำใส (Transparent)

(สุชาดา เทวะผลิน. 2531 : 57)

จากการศึกษาภาษาเกย์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบการใช้คำสแลงไม่แท้ทั้ง 2 ประเภท ดังนี้

2.1.2.1 การใช้คำทึบ

การใช้คำทึบ (Opaque) หมายถึง การใช้คำเดิมในความหมายสแลงโดยวิธีเปลี่ยนความหมายใหม่ ความหมายพิเศษ หรือเปลี่ยนหน้าที่ของคำ พบการใช้ศัพท์สแลงประเภทการใช้คำทึบ ดังนี้

2.1.2.1.1 การใช้คำในความหมายใหม่

2.1.2.1.2 การใช้คำเปลี่ยนความหมายและเปลี่ยนหน้าที่

2.1.2.1.1 การใช้คำในความหมายใหม่

การใช้คำในความหมายใหม่ หมายถึง การใช้คำที่มีตามหน้าที่เดิมในความหมายเชิงสแลงหรือเปลี่ยนความหมายให้เป็นสแลง จากการศึกษารายการของข้อมูลพบการใช้คำในความหมายใหม่ดังนี้

(1) กระทิง

ตัวอย่าง

- แดน : “เอไปเที่ยวบาบิโลนมีคนเยอะมากใช้ใหม่”
 โซ : “บาบิโลน คืออะไร”
 แดน : “ที่กระทิงเหยียบกันตาย”
 เอ : “นี่มึง”
 ต่อ : “บาบิโลน ก็คือ ชาวน่า”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2543)

คำว่า กระทิง ความหมายเดิม น. 1. ชื่อวัวป่า 2. ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง 3. ชื่อปลาน้ำจืด (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 33)

ความหมายในภาษาเกย์ หมายถึง กะเทย ใช้เป็นคำสแลงเพื่อเลี่ยงการใช้คำว่า กะเทย โดยใช้แนวเทียบคำที่มีพยัญชนะต้นเสียงเดียวกันคือ เสียง / k / และ / th / มีความหมายแฝงของ วัวป่า แสดงความปราดเปรี้ยว ว่องไว คึกคะนอง

(2) กระเทียม

ตัวอย่าง

- เกย์(2) : “กระเทียมนี้ก็จะกะเทยก็ไม่กะเทย แบบอย่างนี้แหละ อย่างโตะนี้”
 เกย์(1) : “เป็นกะเทยมั่ง ผู้ชายมั่ง ผู้หญิงมั่ง”

(เกย์ (1); เกย์ (2); และเกย์ (3) (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า กระเทียม ความหมายเดิม น. หมายถึง ชื่อเรียกไม้ล้มลุก คล้ายต้นหอม (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 35)

ความหมายในภาษาเกย์ หมายถึง เกย์กลุ่มสลัวจิต ใช้เป็นคำสแลง ความหมายเชิงประชดประชัน มาจากคำว่า กะเทยเทียม โดยวิธีตัดพยางค์กลาง แล้วลากเข้าความโดยวิธีใช้แนวเทียบเสียง

(3) กั๊ด

(วิธีใช้แบบที่ 1)

ตัวอย่าง

ผู้สัมภาษณ์ : “ไม่ใช่เรื่องแย่งผู้ชาย เวลาคุยกัน”

ต้อง : “อ้อ ก็คือว่า จิกกัน แบบว่า คุยกั๊ดกันเล่น ๆ ก็ไม่ได้คิดซีเรียอะไรมาก”

(ไวท์; และต้อง (นามแฝง). สัมภาษณ์. 30 กันยายน 2544)

คำว่า กั๊ด ความหมายเดิม ก. หมายถึง เอาพินหน้ากั๊ดไว้โดยแรง เพื่อไม่ให้สิ่งที่กั๊ดไว้หลุดไป หรือเพื่อให้เข้าไป ให้ฉีกขาด (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 80)

ความหมายในภาษาเกย์ ใช้เป็นคำสแลง หมายถึง การพูดประชดประชัน, เหน็บแนม, หยอกล้อ เป็นการพูดเล่นกันในกลุ่มเกย์ใช้ในความหมายเพื่อแสดงความเป็นพวกเดียวกัน

(วิธีใช้แบบที่ 2)

ตัวอย่าง

แต่กั๊ด : “แหม ชั้นยังไม่ทันนั่งเลย เอาใส่ชั้นแหละเลย อีนั่น อีเบเบ้เค้าบอก ชั้นไม่ชอบคนกั๊ด เจียบกริบเลยล่ะ แล้วหล่อนก็เม้งหน้าหงิกหน้าอ เธอก็เดินไปเลยล่ะ”

(แต่กั๊ด (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

ความหมายในภาษาเกย์ หมายถึง การทะเลาะโต้เถียงกัน หรือนินทาลับหลังกัน เหมือนสำนวนลอกกั๊ด แสดงความหมายแฝง ความไม่พอใจอยู่ในน้ำเสียง

ดังนั้น คำว่า กั๊ด ในภาษาเกย์ สามารถแปลความหมายได้หลายความหมายตามแต่การปรากฏในบริบท

(4) ก้ามปู

ตัวอย่าง

เอ : “วันนี้เราขอบอก บาบี้รอน มีแต่หนุ่มก้ามปู เขาเรียกอะไรนะ เออ เกย์ก้ามปู”

ผู้สัมภาษณ์ : “เป็นยังไงเกย์ก้ามปู”

เอ : “อ๊ะ เกย์ก้ามปู เป็นอย่างไร เทย่าคะอธิบายเกย์ก้ามปูหน่อยล่ะ”

ต่อ : “เกย์ก้ามปู คือว่า เป็นเกย์แล้วก็ออกสาวนะคะแล้วก็”
 โข : “มีหุ่นก้าม เล่นก้าม”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2543)

คำว่า ก้ามปู ความหมายเดิม หมายถึง ก้ามของปู

ความหมายในภาษาเกย์ ใช้เป็นคำสแลง หมายถึง เกย์ที่เล่นก้ามเพื่อดึงดูดฝ่ายตรงข้าม (ศัพท์ซึ่งสะดิงยิว. (แผ่นพับ). 2542) โดยใช้วิธีการสร้างความหมายใหม่โดยใช้แนวเทียบเสียงคำว่า ก้ามกับก้าม แล้วลากเข้าความ

(5) กิน

ตัวอย่าง

ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วเวลาคู่กันใช้ศัพท์แทน ภาษาเฉพาะใช้เรียกว่าอะไร”
 ไวท์ : “เออ ก็หน้าโอ นะ”
 ต้อง : “เด เริด”
 ไวท์ : “ถ้าได้กินคนนี้ก็เออ แซบ”

(ไวท์; และต้อง (นามแฝง). สัมภาษณ์. 30 กันยายน 2544)

คำว่า กิน ความหมายเดิม น. หมายถึง เคี้ยว, เคี้ยวกลืน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 98)

ความหมายในภาษาเกย์ ใช้เป็นคำสแลง หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์

(6) กึ่งนาง

ตัวอย่าง

เอ : “เกย์มีที่ประเภทคะ มีเกย์ก้ามปู เกย์กึ่งนาง แล้วมีเกย์อะไรอีกไหมคะต่อ”
 ต่อ : “เกย์คิง เกย์ควีนฮะ”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2543)

คำว่า กึ่งนาง ความหมายเดิม น. หมายถึง กึ่งก้ามกรามชนิดหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 102)

ความหมายในภาษาเกย์ ใช้เป็นคำสแลง หมายถึง กะเทยที่ทำตัวอ่อนแอให้คล้ายคลึงผู้หญิงมากที่สุด (ศัพท์ซึ่งสะดิงยิว. (แผ่นพับ). 2542) โดยเทียบกับรูปลักษณะแบบผู้หญิง โดยเน้นคำว่า นาง จากนั้นใช้แนวเทียบคำกับคำ กึ่งนาง

(7) คุณนาย

ตัวอย่าง

- อ้อ : “ไม่กินแล้วละ ไปเดินเล่นก่อนแล้วกัน”
 แต้ก : “ไม่กินหรือ”
 เตือน : “มาเม้าท์”
 อ้อ : “ไหนบอกว่าชอบเบ็ดงี่อ้อจิว คุณนาย”
 จิว : “ตอนแรกมองไม่เห็น”

(แต้กกี (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า คุณนาย ความหมายเดิม น. หมายถึง ค่ายกย่อง ในปัจจุบันใช้เรียกยกย่องสตรีทั่วไปที่ผู้เรียกนับถือ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 189)

ความหมายในภาษาไทย ใช้เรียกเกย์ควีนที่มีอายุมากกว่าผู้เรียก หรือเกย์ที่มีลักษณะการแต่งกาย หรือแสดงออกอย่างเห็นได้ชัด โดยแฝงนัยล้อเลียน

(8) ง่อย

ตัวอย่าง

- ตุ้ม : “หญิงแท้เวลาไปเวิร์กกันเนี่ยนะคะ หญิงแท้เวิร์กกันก็จะง่อยเปลี้ยเสียขา
 ค่ะ เปรียบได้กับพวกไก่อเวลาเอาไก่ไปชน ง่อยเปลี้ยเสียขา คำก็จะเอา
 ตะไคร้พันขาให้แข็งแรง เพราะฉะนั้นเวลานั่งกอด ขาเป็นง่อยก็ควรเอา
 ตะไคร้พันขานะคะ”
 ผู้สัมภาษณ์ : “ขาเป็นง่อยเพราะอะไร”
 ตีร์ : “เวิร์กกันเอง”
 ตุ้ม : “เพราะตีฉิ่งกันค่ะ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า ง่อย ความหมายเดิม ว. หมายถึง อาการที่แขนหรือขาพิการเคลื่อนไหวไม่ได้
 ปกติ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 205)

ความหมายในภาษาไทย หมายถึง อาการที่ไม่ปกติ ใช้เป็นคำประชดประชันแกมดูถูก เกย์ควีนที่มีเพศสัมพันธ์กับเกย์ควีน ซึ่งเป็นสิ่งผิดปกติแฝงความหมายนัยประหวัธน์ว่าเป็นเรื่องผิดปกติ จากวิถีชีวิตของเกย์ทั่วไป

(9) จั่ว

ตัวอย่าง

- อาจານี : “โอ๊ยพี่ หนูก็ตกใจเหมือนกัน หนูไปหาเธอ หนูก็ชวน พี่ไฟ พี่ไอซ์ไปชช ไปเที่ยวงานศรีมหาโพธิกับพี่แผนกัน แล้วพอกลับมาเสร็จเธอก็ไม่สบาย แล้วก็ไปเลย ตกใจ พี่แผนโทรมา”
- จี : “จั่วเลย”
- อ้วน : “อีไฟไปเร็วมากเลยเนอะ”
- อาจານี : “ไปเร็วมาก”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า จั่ว ความหมายเดิม ก. หมายถึง ลากไฟจากกองมาเปิด, เปิดไฟในกอง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 224)

ความหมายในภาษาไทย ใช้เป็นความหมายนัยประหวัด หมายถึง เป็นเอดส์โดยใช้คำพ้องเสียงระหว่างคำว่า เอดส์ กับ เอด ซึ่งหมายถึง ไฟไปเลข 1 หรือ A ในวงไฟผู้ใดจั่วได้ไฟไปนี้ เรียกว่า จั่วได้เอด หรือจั่วติดเอด ภาษาเกย์ใช้เฉพาะพยางค์หน้า คือ จั่ว

(10) จิก

(ความหมายที่ 1)

ตัวอย่าง

- ต๋อง : “ส่วนมากจะอารมณ์เสียกับน้องนี่มากเลยคะ”
- ไวท์ : “บางที่เดินกับผู้ชาย ก็อู๋อีนี้อร่อยรูละชิ ได้ผู้ชายแล้วไงพี่ แล้วเราไม่ได้ใจ ก็ต้องเดินเหล็กต่อไป เรียกว่า เดินเหล็ก จิกผู้ชาย เดินไปเรื่อย ๆ เดินเป็นกิโล เรียกว่า เดินเหล็ก”

(ไวท์; และต๋อง (นามแฝง). สัมภาษณ์. 30 กันยายน 2544)

คำว่า จิก ความหมายเดิม ก. หมายถึง กริยาที่เอาปากสับอย่างอาการของนก, กริยาที่เอาสิ่งมีปลายคมหรือแหลมกดลงพอให้ติดอยู่ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 2530)

ความหมายในภาษาไทย ใช้แสดงอาการเกาะติดไม่ยอมปล่อย เช่น จิกผู้ชาย (ศัพท์ซึ่งสะดั่งยิว. (แผ่นพับ). 2542) โดยใช้แนวเทียบกับกริยาของนกและไก่ที่จิกอาหาร

(ความหมายที่ 2)

ตัวอย่าง

ผู้สัมภาษณ์ : “ไม่ใช่เรื่องแย่งผู้ชาย เวลาคุยกัน”

ต้อง : “อ้อ ก็คือว่า จิกกัน แบบว่าคุยกั๊กกันเล่น ๆ ก็ไม่ได้คิดซีเรียอะไร”

(ไวท์; และต้อง (นามแฝง). สัมภาษณ์. 30 กันยายน 2544)

คำว่า จิก ความหมายเดิม (ดูจิกคำที่ (10))

ความหมายในภาษาเกย์ หมายถึง การคุยหยอกล้อกันแบบประชดประชัน แต่คู่สนทนาไม่โกรธ เป็นคำที่มีความหมายนัยประหวัดที่ใช้แสดงความสนิทสนมกันโดยใช้แนวเทียบกับการกิริยาของนกและไก่ที่จิกตีกัน

(11) ชะนี

ตัวอย่าง

ไวท์ : “ถ้าได้กินคนนี้ก็เออ แซบ บางทีวันชะนีได้ผู้ชายอร่อยรูแล้วเหอ”

ต้อง : “ส่วนมากจะอารมณ์เสียกับน้องนี้มากเลยคะ”

(ไวท์; และต้อง (นามแฝง). สัมภาษณ์. 30 กันยายน 2544)

คำว่า ชะนี ความหมายเดิม น. หมายถึง สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ลักษณะคล้ายลิง แขนยาวมาก ไม่มีหาง ขอบห้อยโหนอยู่ตามต้นไม้สูง ๆ ร้องเสียงดัง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 260)

ความหมายในภาษาเกย์ ใช้เป็นคำเรียกผู้หญิง โดยใช้แนวเทียบเสียงร้องชะนีสว่า ผัว ผัว (ศัพท์ซึ่งสะตั้งยิว. (แผ่นพับ). 2542) ใช้ในความหมายประชดประชันว่าผู้หญิงมักร้องหาสามีคล้ายเสียงร้องของชะนี

(12) เชิด

ตัวอย่าง

ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วถ้าเจอกลุ่มอื่น”

ต้อง : “กลุ่มอื่นถ้าหน้าตาไม่สวย เชิดใส่คะ”

ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วถ้าอย่างนี้ล่ะ”

ต้อง : “อ้อ อย่างนี้ไม่คะ อย่างนี้ไม่เชิด”ไวท์ : “ถ้าเจอกะเทยป่า ๆ อ้วน ๆ ก็เชิดนิดนึงทำแบบว่าสนุกสนาน เม้าท์กันกับเพื่อนเองไม่คิดอะไรมากมาย”

(ไวท์; และต้อง (นามแฝง). สัมภาษณ์. 30 กันยายน 2544)

คำว่า เชิด ความหมายเดิม ก. หมายถึง ยืน หรือยกขึ้นจนเห็นเด่น (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 275)

ความหมายในภาษาไทย หมายถึง ไม่ใส่ใจ โดยใช้แนวเทียบจากกริยาทำหน้าที่เชิดสูงเมื่อเห็นผู้อื่น มักใช้ในความหมายประชดประชัน

(13) เซ็ง

ตัวอย่าง

เกย์ (2) : “แล้วก็เซ็งเหรอ ไซ่มัย เซ็งก็เดินหาสมมติว่าจะไปผู้ชายก็เดินกันไปเค้า เรียกเดินเซ็ง”

(เกย์ (1); เกย์ (2); และเกย์ (3) (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า เซ็ง ความหมายเดิม ก. หมายถึง การร้องรำทำเพลงแบบชาวอีสาน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 287)

ความหมายในภาษาไทย หมายถึง อาการที่กะเทยชักชวนกันไปหาผู้ชายตามที่ต่าง ๆ มาร่วมหลับนอน (เต็มที (นามแฝง). 2546 : 66) โดยใช้แนวเทียบจากการแต่งตัวออกแสดงของผู้แสดง เนื่องจากเกย์ต้องแต่งตัวก่อนออกไปจีบผู้ชายตามที่ต่าง ๆ เช่นกัน

(14) แซ่บ

ตัวอย่าง

ไวก์ : “เออ ก็หน้าโอชะ”

ต้อง : “เค เริด”

ไวก์ : “ถ้าได้กินคนนี้ก็เออ แซ่บ”

(ไวก์; และต้อง (นามแฝง). สัมภาษณ์. 30 กันยายน 2544)

คำว่า แซ่บ ความหมายเดิม (ถิ่น-อีสาน) ว. หมายถึง อร่อย (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 287)

ความหมายในภาษาไทย ใช้ในความหมายว่า พอใจ ถูกใจอย่างมากเมื่อมีเพศสัมพันธ์ อาจมีความหมายแฝงเชิงยกย่องคุณนอนว่าเก่งมาก

(15) ป้า

ตัวอย่าง

- จิว : “เดือนเป็นไงเธอ ยังทำงานดีไหม”
 เดือน : “ก็โอเคนะ แต่ว่างานมันโอเวอร์โหดมาก”
 แต็กกี้ : “เห็นเปิดสมุดฤทธิ์ไม่ใช่หรือ ศูนย์ฮวดเสี่ยงแบบป้าเบิร์ดนะ”

(แต็กกี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า ป้า ความหมายเดิม น. หมายถึง พี่สาวของพ่อหรือแม่, คำเรียกหญิงที่ไม่รู้จักแต่มีกมีอายุแก่กว่าพ่อหรือแม่ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 530)

ความหมายในภาษาไทย ใช้เรียกเกย์ที่มีอายุมากกว่าผู้พูด มีความหมายแฝงว่าบุคคลที่ถูกเรียกว่าป้าเป็นเกย์ควีนสูงวัย

(16) ผี

ตัวอย่าง

- แต้ว : “อู้ยตาย!”
 โยง : “เราก็มองกันรู้ เพราะว่าผีนะ มองผีออกกะคะ สภาพจะเป็นอะไรเรารับได้”
 ไข่มุก : “แห่ม! รู้”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า ผี ความหมายเดิม น. หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์เชื่อว่าเป็นสภาพลึกลับ มองไม่เห็นตัวแต่อาจจะปรากฏเหมือนมีตัวตนได้ มีทั้งดีและร้าย (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 561)

ความหมายในภาษาไทย ในบริบทนี้ หมายถึง เกย์ทั่วไป แฝงความหมายพิเศษว่าเกย์เป็นสิ่งที่ลึกลับ แต่ไม่สามารถปกปิดพวกเขาได้

(17) ฟู

ตัวอย่าง

- แต็กกี้ : “แต่มันช่วยได้เยอะนะ เดี่ยวนี้ ตีลังกตีสั่งกาได้ แบบนอนแค้มันก็ถึงหน้าเลยนะ”
 เดือน : “แล้วเธอก็บ๊อบเลยใช่ไหม”
 แต็กกี้ : “เราก็ออ ถ้าอีกหน่อยมันมาถึงหน้าเราก็น่าจะลองบ๊อบดูเนอะ แต่ช่วงนั้นมันปวดหลังมากเลย มันยังไม่ฟู”

(แต็กกี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า ฟู ความหมายเดิม ก. หมายถึง พองตัวขึ้น ขยายตัวสูงขึ้น อุดขึ้น
(ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 615)

ความหมายในภาษาไทย ใช้ความหมายเชิงนัยประหวัดจากแนวเทียบลักษณะการพองตัว
หมายถึง อวัยวะเพศแข็งตัว

(18) ไม้

ตัวอย่าง

- แดน : “หวังว่าวันนี้จะ ขึ้นขอกอนเฟิร์มคะ หลังจากที่โรงแรมเต็มกันมาตลอดนะ
คะแล้วก็สายการบินบินมา 5 พันกว่าทีกเกิดนะคะ ผู้ชายทั้งต่างประเทศ
นอกประเทศ อยู่สิลมตอนนี้นะคะในคืนวันนี้”
- เอ : “และดิฉันคิดว่าคืนนี้นะ ขึ้นจะได้ประมาณ ห้าถึงแปดไม้อะ”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

คำว่า ไม้ ความหมายเดิม น. หมายถึง คำรวมเรียกพืชทั่วไป เรียกเนื้อของต้นไม้ที่ใช้ทำ
สิ่งของต่าง ๆ มีลักษณะเป็นท่อน แผ่น หรือดุ้น ลักษณะนามเรียกของ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 :
662)

ความหมายในภาษาไทย ใช้เป็นลักษณะนามนับจำนวนก้อนนอน โดยเรียกตามลักษณะแผ่น
นัยประหวัด หมายถึง อวัยวะเพศชาย (เต็มที (นามแฝง). 2546 : 132) วิธีการใช้คำใช้การ
เปรียบเทียบรูปลักษณะของไม้ที่มีลักษณะเป็นท่อน ลักษณะแข็ง เปรียบเทียบกับอวัยวะเพศชายเมื่อ
แข็งตัว

(19) ล่า

ตัวอย่าง

- อาจानी : “แต่งแรง ๆ ออกมาเลยคะ บางทีหนูซึ่รตมาล่าบางแสนนะ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า ล่า ความหมายเดิม ก. หมายถึง ถอย เทียวติดตามหา แสวงหา
(ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 728)

ความหมายในภาษาไทย ใช้ในความหมายนัยประหวัด หมายถึง ออกหาก้อนนอน แผ่น
ความหมายว่า ตั้งใจเป็นอย่างมาก

(20) ลาก

ตัวอย่าง

แต่ก๊กี้ : “อีป่าแก้วไปอยู่คอนโต อยู่กัน ไล่จับผู้ชาย ผู้ชายก็ไม่กล้า แล้วเง เด็ก ๆ
วัยรุ่น แล้วก็ลากมากิน...”

(แต่ก๊กี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า ลาก ความหมายเดิม ก. ทำให้เคลื่อนที่ไปโดยวิธีต่าง ๆ เช่น ดึง ญไป ล่ามไป
โยงไป (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 728)

ความหมายในภาษาเกย์ ใช้ในความหมายแฝง หมายถึง พยายามทำทุกวิถีทางเพื่อนำ
ผู้ชายมาร่วมหลับนอน

(21) ลูกกรอก

ตัวอย่าง

โย่ง : “ดูตัว อยู่บนเตียงนอนทำนี่ แล้วโทรศัพท์ลงไปข้างล่างบอก ข้างล่างเอาผ้า
ไปซัก อีแม่บ้านวิ่งขึ้นมา บู๊บ!...ถือตะกร้าผ่านทางเกงอีนี้ ว้าย! อะไรพี่มุก
เดี่ยวหนูไปเอาขวดก่อน เอามาทำไม ใส่ลูกกรอก”

ผักนึ่ง : “แหม มัมมีลูกกรอกอีตอก”

(ผักนึ่ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า ลูกกรอก ความหมายเดิม น. ลูกคนหรือลูกสัตว์ที่ตายตั้งแต่อยู่ในครรภ์ มีร่างกาย
สมบูรณ์ แต่ขนาดเล็ก (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 737)

ความหมายในภาษาเกย์ ใช้ในความหมายนัยประหวัดว่าแห้งเหี่ยวและมีขนาดเล็ก
หมายถึง อวัยวะเพศชาย โดยใช้แนวเทียบรูปลักษณะ มีนัยแฝงว่าอวัยวะเพศแข็งตัวแต่มีขนาดเล็ก
ใช้เพื่อการล้อเลียน

(22) เสียบ

ตัวอย่าง

เจ้าแม่ C.O.A.: “อู๋ตายแล้ว เรื่องแถมทอง อ้าวเธอต้องทำแท้ง เธอต้องทำความสะอาดก็ต้องไปซื้อก่อน เวลาเธอโดนเสียบถ้าเธอไม่ทำแท้ง เธอก็จะแถมทองให้เค้า เค้าเรียกว่าแถมทอง ต้องไปทำแท้งก่อน คำพวกนี้เข้าใจกันง่าย ๆ”

(เจ้าแม่ C.O.A. (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า เสียบ ความหมายเดิม ก. หมายถึง เอาของตันลงบนปลายสิ่งแหลม ๆ แหวง เห็นยื่นตัวแข็งที่ต่อหน้าผู้ใหญ่เป็นการแสดงกิริยาที่ไม่นอบน้อม (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 855)

ความหมายในภาษาไทย หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์โดยวิธีสอดใส่อวัยวะเพศของฝ่ายรุกเข้าทางทวารหนักของฝ่ายรับ

(23) ฮานามิ(24) พญา

ตัวอย่าง

ต้อง : “ถ้าใหญ่ก็พญา”
 ไวท์ : “ถ้าใหญ่ อู๋พญาควย พุดหยาบ ๆ นะคะ”
 ต้อง : “ถ้าเล็ก ก็ฮานามิ”
 ไวท์ : “ว้ายฮานามิ”
 ต้อง : “ถ้าเล็กก็นะฮานามิ ถ้าใหญ่ก็พญาควยอะไรกันพญาควยเขียวเหรอ แต่ที่พุดกันเองนะคะ แต่สังคมนาญนอกก็ไม่พุดกัน”

(ไวท์; และต้อง (นามแฝง). สัมภาษณ์. 30 กันยายน 2544)

คำว่า ฮานามิ ความหมายเดิม หมายถึง เป็นชื่อตราสินค้าขนมขบเคี้ยวชนิดหนึ่ง ลักษณะชิ้นเล็กสั้น

ความหมายในภาษาไทย ใช้ในความหมายนัยประหวัด หมายถึง อวัยวะเพศชายที่มีขนาดเล็ก โดยใช้วิธีเทียบจากรูปลักษณะของข้าวเกรียบยี่ห้อ ฮานามิ ที่มีขนาดเล็ก

คำว่า พญา ความหมายเดิม (โบ) น. หมายถึง เจ้าแผ่นดิน ผู้เป็นใหญ่ หัวหน้า มักใช้นำหน้าคำอื่น (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 571)

ความหมายในภาษาเกย์ ใช้ในความหมายนัยประหวัด หมายถึง อวัยวะเพศที่มีขนาดใหญ่

2.1.2.1.2 การใช้คำเปลี่ยนความหมายและเปลี่ยนหน้าที่

การใช้คำชนิดนี้ หมายถึง การเปลี่ยนความหมายและหน้าที่ของคำ มักปรากฏในความหมายสแลง จากการศึกษาภาษาเกย์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบการใช้คำเปลี่ยนความหมายและเปลี่ยนหน้าที่ดังนี้

(1) กระแต

(2) กระรอก

ตัวอย่าง

ผู้สัมภาษณ์ : “ถ้าออกสาวมาก ๆ ละ”

ไอ้ : “ก็กะเทย กระแต กระรอก”

(ดา; และไอ้. สัมภาษณ์. 31 ตุลาคม 2544)

คำว่า กระแต ความหมายเดิม 1 น. สัตว์ขนาดเล็กคล้ายกระรอก 2. น. ชื่อหม่องเล็ก ๆ 3. น. ชื่อเพลงร้องของทางเหนือ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 31)

ความหมายในภาษาเกย์ หมายถึง การแสดงออกอย่างมาก ใช้เป็นกริยา มีความหมายคล้ายคำว่า แรด (สแลง)

คำว่า กระรอก ความหมายเดิม น. ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม มีฟันแทะ หางยาวเป็นพวง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 42)

ความหมายในภาษาเกย์ ใช้เป็นคำกริยา หมายถึงการทำตัวให้ต้องตาฝ่ายตรงข้าม เพื่อต้องการพิชิตใจและกายของอีกฝ่าย (ศัพท์ซิ่ง สะดิงยิว. (แผ่นพับ). 2542)

(3) แคม

ตัวอย่าง

เกย์ : “แคมก็หล่อ แบบคนนี้แคม” คนนี้แคม ฮ่าฮ่า หล่อ”

เกย์(2) : “ชี้ให้ถูก ชี้คนไหน ชี้คนนี้หรือเปล่า”

(เกย์ (1); เกย์ (2); และเกย์ (3) (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า แคม ความหมายเดิม น. หมายถึง ส่วนริมทั้งสองข้างของเรือ เรียกอย่างอื่นที่มีลักษณะคล้ายริมเรือ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 198)

ความหมายในภาษาเกย์ แต่เดิมมาจากคำว่า เข้าแคมที่ ภาษาเกย์ หมายถึง ถูกใจ ภายหลังใช้เฉพาะคำกลาง ใช้เป็นคำขยาย หมายถึง หล่อ หน้าตาดี (เต็มที (นามแฝง). 2546 : 36)

(4) ไม่แคม

ตัวอย่าง

- เดือน : “วันก่อนฉันไปหาวิดีโอมา เป็นรูปเธออยู่ไง แต่ดูข้างในมันไม่ใช่”
 แต้ก๊ก : “ไม่แคม เธอถ่ายหนังสือหน้า ๆ ทั้งนั้นนะ นานแล้ว...”

(แต้ก๊ก (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า ไม่แคม มาจากสำนวนประชดประชันว่า ไม่เข้าแคม ภาษาเกย์ตัดพยางค์กลาง ใน ภาษาเกย์ หมายถึง ไม่เข้าท่า ไม่ดี ใช้ในความหมายดูถูกกึ่งประชดประชัน

(5) เงือก

ตัวอย่าง

- เกย์ (2) : “ที่มีกันหมดนะคะ เงือก อันนี้หน้าไม่หล่อ หน้าไม่สวย หน้าเหี้ย อะไรอย่างเนี่ย หน้าอุบาทว์”

(เกย์ (1); เกย์ (2); และเกย์ (3) (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า เงือก ความหมายเดิม หมายถึง 1. (โป) น. งู 2. น. สัตว์น้ำในเทพนิยาย ท่อนบน เป็นคนท่อนล่างเป็นปลา 3. ชื่อคนชนิดหนึ่ง 4. พะยูง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542 : 210)

ความหมายในภาษาเกย์ ใช้เป็นคำขยาย ใช้ในทำนองประชดประชัน ดูถูก หมายถึง หน้าตาซีเห่ หน้าตาน่าเกลียดมาก มาจากสำนวนหน้าเงือกเหงือกพะยูง (คำสแลงของเกย์ไทย. (2544, เมษายน). K mag. ปีที่ 1 (ฉบับที่ 5) : 81) โดยตัดคำมาใช้เฉพาะคำว่า เงือก

(6) จิ้ง

ตัวอย่าง

- ผู้สัมภาษณ์ : “หนุ่มขยับเข้ามา”
 โจ้ : “อีดอก มันเบียด”
 แต้ก๊ก : “อู๊อู อีเดือน เขยิบมาเถอะ เค้าไม่จิ้งหล่อนหรอก”
 เดือน : “ปากไม่น่าเลยนะ ปากเป็นริซซึ้นะอีดอก”

(แต่ก็ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า นั่ง ความหมายเดิม หมายถึง 1. น. เครื่องที่นั่งหนึ่งทำด้วยโลหะหล่อหนา รูปรางกลมคล้ายถ้วย เจาะรูตรงกลางใช้ร้อยเชือกให้เป็นคู่กัน สำหรับถือติดอกจังหวะเข้ากับดนตรี
2. ว. เก เจ ไม่ตรง ใช้แก่แขนขา (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 248)

ความหมายในภาษาไทย ใช้เป็นคำกริยามาจากสำนวนที่นั่ง แต่เดิมเป็นสำนวนสแลงใช้กล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างหญิงกับหญิง ในภาษาไทย ใช้ในความหมายประชดประชันล้อเลียน เกย์ควีนที่มีเพศสัมพันธ์กับเกย์ควีน

(7) แต่ง

ตัวอย่าง

เกย์(1) : “แต่งนี้หมายถึง สวย หล่อ อู๋ย ผู้ชายคนนี้เดินมาหน้าแต่งเขียว หมายถึง หล่อ”

(เกย์ (1); เกย์ (2); และเกย์ (3) (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า แต่ง ความหมายเดิม ก. หมายถึง ตัดหรือดัดขึ้น เมื่อถูกกดหรือถูกบีบ, กระทบขึ้น (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 308)

ความหมายในภาษาไทย ใช้เป็นคำขยาย มีความหมายแฝงเชิงหยอกล้อ หมายถึง เต็มขึ้นมาอย่างเห็นได้ชัด หรือดูดีเป็นอย่างมาก

(8) ตะมอย

ตัวอย่าง

เกย์(2) : “ตะมอยก็คือแบบถ้าเราเจอผู้ชายเราก็คุย คุยเค้าเรียกตะมอย แบบว่าจะเอานะ”

เกย์(3) : “จีบเค้านะ ตะมอย”

(เกย์ (1); เกย์ (2); และเกย์ (3) (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า ตะมอย ความหมายเดิม หมายถึง 1. น. ชื่อผีชนิดหนึ่งที่ขึ้นปลายนิ้ว เกิดจากการติดเชื้อแบคทีเรีย 2. น. ชื่อหวายชนิดหนึ่ง ใช้ทำยา (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 334)

ความหมายในภาษาไทย ใช้เป็นคำกริยา หมายถึง การหาผู้ชายเพื่อนำมาเป็นคู่นอน มักมีความหมายแฝงการแสดงกิริยากระตุงกระตัง มีจริตจะก้านขม้ายชายตา

(9) นก

ตัวอย่าง

เจ้าแม่ C.O.A.: “มันเยอะนะศัพท์พวกชั้น อย่างนี้ คำว่า นก นก หัว อต ในภาษาของพวกพี่นะ นก คือ ติดปีกบินแล้ว คือไม่ได้”

(เจ้าแม่ C.O.A. (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า นก ความหมายเดิม หมายถึง 1. น. ชื่อสัตว์มีกระดูกสันหลังเลือดอุ่น มี 2 เท้า 2 ปีก และมีขนปกคลุมร่างกาย 2. น. เครื่องสับแก้ปิ่นให้สั้น (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 425)

ความหมายในภาษาไทย ใช้เป็นคำกริยา หมายถึง อต ชวด ไม่ได้ใครติดมือไปด้วย สูญเสีย (เสรี วงษ์มณฑา. ม.ป.ป. ; อ้างจาก บงกชมาศ เอกเอี่ยม. 2532 : 169) ใช้วิธีสร้างคำจากการบินของนกที่ติดปีกบินทำให้จับไม่ได้

(10) ผัดไทย

ตัวอย่าง

เจ้าแม่ C.O.A.: “ผัดไทย เนี่ยคือแลกเปลี่ยน”

ผู้สัมภาษณ์ : “อย่างเช่นอย่างไรครับ ถึงจะเรียกว่า ผัดไทย”

เจ้าแม่ C.O.A.: “อย่างไปตีจิ้งนะ เอาไปตีจิ้งกันนะ คือ เธอกี่สาว ชั้นก็สาว ต่างคนต่างสาว ไปเอาไปตีจิ้งกัน ทำอะไรกันไม่ได้ เรียกว่า ตีจิ้งกัน”

(เจ้าแม่ C.O.A. (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า ผัดไทย ความหมายเดิม น. หมายถึง ชื่อเรียกอาหารไทยชนิดหนึ่ง ที่ใช้เส้นก๋วยเตี๋ยวใส่เต้าหู้ กุ้งแห้ง ถั่วลิสง ผัดแบบแห้ง

ความหมายในภาษาไทย ใช้เป็นคำกริยา (ดู การลากเข้าความ (10) ผัดไทย : หน้า 72) ใช้ในความหมายเชิงประชดประชัน หมายถึง เกย์ควีนมีเพศสัมพันธ์กับเกย์ควีน

(11) สงกรานต์

ตัวอย่าง

ตุ้ม : “สงกรานต์ มาแล้วหรือคะ”

ผู้สัมภาษณ์ : “ทำไมล่ะ”

ตุ้ม : “ก็ไปอาบน้ำ เค้าเรียกว่าไปสงกรานต์มา เวลาขงเหม็นจึงนะไล่ไป สงกรานต์คะ เอาน้ำสาดก่อน”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า สงกรานต์ ความหมายเดิม น. หมายถึง เทศกาล เนื่องในการขึ้นปีใหม่อย่างเก่า ซึ่งกำหนดตามสุริยคติ ตกวันที่ 13-14 และ 15 เมษายน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 790)

ความหมายในภาษาไทย ใช้เป็นคำกริยา หมายถึง อาบน้ำ ทำความสะอาด มักใช้ใน ความหมายแฝงนัยประหัต หมายถึง ทำความสะอาดอวัยวะเพศ โดยวิธีสร้างความหมายของคำ จาก กิจกรรมในวันสงกรานต์ คือ เล่นน้ำ การสาดน้ำ รดน้ำดำหัว

(12) สาว

ตัวอย่าง

เจ้าแม่ C.O.A.: “ผัดไทยเนี่ยคือแลกเปลี่ยน”

ผู้สัมภาษณ์ : “อย่างเช่นอย่างไรครับ ถึงจะเรียกว่าผัดไทย”

เจ้าแม่ C.O.A.: “อย่างไปตีจิ้งนะ เอา ไปตีจิ้งกันนะ คือเธอก็สาว ชั้นก็สาว ต่างคนต่าง สาวไปเอาไปตีจิ้งกัน ทำอะไรไม่ได้ เรียกว่า ตีจิ้งกัน”

(เจ้าแม่ C.O.A. (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

คำว่า สาว ความหมายเดิม หมายถึง 1. น. หญิงที่มีอายุพ้นวัยเด็ก นับตามนิยมตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป 2. ก. ชักหรือดึงสิ่งที่เป็นเส้น ๆ ยาว ๆ ออกจากที่เข้าหาตัวเป็นระยะต่อเนื่องกันไป (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 833)

ความหมายในภาษาไทย นำความหมายที่ 1 มาใช้เป็นคำกริยา หมายถึง การแสดงออกว่าเป็นเกย์อย่างเห็นได้ชัด มักใช้ในความหมายแฝง การประชดประชัน

(13) เหล็ก

(วิธีใช้คำแบบที่ 1)

ตัวอย่าง

ไวท์ : “บางที่เดินกับผู้ชายก็ อู๊ อีนี้อ่อยรูละซิ ได้ผู้ชายแล้วไง แล้วเราไม่ได้ใจ ก็ต้อง เดินเหล็กต่อไป เรียกว่า เดินจิกผู้ชาย เดินเรื่อย ๆ เดินเป็นกิโล เรียกว่า เดินเหล็ก”

(ไวท์; และต้อง (นามแฝง). สัมภาษณ์. 30 กันยายน 2544)

คำว่า **เหล็ก** ความหมายเดิม น. หมายถึง โลหะ ลักษณะเป็นของแข็งสีขาวเป็นเงาคัลล่ายเงิน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 900)

ภาษาเกย์เปลี่ยนหน้าที่ของคำ ใช้เป็นคำขยายโดยการสร้างศัพท์ตามความหมายของเหล็ก คือ ความทนทาน แข็งแกร่ง ในภาษาเกย์ หมายถึง ทนทรหด หรือแสดงความแข็งแกร่ง มักใช้ประกอบกับคำอื่น เช่น เดินเหล็ก สตรีเหล็ก เป็นต้น

(วิธีใช้คำแบบที่ 2)

ตัวอย่าง

อาจัน : “บางทีหนูเบื่ออึะเกยรุ้น้องเป็นช่างเสริมสวยอยู่แถว ๆ นั้นนะโทรมา
เข้าฟีนนี่ออกหรือเปล่า ไม่ออกชั้นจะนอน ชั้นเหนื่อยล่อนชอบพาไป
เหล็ก เบื่อ สงสัยคงหัวแตงแรง ๆ ออกมาเลยละ บางทีหนูขี่รถมาล่า
บางแสนนะ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

ภาษาเกย์ เปลี่ยนหน้าที่ของคำ ใช้เป็นคำกริยา หมายถึง ทนทาน โดยใช้ความหมายแฝงของเหล็ก คือ มีความทนทาน แข็งแกร่ง

2.1.2.2 การใช้คำใส

การใช้คำใส (Transparent) หมายถึง การนำคำที่มีความหมายแต่เดิมมาประกอบขึ้นเป็นคำประสมให้มีใช้ในความหมายสแลง หรือมีความหมายพิเศษเฉพาะ ซึ่งปรากฏเฉพาะในภาษาเกย์จากการศึกษาภาษาเกย์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบวิธีประกอบคำดังนี้

(1) กะเทยควาย

ตัวอย่าง

ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วอย่างคำว่า กะเทยควาย หมายถึงอะไร?”

สำหรับ : “ฮ่าฮ่า! เห็นกะเทยควาย แล้วหมั่นไส้ ก็กะเทยตัวใหญ่ ๆ เห็นแล้วไม่ชอบ”

เจ้าแม่ COA : “กะเทยควายนะหุ้ไม่ให้ แต่ใจรักนะ รู้จักหรือเปล่าอันนี้ บางคนไม่สวยนะมันใจ เชิดเข้าไว้ก่อน”

(เจ้าแม่ COA (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

กะเทยควาย เป็นวิธีการสร้างคำระหว่างคำว่า กะเทย และควาย

กะเทย น. หมายถึง คนที่มีอวัยวะเพศทั้งชายและหญิง, คนที่มีจิตใจและกริยาอาการตรงข้ามกับเพศของตน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 72)

ควาย น. หมายถึง สัตว์เคี้ยวเอื้อง มีกีบคู่ รูปร่างใหญ่ เขาโค้งยาว ความหมายตามภาษาปากใช้เรียกคนโง่ คนเซ่อ หรือคนตัวใหญ่ที่ไม่ฉลาด (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 176)

กะเทยควาย ในภาษาเกย์ หมายถึง กะเทยที่มีร่างกายกำยำล่ำสัน (คำสแลงของเควีร์ไทย. (2544, เมษายน). K mag. 1(5) : 81) ใช้วิธีสร้างศัพท์จากรูปลักษณะของบุคคล ใช้ในความหมายล้อเลียนหรือดูถูก

(2) กะเทยป่า

ตัวอย่าง

ต้อง : “ถ้ากลุ่มอื่นหน้าตาไม่สวย เซดใส่คะ”

ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วตัวอย่างนี้ล่ะ”

ต้อง : “อ้อ อย่างนี้ไม่คะ อย่างนี้ไม่เซด

ไวท์ : “ถ้าเจอกะเทยป่า ๆ อ้วน ๆ ก็จะเซดนิดหนึ่ง ทำแบบว่าสนุกสนาน เม้าท์กันกับเพื่อนกันเอง ไม่คิดอะไรมาก

(ไวท์; และต้อง (นามแฝง). สัมภาษณ์. 30 กันยายน 2544)

กะเทยป่า เป็นวิธีการสร้างคำระหว่างคำว่า กะเทย และ ป่า

กะเทย (ดูกะเทยควาย)

ป่า น. หมายถึง พี่สาวของพ่อหรือแม่ หรือหญิงที่มีวัยไล่เลี่ย แต่แก่กว่าพ่อหรือแม่ คำเรียกหญิงที่ไม่รู้จัก แต่มักมีอายุแก่กว่าพ่อหรือแม่ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 530)

กะเทยป่า ในภาษาเกย์ หมายถึง เกย์ที่มีอายุมาก ใช้วิธีสร้างศัพท์จากรูปลักษณะของบุคคล ใช้ในความหมายล้อเลียน ประชดประชัน แล้วแต่กรณี

(3) เด็กขาย

ตัวอย่าง

อาจანი : “ซ้อบ ซอบ ชงกินงูให้นะ”

ปู : “เด็กขายเหรอ”

หน่อง : “แล้วแต่เราจะเอา”

(ตุ้ม (นามแฝง) และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

เด็กชาย เป็นวิธีการสร้างคำระหว่างเด็กและชาย

เด็กชาย ในภาษาเกย์ หมายถึง โสเภณีชาย

(4) นางกอ

ตัวอย่าง

แต็กกี้ : “นี่หล่อน ดูขำวนี้หรือเปล่า คำมีเดินขบวนเกย์ที่ยูโกสลาเวีย ตอนนี่คำมีพาเหรดกันเยอะมากเลยนะ มีหลายที่ทั้งนิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย ที่ยูโกเค้าเอามั้งยะ หล่อนเดิน ๆ อยู่ ก็มีผู้ชายสูงใหญ่มาเลยรุมกระที่บหล่อนและแบบหน้าและ คำบอกรู้กลุ่มต่อต้านจางไป พวกนักฟุตบอลพวกเหี้ย ๆ เลว ๆ อย่างนี้ บล็อกหล่อนสุดฤทธิ์คะ ไล่เตะคะ ออกข่าวไปทั่วโลกเลยนะ ยะ ซวยไปเลยคะ อีนั่นเลือดอาบเลยคะ หล่อนตัวใหญ่มาก สะพายกระเป๋าแบบนางกอเลยนะ ผมทอง ๆ ตอแหล ๆ หน้าละ”

(แต็กกี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

นางกอ เป็นวิธีสร้างคำระหว่างคำว่า นาง และ กอ

นาง น. 1 คำประกอบหน้าคำเพื่อแสดงว่าเป็นเพศหญิง 2. ใช้แทนคำว่า อี เพื่อความสุภาพ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 436-437)

กอ (ดู การใช้อักษรย่อ (1) กอ : หน้า 57)

นางกอ ในภาษาเกย์ หมายถึง คำเรียกเกย์ที่แสดงออก หรือเกย์ควีน มักแฝงน้ำเสียง และความรู้สึกเอ็นดูว่าน่ารัก ปนหมั่นไส้ (เต็มที (นามแฝง). 2546 : 103) (คัดลอกตามต้นฉบับ...ผู้วิจัย)

(5) นางโชว์

ตัวอย่าง

ผู้สัมภาษณ์ : “ไม่เป็นไรคุณอะไรก็ได้ คุณนิด ๆ หน่อย ๆ”

ต้อง : “ทำไมไม่สัมภาษณ์พวกนางโชว์ล่ะ”

(ไวท์; และต้อง (นามแฝง). สัมภาษณ์. 30 กันยายน 2544)

นางโชว์ เป็นวิธีสร้างคำระหว่างคำว่า นางและโชว์

นาง (ดู (4) นางกอ : หน้า 96)

โชว์ ก. เปิดอวดให้ดู, แสดงให้คนทั่วไปได้ดูได้ชม (อ. Show) (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 277)

นางโชว์ ในภาษาเกย์ หมายถึง เกย์ที่มีอาชีพเป็นนักแสดงคาบาเรต์ เวลาแสดงมักแต่งตัวเป็นผู้หญิง

(6) เพื่อนสาว

ตัวอย่าง

สำหรับ : “จะไปไหนหรือเพื่อนสาว จะเรียกเพื่อนชายได้ไงหนู ถ้าเป็นผู้ชายก็คือเพื่อนชาย ถ้ากะเทยก็คือเพื่อนสาว”

(สำหรับ (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

เพื่อนสาว เป็นวิธีการสร้างคำระหว่างคำว่า เพื่อนและสาว

สาว (ดู การใช้คำสแลง (12) สาว : หน้า 93)

เพื่อนสาว ในภาษาเกย์ หมายถึง เพื่อนที่เป็นเกย์ควีน มีความหมายแฝงว่า เป็นพวกเดียวกัน เป็นเกย์ลักษณะเดียวกัน มักใช้เรียกเกย์ที่แสดงออก

(7) หญิงแท้

ตัวอย่าง

ผู้สัมภาษณ์ : “เล่ามาเร็ว ตะใคร้เป็นยังไง”

หน่อง : “เล่าชิปাত্রี”

ตุ้ม : “ตะใคร้หรือคะ หญิงแท้ นี่เวลาไปเวิร์กกันเนี่ยนะคะ หญิงแท้ เวิร์กกัน ก็จะไม่ค่อยเปลี่ยนเสียขา เขาก็เอาตะใคร้พันขาให้แข็งแรง เพราะฉะนั้น เวลานั้น กอขาเป็นน่องก็ควรเอาตะใคร้พันขานะคะ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

หญิงแท้ เป็นวิธีการสร้างคำระหว่างคำว่า หญิงและคำว่าแท้

หญิง ความหมายในภาษาเกย์ หมายถึง เกย์ควีน ใช้ในความหมายเปรียบเทียบกับเกย์ควีน คือผู้หญิงเช่นกัน

หญิงแท้ ในภาษาเกย์ หมายถึง เกย์ควีน หรือเกย์ที่แสดงออกอย่างชัดเจน ใช้ในความหมายประชดประชันล้อเลียน

(8) หัวโปก

ตัวอย่าง

- อ้วน : “ถ้าจะเอาน้ำไปก็ให้สองหลอด อ้วน! กินที่สุดฤทธิ์”
 อานนี่ : “จำได้ปะ ที่เขื่อน ไร่เนี้ย พี่อ้วน ที่สระแก้วนะ”
 อ้วน : “ทำไมจะจำไม่ได้ละ ชั้นนางเดียวคะที่หัวโปก ชั้นไม่แคร์คะ”
 อานนี่ : “พี่อ้วนวิ่งมา อ้วน! ชงกินงู”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

หัวโปก เป็นการสร้างคำระหว่างคำว่า หัวและโปก

โปก ว. ตัดคำมาจากคำว่า กระโปก หมายถึง ถูงุ้มอันตะที่อวัยวะเพศชาย ภาษาเกย์ใช้พยางค์หลัง เหลือคำว่า โปก โดยใช้แนวเทียบรูปลักษณะ คือ มีขนสั้น เทียบกับผมบนศีรษะที่สั้นเช่นกัน

หัวโปก ในความหมายของภาษาเกย์ หมายถึง เกย์ผมสั้น หรือ เกย์ที่แต่งตัวแบบผู้ชาย ใช้ในความหมายล้อเลียน

(9) หีฟู

ตัวอย่าง

- โย่ง : “จับแม่หอยโข่งมาแห่ออย่างนี้ไซ้มี๊ ออย่าดูมากนะคะ”
 ผักบู้ : “ออย่าดูมากนะคะ เดี่ยวหีฟูคะ”
 โย่ง : “ไม่ได้นะคะ บาปกรรมคะ เดี่ยวเป็นกิเลสต่อหนังสือ”

(ผักบู้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

หีฟู เป็นการสร้างคำระหว่างคำว่า หีและฟู

หี น. อวัยวะสืบพันธุ์ของหญิงหรือสัตว์เพศเมีย (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 894)

ฟู (ดู การใช้คำสแลง (17) ฟู : หน้า 85-86)

ในภาษาเกย์ใช้คำเรียกหีซึ่งเป็นอวัยวะเพศหญิง ในความหมายสแลงโดยเปลี่ยนความหมาย หมายถึง อวัยวะเพศของเกย์ควีน เมื่อประกอบกับคำว่า ฟู หมายถึง อวัยวะเพศชายแข็งตัว ใช้ในความหมายล้อเลียนเกย์ควีน

(10) เหล็ก

ตัวอย่าง

- เอ : “เจสส์บอกว่า จะเอากระเป๋าไปเก็บ แล้วจะไปชาร์ตแบตเตอรี่แล้วมาเลย จะมาเที่ยวเลย”
- ต่อ : “หญิงเหล็กเหมือนกันนะ”
- เอ : “อีเจสส์สตรีเหล็ก”
- โซ : “อีเจสส์จิมเหล็ก ฉายานึงคือ เจสส์ทอร์นาโดหมุนไม่หยุด”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

เหล็ก (ดูเหล็ก (การใช้คำสแลง) : หน้า 93)

การใช้คำว่าเหล็กประกอบคำอื่นใช้เป็นคำขยายเพื่อแสดง ความทนทรหด แข็งแกร่ง เป็นนักสู้ เช่น

หญิงเหล็ก ในภาษาเกย์ หมายถึง เกย์คีนที่มีความแกร่ง เก่ง เป็นนักสู้ ใช้ในความหมายเชิงประชดประชันกึ่งล้อเลียน

สตรีเหล็ก เหมือนหญิงเหล็ก

จิมเหล็ก ในภาษาเกย์มักใช้คำเรียกอวัยวะเพศหญิงแทนอวัยวะเพศของเกย์คีนในบริบทนี้ หมายถึง เกย์ที่มีพลังทางเพศสูง ความหมายคล้าย หญิงเหล็ก สตรีเหล็ก ใช้ในความหมายล้อเลียน

2.2 การใช้คำต่างประเทศ

การใช้คำต่างประเทศ หมายถึง การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลใช้สื่อสารในกลุ่มซึ่งมีวิธีการใช้คำต่างประเทศ 2 แบบ คือ

2.2.1 การใช้คำทับศัพท์ต่างประเทศในความหมายเดิม

2.2.2 การใช้คำทับศัพท์ต่างประเทศในความหมายสแลง

จากการศึกษาภาษาเกย์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบการใช้คำต่างประเทศดังนี้

2.2.1 การใช้คำทับศัพท์ในความหมายเดิม พบตัวอย่างการใช้คำดังนี้**2.2.1.1 การใช้คำทับศัพท์ต่างประเทศตามคำเดิมในความหมายเดิม**

เช่น

(1)

หนอง : “ถ้าพูดถึงอาจาณีบีบ คอนเซ็ปต์ของหล่อนคืองานนี้ เล่าขานเป็นตำนาน”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า คอนเซ็ปต์ มาจากภาษาอังกฤษว่า Concept หมายถึง ข้อคิดเห็น มโนภาพ ในที่นี้ใช้ความหมายว่า มโนภาพ

(2)

ตุ้ม : “ใครเค้าจะรู้ว่านางงามมาละคะ ก็เอามาเท่าที่ใช้”

อาจาณี : “แทนที่รู้ว่าน้องจะมาก็น่าจะเออคอนเฟิร์ม”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า คอนเฟิร์ม มาจากภาษาอังกฤษว่า Confirm หมายถึง รับรองความเป็นจริง ยืนยัน (สอ เสถบุตร. 2538 : 116) ในบริบทนี้ใช้ความหมายว่ายืนยัน

(3)

อ้วน : “ทำไมจะจำไม่ได้คะ ชั้นนางเดียวที่หัวโปก ชั้นไม่แคร์คะ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า แคร์ มาจากภาษาอังกฤษว่า Care หมายถึง วิตกกังวล, ระมัดระวัง, อารักขา, เอาใจใส่, สนใจ (สอ เสถบุตร. 2538 : 83) ไม่แคร์ ในบริบทนี้ หมายถึง ไม่สนใจ

(4)

แต๊กกี้ : “แหมมันก็ต้องมีคอมเพลนกันบ้างอีนี่ บ้านหล่อนอยู่แค่นี้ละยะ”

(แต๊กกี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า **คอมเพลน** มาจากภาษาอังกฤษว่า Complain หมายถึง คร่ำครวญ บ่น แสดงความ
ข้องใจ ฟ้อง ร้องทุกข์ (สอ เสถบุตร. 2538 : 113) ในบริบทนี้ หมายถึง ต่อว่า แฝงความรู้สึกไม่
พอใจเล็กน้อย

(5)

แดน : “เออ! เคยมีครั้งหนึ่ง นานแล้ว นั่งขับรถตามผู้หญิงคนหนึ่ง นั่งมอเตอร์ไซค์อะ
แล้วคือว่ากระโปรงขียาวมากแล้วหันมองซ้ายมองขวาอีกทีหนึ่ง ปรากฏขีหล่นอยู่
กลางถนนนะ”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

คำว่า **ขี** มาจากภาษาอังกฤษว่า She หมายถึง หล่อน เป็นสรรพนามเรียกบุรุษที่ 3
เพศหญิง (สอ เสถบุตร. 2538 : 534) ในภาษาไทย ใช้เป็นคำเรียกผู้หญิง และเกย์ควีนแฝง
ความหมายนัยเหน็บแนมเล็กน้อย

(6)

อาจาณี : “ไม่ หนูทำงานให้เค้าไง เข้าใจมั๊ย เอกสารเป็นปึก ๆ”
ตุ้ม : “เออ ไม่ใช่ว่าเรานั่งแหกหูอยู่ไ่มั๊ย”
อาจาณี : “อู๊ย! พี่ ๆ เค้าก็ชอบ **ซัพพอร์ต** หนูตลอดเลย พวกพี่ ๆ ผู้ช่วย”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า **ซัพพอร์ต** มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Support หมายถึง คำจุน สนับสนุน ช่วยเหลือ
, เลี้ยงดู (สอ เสถบุตร. 2538 : 588) ความหมายในบริบทนี้ หมายถึง สนับสนุน ช่วยเหลือ แฝง
ความรู้สึกชื่นชมพอใจเป็นอย่างมาก

(7)

แต็กกี้ : “ต้องมีเด็ดไลน์คะ ถ้าไม่มีเด็ดไลน์เดี๋ยวกี้ไม่แหกกันมาหรอก ชั้นนะนางแรกเลย
นะคะ”

(แต็กกี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า เดดไลน์ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Deadline หมายถึง เส้นตาย กำหนดเวลา (สอ เสถบุตร. 2538 : 142) ความหมายในบริบทนี้ หมายถึง กำหนดเวลานัดพบ ผู้พูดแฝงน้ำเสียงไม่พอใจ

(8)

ตรี : “หนูอาจानी เค้าเคยเจอที่โรงเกลือ”
อาจानी : “หล่อ เร็ด นิสัยดี เปอร์เฟ็ค”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า เปอร์เฟ็ค มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Perfect หมายถึง สมบูรณ์แบบ ดีเลิศทุกประการ, ปรับปรุงให้ดีเลิศ (สอ เสถบุตร. 2538 : 427) ในบริบทนี้ หมายถึง เป็นผู้สมบูรณ์แบบทุกประการ แฝงน้ำเสียงประชดประชันคู่สนทนา

(9)

เอ : “แต่งหน้าเก่งจริง แต่ว่า...ไม่ได้เรื่อง...เรื่องลิปซิงค์”
โซ : “ไลน์ เธอสวย แต่ว่าเธอลิปไม่ตรง”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

คำว่า ไลน์ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า เส้น เส้นแบ่ง แถว แนว วิธี (สอ เสถบุตร. 2538 : 335) ในบริบทนี้ หมายถึง วิธีแนวการเดินของนักแสดง

(10)

แต๊กกี้ : “อู๊ย นับหรือเปล่า ก็ครั้งที่หล่อนวอล์กมา หล่อน วอล์กมาก็ครั้ง นับหรือเปล่า”
โจ : “นับไม่ถ้วน”

(แต๊กกี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า วอล์ก มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Walk หมายถึง เดิน ทำเดิน เดินเล่น เดินแข่ง (สอ เสถบุตร. 2538 : 666) ในบริบทนี้ หมายถึง เดินเข้ามา แฝงน้ำเสียงประชดประชันผู้เดินเข้ามา

(11)

ตุ้ม : “ไม่เจ็บนมเธอ”
 อาจານี้ : “ก็อึดอัด แต่ก็อยากให้เห็นใจ ไม่แต่งหน้าทำงานสุดฤทธิ์ เวิร์กเป็นเวิร์ก”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า เวิร์ก มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Work หมายถึง ทำงาน งาน การงาน (สอ เสถบุตร. 2538 : 684) ในบริบทนี้ หมายถึง ตั้งใจทำงานอย่างเต็มที่ การกล่าวซ้ำคำเป็นการเน้นความหมายของคำให้เด่นชัด

(12)

ผักบุ้ง : “มินต์ เต็มไปเถอะ บิลอีมุก”
 ไข่มุก : “ว้าย สต๊อป สต๊อป ในบัดนาว”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า สต๊อป มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Stop หมายถึง หยุด งด เลิก ห้าม ยับยั้ง (สอ เสถบุตร. 2538 : 576) ความหมายในบริบทนี้ หมายถึง หยุดเดี๋ยวนี้ การออกเสียงของผู้พูดใช้เสียงแหลมสูงแผ่เสียงออกคล้ายกับคู่สนทนา เมื่อมีคำต่อท้ายว่า บัดนาว ทำให้คู่สนทนาหัวเราะ

คำว่า นาว มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Now หมายถึง เดี่ยวนี้ เวลานี้ บัดนี้ (สอ เสถบุตร. 2538 : 394) ในบริบทนี้ใช้วิธีสร้างคำเลียนคำ ว่า บัดนี้ โดยใช้แนวเทียบเสียงพยัญชนะต้น เสียง /น/

(13)

จิว : “เดือน เป็นไงเธอ ยังทำงานดีมัย”
 เดือน : “ก็โอเคนะ แต่ว่างานมันโอเวอร์โหลดมาก”

(แต๊กกี้ (นามแฝง) และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า โอเค มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Okay หมายถึง ถูกต้อง, ใช้ได้, เรียบร้อย

คำว่า โอเวอร์โหลด มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Overload หมายถึง เกินพิกัด เกินปริมาณ กำหนด บรรทุกมากเกินไป (สอ เสถบุตร. 2538 : 410) ในบริบทนี้ หมายถึง งานหนักมากเกินไป น้ำเสียงแผ่ความหมายแสดงความเบื่อหน่าย

(14)

- ผักบุ้ง : “อู๊ย เคঁกำลังตามจับตัวอยู่นี้”
 แก้ว : “ชั้นไม่ใส่ใจ ชั้นอยู่เมืองไทยแล้ว ฮอลิเดย์ อู๊ย! มันร้อน อย่าชี่ ไปจับมันทำไม”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า ฮอลิเดย์ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Holiday หมายถึง วันหยุด วันพักผ่อน วันนักขัตฤกษ์ เทศกาล (สอ เสถบุตร. 2538 : 271) ในบริบทนี้ หมายถึง วันหยุดที่ผู้พูดไม่สนใจเรื่องใด ๆ ทั้งสิ้น โดยใช้คำเสียงแสดงการล้อเลียนคู่สนทนา

(15)

- อาจาณี : “อย่าพูดถึงเลย พูดถึงแล้วก็เฮิร์ตเหมือนกัน หนูอยู่กับเจ้อหล่อนประจำ เจ้อหล่อนบ่อยที่สุดในกระบวนรุ่นเดียวกัน”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า เฮิร์ต มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Hurt หมายถึง บาดเจ็บ อันตราย ทำให้เจ็บปวดเสียหาย (สอ เสถบุตร. 2538 : 278) ในบริบทนี้ผู้พูดใช้คำเสียงแฝงความรู้สึกโศกเศร้า รู้สึกเจ็บปวด

2.2.1.2 การใช้คำทับศัพท์ต่างประเทศแบบตัดคำในความหมายเดิม เช่น

(1)

- เดือน : “ไปค้าแล้ว แล้วมันทำได้เดือนเดียว แล้วมันมีปัญหาเกี่ยวกับหัวหน้ามันที่เคยโคงานกัน แล้วมันรู้ ก็ยังเข้าไปมันเลยมีปัญหา ก็เลยต้องออก”

(แต๊กกี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า โค เป็นการตัดคำมาจากภาษาอังกฤษคำว่า Coordinate หมายถึง เท่ากัน คู่กัน ขนานกัน ประสานกัน ทำให้พร้อมเพรียงกัน (สอ เสถบุตร. 2538 : 124) ในที่นี้ หมายถึง การประสานงานกัน

(2)

หนอง : “ถึงว่า หนูเปลี่ยนโทรศัพท์”
 อาจัน : “อันเก่าไปเทิร์นได้ตั้งสองพันห้า ไปเทิร์นมาอะ รุ่นเดียวกับพี่ตรี”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า เทิร์น เป็นการตัดคำมาจากภาษาอังกฤษคำว่า Return หมายถึง วกกลับ, หันกลับ, ส่งคืน, ย้อน ในที่นี้ใช้ในความหมายคือ ส่งคืน แล้วตีราคาสินค้า

(3)

ตรี : “ตัวจริงโอหรือเปล่า”
 อาจัน : “ตัวจริงโอ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า โอ มาจากคำว่า Okay หมายถึง ถูกต้อง, ใช้ได้ ในที่นี้หมายถึง หล่อมาก โดยผู้พูด แฝงนัยประหวัดหยอกล้อคู่สนทนา

(4)

เอ : “แต่งหน้าเก่งจริง แต่ว่า ไม่ได้เรื่อง เรื่องลิปซิงค์”
 โซ : “ไลน์ เธอสวย แต่ว่าเธอลิปไม่ตรง”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

คำว่า ซิงค์ เป็นการตัดคำมาจากคำว่า Synchronization หมายถึง เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ทำให้สอดคล้องกัน คล้องจองกัน พร้อมกัน (สอ เสถบุตร. 2538 : 594) เมื่อประกอบศัพท์กับคำว่า Lip เป็นลิปซิงค์ หมายถึง การขยับปากให้สอดคล้องกับจังหวะหรือเพลง ภาษาเกย์ หมายถึง การแสดงคาบาริด้วยวิธีขยับปากตามเพลงให้ผู้ชมคล้อยตามว่าผู้แสดงเป็นผู้ร้องเพลงนั่นเอง

2.2.2 การใช้คำทับศัพท์ในความหมายสแลง พบตัวอย่างการใช้คำดังนี้

การใช้คำทับศัพท์ในความหมายสแลงในภาษาเกย์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีวิธีการใช้คำดังนี้

2.2.2.1 การใช้คำทับศัพท์ต่างประเทศตามคำเดิมในความหมายสแลง

เช่น

(1)

- ต่อ : “หญิงเหล็กเหมือนกันนะอะ”
 เอ : “อีเจสส์ สตรีเหล็กสุดฤทธิ์”
 โช : “อีเจสส์จิมเหล็ก ฉายานึง คือ เจสส์ทอร์นาโดหมุนไม่หยุด”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

คำว่า ทอร์นาโด มาจากคำว่า Tornado ความหมายเดิมหมายถึง พายุหมุน ในบริบทคำนี้ ใช้ในความหมายสแลง หมายถึง ไม่อยู่กับที่ มีพลังมาก ใช้ในความหมายล้อเลียนผู้ที่ถูกกล่าวถึง

(2)

- แต๊กกี้ : “อ้อ ปีสองปี สันดานเรื่องเคี้ยยังไม่เลิกนะอะ ก็ยังคุยกันได้เหมือนเดิม เรื่องพวกนี้”
 อ้อ : “ไม่มีฟอร์มเลยใช้มัย”

(แต๊กกี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า ฟอร์ม มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Form ความหมายเดิม หมายถึง ร้าง, ทรวดทรง, รูป, ฐาน, แบบพิมพ์, สร้างเป็นรูปร่าง, ก่อรูปแบบ, ผลัด, ประกอบ, จัดทำ ในบริบทนี้ ใช้ในความหมายสแลง หมายถึง การวางตัว

(3)

- โย่ง : “ยืนแบบโพสท่าเยี่ยม พี่สองร้อย”
 ผักบั้ง : “สองร้อยยังพอว่า กูเดินผ่านไป กูนี้กว่าไม้ตู้พื้น มีอบแข็งบั้งเลย โดนเรา”

(ผักบั้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า โพส มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Posture ในบริบทนี้ใช้ตัดคำใช้ในความหมายสแลง (ดู โพส หน้า 65)

คำว่า มีอบ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Mop ความหมายเดิมหมายถึง ไม่มีปูยผูกปลาย สำหรับซับน้ำบนพื้น, ซับ, เช็ด, (สอ เสถบุตร. 2538 : 35) ในบริบทนี้ หมายถึง อวัยวะเพศชายที่แข็งตัว ใช้แนวเทียบตามลักษณะของวัตถุ

(4)

- แต๊กกี้ : “เออ ประมาณนี้แหละ อู๋ย สลวย มันเงาประมาณ อ้อหือ ลมพัดประมาณค้างอยู่
อย่างนี้เลยคะ”
- จิว : “เม้าร์เธอ”
- แต๊กกี้ : “ไม่ได้เม้าร์”
- อ้อ : “เม้าร์เนอะ”

(แต๊กกี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า เม้าร์ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Mouth ความหมายเดิมเป็นคำนาม หมายถึง ปาก, ปากท้อง, พูดอกเสียงอย่างชัดเจน (สอ เสถบุตร. 2538 : 378) ในภาษาเกย์ ใช้เป็นกริยา หมายถึง พุดคุย พุดหยอกล้อ บางครั้งใช้หมายถึงการนินทา ก็ได้แสดงความหมายแฝงนัยประหวัดว่าพุดคุยอย่างถึงอกถึงใจ

(5)

- แต๊กกี้ : “เห็นเปิดสตูดิโอไม่ใช่เหรอ ศูนย์ฮวดเสียงแบบป่าเบิร์ดนะ”
- เดือน : “ถ้ามีโอกาส เผื่อหนูจะรัน”
- จิว : “จะรันอีกแล้ว”
- เดือน : “งานมันเยอะ ก็หาที่ใหม่”

(แต๊กกี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า รัน มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Run ความหมายเดิม หมายถึง วิ่ง, วิ่งเล่น, วิ่งไปชน, วิ่งแข่ง (สอ เสถบุตร. 2538 : 508) ในบริบทนี้ หมายถึง ลาออกจากงาน แฝงความหมายแสดงความเบื่อหน่าย

(6)

แต้กี้ : “ลูกอีตุ๊กนะ แล้วมันมีเพื่อนมาอีกตัวหนึ่ง กะเทยเหมือนกัน ต่อแหล่ทั้งคู่เลย พี่หนุ่มเห็นต้องวอนท์ น่ารัก เด็ก ๆ วยุ่นผมตั้ง ๆ แต่หน้าตามันก็ดีนะ แต่เค้าเสร็จอี้ออไปแล้ว”

(แต้กี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า วอนท์ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Want ความหมายเดิม หมายถึง อยาก, ปรารถนา, ต้องการ (สอ เสถบุตร. 2538 : 667) ในภาษาไทยใช้ในความหมายสแลงแฝงความต้องการทางเพศ

(7)

แดน : “แล้วเจ้เม้ง ที่เป็นกะเทยไซ้ว้วน ๆ อยู่ที่ดีเจนะ พาผู้ชายไปเวิร์กปรากฏว่าผู้ชายแฮฟของ”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

คำว่า เวิร์ก มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Work ความหมายเดิม หมายถึง งาน, การงาน, ทำงาน (สอ เสถบุตร. 2538 : 684) ในภาษาไทยใช้ในความหมายสแลง หมายถึง การร่วมเพศ

คำว่า แฮฟ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Have ความหมายเดิมหมายถึง มี, เป็น (โรค), รับผิดชอบ, ติ่ม, สู้บ, เสพ, ยืนยัน, กล่าว (สอ เสถบุตร. 2538 : 261) ในภาษาไทยใช้ในความหมายสแลง หมายถึง ขโมยของ

(8)

เอ : “แต่งหน้าเก่งจริง แต่ว่า...ไม่ได้เรื่อง...เรื่องลิปซิงค์”
ไซ้ : “ไลน์เธอสวย แต่ว่าเธอลิปไม่ตรง”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

คำว่า ลิป มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Lip ความหมายเดิม หมายถึง น. ริมฝีปาก (สอ เสถบุตร. 2538 : 335) ในบริบทนี้ใช้เป็นคำกริยา หมายถึง ขยับริมฝีปากตามเพลง (ดู ลิปซิงค์ : หน้า 105)

2.2.2.2 การใช้คำทับศัพท์ต่างประเทศโดยวิธีตัดคำในความหมายสแลง

จากการศึกษาภาษาเกย์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบวิธีการใช้คำต่างประเทศโดยวิธีตัดคำในความหมายสแลง ดังนี้

(1) เด็็น	มาจาก	Modern	(ดู การตัดพยางค์หน้า (4) เด็็น : หน้า 62)
(2) วีน	มาจาก	Halloween	(ดู การตัดพยางค์หน้า (8) วีน : หน้า 64)
(3) เวอร์	มาจาก	Over	(ดู การตัดพยางค์หน้า (9) เวอร์ : หน้า 64)
(4) ฟิน	มาจาก	Finish	(ดู การตัดพยางค์หลัง (2) ฟิน : หน้า 65)
(5) แต้ป	มาจาก	Staple	(ดู การตัดพยางค์หน้า และพยางค์หลัง แต้ป : หน้า 68)

ทั้งนี้ทั้ง 5 คำข้างต้น ได้วิเคราะห์ที่มาของคำและวิธีใช้คำแล้วในหัวข้อ 2.1.3.5 การตัดคำ (ดู 2.1.3.5 การตัดคำ : หน้า 62-68)

2.3 การใช้คำต้องห้าม

การใช้คำต้องห้ามหรือคำหยาบ หมายถึง การใช้ภาษาระดับปาก หรือระดับสนทนา ด้วยนัยความหมาย ไม่สุภาพ และเชิงเปรียบเทียบกับสิ่งที่กล่าวไม่ได้ หรือสภาพกริยาอาการที่ไม่สมควรกระทำ ไม่น่ากระทำ คำเหล่านี้ไม่เหมาะสมที่ใช้พูดต่อหน้าสาธารณชน (ฉัตรสุภาวดี ศรีธาดา. 2542 : 92) จากการศึกษาข้อมูลภาษาเกย์จากกลุ่มตัวอย่าง มีข้อสังเกตว่า การใช้คำหยาบในภาษาเกย์ปรากฏใช้ในกลุ่มที่สนิทสนมกันมาก มักมีน้ำเสียงแฝงนัยประหวัชใจในการหยอกล้อ คุยเล่น หรือประชดประชันกันภายในกลุ่มมากกว่า ใช้ต่อกัน พบตัวอย่างการใช้คำหยาบดังนี้

(1) กระจดอ

ตัวอย่าง

ไข่มุก	:	“ที่สุพรรณ”
ผักบั้ง	:	“สุพรรณ ทับกระดาน ทับ <u>กระจดอ</u> ห่าอะไรล่ะ”
ไข่มุก	:	“ก็ไปทับกระดานก่อน แล้วค่อยทับ <u>กระจดอ</u> ”

(ผักบั้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า กระจดอ เป็นคำหยาบ ในที่นี้ใช้แนวเทียบคำ โดยใช้เสียงพยัญชนะต้นของคำเพื่อเป็นการล้อเลียน คำว่า ทับกระดาน ความหมายในที่นี้ทับกระจดอ หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์

(2) กะหรี

ตัวอย่าง

- ผู้สัมภาษณ์ : “เดี๋ยวนะ มันมีเปรี้ยวเยี้ยวราด กับทำตาทำหน้าอะไร”
 แदन : “อ้อ หน้าเงียน”
 ต่อ : “กะหรีเงียน”
 โช้ : “หน้าเป็นญี่ปุ่นเงียน ะ”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 พฤศจิกายน 2543)

คำว่า กะหรี เป็นคำไม่สุภาพในบริบทนี้ ใช้ในการพูดหยอกล้อเพื่อให้ขบขัน โดยวิธีเลี่ยงการใช้คำว่า กะเทย โดยวิธีใช้แนวเทียบคำที่มีพยัญชนะต้นเสียงคล้ายกัน ใช้น้ำเสียงแฝงนัยประหวัธล้อเลียนคู่สนทนา

(3) กู

ตัวอย่าง

- ไข่มุก : “เค้าชอบกินผมสั้น ผมซอยสไลด์ อะไรอย่างนี้ สั้น ๆ กินอร่อย”
 ผักบุ้ง : “เธอ ถึงว่าซี อีตอก ข้างบ้านหนองเคราครึมเลย ใส่ชุดนอนบางเบาเดินบนตึก กูโมโหเอาหนังสือตีกิ่ง”
 ไข่มุก : “ไอ้ที่เดิน คนต้อง เค้ากินผมสั้นกันแล้ว”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า กู เป็นการใช้คำไม่สุภาพผู้พูดใช้เพื่อแสดงความสนิทสนม ในบริบทนี้ใช้เพื่อแสดงอารมณ์ขัน

(4) ควย

ตัวอย่าง

- ผักบุ้ง : “ในกระเป๋าทะรอ ท่องคาถามาเยอะเดี๋ยวจดให้กูมั่ง”
 แก้ว : “จดเอาไปทำไม จะบ้า”
 โย่ง : “เอาไปใช้ที่นี่ง”
 ผักบุ้ง : “เอาไปท่องก่อนนอน อีตอก”
 โย่ง : “อ้อ! อันนี้คำบูชาควย”
 แก้ว : “อีตอก บาปกรรม”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า ควย เป็นคำหยาบ ในบริบทนี้ผู้พูดใช้ในการพูดล้อเลียนแสดงความสนิทสนม เป็นกันเองกับคู่สนทนาเพื่อให้ขบขัน

(5) เจียน

ตัวอย่าง

- ผู้สัมภาษณ์ : “เดี๋ยว ๆ นะ มันมีเปรี้ยวเยี้ยวราด กับทำตาทำหน้าอะไร”
 แदन : “อ้อ หน้าเจียน”
 ต่อ : “กระหรี่เจียน”
 โซ้ : “หน้าเป็นญี่ปุ่นเจียน ๆ”
 ผู้สัมภาษณ์ : “อ้อ ญี่ปุ่นเจียน”
 ต่อ : “แต่งหน้าแนวญี่ปุ่นเจียน ๆ ค่ะ”

(เอ (นามแฝง) และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 พฤศจิกายน 2543)

คำว่า เจียน เป็นคำหยาบ ในบริบทนี้ผู้พูดใช้ในการพูดล้อเลียนกึ่งประชดประชัน อากัปกริยาของคู่สนทนาที่ทำตาปรีอให้ตาตีคล้ายผู้หญิงญี่ปุ่นเพื่อยั่วววนทางเพศด้วยการทำตาเล็กตาน้อย

(6) แตก

ตัวอย่าง

- ผักนึ่ง : “ไม่หรอก จริง ๆ แล้ว เสือที่แตกนะ พอดีที่ตาย ไม่ตายเพราะไสยาเบื่อ
 หรอก ตายเพราะอื่นี่แหละ”
 ไข่มุก : “เพราะว่า”
 ผักนึ่ง : “เพราะเห็นหน้าอีดอก เสือร้าย ๆ เจออื่นี่ก็ซ็อก”

(ผักนึ่ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า แตก เป็นคำไม่สุภาพ ในบริบทนี้ ผู้พูดต้องการเน้นความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อประชดประชัน

(7) ติน

ตัวอย่าง

- แก้ว : “อ๊วยตาย!”
 โย่ง : “เราก็มองกันรู้ เพราะผิ่ะมองมือออกนะกะสภาพจะเป็นอะไรเรารับได้”
 ไช่มุก : “แฮมรู้”
 ผักบั้ง : “ไอ้ที่รับได้นะ ไม่ใช่ตินนะคะ”
 ไช่มุก : “คือเรารับได้ เราเข้าใจ”

(ผักบั้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า ติน เป็นคำไม่สุภาพ ในบริบทนี้ผู้พูดใช้วิธีเน้นเสียง เพื่อยกข้อให้ผู้ที่ฟังขบขัน (ดูการใช้เสียง วรรณยุกต์เน้นเสียงต่ำกว่าวรรณยุกต์ปกติ (5) *ติน : หน้า 45)

(8) แตด, หี

ตัวอย่าง

- ปู : “เด็กชายเธอ”
 หน่อง : “แล้วแต่เราจะเอา”
 อ้วน : “ถ้าจะเอางั้นไปก็ให้สองหลอด อ้วน กินหี เลียเม็ดแตด”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า แตด และ หี เป็นคำหยาบ ในบริบทนี้ใช้พูดเล่นกันในกลุ่มสนิทสนม ให้เกิดความสนุกสนานในการสนทนา ใช้วิธีการใช้คำให้รุนแรงเพื่อแสดงความหมายที่ถึงอกถึงใจเป็นพิเศษ

(9) นม, หี

ตัวอย่าง

- ตุ้ม : “ตุ๊กสวยนี่ อ่าจันี่ เวลาไปสอน นักเรียน...”
 อ่าจันี่ : “ไม่ ไม่แต่งตัว ไม่แต่งหน้า”
 ตุ้ม : “ใส่เสื้อตัวโคร่ง นมตุ้ม เด็กมาจับหีหนุมั่งหรือเปล่า”
 อ่าจันี่ : “หนูใส่เสื้อรัด เป็นเสื้อกล้ามรัดแบบนี้”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า นม เป็นคำไม่สุภาพ หี เป็นคำหยาบ ในบริบทนี้ผู้พูดใช้น้ำเสียงเพื่อหยอกล้อ คู่สนทนาเกมประชดประชัน

(10) มิ่ง

ตัวอย่าง

- แก้ว : “โอโห มีการสั่งให้ตูดก่อน ค่อยคน”
 ผักบู้ : “ไม่ใช่ฮือดอก มิ่ง หน้าสวย ๆ ไร ใครเค้าจะแก้ง”

(ผักบู้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า มิ่ง เป็นคำไม่สุภาพ ในบริบทนี้ใช้พูดเพื่อแสดงความสนิทสนม แฝงนัยประหัดการประชดประชัน

(11) เย็ด

ตัวอย่าง

- อ้วน : “อ้อจានี้คะ พี่ไปเสียขนาดเธอ ฝ่าโน้ขนาดนี้ะ พี่จะเจาะนี้ ได้โดยตรง”
 จี : “อู๊ย! ถ้าเจาะนี้ จะมาอยู่ทำไมเมืองไทย ให้มันเยออยู่เมืองไทย เย็ด หีฟรี”
 อ้วน : “เนอะ จริง ๆ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า เย็ด เป็นคำหยาบ คู่สนทนา เป็นผู้สนิทสนมกัน ในบริบทนี้ ใช้ทั้งวิธีการตัดเสียงพยัญชนะท้าย คือ เย (ดูการตัดเสียงพยัญชนะ (6) เย : หน้า 26) และคำว่า เย็ด ใช้น้ำเสียงเพื่อแฝงความหมายพิเศษว่ามีเพศสัมพันธ์แบบถึงอกถึงใจ

(12) ห่า

ตัวอย่าง

- ไข่มุก : “ที่สุพรรณ”
 ผักบู้ : “สุพรรณ ทับกระดาน ทับกระดอห่าอะไรละ”
 ไข่มุก : “ก็ไปทับกระดานก่อน แล้วค่อยทับกระดอ”

(ผักบู้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า ห่า ในบริบทนี้เป็นคำหยาบใช้เป็นคำสบถ

(13) เหี้ย

ตัวอย่าง

- ผักบุ้ง : “ไม่หรอก จริง ๆ แล้วเสือที่ตายไม่ตายเพราะใส่ยาเบื่อหรือตายเพราะอินี่แหละ”
- ไข่มุก : “เพราะว่า”
- ผักบุ้ง : “เพราะเห็นว่าหน้าอีตอก เสือร้าย ๆ เจออินี่ก็ซ็อก”
- แก้ว : “หวังดีกับมัน”
- ผักบุ้ง : “หวังดี เหี้ย อีตอกเอาไปให้กิน”
- แก้ว : “แหะ ๆ”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า เหี้ย เป็นคำหยาบ ในบริบทนี้ ใช้เป็นคำสบถ(14) อีตอก, อีบ้า

ตัวอย่าง

- ผักบุ้ง : “พี่แดนนี่ยังดีนะ พาอินี่ไปกินเบียร์ ไม่ต้องสั่งกับ”
- โย่ง : “ทำไมล่ะ”
- ผักบุ้ง : “อีตอก กับที่หน้าใจ เหมือนไก่สามอย่าง”
- แก้ว : “อีบ้า ยารวมมิตร”
- ผักบุ้ง : “อะไรนะ”
- แก้ว : “ยารวมมิตร”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

คำว่า อีตอก, อีบ้า เป็นคำด่า ในบริบทนี้ใช้เป็นคำสบถ ทั้งนี้ เดชาวุฒิ ฉันทากะโร ได้กล่าวว่า “คำว่าอีตอกในภาษาไทย ไม่ใช่คำด่า เปรียบได้กับ คำของผู้ชายว่า ไอ้เหี้ย ไอ้สัตว์ ซึ่งใช้เป็นคำสบถ แต่แสดงความเป็นพวกเดียวกัน หรือแสดงความสนิทสนม” (เดชาวุฒิ ฉันทากะโร. สัมภาษณ์. 2544)

จากตัวอย่างการใช้คำหยาบ และคำต้องห้ามข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การใช้คำหยาบ ในภาษาไทย มักใช้ในการล้อเลียนประชดประชัน พุดเล่น และหยอกล้อเพื่อความขบขัน หรือเป็นสนทนาที่ไม่ได้มุ่งเน้นการแสดงอารมณ์โกรธ หรือไม่พอใจ มักปรากฏในบริบทที่คู่สนทนาสนิทสนมกันมาก จนสามารถใช้คำหยาบได้โดยฝ่ายตรงข้ามไม่โกรธ ทั้งนี้ อาจანი (นามแฝง) กล่าวว่า “การใช้

คำที่แสดงความสนิทสนม เป็นการแสดงความเป็นพวกเดียวกัน” (อาจาณี (นามแฝง). สัมภาษณ์. 2544)

2.4 การสร้างภาษาพิเศษเฉพาะกลุ่ม

การสร้างภาษาพิเศษเฉพาะกลุ่ม หมายถึง การสร้างภาษาขึ้นมาใช้เฉพาะกลุ่มเกย์ เพื่อสื่อความหมายเฉพาะกลุ่มย่อยของตนโดยวิธีพิเศษ เสมือนเป็นรหัสเฉพาะกลุ่ม เช่น การเปลี่ยนเสียง สลับเสียง จากการศึกษารายละเอียดจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีการสร้างภาษาพิเศษเฉพาะกลุ่มดังนี้

2.4.1 การใช้ภาษารู

การใช้ภาษารูเป็นการสร้างภาษาพิเศษประเภทหนึ่งที่เกย์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลใช้สื่อสารกัน เพื่อเป็นเสมือนรหัสลับเฉพาะกลุ่มย่อยที่ผู้พูดใช้เมื่อไม่ต้องการให้ผู้อื่นที่ไม่ใช่เกย์เข้าใจคำพูดของตนด้วยวิธีสลับตำแหน่งของหน่วยเสียงสระ และหน่วยเสียงพยัญชนะ ทั้งนี้ ดาและไอ้ (นามแฝง) ได้อธิบายวิธีการสร้างภาษารูว่า ”ใช้การสลับตำแหน่งของเสียงสระกับพยัญชนะคล้ายการผวนคำ” (ดา ; และไอ้ (นามแฝง). สัมภาษณ์. 2544)

วิธีการสร้างภาษารูมีดังนี้

1. ใช้เสียงว่า รู หรือ ฐ เป็นเสียงหลักที่ใช้ในการสร้างภาษา
2. นำคำที่ต้องการสร้างภาษารูมาแยกหน่วยเสียง พยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะท้าย
3. สลับเสียงพยัญชนะท้าย และสระสั้นกับพยางค์ “รู” สระยาวกับพยางค์ “ฐ” โดยใช้พยางค์ที่มีพยัญชนะต้นเสียง /ร/ อยู่หน้าเสียงที่สร้างสำเร็จ ลักษณะเหมือนการผวนคำ เช่น

ชะ + รู = ระฐ

นี้ + รู = ฐึนุ

ระฐึนุ หมายถึง ชะนี้ ในภาษาเกย์ใช้เรียกผู้หญิง

4. หากมีเสียงพยัญชนะท้าย ใช้พยัญชนะท้ายเสียงเดียวกัน ทั้งพยางค์หน้า และพยางค์หลัง เช่น

ดอก + ฐ = หรอกตุก

5. ระดับเสียงวรรณยุกต์ ทั้งพยางค์หน้า และพยางค์หลัง ใช้ระดับเสียงเดียวกัน

จากการรวบรวมข้อมูลภาษาเกย์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบกลุ่มเกย์ใช้ภาษา 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1

- ต่อ แต่งหน้าแนวญี่ปุ่นเงียน ๆ ค่ะ
- โซ่ สวยมากค่ะ
- ต่อ แต่งหน้าเปรี้ยวเฉียวจิม
- โซ่ ผู้ชายเห็นแล้วต้องร้องตึง⁽¹⁾กันสุดฤทธิ์ค่ะ
- เอ เอ โซ่ มีอีกภาษาหนึ่ง คำเรียกภาษารู
- ผู้สัมภาษณ์ เตี้ยว ต้องริว เอ้ย ต้องรุ่ง คืออะไร
- โซ่ ร้องตึงค่ะ
- เอ คืออย่างนี้ค่ะ มันเป็นภาษาที่เวลาเราไปเมิร์ท ชาวบ้านเนี่ย ชาวบ้านจะไม่รู้เรื่อง
- โซ่ ใช่ฮะ
- เอ อย่างเช่นคำว่าดอกทอง เราจะว่าเป็น หอรอกตุกรองทุง⁽²⁾
- ผู้สัมภาษณ์ อ้อ
- เอ อย่างเช่นเวลาเราจะดำอีระซุรีน⁽³⁾ หอรอกตุกรองทุง มากเลยนะฮะ ชะนี่ก็จะไม่รู้เรื่อง ชะนี่ก็จะรู้สึกว่ายู่! มันซมเราฮะ
- โซ่ ที่จริงแล้ว ชะนี่ดอกทองฮะ
- เอ แต่ที่จริงแล้ว คือ ดำระซุรีนหอรอกตุกรองทุงฮะ คำดำกัน

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2543)

กลุ่มที่ 2

- ผู้สัมภาษณ์ แต่ว่าก็มีบางเรื่องที่เราไม่อยากให้คนอื่นรู้
- ไอ้ อ้อ นั่นก็จะเป็นแบบพวกภาษาผวน ภาษาอะไรเงี้ย
- ผู้สัมภาษณ์ ยกตัวอย่างได้มั๊ย
- ดา ภาษารู
- ไอ้ ก็จะเป็นแบบใช้พยัญชนะกลับกัน สระอูมาช่วยกัน
- ผู้สัมภาษณ์ มืออยู่กลุ่มหนึ่งคำเรียกระซุรีนไซมะ แต่เพียงไม่รู้ที่มา ทำยังไง
- ดา ที่มาก็ไม่ทราบเหมือนกัน นี่ก็คือ ฟังจากเพื่อน
- ผู้สัมภาษณ์ เอ้า สมมุติ ผู้ชายคนหนึ่งเดินมา เราจะพูดว่าคนนี่หล่อน่ากิน พูดยังไง
- ดา รณคน⁽⁴⁾ รีน⁽⁵⁾ ส่อหุ⁽⁶⁾ ร่าหุรินกุน⁽⁷⁾

(ดา; และไอ้. สัมภาษณ์. 31 ตุลาคม 2544)

ตัวอย่าง การสร้างศัพท์ที่พบจากกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

(1)	ร้องตึง	มาจากคำว่า	ตึง หมายถึง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองของฝ่ายชาย (ดู ตึง หน้า 53)
(2)	หอรอกตุกรองทุง	มาจากคำว่า	ดอกทอง หมายถึง คำค่า
(3)	ระชุกรินู	มาจากคำว่า	ชะนี้ หมายถึง ผู้หญิง (ดู ชะนี้ หน้า 83)
(4)	รหคูน	มาจากคำว่า	คน
(5)	รี้หู้	มาจากคำว่า	นี้
(6)	ส่อหลู่	มาจากคำว่า	หล่อ
(7)	ร่าหุรินกุน	มาจากคำว่า	นำกิน

การใช้ ภาษารู เป็นวิธีสร้างภาษาพิเศษเฉพาะกลุ่ม ที่ผู้พูดใช้เมื่อไม่ต้องการให้ผู้อื่นที่ไม่ใช่เกย์เข้าใจคำพูดของตนด้วยวิธีสลับตำแหน่งของหน่วยเสียงสระ และ หน่วยเสียงพยัญชนะ

2.4.2 การลากเข้าความแบบพิเศษ

การลากเข้าความแบบพิเศษ หมายถึง กระบวนการออกเสียงโดยใช้แนวเทียบระหว่างคำหรือเทียบกับคำเดิมที่มีอยู่แล้ว โดยใช้วิธีตัดเสียง เพิ่มเสียง และเปลี่ยนเสียงสระ พยัญชนะ หรือวรรณยุกต์ เพื่อลากเข้าความ เป็นการสร้างภาษาเฉพาะกลุ่มย่อยที่พบเพียงกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 1 กลุ่มเท่านั้น สามารถวิเคราะห์วิธีการสร้างภาษาได้ดังนี้

ก. หากคำเดิมที่ต้องการสร้างศัพท์ด้วยวิธีลากเข้าความแบบพิเศษมีเสียงพยัญชนะท้าย ใช้วิธีตัดเสียงพยัญชนะท้าย จากนั้น โดยวิธีเทียบเสียงกับคำที่มีเสียงใกล้เคียง มักใช้สระเสียงยาว เช่น ติด-ตี, ชน-โซ่ เป็นต้น

ข. หากคำเดิมที่ต้องการสร้างศัพท์ ด้วยวิธีลากเข้าความแบบพิเศษไม่มีเสียงพยัญชนะท้าย ใช้วิธีเพิ่มเสียงพยัญชนะท้าย โดยวิธีเทียบเสียงกับคำที่มีเสียงใกล้เคียงกัน เช่น ชี-คิว, หมู-หมุย เป็นต้น

ค. หากเพิ่มเสียง และตัดเสียงพยัญชนะท้ายแล้ว อาจใช้การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระสั้นเป็นสระยาว สระยาวเป็นสระสั้น หรือสระที่มีฐานเสียงใกล้เคียงกับเสียงเดิม ซึ่งมักปรากฏร่วมกับการเปลี่ยนระดับเสียงวรรณยุกต์ เช่น เหม็น-มี เป็นต้น

ง. บางคำไม่สามารถใช้วิธีเปลี่ยนหน่วยเสียงตามข้อ ก-ค ได้ ใช้วิธีลากเข้าความ โดยยัดเสียงพยัญชนะต้นเป็นหลัก เช่น แมว-หมีว, นากลับ-นากุ้ง เป็นต้น

ตัวอย่างการลากเข้าความแบบพิเศษที่ปรากฏในภาษาเกย์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้สัมภาษณ์	เฮ้าเม้าร์มา
ตุ้ม	ไม่ต้องเม้าร์หรอก ชั้นจะบอกหล่อน ศัพท์โรนะจะ ก็มี <u>โรเจอร์</u> ⁽¹⁾ คือ รถเยอะนะ คะ <u>โรตี</u> ⁽²⁾ อะไรคะ
ปู	รถติด
ตุ้ม	รถติดนะคะ <u>โรต้า</u> ⁽³⁾
ผู้สัมภาษณ์	อะไรอะ
ตุ้ม	รถตายคะ <u>โรโซ</u> ⁽⁴⁾ ก็รถชนคะ
จี	หมวดสัตว์ไฉ
ตุ้ม	หมวดสัตว์มีอะไร
จี	<u>มาซ่า</u> ⁽⁵⁾
ตุ้ม	<u>มีมาซ่า</u> คะ <u>มีหมีว</u> ⁽⁶⁾
ตรี	<u>หมีว</u> ไฉ
ผู้สัมภาษณ์	<u>มาซ่า</u> คืออะไร
ตุ้ม	อีหมาคะ
อ้อ	<u>หมีว</u>
ตุ้ม	น้อง <u>หมีว</u> ก็แมวคะ แล้วก็ <u>หมีว</u> ⁽⁷⁾ ก็คือหมีคะ
อ้อ	<u>มี</u> ⁽⁸⁾
ตุ้ม	<u>มี</u> ฮะ ฮะ <u>มีโต</u> ⁽⁹⁾ ป่าอ้อ ฮะ
จี	<u>มีโต</u> ป่าอ้อ ฮะ ฮะ
ตุ้ม	เหม็นตดคะ <u>มีแปลว่าเหม็น</u>
ผู้สัมภาษณ์	แล้วคิดกันได้ไงเนี่ย
ตุ้ม	มันก็ไปเอง แต่ถ้านาง ⁽¹⁰⁾ ป่าหนองเค้าเป็นคนคิดคะ นางกลัว คำมันไม่ลงคิด แล้วคำมันต้องลงคำทั่วไปที่มีอยู่ด้วยนะ ไม่ใช่พูดคำอะไรก็ไม่รู้ไม่มีความหมาย นึกไม่ออก ต้องพูดคำที่เป็นคำปกติที่เราใช้กันด้วย
หน่อง	ที่พอจะเดาได้
ตุ้ม	ที่พอจะเดาได้ก็คืออะไร
จี	อย่าง <u>มีคิวหมีว</u>
ผู้สัมภาษณ์	<u>มีคิวหมีว</u> หรือ
ตุ้ม	ฮะ ฮะ ฮะ
หน่อง	เหม็นขี้หมี คือ เอมมาประสมกันตามปกติใช่มะ <u>มี</u> ก็รู้แล้วว่าเหม็น <u>คิว</u> ก็ขี้ <u>หมีว</u> ก็ หมี ก็เหมือนกัน...

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

ความหมายของคำ

(1) โรเจอร์ หมายถึง	รถเยอะ ใช้วิธีตัดพยัญชนะท้ายแล้วลากเข้าความโดยใช้แนวเทียบพยางค์เสียง / j / กับ / c / (ดู (2) โรเจอร์ : หน้า 23)
(2) โรตี หมายถึง	รถติด ใช้วิธีตัดพยัญชนะท้ายแล้วลากเข้าความ (ดู (8) โรตี : หน้า 27)
(3) โรต้า หมายถึง	รถตาย ใช้วิธีตัดพยัญชนะท้ายแล้วลากเข้าความ (ดู (9) โรต้า : หน้า 28)
(4) โรโซ่ หมายถึง	รถชน ใช้วิธีตัดพยัญชนะท้าย (ดู (7) โรโซ่ : หน้า 27)
(5) มาซ่า หมายถึง	หมา ใช้วิธีลากเข้าความ (ดู (11) มาซ่า : หน้า 72)
(6) หมิว หมายถึง	แมว ใช้วิธีเปลี่ยนหน่วยเสียงสระเพื่อลากเข้าความ (ดู (12) หมิว : หน้า 72-73)
(7) หมู หมายถึง	หมู ใช้วิธีเพิ่มเสียงพยัญชนะท้าย (ดู (2) หมู : หน้า 24)
(8) มี หมายถึง	เหม็น ใช้วิธีตัดเสียงพยัญชนะท้าย (ดู (10) มี : หน้า 28)
(9) โต้ หมายถึง	ตด ใช้วิธีตัดเสียงพยัญชนะท้าย (ดู (11) โต้ : หน้า 28)
(10) นากุ้ง หมายถึง	นากลัว ใช้วิธีลากเข้าความโดยยัดเสียงพยัญชนะต้นเป็น แนวเทียบคำ (ดูนากุ้ง : หน้า 73-74)

จากข้อมูลการใช้คำข้างต้น พบวิธีใช้คำในภาษาเกย์ดังนี้

1. การสร้างศัพท์สแลง พบวิธีสร้างศัพท์ด้วยวิธีเลียนเสียงธรรมชาติ การกำหนดคำขึ้นใหม่ การใช้อักษรย่อ การตัดคำ การลากเข้าความ และการใช้ความหมายใหม่เป็นสแลง ซึ่งการสร้างศัพท์สแลง เพื่อเลี่ยงคำต้องห้าม บางคำจะแฝงความหมายนัยประหวัดเกี่ยวกับเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์ เพื่อแสดงความหมายพิเศษ เช่น ความรู้สึกส่วนตัว สัมพันธภาพระหว่างคู่สนทนา การหยอกล้อประชดประชัน ล้อเลียน เป็นต้น

2. การใช้คำสแลงบางประเภทเป็นลักษณะการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มย่อย ไม่เป็นที่แพร่หลาย เช่น การใช้ภาษารู การลากเข้าความแบบพิเศษ ซึ่งเป็นวิธีสร้างภาษาที่มีลักษณะเฉพาะกลุ่มย่อยเท่านั้น

3. การใช้สำนวน

จากการศึกษาภาษาเกย์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบวิธีการใช้สำนวนอันเป็นลักษณะเฉพาะที่ปรากฏในภาษาเกย์ ที่สามารถแสดงบุคลิกลักษณะความเป็นเกย์ได้ดังนี้

- 3.1 การเล่นสำนวน
- 3.2 การสร้างสำนวนใหม่
- 3.3 การใช้สำนวนประจำบุคคล
- 3.4 การใช้สำนวนในความหมายพิเศษ

3.1 การเล่นสำนวน

การเล่นสำนวน หมายถึง การนำสำนวนที่มีอยู่เดิมมาอธิบาย หรือเรียบเรียงเสียง หรือตีความใหม่ (ชิติสรณ์ ศรีธาดา. 2542 : 152) พบการเล่นสำนวนของภาษาเกย์ ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

(1)

แดน : “ชั้นกลัวโดนกินแล้วเหมือนคนเล่าให้ชั้นฟัง แล้วอีเจี๊มั่งเล่าให้ชั้นฟังกินแล้วกรูแตก ผู้ชายแฮฟของสุดฤทธิ์เลย”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

สำนวน กรูแตก เป็นการเล่นสำนวน โดยเปลี่ยนความหมายจากเดิมซึ่ง หมายถึง การพบพระเครื่องจำนวนมากใต้ฐานเจดีย์ หรือห้องใต้ดินโบราณ

กรูแตก ในภาษาเกย์ หมายถึง คู่นอนของเกย์มาขโมยของโดยใช้แนวเทียบความหมายคำว่า กรู กับของมีค่า

(2)

เจ้าแม่ COA : “อย่างคำว่าต้องเนีย ส่วนมากภาษาตรงนี้ ภาษาพวกพี่ไม่ค่อยได้ใช้แล้วคำนี้ จะใช้คำว่า ตำแดง เอา”

ผู้สัมภาษณ์ : “ตำแดง หมายถึง ยังไงครับ”

เจ้าแม่ COA : “ตำแดง ต้องใส่พริกด้วยนะ ตำแดง อ้าว ต้องปกติต้องเนีย”

ผู้สัมภาษณ์ : “หมายถึง ดึงต้องเหรอครับ”

เจ้าแม่ COA : “ไม่ใช่ ต้องก็ชักว่าไง สมัยนี้เค้าเลิกใช้แล้ว สมัยนี้ เค้าเรียกว่า ตำแดง ต้องใส่พริกด้วยนะมันชืดซาดนิดนึง”

(เจ้าแม่ COA (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

สำนวน ตำแดง เป็นการเล่นสำนวน โดยเปลี่ยนความหมายจาก ตำแดง ความหมายเดิม หมายถึง อาหารลักษณะคล้ายส้มตำ แต่ใช้แดงแทนมะละกอ

ตำแดง ความหมายในภาษาไทย หมายถึง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองโดยใช้ แดงเป็น สัญลักษณ์แทนอวัยวะเพศชาย แฝงความหมายพิเศษว่ามีความถึงอกถึงใจกว่าการใช้คำหรือสำนวน เกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง สำนวนอื่น ๆ เช่น ต้อง หรือชักว่าไง โดยดูจากบริบทของ สำนวนตำแดง ผู้พูดกล่าวว่า ต้องใส่พริกเพื่อใช้ชืดซาด แฝงความหมายนัยทางเพศที่มีอารมณ์ รุนแรงมาก

(3)

ตุ้ม : “หญิงแท้เวลาไปเวิร์กกันเนี่ยนะคะ หญิงแท้ เวิร์กกันก็จะค่อยเปลี่ยเสียขา ค่ะ เปรียบได้กับพวกไก่ เวลาเอาไก่ไปชน ค่อยเปลี่ยเสียขา ก็จะเอาตะไคร้ พันทาให้แข็งแรง เพราะฉะนั้นเวลานั่งกอดขาเป็นน่องก็ควรเอาตะไคร้พันขา นะคะ”

ผู้สัมภาษณ์ : “เป็นน่องเพราะอะไร”

ตรี : “เวิร์กกันเอง”

ตุ้ม : “เพราะตีจิ้งกันคะ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

สำนวน ตีจิ้ง เป็นการเล่นสำนวนเลียนแบบสำนวนสแลงเดิมของกลุ่มรักร่วมเพศหญิง โดยใช้จิ้งเป็นสัญลักษณ์ แทนอวัยวะเพศหญิง หมายถึง มีเพศสัมพันธ์กันระหว่างเพศหญิง (คำสแลงของเควีร์ไทย. (2544, เมษายน). K mag. 1(5) : 81) ตีจิ้ง ในความหมายของภาษาไทย หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์กัน ระหว่างเกย์ควีน หรือเกย์ควีนกับหญิงสาว (ศัพท์ซึ่งสะดั่งยิว. (แผ่นพับ). 2542)

(4)

เอ็กซ์ : “แก๊งก็หมายถึงพวกกะเทยที่ไม่แตกสาว ไม่อะไรอย่างนี้ เช่น คุณกัน แบบว่าไปได้ผู้ชายมา สมมุติเมื่อคืนเราไปได้ผู้ชายมาเราก็จะพูดว่าผู้ชาย

นะมีเหรอ มีแกพวกเก๊กซงกันทั้งนั้น อะไรประมาณนั้น ก็หมายถึงกะเทยที่เป็นสาวแต่แกล้งแอบแมน”

(เอ๊กซ์ (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

สำนวน แตกสาว เป็นการเล่นสำนวนเลียนแบบสำนวนเดิมจากสำนวนแตกเนื้อสาว หมายถึง เริ่มเป็นสาว (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 360) ภาษาเกย์ตัดคำกลาง สำนวน แตกสาว ในความหมายของภาษาเกย์ หมายถึง เกย์ควีนที่แสดงกิริยาออกอย่างเห็นได้ชัด

(5)

ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วซงอะไรยังไฟฟี่”
 หน่อง : “ซงก็อูย ถวยบัวสุดฤทธิ์คะ”
 อาจानी : “ซงเป็นงานไซมัยฟี่หน่อง”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

สำนวน ถวยบัว เป็นการเล่นสำนวนเลียนแบบสำนวน ถวยหัว หมายถึง ทำจนสุดความสามารถ, ยอมสั้ตาย (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 367) โดยวิธีเปลี่ยนคำว่า หัว เป็น บัว ถวยบัว ในภาษาเกย์ หมายถึง การตั้งใจใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้คู่นอนอย่างตั้งใจสุดความสามารถ แฝงนัยชื่นชมคู่นอนว่าเก่ง (ดู บัว : หน้า 70-71)

(6)

ผู้สัมภาษณ์ : “วันนี้ วันเข้าพรรษาไซมัย”
 อ้อ : “ก็ไ้แต่เทียน”
 โจ้ : “แต่เทียนหรือนึ่งเทียน”

(แต่ก๊กี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

สำนวน นึ่งเทียน เป็นการเล่นสำนวนเลียนแบบความหมายสำนวนความหมายเดิม คือ เรียกวิธีทำนายอย่างหนึ่ง โดยจุดเทียนติดไว้ที่ขอบบาตร แล้วนึ่งเฟ่งดูน้ำในบาตร แล้วทำนายไปตามรูปที่ปรากฏในน้ำนั้น (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 434) ความหมายในภาษาเกย์ หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก โดยฝ่ายรับอยู่ข้างบน โดยใช้เทียนเป็นสัญลักษณ์แทนอวัยวะเพศชาย

(7)

ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วคำว่าเพื่อนสาวใช้อย่างไร”
 สหรัย : “จะไปไหนหรือเพื่อนสาว จะเรียกเพื่อนชายได้ไงหนู ถ้าเป็นผู้ชายก็คือเพื่อนชาย ถ้ากะเทยก็คือ เพื่อนสาว”

(สหรัย (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

สำนวน เพื่อนสาว เป็นการเล่นสำนวนเลียนแบบสำนวนเพื่อนเกลอ เพื่อนหญิง เพื่อนชาย สำนวนเพื่อนสาว หมายถึง เพื่อนที่เป็นเกย์ ใช้ในความหมายเชิงหยอกล้อ แสดงความสนิทสนม

(8)

โย่ง : “คู่แข่งกับบัวสวรรค์คือบัวนรก”
 แก้ว : “อะไรนี่ อีตอก คนละทวีปเลย แอฟริกาอะ”
 ไข่มุก : “เราป่าเดียวกันนะ”
 โย่ง : “คนละป่า ภูเขาเมซอน อีตอก...”

(ผัดบั้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

สำนวน ป่าเดียวกัน เป็นการเล่นสำนวนเลียนแบบสำนวนเดิมจากสำนวนไม้ป่าเดียวกัน หมายถึง พวกเดียวกัน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 663) ในบริบทนี้ตัดคำหน้า ใช้ป่าเดียวกัน ในความหมายของภาษาเกย์ หมายถึง เป็นเกย์เหมือนกัน ในบริบทนี้แฝงความหมายว่า เป็น เกย์ควีน กลุ่มเดียวกัน

(9)

โซ่ : “ว้าย ๆ ตายแล้ว!”
 แตน : “จริง ๆ โดยบุคลิกเธอแล้ว เธอหวานซ่อนเงี้ยวขนาดนี้ (เสียงหัวเราะพร้อมกัน)”
 แตน : “จริง ๆ”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

สำนวน หวานซ่อนเงี้ยว เป็นการเล่นสำนวนเลียนแบบสำนวน หวานซ่อนเปรี้ยว หมายถึง คนเรียบร้อย แต่แอบทำตัวทันทันสมัยในบางครั้ง โดยเปลี่ยนคำว่า เปรี้ยว เป็นเงี้ยว สำนวน หวานซ่อนเงี้ยว หมายถึง เกย์ที่ดูภายนอกเรียบร้อยแต่ซ่อนความต้องการทางเพศอย่างมากไว้ในใจ ใช้ในความหมายเชิงประชดประชัน

(10)

ตรี : “หนูอาจानीเค้าเคยเจอที่โรงเกลือ”
 อาจानी : “หล่อ เร็ด นิสัยดี เพอร์เฟค”
 ตรี : “ดูสิ หิว ตายตาย ดูสิอาจानीบอกผัวพี่ตรี เร็ดเซียวเนอะ หนูไปเจอที่ไหน
 ฐิ”
 อาจानी : “ก็เจอที่อรัญ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

สำนวน หิว เป็นการเล่นสำนวนเลียนแบบสำนวน มือไว หมายถึง ชี้อมย (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 651) ภาษาเกย์เปลี่ยนคำว่า มือ เป็นคำว่า หิว สำนวน หิว หมายถึง ใจเร็ว ใจง่าย ในบริบทนี้ใช้ในความหมายเชิงประชดประชัน กิ่งหยอกล้อ

(11)

โย่ง : “เดี๋ยวก่อนซี”
 แก้ว : “รายงานตูดหรือคะ”
 โย่ง : “ยื่นกันออกสาวสุดฤทธิ์ ยืนจน ข. ไข่ พันทา เดียวข้างบน กรุณายืนกัน
 เข้าห้องนะคะ เดียวประเจิดประเจ้อ”

(ผักนึ่ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

สำนวน ออกสาว เป็นการเล่นสำนวนเลียนแบบสำนวน ออกแขก หมายถึง การแสดงตัวต่อหน้าแขก การแสดงตัวในสังคม อาการที่ตัวแขกออกมาบอกเรื่องที่จะแสดง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 925) ภาษาเกย์เปลี่ยนคำว่า แขก เป็นคำว่าสาว สำนวน ออกสาว หมายถึง การแสดงกริยา กระตุ้กระตึงคล้ายผู้หญิง มักใช้ในความหมายประชดประชัน และล้อเลียนผู้ที่ถูกกล่าวถึง

(12)

อ้วน : “ป่าแผนกึ่งแก่งเนอะ ป่าแผนนะไปเมิร์ททูเมิร์ทกับผู้ชายในน้ำ หลอนใส่ชุดว่ายน้ำ เอาที่ล่อสุดฤทธิ์คำ...”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

สำนวน เมิร์ททูเมิร์ท เป็นการเล่นสำนวนจากสำนวนภาษาอังกฤษว่า Mouth to Mouth หมายถึง การผายปอดด้วยวิธีเป่าลมเข้าปากผู้ป่วย เป็นการปฐมพยาบาล ในภาษาไทย เปลี่ยนความหมาย หมายถึง การจูบปากกับผู้มีเพศสัมพันธ์ แฝงความหมายนัยประหวัดแสดงอารมณ์ดูดี

3.2 การสร้างสำนวนใหม่

การสร้างสำนวนใหม่ หมายถึง การใช้สำนวนที่มีความหมายพิเศษเฉพาะที่ปรากฏในภาษาไทย เพื่อใช้สื่อสารและเข้าใจกันภายในสังคมไทย พบสำนวนเฉพาะในภาษาไทยดังนี้

3.2.1 การสร้างสำนวนใหม่ที่ปรากฏเฉพาะกลุ่มเกย์

(1)

เกย์(2) : “กะเทยเสียบ แบบว่า แต่งตัวเป็นผู้หญิง แต่ชอบเอาผู้ชายกะเทยเสียบ”

เกย์(1) : “จำไว้ให้ต๊ะ คำนี้ กะเทยเสียบ”

(เกย์ (1); เกย์ (2); และเกย์ (3) (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

สำนวน กะเทยเสียบ เป็นสำนวนประชดประชัน ใช้เรียกเกย์ควีนที่แสดงออก แต่เมื่อมีเพศสัมพันธ์กลับเป็นฝ่ายรุก ซึ่งเป็นสิ่งผิดวิสัยของเกย์ควีน

(2)

อาจानी : “จำได้ปะ ที่เชื่อน ไอ้เนี่ย พี่อ้วนที่สระแก้วนะ”

อ้วน : “ทำไมจะจำไม่ได้ละ ชั้นนางเดี่ยวค๊ะที่หัวโปก”

อาจानी : “พี่อ้วนวิ่งมา อู๊ย! ชงกิงงูวาย!”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

สำนวน **กិង** เป็นการสร้างสำนวนเฉพาะที่ปรากฏในภาษาเกย์ โดยใช้แนวเทียบลักษณะของงูกับอวัยวะเพศชาย ในที่นี้ หมายถึง อวัยวะเพศของเกย์ควีน **กិង** หมายถึง ใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้เกย์ควีน

(3)

ปู : “เด็กชายเหรอ”
 หน่อง : “แล้วแต่เราจะเอา”
 อ้วน : “ถ้าจะเอางั้นไป ก็ให้สองหลอด อ้วน! **กិង**ที่สุดฤทธิ์ เสียเม็ดแตก”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

สำนวน **กិង** หมายถึง การใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้เกย์ควีน **กិង** ในความหมายของสำนวนนี้ใช้แทนอวัยวะเพศของเกย์ควีน ถึงแม้จะไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ แต่ความหมายแฝงของเกย์ควีน มีสถานภาพเป็นผู้หญิงคนหนึ่งเช่นกัน

(4)

เอ็กซ์ : “**เก็กซง** ก็หมายถึง พวกกะเทยที่ไม่แตกสาว ไม่อะไรอย่างนี้ เช่นคุยกันแบบว่าไปได้ผู้ชายมา สมมุติเมื่อคืนไปได้ผู้ชายมา เราก็จะพูดว่า ผู้ชายนะมีเหรอ มีแต่พวก**เก็กซง**กันทั้งนั้น อะไรประมาณนั้นก็หมายถึง กะเทยที่เป็นสาว แต่แกล้งแอบแมนอะไรประมาณนั้น”

(เอ็กซ์ (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 ธันวาคม 2544)

สำนวน **เก็กซง** หมายถึง เกย์ที่แกล้งฝืนกริยาอาการ การแต่งกายลักษณะท่าทางให้ผู้อื่นเข้าใจว่าเป็นผู้ชายแท้ ใช้เป็นสำนวนประชดประชันเรียกเกย์กลุ่มแอบจิด เป็นวิธีการสร้างสำนวนจากเก็ก (จ.) หมายถึง การวางท่า และซง (ดู ซง 2.1.3.5 การตัดคำ (1) ซง : หน้า 61)

(5)

เกย์(1) : “กล้าพูด”
 เกย์(2) : “เก็กซง อันนี้ **เก็กแมน**”
 เกย์(1) : “อ้อ...เออ”

(เกย์ (1); เกย์ (2); และเกย์ (3) (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

สำนวน เก๊กแมน มีความหมายเหมือน เก๊กซง แต่น้ำเสียงแฝงการประชดประชันว่าทำให้เหมือนผู้ชายมากกว่าเก๊กซง

(6)

เอ : “...คืออย่างนี้ ตอนที่ขึ้นไปพจน์ไปกันทั้งกลุ่ม เพื่อนสาวไปด้วยกันหมด เพื่อนสาวก็หึงคั่นจิม”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

สำนวน คั่นจิม หมายถึง มีความต้องการทางเพศอย่างมากในบริบทนี้ ใช้คำว่า จิม แทน อวัยวะเพศของเกย์ควีน สังเกตการใช้คำว่าเพื่อนสาว ซึ่งหมายถึงเกย์ควีน (ดู เพื่อนสาว : หน้า 123)

(7)

โซ่ : “ดีแต่แต่งตัวเอง ก็แต่ก่อนมันนะลบ แต่ก็ยังเห็นอยู่แรก ๆ แต่เดี๋ยวนี้ คิ้วมันลัม ปกติก็ตามไปทำอะไรมา ก็บอกลบทุกวัน มันก็ลัมไปเอง คิ้วจริงก็เลยลัมไปเลย เนียนเลย”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

สำนวน คิ้วลัม หมายถึง ลักษณะคิ้วที่ลุ่ไปในทางเดียวกันจนแทบผิวหน้า เกิดจากการใช้สบูกลบคิ้วก่อนแต่งหน้า ซึ่งเป็นเทคนิคชนิดหนึ่งของการแต่งหน้าโดยไม่ต้องกันคิ้ว หรือถอนคิ้ว

(8)

เจ้าแม่ C.O.A.: “อย่างตุ๊ด อย่างแต่วะ พวกเราไม่ค่อยได้ใช้กัน พวกตุ๊ดพวกตัว เป็นพวกกะเทยที่แต่งผู้หญิง แต่งสาวแต่งหน้า พวกนี้จะเป็นพวกตัว...
...ส่วนแต่งสาวเดี๋ยวนี้เค้าไม่ค่อยใช้กันแล้วละ พวกกลุ่มกะเทยเดี๋ยวนี้ใช้คำหยาบ ๆ กันแต่งที่รั้มย”

(เจ้าแม่ C.O.A. (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

สำนวน แต่งสาว หมายถึง เกย์ที่แต่งหน้า แต่งกาย อย่างผู้หญิงใช้เป็นคำเรียกเกย์ควีน เช่น พวกแต่งสาว เป็นต้น

สำนวน แต่งที ความหมายเหมือนสำนวนแต่งสาว แต่แฝงความหมายพิเศษว่าแต่งตัวจนเหมือนผู้หญิงมาก ความหมายลึกกว่าแต่งสาว

(9)

เอ : “หน้าชั้นยังจำจัมโบ้เอออยู่นะ เธอไม่เห็นใจชั้นเลย”
 โช่ : “อเลนเดอลองแต่งหญิงหรือคะ”
 เอ : “ฮ่า ฮ่า! ไม่ได้แต่งหญิงฮะ แต่แต่งเป็นกิวัตร อเลนเดอลองชอบแต่งหญิงมีนมฮะ”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

สำนวน แต่งหญิง ความหมายเหมือนแต่งสาว ในภาษาไทย สามารถใช้สำนวนใช้สำนวนแต่งหญิง และแต่งสาวแทนกันได้ เป็นคำกลาง ๆ และสื่อความหมายแฝงการล้อเลียน

(10)

เจ้าแม่ C.O.A.: “ทำแท้งนะ รู้จักมั๊ย อย่างคำว่า ทำแท้งนะ เวลาเธอจะมีเซ็กซ์นะเธอต้องไปทำแท้งก่อน ไม่งั้นก็จะแถมทอง”
 ผู้สัมภาษณ์ : “หมายถึงอะไรครับ ช่วยอธิบายหน่อย”
 เจ้าแม่ C.O.A.: “อู๊ยยตายแล้ว! เรื่องแถมทอง อ้าว! เธอต้องทำแท้งทำความสะอาด ก็ต้องไปซึ่ก่อน เวลาเธอโดนเสียบ ถ้าเธอไม่ทำแท้ง เธอก็จะแถมทองให้เค้า เค้าเรียกแถมทอง ต้องไปทำแท้งก่อน คำพวกนี้เข้าใจกันง่าย ๆ”

(เจ้าแม่ C.O.A. (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

สำนวน ทำแท้ง หมายถึง การทำความสะอาดทวารหนักก่อนร่วมเพศ ใช้วิธีการสร้างสำนวนจากแนวเทียบการทำแท้ง ความหมายเดิม หมายถึง การเจตนาให้ทารกออกจากครรภ์มารดา ก่อนกำหนดและตาย (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 397) วิธีการทำแท้งคือการใช้นิ้วล้วงเข้าไปทำความสะอาดทวารหนักแล้วใช้น้ำฉีดตาม เพื่อให้สะอาด อูจจาระที่ล้วงออกจากร่างกายใช้ลักษณะแนวเทียบเป็นทารก

สำนวน แถมทอง หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก แต่ภายในช่องทวารหนักของฝ่ายรับไม่สะอาดทำให้มีกลิ่น หรือมีอูจจาระติดอวัยวะเพศของฝ่ายรุกออกมา ใช้แนวเทียบสีเหลืองของอูจจาระกับสีทอง

(11)

อาจารย์ : “เราต้องฟินนะ”
 น้อง : “ฟินซอกก็ได้ไม่ใช่เหรอ”
 อาจารย์ : “อู๊ย! ซอกกับตุ๊กตุ๊กเหรอ นั่งรถตุ๊กตุ๊กเบือ หลายเที่ยวเหลือเกิน”
 อ้วน : “หนูก็ลวกก้วยเดี่ยวไปสิ ลวกก้วยเดี่ยวฟินจะตายเนอะ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

สำนวน ลวกก้วยเดี่ยว หมายถึง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ใช้วิธีสร้างสำนวนจาก กิริยาการขยับมือขึ้นลง เหมือนการเขย่าตะกร้อเพื่อลวกก้วยเดี่ยว

(12)

เกย์ (2) : “แหม เธออธิบายใหญ่เลย”
 เกย์ (1) : “ล้างตู้ ล้างตู้ ก็ โอ๊ย! แต่ละคำ ล้างตู้ ก็ ล้างตู้เย็น เหมือนกัน เองง่าย ๆ ก็ เอาลิ้นเลียข้างหลังนะ เข้าใจมั๊ยคะ”

(เกย์ (1); เกย์ (2); และเกย์ (3) (นามแฝง). สัมภาษณ์. 24 มีนาคม 2544)

สำนวน ล้างตู้เย็น หมายถึง การใช้ลิ้นกับทวารหนักของคู่นอนก่อนมีเพศสัมพันธ์ทาง ทวารหนัก คำว่า ตู้ เป็นการลากความโดยใช้แนวเทียบจากคำว่า ตู้ด

(13)

เอ : “เธอเป็นสาวมั่นไง พอพันปู้บ ซีเอากรรไกรตัดเลย มามหา’ ลัย เป็น กระโปรงสามส่วนสั้นเลย”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

สำนวน สาวมั่น หมายถึง ผู้มีความมั่นใจในตัวเองสูง (ดู มั่น : หน้า 64) คำว่าสาวในที่นี้ใช้ เรียกผู้หญิงจริง ๆ หรือเกย์ควีนก็ได้ มักปรากฏสำนวน สาวมั่น ในบริบทที่สื่อความหมายถึง เกย์ควีนเช่นกัน

(14)

- แดน : “เอ้าหล่อน ไหนั้นมันมืด จะมาสนหน้าตาทำไม มันดูเคกันทั้งนั้นแหละ
ว่าเคไหนอ้ม เคไหนเหี่ยว”
- ต่อ : “ถ้าดูเฉพาะเค หน้าเหี้ยก็ไม่ไหวนะ”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

สำนวน หน้าเหี้ย หมายถึง หน้าตาไม่ดี ใช้วิธีสร้างสำนวนโดยใช้ความหมายคำว่า เหี้ย ที่มีความหมายในทางลบ

3.2.2 การสร้างสำนวนคล้องจอง

(1)

- เอ : “อย่างวันนี้ละอะ การแต่งหน้า เรามีช่างแต่งหน้ามาโป๊ะจ๋ำจัมโบ้เอ”
- ต่อ : “ใช่ค่ะ”
- เอ : “แบบนี้เค้าเรียกสไตล์เปรี้ยวยังงัยคะ ที่คุณต่อบอก”
- ต่อ : “ไม่รู้ฮะ”
- เอ : “เปรี้ยวอะไรคะ”
- เสียงพร้อมกัน : “เปรี้ยวเยี้ยวราด”
- เอ : “ฮะ เป็นอย่างนี้ละฮะ”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

สำนวน โป๊ะจ๋ำจัมโบ้เอ เป็นการสร้างสำนวน ด้วยวิธีต่อท้ายคำว่า โป๊ะจ๋ำ โป๊ะ หมายถึง การแต่งหน้าแบบเข้ม (ดู โป๊ะ : หน้า 23) โดยเติมคำขยายว่า จ๋ำ ความหมายเดิม หมายถึง ชุ่มน้ำในตัว (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 248) ในที่นี้หมายถึง แต่งหน้าเข้มมากจนดูสวยถูกใจ จากนั้นเติมกลุ่มคำ “จัมโบ้เอ” ซึ่งเป็นชื่อเรียกเครื่องบินขนาดใหญ่ ในบริบทนี้ ใช้ความหมายแฝงว่าใหญ่โตมาก ใช้เป็นส่วนขยายสำนวน โป๊ะจ๋ำจัมโบ้เอ หมายถึง การแต่งหน้าเข้มมากจนดูสวยเด่นสะดุดตาเร็ดหูเป็นที่สุด

สำนวน เปรี้ยวเยี้ยวราด เป็นการสร้างสำนวน ด้วยวิธีต่อท้ายสำนวนเดิม คือ เปรี้ยว หมายถึง ทันสมัย ดูเก๋ไก๋ โดยการเติมกลุ่มคำ “เยี้ยวราด” เพื่อให้คล้องจองกับคำว่าเปรี้ยว สำนวนเปรี้ยวเยี้ยวราด หมายถึง เก๋ไก๋ถึงขีดสุด แฝงความหมายหยอกล้อแกมประชดประชัน

(2)

ต่อ : “และที่สำคัญ พวกเราทุกคนมีตำแหน่งกันหมดแล้วนะคะ”
 โช้ : “คะ ดิฉันเป็นนางงามผิวเนียน”
 เอ : “คะ ดิฉันสวยใสไร้สติหัวโปกกะโหลกไขว้คะ”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

สำนวน สวยใสไร้สติหัวโปกกะโหลกไขว้ เป็นการสร้างสำนวนด้วยวิธีรวมสำนวน 4 สำนวน ดังนี้

สวยใส หมายถึง หน้าตาสวยดูไร้เดียงสา

ไร้สติ หมายถึง ปราศจากความรู้สึก ไม่รู้สึกตัวใช้ในความหมายหยอกล้อแถมประชดประชัน

หัวโปก หมายถึง เกย์ผมสัน (ดู หัวโปก : หน้า 98)

กะโหลกไขว้ เป็นตราสัญลักษณ์ของวัตถุอันตราย

ดังนั้น สำนวนสวยใสไร้สติหัวโปกกะโหลกไขว้ เป็นการสร้างสำนวน หมายถึง เกย์ผมสัน หน้าตาสะสวย แต่แฝงอันตราย และน่ากลัว ใช้เป็นสำนวนล้อเลียนแถมประชดประชัน

(3)

ต่อ : “แต่งหน้าแนวญี่ปุ่นเจียน ๆ ค่ะ”
 โช้ : “สวยมากค่ะ”
 ต่อ : “แต่งหน้าสวยเปรี้ยวเฉียวจิม”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

สำนวน สวยเปรี้ยวเฉียวจิม เป็นการสร้างสำนวนด้วยวิธีต่อท้ายสำนวนเดิม คือ สวยเปรี้ยว (ดู เปรี้ยวเยี้ยวราด : หน้า 130) โดยการต่อกลุ่มคำ “เฉียวจิม” แฝงความหมายนัยประหวัทนาว่า เซ็กซี่ เพื่อให้คล้องจองสำนวน สวยเปรี้ยว สำนวน สวยเปรี้ยวเฉียวจิม หมายถึง สวยทันสมัย เซ็กซี่ ต้องตาต่องใจ

(4)

เอ : “คำว่าตอแหลตอหลตดนี่มันมีสโลแกนอะไรห่ม”
 ผู้สัมภาษณ์ : “มันมาได้ไง”
 เอ : “ตอแหลตอหลตตดไต้หน้า”

ผู้สัมภาษณ์ : “เมิร์ทเกิน”
 เอ : “เมิร์ทอะไร เป็นเรื่องจริง ตอแหลนี้แหลแล้วจับได้ การตดไต้ไต้ยังงักไม่
 มิด”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

สำนวน ตอแหลตอแหลตดไต้ไต้ เป็นการสร้างสำนวนด้วยวิธีต่อท้ายกลุ่มคำว่า ตดไต้ไต้ ให้คล้องจองกับ คำว่าตอแหลตอแหล (ปาก) หมายถึง การพูดปลิ้นปล้อน โกหก หรือ แสดงกริยาทำนองดัดจริต ตดไต้ไต้ เป็นการเปรียบเทียบผู้ทำผิดแต่ไม่สามารถปกปิดได้ เหมือนการฉายลมในน้ำจะเกิดฟองฟุดขึ้นมาทำให้ผู้อื่นสังเกตเห็น ดังนั้น สำนวน ตอแหลตอแหลตดไต้ไต้ หมายถึง การพูดโกหก แต่มีพิรุณให้ผู้อื่นเห็นหรือจับได้

(5)

เอ : “เดี๋ยวจั้นไปเล่าให้ฟัง ครูหนุ่มอิทธิฤทธิ์เยอะมาก”
 โส : “มีการบอกน้ำแตกแล้วแยกทาง”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

สำนวน น้ำแตกแล้วแยกทาง เป็นการสร้างสำนวนด้วยวิธีต่อท้ายสำนวน น้ำแตก หมายถึง การถึง การล่งอสุจิ เมื่อถึงจุดสุดยอด ขณะมีเพศสัมพันธ์ โดยเติมกลุ่มคำว่า แล้วแยกทาง เพื่อให้คล้องจองและสื่อความหมาย หมายถึง เมื่อสิ้นสุดการมีเพศสัมพันธ์ ต่างฝ่ายต่างแยกกันไปไม่ ผูกพันกันต่อไป

3.3 การใช้สำนวนประจำบุคคล

การใช้สำนวนประจำบุคคล หมายถึง การใช้ภาษาลักษณะเด่นเฉพาะที่ปรากฏในภาษาเกย์หรือใช้ในกลุ่มเกย์ เช่น การใช้คำในกลุ่มเพศหญิง เป็นต้น พบการใช้สำนวนประจำบุคคล ดังนี้

3.3.1 การใช้คำเรียกขาน

ม.ร.ว. กัลยา ดิงศภักดิ์ และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ กล่าวว่า “คำเรียกขาน หมายถึง คำหรือวลีที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังก่อนที่ตนจะพูดเรื่องต่าง ๆ ด้วย” (กัลยา ดิงศภักดิ์, ม.ร.ว. และอมรา

ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2531 : 1) จากการศึกษาภาษาเกย์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล นอกจากใช้คำเรียกขานทั่วไปแล้ว พบการใช้คำเรียกขานกลุ่มเพศหญิง เช่น

3.3.1.1 การใช้คำเรียกขานผู้พูด

คำเรียกขานผู้พูด หมายถึง คำที่ผู้พูดใช้แทนตนเอง พบการใช้คำในกลุ่มเพศหญิงดังนี้

(1) ดิฉัน

ตัวอย่าง

- แดน : “หวังว่าวันนี้จะ ชั้นขอคอนเฟิร์มคะ หลังจากที่โรงแรมเต็มกันมาตลอดนะคะ แล้วก็สายการบิน บินมาห้าพันกว่าทีกเกิดนะคะ ผู้ชายทั้งต่างประเทศ ในประเทศ นอกประเทศ อยู่ที่สี่ลมตอนนี้ะคะในคำคืนนี้”
- เอ : “และดิฉันคิดว่าคืนนี้ชั้นจะได้ประมาณ 5 ถึง 8 มัยฮะ”
- ต่อ : “และที่สำคัญพวกเรามีตำแหน่งกันหมดแล้วนะคะ”
- โซ่ : “คะ ดิฉัน เป็นนางงามผิวเนียน”
- เอ : “คะ ดิฉัน สวยใสไร้สติหัวไปกกะโหลกไขว้คะ”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 พฤศจิกายน 2543)

คำว่า ดิฉัน จากบทสนทนาข้างต้น กลุ่มผู้สนทนาสนิทสนมกันมาก ดังนั้น การใช้คำว่า ดิฉัน ในสถานการณ์นี้จึงบอกลบย่ประทัดเชิงหยอกล้อกันมากกว่าการแสดงความรู้สึก

(2) ชั้น

ตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ 1

- โจ้ : “ที่จริงกินมาแล้ว อิ่มมากเลย”
- แต้กี้ : “แต่ชั้นเดียวก็หารเท่ากันอยู่ดี”
- อ้อ (2) : “เหอ กินน้ำแก้วเดียวก็หารเท่ากัน อีอิ”
- โจ้ : “ชั้นรู้ เจ้คุณนายเค้าใจดี”
- แต้กี้ : “เหอ”
- โจ้ : “อ้าว พี่แต้กี้เมาท์ไม่ใช่เหอ”
- แต้กี้ : “อะไรคะ ไม่รู้เรื่องคะ”

(แต้กี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 พฤศจิกายน 2543)

สถานการณ์ที่ 2

- โย่ง : “เปิดปมราชวงศ์เนपाल”
 ผักบุ้ง : “อู๊ย เค้ากำลังตามจับตัวอยู่นี่”
 แก้ว : “ชั้นไม่ใส่ใจ ชั้นอยู่เมืองไทยแล้ว Holiday”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

สถานการณ์ที่ 3

- แดน : “ถ้าเป็นเธอละ”
 เอ : “เป็นชั้น ชั้นก็วิน”
 ผู้สัมภาษณ์ : “ถ้าเป็นชั้น ชั้นก็ไม่ขึ้นรถคันนั้น”
 โซ : “ถ้าเป็นชั้น ชั้นก็จะหยีบ นี่ของเธอมันหล่นมา”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 พฤศจิกายน 2543)

คำว่า ชั้น จากบทสนทนาข้างต้น กลุ่มผู้สนทนาทั้งสามสถานการณ์ เป็นผู้สนิทสนมกัน และคู่สนทนาเป็นผู้มีวัยใกล้เคียงกัน การใช้คำว่า ชั้น ในสามสถานการณ์นี้ จึงใช้แทนผู้พูดในบทสนทนาทั่วไป เช่น ใช้ในการแสดงความสนิทสนม การหยอกล้อ เป็นต้น

สถานการณ์ที่ 4

- หน่อง : “ถึงว่า หนูเปลี่ยนโทรศัพท์”
 อาจानी : “อันเก่าไปเทิร์นได้ตั้งสองพันห้า ไปเทิร์นมาคะ รุ่นเดียวกับพีตรี”
 หน่อง : “เพิ่มอีกเท่าไร”
 อาจानी : “เพิ่มอีกสองพันห้า เป็นเครื่องนอก”
 ตุ่ม : “พีตรี รุ่นของเราเค้าเริ่มแล้ว อีนี้ สีเหมือนของชั้นเลย ชั้นต้องรีบเปลี่ยนแล้ว”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

กลุ่มผู้สนทนาข้างต้น ผู้ใช้คำว่า ชั้น อายุมากกว่าผู้ฟัง ใช้ในสถานการณ์ทั่วไป ดังนั้น การใช้คำว่า ชั้น ใช้ในสถานการณ์สนทนาทั่วไป ใช้แทนผู้พูดที่อายุมากกว่า และวัยใกล้เคียงกับผู้ฟังในกลุ่มที่สนิทสนมกัน

(3) หนู

ตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ 1 ผู้พูดเพิ่งสนทนากับผู้สัมภาษณ์เป็นครั้งแรก

ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วเวลาหนูแทนตัวเอง เวลาเจอรุ่นพี่”
“หนูแทนตัวเองว่า...”

ไว้ท์ : “หนู”

ต้อง : “หนู”

.....

ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วเวลาอยู่ด้วยกันใช้คำแรง ๆ เลยหรือเปล่า”

ไว้ท์ : “ไม่”

ต้อง : “ส่วนใหญ่กลุ่มหนูจะไม่แรง”

ไว้ท์ : “กลุ่มหนูอยู่บ้านตอนนี้ทั้งหมด 6-7 คน คือว่า เข้าบ้าน แล้วหนูเป็นคนต่างจังหวัดด้วยใจคะหนูเข้าบ้านอยู่แล้วเพื่อนทำงานไง”

(ไว้ท์; และต้อง (นามแฝง). สัมภาษณ์. 30 กันยายน 2544)

สถานการณ์ที่ 2 ผู้พูดคุ้นเคยกับผู้สัมภาษณ์

ผู้สัมภาษณ์ : “เอาเนื้อสัตว์อีกมั๊ย”

อ้อ (2) : “เอาลูกชิ้นเอ็มเค”

แต๊กกี้ : “ก็สั่งสิคะ”

อ้อ (2) : “ไม่เดินมาให้หนูสั่งเลย”

แต๊กกี้ : “อยากเสียห้าบาท ก็วกเรียกสิคะ”

.....

หนุ่ม : “สั่งอะไรมั้ง”

ผู้สัมภาษณ์ : “ลูกชิ้นเอ็มเค ปลาหมึกกรอบ ปลาสด แล้วปลาสด สั่งมาจะได้กินมัยเนี่ย”

จิว : “มี เมื่อกี้ใส่ไป แต่หนูไม่กินปลา”

ผู้สัมภาษณ์ : “นี่ รุ่นเดียวกันหมดเลยหรอ”

แต๊กกี้ : “อู๊ย... อ้ออ มัันรุ่นน้องหนู หนูรุ่นเดียวกับอ้อจิว”

อ้อ : “แกเท่ากันเลยหรอ”

ผู้สัมภาษณ์ : “ไม่ใช่แก เห็นอ้อนี่มันหน้าอ่อนเหมือนหนูไง”

(แต๊กกี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 พฤศจิกายน 2543)

สถานการณ์ที่ 3 ผู้พูดและผู้ฟังสนิทสนมกัน

- อาจານี : มีแต่รุ่นพี่ อู๋...พี่ ๆ ดีสุดฤทธิ์ เพื่อนผู้ชายในฝ่ายปกครอง เอาใจสุดฤทธิ์
ผู้ซึ่งผู้ช่วย พาไปกงไปกิน พาไปเลี้ยงตอนเย็น ๆ”
- ตุ้ม : “แล้วพาไปบั้งหรือเปล่า”
- อาจານี : “ไม่ หนูทำงานให้เค้าไง เข้าใจมั๊ย เอกสารเป็นปึก ๆ”
- ตุ้ม : “เออ ไม่ใช่ที่เราไปนั่งแหงนหรืออยู่เฉย ๆ ใช่มั๊ย”
- อาจານี : อู๋...พี่ ๆ เค้าชอบ ชัฟพอร์ตหนูตลอดเลย”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า หนู จากตัวอย่างสถานการณ์ข้างต้นใช้แทนผู้พูด ใช้ในสถานการณ์ที่ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟังใช้ได้ในการสนทนาทั่วไป ทั้งผู้ฟังรู้จักกัน ผู้คุ้นเคยกัน และผู้สนิทสนมกัน

3.3.1.2 การใช้คำเรียกขานผู้ฟัง

คำเรียกขานผู้ฟัง หมายถึง คำ หรือวลี ที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังก่อนที่จะพูดเรื่องต่าง ๆ ด้วยเป็นคำแสดงระดับทางสังคมของผู้ฟังตามที่ผู้พูดเปรียบเทียบกับตนเอง (กัลยา ดิงศภักดิ์, ม.ร.ว. และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2531 : 1) จากการศึกษาการใช้คำเรียกขานผู้ฟังของภาษาเกย์จากผู้ให้สัมภาษณ์ ใช้คำกลุ่มเพศหญิงดังนี้

3.3.1.2.1 คำเรียกสรรพนามบุรุษที่ 2

คำสรรพนาม หมายถึง คำเรียกแทนชื่อ การใช้ภาษาเกย์ของกลุ่มตัวอย่าง มีการใช้คำสรรพนาม ดังนี้

(1) เธอ

ตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ 1 ผู้พูดเพิ่งรู้จักกับผู้สัมภาษณ์เป็นครั้งแรก

- เจ้าแม่ COA : “อู๋! ตายแล้ว เรื่องแถมทอง อ้าวเธอต้องทำแท้ง เธอต้องทำความสะอาดก็ต้องไปซื้อก่อน เวลาเธอโดนเสียบถ้าเธอไม่ทำแท้งเธอก็จะแถมทองให้เค้า เค้าเรียกแถมทอง ต้องไปทำแท้งก่อน นี่จะรีบไปไหน คำพวกนี้เข้าใจง่าย ๆ”

(เจ้าแม่ COA (นามแฝง). สัมภาษณ์. 2544)

จากบทสนทนาข้างต้นผู้พูดใช้คำว่าเธอในสถานการณ์ที่แสดงความสุภาพแต่แฝงความเป็นกันเอง

สถานการณ์ที่ 2 ผู้พูดสนิทสนมกับผู้ฟัง

- ผู้สัมภาษณ์ : “ไม่หยดแข่งหยดชาเธอ”
 แदन : “หนูไม่รู้”
 เอ : “ไม่ก็ผู้ชายคนนั้นเป็นคนที่มารยาทดีมากเลย ชงคนนี้นิสัยดีมาก”
 แदन : “ถ้าเป็นเธอล่ะ”
 เอ : “ถ้าเป็นชั้น ชั้นก็วิน”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 พฤศจิกายน 2543)

คำว่า เธอ จากบทสนทนาข้างต้น ผู้พูดและผู้ฟังสนิทสนมกัน การใช้คำว่าเธอ ใช้ในการสนทนาทั่วไป ใช้เป็นคำกลาง ๆ

ดังนั้น การใช้คำว่า เธอ ในภาษาเกย์ เป็นการใช้คำเรียกผู้ฟังแบบกลาง ๆ แฝงความเป็นกันเอง

(2) หนู

ตัวอย่าง

- อ้วน : “สวย น่ารักยิ่งกว่า”
 อ้อ (1) : “หนู ปะ ไปราอีกรอบนี้ หน้าหนูยังไม่ลบเท่าไร”
 อานนี่ : “ไม่เป็นไร เดี่ยวอยู่ในความมืดก็กลมกลืน”
 ตุ่ม : “ต้องขอบคุณหนูจ๊ะ ที่ทำให้หนูเป็นคนขึ้นไปบนเวทีได้ มาจากศาลไหนก็ไม่รู้ ช่างทำให้หนูได้นะ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า หนู ในสถานการณ์นี้กลุ่มผู้สนทนาสนิทสนมกัน ผู้พูดใช้สรรพนาม เรียกผู้ฟังใช้คำว่าหนูในกรณีผู้ฟังอายุน้อยกว่าผู้พูดเพื่อ แสดงความสนิทสนม แฝงความรู้สึกเอ็นดูผู้ฟัง

(3) หล่อน

ตัวอย่าง

สถานการณ์ 1 ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง

- ตุ้ม : “ป้าตรี อีอาจानी บอกว่า เตียวนนี้ไม่เหมือนสมัยก่อน หล่อนคิดว่าสมัยก่อนไม่ได้เหอคะ สมัยก่อน 18 คน ป้าตรียังถามว่ามีอีกมั๊ย หล่อน กล้าสู้หรือเปล่าอีอาจानी”
- อาจानी : “หนุยอมแพ้วพวกป้า ๆ แหละ”

(แต่กี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

สถานการณ์ 2 ผู้พูดและผู้ฟังอายุใกล้เคียงกัน

- แต่กี้ : “หล่อนโทรมาจากบ้านหล่อนหรือเปล่า”
- จิว : “อะไรนะ”
- แต่กี้ : “หล่อนโทรมาจากบ้านหล่อนหรือเปล่า เมื่อวานนี้ 589 เบอร์มันขึ้นชื่อหล่อน”
- จิว : “อ้อ เมื่อวาน ที่บ้าน”
- แต่กี้ : “ไม่ เบอร์บ้านขึ้นชื่อหล่อนไง ชั้นก็ไม่แน่ใจ เอ๊ะ เบอร์ 9 อะไรนะ ชั้นก็ยังไมล์บ นี่ไง”
- จิว : “589 ลบไปได้แล้วเบอร์นี้”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า หล่อน จากบทสนทนาทั้งสองสถานการณ์ ใช้เรียกผู้ฟังที่อายุใกล้เคียงกับผู้พูด หรืออายุน้อยกว่าผู้พูดก็ได้ ใช้สนทนาในกลุ่มที่สนิทสนมกัน

3.3.1.2.2 คำเรียกญาติ

คำเรียกญาติ หมายถึง การนำคำเรียกลำดับญาติมาใช้เรียกคู่สนทนา ซึ่งไม่ใช่ญาติ โดยผู้พูดคะเนจากอายุเป็นเกณฑ์ การใช้คำเรียกญาติกลุ่มเพศหญิงจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบตัวอย่างการใช้คำดังนี้

(1) เจี

ตัวอย่าง

- โจ้ : “หัวเหอเปรี๊ยวเนอะ ทำผมสีทองสุดฤทธิ์”
- หนึ่ง : “หรือว่าสีมันกลายเป็นเจี”

จิว : “โกรกหรือเปล่า โกรกไซ่มัย”
 แต้ก๊ก : “อ๊วย ตาบอดสีหรือจ๊ะ สีแดง สีแดง ภาคดีมีนัท”

(แต้ก๊ก (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

การใช้คำเรียกญาติคำว่า เจี ใช้เรียกคู่สนทนาที่อายุมากกว่าผู้พูด เป็นคำเรียกขานที่แสดงความสนิทสนมระหว่างคู่สนทนา มีความหมายเชิงยอมรับให้คู่สนทนามีสถานภาพเท่าเทียมกับเพศหญิง

(2) ป้า

ตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ 1

ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วเรียกรุ่นพี่”
 ไวท์ : “เจี”
 ต้อง : “เจีมั่ง แล้วแต่อายุ ถ้า 30 อัพ ก็เรียกเจี 40 อัพ ก็เรียกป้า”

(ไวท์; และต้อง (นามแฝง). สัมภาษณ์. 30 กันยายน 2544)

สถานการณ์ที่ 2

ตุ้ม : “ป้าตรี อ้ออานีบอกว่า เดียวนี้ไม่เหมือนสมัยก่อน หล่อนคิดว่าสมัยก่อนไปได้หรือคะ สมัยก่อน 18 คน ป้าตรี ยังถามว่ามีอีก มัย หล่อนกล้ำสูหรือเปล่าอ้ออานี”
 ออานี : “หนุยอมแพ้วพวกป้า ๆ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

การใช้คำเรียกญาติคำว่า ป้า ใช้เรียกคู่สนทนาที่อายุมากกว่าผู้พูดมาก มักใช้เรียกเกย์ที่มีอายุมาก (บงกชมาศ เอกเอี่ยม. 2532 : 169 ; อ้างจาก เสรี วงษ์มณฑา. ม.ป.ป.) ภาษาเกย์ใช้คำว่า ป้า เรียกคู่สนทนาได้ 2 วิธี คือ ใช้เป็นคำโดด หรือนำหน้าชื่อคู่สนทนาก็ได้ แฝงนัยเชิงล้อเลียนว่าคู่สนทนาแก่แล้ว แม้ว่าบุคคลนั้นจะยังไม่แก่ก็ตาม

3.3.1.2.3 การใช้กลุ่มคำ

พบการใช้กลุ่มคำเป็นคำเรียกขานผู้พูดดังนี้

(1) คุณนาย

ตัวอย่าง

- อ้อ (2) : “ไหนว่าชอบเป็ดไง อีจิว คุณนาย”
 จิว : “ตอนแรกมองไม่เห็น”

(แต่ก๊ก (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

กลุ่มคำว่า คุณนาย เป็นกลุ่มคำใช้เรียกคู่สนทนา โดยแฝงความหมายล้อเลียน จากการวางท่าทาง การแต่งกายที่ดูลักษณะผู้หญิงสูงวัย

(2) อีตอก

ตัวอย่าง

- ผู้สัมภาษณ์ : “อายุเท่าไรแล้วครับ”
 เจ้าแม่ C.O.A.: “ปีนี้ก็ 27 หน่อย ๆ”
 สหาย : “18 เพิ่งทำบัตร”
 เจ้าแม่ C.O.A.: “อีตอก 18”

(เจ้าแม่ COA (นามแฝง). สัมภาษณ์. 2544)

กลุ่มคำว่า อีตอก เป็นกลุ่มคำใช้เรียกคู่สนทนา แฝงความหมายสนิทสนมกัน ทั้งนี้ เดชาวุฒิ ฉันทกะโร กล่าวว่าการใช้คำว่า อีตอก ในภาษาเกย์ เปรียบได้กับคำว่า เฮี้ย หรือไอ้หนี่ ในภาษาพูดของผู้ชายทั่วไปไม่ได้มีความหมายในเชิงหยาบคาย หากลงเสียงหนักที่คำว่า *ตอก จะสามารถแสดงความสนิทสนมคุ้นเคยมากขึ้น (เดชาวุฒิ ฉันทกะโร. สัมภาษณ์. 31 ตุลาคม 2544) (ดูการใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงต่ำกว่าวรรณยุกต์ปกติ (10) อีตอก : หน้า 50)

(3) อีหนี่

ตัวอย่าง

- แต่ก๊ก : “อีเจ้อโทรมาหาชั้น พุดว่าได้ข่าวหนูแบ่เธอมาทำไมเธอไม่มาหาชั้น เธอไปหาหนูขวัญทำไม ชั้นจะบอกเจ้ไม่รู้เรื่องหรือคะ วีรกรรมแต่ละนาง”
 หนี่ : “อีหนี่ เดี่ยวโดน”
 แต่ก๊ก : “โดนหางคะ โดนหางพายู แฮม ชั้นยังไม่ทันนั่งเลย เอาใส่ชั้นแหละเลย”

(แต่ก๊ก (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

กลุ่มคำว่า อิหฺ เป็นกลุ่มคำที่ใช้เรียกคู่สนทนาที่สนิทสนมกับผู้พูดแฝงความหมายหยอกล้อแกมหมั่นไส้คู่สนทนา

(4) อิหฺ

ตัวอย่าง

- อ้วน : “หล่อนไม่ดูแลอิไฟ อิหฺ”
 อาจანი : “ไอยี่พี่ หนูก็ตกใจเหมือนกัน หนูไปหาเธอ หนูก็ชวนพี่ไฟ พี่ไอซ์ ไปซื้อ ไปเที่ยวงานศรีมหาโพธิกับพี่แผนกัน แล้วพอกลับมาเสร็จเธอก็ไม่สบาย แล้วก็ไปเลย ตกใจ พี่แผนโทรมา”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

กลุ่มคำว่า อิหฺ ในบริบทนี้ ลักษณะการใช้คำคล้ายคำว่า อีดอก ในข้อ (2) ใช้เป็นคำสบถที่แฝงความหมายแสดงความสนิทสนมกัน

3.3.1.2.4 การใช้คำนำหน้านาม + ชื่อผู้ฟัง

คำนำหน้านาม หมายถึง คำที่ประกอบอยู่ส่วนหน้าชื่อของผู้ฟังที่ผู้พูดใช้เรียกก่อนเรียกชื่อผู้ฟัง จากการศึกษาจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ใช้คำนำหน้านามในกลุ่มเพศหญิง 1 คำ คือ คำว่า อิ ดังนี้

ตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ 1

- ตุ้ม : “ป้าตรี อิอาจანიบอกว่าเดี๋ยวนี้ไม่เหมือนสมัยก่อน หล่อนคิดว่าสมัยก่อนไม่ได้เหอคะ สมัยก่อน 18 คน ป้าตรียังถามว่ามีอีกมั๊ย หล่อนกล้าสูหรือเปล่า อิอาจანი”
 อาจანი : “หนูยอมแพ้พวกป้า ๆ แหละ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

สถานการณ์ที่ 2

- อ้อ (2) : “ไหนว่าชอบเปิดใจ อิจิว คุณนาย”
 จิว : “ตอนแรกมองไม่เห็น”

 ผู้สัมภาษณ์ : “หนุ่มขยับเข้ามา”
 โจ้ : “อีดอก มันเบียด”

แต่กกี้ : “อู๊ย อีเดือน เขยิบมาเถอะ เค้าไม่ฉิ่งหล่อนหรือก”
 เดือน : “ปากไม่น่าเลย ปากเป็นริชชี่ อีดอก”

.....

(แต่กกี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

สถานการณ์ที่ 3

โย่ง : “เปิดปมพระราชวงศ์เนปาล อีดอก”
 บู้ค : “โหย อีบั้ง เล่นเหี้ย ๆ แล้วไง”
 ผักบั้ง : “อีดอก ของร่อนนะเนี่ย กูว่า ถึงวารถพีแดนนี้ทำไมแอร์ไม่เย็น”

(ผักบั้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

การใช้คำว่า อี นำหน้า ชื่อผู้ฟัง ในภาษาเกย์ เป็นการแสดงความสนิทสนมกับคู่สนทนา ไม่ได้มีความหมายแฝงในเชิงโกรธหรือเกลียด

3.3.1.3 การใช้คำเรียกขานผู้ที่พูดกล่าวถึง

คำเรียกขานผู้ที่พูดกล่าวถึง หมายถึง คำเรียกบุรุษที่ 3 พบการใช้คำหรือกลุ่มคำในกลุ่มเพศหญิงที่ปรากฏในภาษาเกย์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลดังนี้

3.3.1.3.1 คำเรียกสรรพนามบุรุษที่ 3

(1) ซี

แดน : “เออ เคยมีครั้งหนึ่ง นานแล้ว นั่งขับรถตามผู้หญิงคนนึงนั่งมอเตอร์ไซด์อะ แล้วคือว่ากระโปรงซียาวมาก แล้วหันมองซ้ายมองขวาอีกทีนึง ปรากฏว่า ซีหล่อนอยู่กลางถนนนะ”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

คำว่า ซี เป็นคำเรียกบุรุษที่ 3 มาจากคำภาษาอังกฤษว่า She ในภาษาเกย์ใช้ได้ทั้งเรียกผู้หญิงและเรียกเกย์ เป็นคำเรียกขานมีน้ำเสียงเน้นความหมายว่าเป็นผู้หญิงทันสมัย ผู้หญิงรุ่นใหม่

(2) เธอ

แดน : “แล้วเจ้เม้งนะ ที่เป็นกะเทยโชว์อ้วน ๆ อยู่ที่ดีเจนะ พาผู้ชายมาเวิร์ก ปรากฏว่าผู้ชายขโมยของ ขโมยอะไรรู้มัยยะ ขโมยกระเป๋าเครื่องสำอางหมดเลย”

โศ : “ตาย”
 ต่อ : “หีแหกละซิมึง”
 แตน : “กระเป่าเครื่องสำอางเธอทั้งเซ็ดเลย”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

คำว่า เธอ เป็นคำเรียกขาน บุรุษที่ 3 ใช้เรียกแทนเกย์ควีนที่ผู้พูดกล่าวถึงเป็นคำกลาง ๆ ใช้ได้ทั่วไปแฝงความหมายว่าผู้ถูกยอมรับผู้ถูกกล่าวถึงว่าเป็นผู้หญิง

(3) นาง

อ้อ : “เจ้ออเค้าวินกับเบเบ้ เค้าไม่ถูกกับเจ้ออ”
 แต็กกี้ : “อ้อเจ้ออโทรมาหาฉัน พูดว่าได้ข่าวหนูเบ้เธอมา ทำไมเธอไม่มาหาฉัน เธอไปหาหนูขวัญทำไม ชั้นจะบอกเลย เจ้ไม่รู้เรื่องเลยหรือคะ วีรกรรมแต่ละ นาง”

(แต็กกี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า นาง เป็นคำเรียกขานบุรุษที่ 3 ใช้เรียกแทนเกย์ควีนที่ผู้พูดกล่าวถึง เน้นความหมายสื่อความเป็นผู้หญิง ในความรู้สึกของเกย์ควีน

(4) หล่อน

แต็กกี้ : “เค้ามีเดินขบวนเกย์อยู่ที่ยูโกสลาเวีย ตอนนั้นเค้ามีเกย์พาเหรดกันเยอะมากเลยนะ มีหลายที่ ทั้งนิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย ที่ยูโกเค้าเอามั้งยะ หล่อน เดิน ๆ อยู่ ก็มีผู้ชายสูงใหญ่มากเลยนะรุมกระที่บหล่อนและ แบบหน้าและเค้าบอกมีกลุ่มต่อต้านจ้งไป พวกนักฟุตบอล เที้ย ๆ เลว ๆ อย่างนี้ บล็อกหล่อนสุดฤทธิ์คะไล้เตะคะ ออกข่าวไปทั่วโลกเลยนะยะ ซวยไปเลยคะ”

(แต็กกี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า หล่อน เป็นคำเรียกขานบุรุษที่ 3 ใช้เรียกเกย์ที่เป็นคำกลาง ๆ แฝงความหมายว่าผู้ถูกเรียกเป็นเกย์ควีน

3.3.1.3.2 การใช้กลุ่มคำ

(1) เจ้ + ชื่อผู้ถูกกล่าวถึง

ตัวอย่าง

- จิว : “ทำไมไม่รับสะอี่แตก”
 แตกก็ : “มีคนโทรมาทวนชั้น ผู้ชายจะเข้ามาหาที่ห้อง มาขอตั้งค์”
 อ้อ (2) : “หนูว่าเจอเสียงเจ้เจนนี่เข้าไป วันนั้นไม่โทรมาอีกเลย”

(แตกก็ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า เจ้ + ชื่อผู้ถูกกล่าวถึง ใช้เมื่อผู้พูดกล่าวถึงเกย์ที่มีอายุมากกว่าผู้พูด แฝงความหมายเชิงล้อเลียนเล็กน้อย การใช้เจ้ นำหน้าชื่อผู้ถูกกล่าวถึง ปรากฏในเกย์หลายกลุ่ม (ดูภาคผนวก) เช่น เจ้ออ เจ้ขวัญ เป็นต้น

(2) ป่า + ชื่อผู้ถูกกล่าวถึง

ตัวอย่าง

- ตุ้ม : “...หล่อนคิดว่าสมัยก่อนไม่ได้เหรอคะ สมัยก่อน 18 คน ป่าตรียังถามว่ามีอีกมั๊ย หล่อนกล้าสู้หรือเปล่า อ้อจານี่”
 อ้อจານี่ : “หนูยอมแพ้พวกป่า ๆ แหละ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า ป่า + ชื่อผู้ถูกกล่าวถึง มักใช้เมื่อผู้พูดกล่าวถึงเกย์สูงวัย มีนัยประหวัดว่า บุคคลนั้นเป็นเกย์คฉีน แฝงความหมายหยอกล้อถึงล้อเลียน

(3) อี + ชื่อผู้ถูกกล่าวถึง

ตัวอย่าง

- อ้อจานี่ : “...แล้วพอกลับมาเสร็จ เธอก็ไม่สบาย แล้วก็ไปเลย ตกใจพีแผนโทรมา”
 จี : “จั่วเลย”
 อ้วน : “อีไฟไปเร็วมากเลยเนอะ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

คำว่า อี + ชื่อผู้ถูกกล่าวถึง มักใช้เมื่อผู้พูดกล่าวถึงเกย์ที่มีวัยใกล้เคียงหรือวัยอ่อนกว่าผู้พูด แฝงความหมายว่าผู้พูดสนิทสนมกับผู้ถูกกล่าวถึงเป็นอย่างมาก

(4) คุณนาย

ตัวอย่าง

- แต๊กกี้ : “แต่ะชั้นเดียวก็หารเท่ากันอยู่แล้วละ”
 อ้อ : “เหอ กินน้ำแก้วเดียวก็หารเท่ากัน อีอิ”
 โจ้ : “ชั้นรู้ เจ้คุณนาย ค่าใจดี”
 แต๊กกี้ : “เหอ”
 โจ้ : “อ้าว พี่แต๊กเมธาไม่ใช่เหอ”

(แต๊กกี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

คำว่า คุณนาย มักใช้เมื่อผู้พูดกล่าวถึงเกย์ที่มีลักษณะท่าทางและการแต่งกายดี ผู้พูดมักแฝงน้ำเสียงเชิงประชดประชันผู้ถูกกล่าวถึง

3.3.2 การใช้คำลงท้าย

คำลงท้าย หมายถึง คำที่ผู้พูดใช้ลงท้ายเมื่อกล่าวจบประโยค คำลงท้ายที่ปรากฏในภาษาเกย์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีข้อสังเกตคือ มักเป็นคำลงท้ายในกลุ่มเพศหญิง ทั้งคำลงท้ายประเภทคำและกลุ่มคำจากการศึกษาภาษาเกย์ จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบการใช้คำลงท้ายดังนี้

ตัวอย่างคำลงท้ายกลุ่มเพศหญิง คำว่า คะ ค่ะ ฮะ นะคะ

(1) ตัวอย่างที่ 1

- แดน : “หวังว่าวันนี้ะ ดิฉันขอคอนเฟิร์มคะ หลังจากที่โรงแรมเต็มกันมาตลอด นะคะ แล้วสายการบิน บินมาห้าพันกว่าทีกเกิดนะคะ ผู้ชายทั้งต่างประเทศ ในประเทศ นอกประเทศ อยู่ที่สี่ลมตอนี่นะคะ ในคำคืนนี้”
 เอ : “และดิฉันคิดว่าคืนนี้นะฉันจะได้ประมาณห้าถึงแปดไม่ฮะ”
 ต่อ : “และที่สำคัญ พวกเราทุกคนมีตำแหน่งกันหมดแล้วนะคะ”
 โช้ : “คะ ดิฉันเป็นนางงามผิวเนียน”
 เอ : “คะ ดิฉันสวยใสไร้สติหัวไปกะโหลกไขว้คะ”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

จากตัวอย่างที่ 1 ผู้พูดใช้คำว่า นะคะ, คะ, และ ฮะ ท้ายประโยค บอกเล่า ในบริบทนี้แฝงการพูดคุยกุยก์ล้อกันภายในกลุ่ม

จากตัวอย่างที่ 4 ผู้พูดใช้คำว่า นะจ๊ะ, นะยะ และ ยะ ลงท้ายประโยค ในการเล่าเรื่อง ภายในกลุ่มที่สนิทสนมกัน แฝงความรู้สึกสนิทสนมเป็นพิเศษ

จากตัวอย่างตามสถานการณ์ข้างต้น สรุปได้ว่า การใช้คำลงท้ายว่า คะ, ค่ะ, ย่ะ และ นะคะ ผู้พูดที่เป็นเกย์ต้องการให้คู่สนทนายอมรับฐานะทางเพศว่าตนเองเทียบเท่ากับเพศหญิง คำลงท้ายข้างต้นมีจุดประสงค์ในการใช้คำ คือ เพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกสนุกสนาน หยอกล้อ ล้อเลียน ประชดประชันกันภายในกลุ่มที่สนิทสนมกัน มักแฝงน้ำเสียงลงเสียงหนักหรือขึ้นเสียงสูงกว่าเสียงปกติ ส่วนกรณีที่ผู้พูดไม่คุ้นเคยกับคู่สนทนาใช้น้ำเสียงแฝงความสุภาพ ส่วนคำว่า ยะ, นะยะ, และ ยะ ใช้ในกลุ่มที่สนิทสนมกัน ใช้ลงท้ายประโยคบอกเล่าที่ผู้พูดต้องการแสดงอารมณ์พิเศษ เช่น โกรธ ประชดประชัน เป็นต้น

3.3.3 การใช้คำว่า สุดฤทธิ์ เป็นคำขยาย

พบการใช้คำว่า สุดฤทธิ์ ขยายคำปรากฏในเกย์หลายกลุ่ม เช่น

(1) ตัวอย่างที่ 1

อาจანი : “...ถ้าพวกเดียวกัน ก็ใช้แรง ใช้มาก ๆ เวอร์ ๆ เลย ถ้าเป็นเพื่อนชื่อนี้ ผู้หญิงที่สนิทก็เวอร์เหมือนกัน แต่ถ้าเป็นกะเทยเหมือนกัน ก็จะใช้เวอร์กว่าแบบเวอร์สุดฤทธิ์เลย”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

(2) ตัวอย่างที่ 2

เอ : “คืออย่างนี้ ตอนนั้นขึ้นไปพงัน ไปกันทั้งกลุ่ม เพื่อนสาวไปด้วยกันหมด เพื่อสาวก็หึงคั่นจิมสุดฤทธิ์ ก็ลากผู้ชายมาเวิร์กในห้อง”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

(3) ตัวอย่างที่ 3

แต๊กกี้ : “...ซันก็หักหลบไปเฉี่ยวรถแบบรถผู้บริหาร อ้อย! คนขับรถก็มาวินย่ะ อ้อย! เหยื่อแตกพลั๊กเลยคะ กับอ๊ิบี่สองคน อ้อย ทำไงดีล่ะ แต่ว่ากันชนมันมาเฉี่ยวกับรถแบบรถใหญ่เซฟไฟโรอะไรอย่างเนี่ย รถเจ้านายไง ตกใจสุดฤทธิ์ ตั้งแต่บัดนั้นไม่ขับรถอีกเลยคะ”

(แต๊กกี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

(4) ตัวอย่างที่ 4

ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วชงอะไรยังงี้พี่”
 น้อง : “ชงก็ชง ถวายบัวสุดฤทธิ์สิคะ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

(5) ตัวอย่างที่ 5

แก้ว : “แขกบางคนยืนกันนอกสาวสุดฤทธิ์ ยืนจนไข่มพันท้า”
 ผักบุ้ง : “เดี๋ยวเข้ากรง กรุณายืนกันเข้าห้องนะคะ เดี่ยวประเจิดประเจ้อ บางคนไปยืนก็จริงนะคะ”
 แก้ว : “โอโห หีฟูสุดฤทธิ์”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

จากตัวอย่างตามสถานการณ์ข้างต้น พบการใช้คำลงท้ายว่า สุดฤทธิ์ ท้ายประโยค เพื่อขยายคำหรือข้อความที่อยู่ข้างหน้า หมายถึง มากที่สุด แต่มีความหมายแฝงที่มีความหมายเน้นมากกว่าคำว่ามากที่สุด เช่น

<u>เวอร์สุดฤทธิ์</u>	หมายถึง	แสดงออกให้เต็มที่
<u>คั่นจิมสุดฤทธิ์</u>	หมายถึง	มีความต้องการทางเพศเป็นอย่างมาก
<u>ตกใจสุดฤทธิ์</u>	หมายถึง	ตกใจมาก
<u>ถวายบัวสุดฤทธิ์</u>	หมายถึง	บริการทางเพศอย่างถึงใจมาก
<u>ออกสาวสุดฤทธิ์</u>	หมายถึง	แสดงกริยาให้เห็นชัดว่าเป็นเกย์
<u>หีฟูสุดฤทธิ์</u>	หมายถึง	อวัยวะเพศชายแข็งตัวจนเห็นได้ชัด

(ดูหีฟู : หน้า 98)

คำว่า สุดฤทธิ์ เป็นคำลงท้ายที่เป็นสำนวนพิเศษประจำบุคคลที่เกย์ส่วนใหญ่ใช้แสดงอารมณ์ ความรู้สึก แฝงความหมายพิเศษที่มากกว่าปกติ

3.4 การใช้สำนวนในความหมายพิเศษ

การใช้สำนวนในความหมายพิเศษ หมายถึง การใช้สำนวนลักษณะที่ปรากฏในภาษาเกย์ ดังนี้

3.4.1 การใช้สำนวนเปรียบเทียบ

(1)

ตัวอย่าง

ไข่มุก : “...โอ๊ย เริดมาก เด็กเลิศ น่ารัก นึกว่าเวิร์กกัน อีตอก เด็กอ้วนในห้องน้ำ เด็กเข้าห้องน้ำน่านข้ามปี ไม่กล้าเสียงดัง เป็นอะไร นึกว่ารถขยะวิ่งผ่าน โอ้โห...ปากใหญ่มา...”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

ในบริบทนี้ผู้พูดกล่าวเปรียบเทียบกลิ่นปากของกลุ่มสนทนากับกลิ่นของรถขยะว่ารถขยะวิ่งผ่าน หมายถึง ปากเหม็นอย่างมาก เป็นการเปรียบเทียบแบบเกินจริง

สำนวน น่านข้ามปี เป็นสำนวนเปรียบเทียบ หมายถึง เข้าไปซ่อนตัวนานมาก เป็นการเปรียบเทียบเกินจริงแฝงน้ำเสียงประชดประชัน

(2)

ตัวอย่าง

แต้กี้ : “อู๊ย...อึเดือน เขยิบมาเถอะ คำไม่ฉิ่งหล่อนหรือก”
เดือน : “ปากไม่น่าเลย ปากเป็นริชชีนะอีตอก”

(แต้กี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

ในบริบทนี้ผู้พูดกล่าวเปรียบเทียบกลุ่มสนทนาว่าปากเป็นริดสีดวง (ดู ริชชี : หน้า 76) หมายถึง ปากไม่ดี ใช้ต่อว่าต่อขานกลุ่มสนทนา เป็นการใช้สำนวนเปรียบเทียบเลียนแบบคล้ายสำนวน ปากเสีย ปากหมา เป็นต้น

(3)

ตัวอย่าง

โจ้ : “หัวเหอเปรี้ยวเนอะ ทำผมสีทองสุดฤทธิ์”
หนึ่ง : “หรือว่าสีมันกลายเป็นเจ้”
จิว : “โกรกหรือเปล่า โกรกไข่ม้อย”
แต้กี้ : “อู๊ย! ตาบอดสีหรือจะ สีแดง สีแดงภควดีมินต์”

(แต้กี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

ในบริบทนี้ผู้พูดใช้สำนวนเปรียบเทียบสัพพัญญูเป็นสีแดงภควดีมินต์ ภควดี หมายถึง คำเรียกสตรีที่เคารพ เช่น พระมเหสี พระอุมมา พระลักษมี (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 617) มินต์ หมายถึง พืชที่มีกลิ่นหอมจำพวกสะระแหน่ (สอ เสถบุตร. 2538 : 368) สำนวน สีแดงภควดีมินต์ เป็นสำนวนประชดประชันคู่สนทนาเรื่องการทำสัพพัญญูให้เป็นผู้หญิงผู้สูงศักดิ์

(4)

ตัวอย่าง

- แดน : “เอไปเที่ยวบาบิโลนมา คนเยอะมากใช่มั้ย”
 โช : “บาบิโลนคืออะไรคะ”
 แดน : “ที่กระทิงเหยียบกันตาย”
 เอ : “นี่มึง”
 ต่อ : “บาบิโลน ก็คือชานา”

(แต่ก๊ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

ในบริบทนี้ผู้พูดใช้สำนวนเปรียบเทียบสถานที่ คือ บาบิโลน ซึ่งเป็นสถานที่นัดพบของชาวเกย์ เพื่อมีเพศสัมพันธ์ สำนวนเปรียบเทียบว่า กระทิงเหยียบกันตาย หมายถึง มีเกย์จำนวนมากอยู่ที่นี่ (ดู กระทิง : หน้า 78) เป็นการเปรียบเทียบแบบกล่าวเกินจริง

(5)

ตัวอย่าง

- แดน : “ทำไมไกลจัง ขาฉันมันไกลขนาดนี้หรือเปล่าจ๊ะ”
 ผู้สัมภาษณ์ : “ไม่หรอก หล่อนหิวก็เลยมองหาแต่เซเว่นไง”
 เอ : “โธ่ กินเป็นข้างลากขนาดนี้”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

ในบริบทนี้ผู้พูดใช้สำนวนเปรียบเทียบการรับประทานอาหารของคู่สนทนาว่า กินเป็นข้างลาก หมายถึง รับประทานอาหารจุก เป็นสำนวนเปรียบเทียบแบบกล่าวเกินจริง

(6)

ตัวอย่าง

- เอ : “ชั้นโบ๊ะจำจัมโบ้เอออยู่นี้ คิวแบบว่าสูงสุดฤทธิ์เหมือนคนตกใจ”
 ต่อ : “ไม่ คิวเธอสูงเป็นสะพานพระรามเก้า”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

ในปริบทนี้ผู้พูดใช้สำนวนเปรียบเทียบการแต่งหน้าของคู่สนทนาที่เขียนคิ้วสูงมาก เปรียบเทียบสูงเป็นสะพานพระรามเก้า ซึ่งเป็นสะพานแขวนที่ยาวที่สุดในโลก หมายถึง เขียนคิ้วสูง และยาวมากแฝงความหมายว่า การเขียนคิ้วสูงครั้งนี้สามารถสร้างสถิติการเขียนคิ้วว่าเป็นที่สูงสุดในโลก เป็นสำนวนเปรียบเทียบแบบกล่าวเกินจริง

(7)

ตัวอย่าง

ผู้สัมภาษณ์ : “หลับหมดแล้วหรือ ชั้นไม่ได้ยินเสียงอีโซ่เลย”
 โซ่ : “เมารถไป”
 เอ : “นั่งทับจิมพญานาคอยู่”
 ต้อ : “มันเหนียวมันนะสิ”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

ในปริบทนี้ผู้พูดใช้สำนวนเปรียบเทียบว่า นั่งทับจิมพญานาค เป็นการเปรียบเทียบว่านั่งไม่กล้าขยับตัว พญานาคในความหมายนี้ แฝงความหมายว่าเป็นงูใหญ่ มีพิษ ผู้นั่งอยู่บนพญานาคจะกลัวอันตราย การเปรียบเทียบว่า นั่งทับจิมพญานาค เป็นสำนวนประชดประชันว่าเหมือนนั่งอยู่ในเขตอันตรายจนไม่กล้าขยับตัวหรือส่งเสียง เป็นสำนวนเปรียบเทียบแบบกล่าวเกินจริง

(8)

ตัวอย่าง

เอ : “ตอนนี้กระเพาะชั้นจะบิดสุดฤทธิ์ ถ้าชั้นมีมดลูกป่านี่ปักขาดไปแล้ว”

 เอ : “ชั้นไม่ไหวแล้ว ชั้นจะถอดแล้ว อีสเตย์เหนียวแน่นมากเลย”
 ต้อ : “เอ เอวเท่าไร”
 เอ : “เอวชั้นเหรอ สามสิบสอง เนียร์ดแล้วลงมาเหลือสิบหกสุดฤทธิ์”
 แदन : “จริงเหรอ ใส้ไปอยู่ไหน”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

ในปริบทนี้ผู้พูดใช้วิธีกล่าวเปรียบเทียบเครื่องแต่งกายที่รัดรูปร่างช่วงเอวจนก๊วลงมาอย่างมาก เปรียบเทียบว่าหากตนมมดลูกจะถูกเครื่องแต่งกายรัดจนมดลูกขาด และเปรียบเทียบว่าเอวเล็กมากจนเหลือเพียงสิบหกนิ้ว เป็นการกล่าวเปรียบเทียบแบบเกินจริง

(9)

ตัวอย่าง

อ้อ (1) : “ห้องโน้นไม่อยากไปนั่งเลย คำพูดเรื่องผู้ชายกัน คำพูดเรื่องผู้ชายกันชั้น
รับไม่ได้ ไม่เอาเธอ ภาษาเก๋เหมือนกันนะนี่ หยอตตาเธออ้อจอม
เมฆินทร์”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

ในบริบทนี้ผู้พูดใช้การอุปลักษณ์คู่สนทนาเป็นจอมเมฆินทร์ ซึ่งเป็นผีดิบจากนวนิยายเรื่อง
แก้วชนเหล็ก¹ โดยเปรียบเทียบโดยใช้ความหมายแฝงว่าตาน่ากลัว ตาแดง เป็นการเปรียบเทียบ
จากรูปลักษณ์

(10)

ตัวอย่าง

แดน : “นี่ชอบจะตาย จะบอกให้ว่าทำไมถึงชอบ ที่นี่จะกะเกือบทุกคืน เหมือน
เมืองลับแลเลยอะ กลับมาตอนเย็น ๆ ผู้ชายถอดเสื้อ ตัดหญ้า ตะ
ฟุตบอล ไม่มีผู้หญิงเลย มีแต่พลทหารวิ่งไปวิ่งมา ชั้นก็ชอบสิคะ...”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

ในบริบทนี้ผู้พูดกล่าวเปรียบเทียบสถานที่ในกรมทหารว่าเหมือนเมืองลับแล เมืองลับแล
ความหมายเดิม หมายถึง เมืองเร้นลับ มีความหมายแฝง หมายถึง เมืองที่มีแต่ผู้หญิง ผู้พูดใช้วิธี
แปลงความหมาย หมายถึง สถานที่ที่มีแต่ผู้ชาย

(11)

ตัวอย่าง

อ้อ (2) : “เจอเจ๊เจนนี่มั่งรีเปล่า”

เดือน : “วู้ย! ใครจะกล้าประชันเธอ นมข้างละสามกิโลครึ่ง”

¹ แก้วชนเหล็ก เป็นนวนิยายผี เขียนโดยตรี อภิรุณ

(แต่ก็ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

ในบริบทนี้ผู้พูดใช้สำนวนเปรียบเทียบหน้าอกของผู้ที่กล่าวถึงว่า นมข้างละสามกิโลกรัม หมายถึง ทำศัลยกรรมหน้าอกจนมีขนาดใหญ่มาก เป็นการเปรียบเทียบกล่าวเกินจริง

3.4.2 การใช้สำนวนประชดประชัน

(1)

ตัวอย่าง

- ผู้สัมภาษณ์ : “แล้วก็ประเภทไม่สังกัดใคร”
 เอ : “ของดิฉันเป็นเกย์คิงแต่งหญิงไม่แสดงออกฮะ”
 โส : “เหมือนดิฉันเลยฮะ เกย์คิงแต่งหญิงโดนอย่างเดียว”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

ในบริบทนี้ผู้พูดใช้สำนวน เกย์คิงแต่งหญิงไม่แสดงออก และ เกย์คิงแต่งหญิงโดนอย่างเดียว เพื่อแสดงความหมายประชดประชัน เนื่องจากเกย์คิง หมายถึง เกย์ที่เป็นฝ่ายรุกเมื่อเมื่เพศสัมพันธ์มักแสดงกิริยาแบบผู้ชาย บางครั้งบุคคลภายนอกจะไม่ทราบว่าเป็นเกย์ เมื่อใช้สำนวนแต่งหญิงเป็นการประชดประชันแกมล้อเลียน เกย์ที่สับสนบทบาททางเพศ

(2)

ตัวอย่าง

- แดน : “อ้าว ในนั้นมันมีตจะมาสหน้าตาทำไม มันดูเคกันทั้งนั้นแหละ ว่าเคไหน
 อืม เคไหนเหียว”
 ต่อ : “ถ้าดูเฉพาะเค หน้าเหี้ย ก็ไม่ไหวนะ”

(เอ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 4 พฤศจิกายน 2544)

ในบริบทนี้ผู้พูดใช้สำนวน หน้าเหี้ย ในความหมายประชดประชันผู้ที่มีอวัยวะเพศขนาดใหญ่ แต่หน้าตาซีเหี่ยว

(3)

ตัวอย่าง

- ผู้สัมภาษณ์ : “ทำไมสวยกว่าอีดักเยอะเลย”
 อ้อ (2) : “อ้อ ก็แค่ศัลยกรรมน้อยนะ หนูไม่ได้ศัลยกรรม ธรรมชาติ”

(แต่ก๊กี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

ในบริบทนี้ผู้พูดกล่าวประชดประชันผู้ที่กล่าวถึง ว่าทำศัลยกรรมน้อย ส่วนตนเองไม่ได้ทำศัลยกรรม ทั้ง ๆ ที่ทำศัลยกรรมมาทั้งสองคน เป็นการพูดประชดประชันแกมล้อเลียน

(4)

ตัวอย่าง

แต่ก๊กี้ : “ไม่ใช่ วันนี้คอสตอมไม่มา สุกการไม่มา เจ้าต้องตรวจใบเสร็จด้วยนะ
เจ้ามีแบบว่า แหวนวงนี้ไปทำมา ตามราคาทีระบุใบขนหรือเปล่า
ใช้มัย ไม่ถูกต้อง”

(แต่ก๊กี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

ในบริบทนี้ผู้พูดกล่าวประชดผู้ที่ถูกกล่าวถึงว่า ทำแหวนตามราคาทีระบุใบขน เนื่องจากบุคคลที่ถูกกล่าวถึง นำผู้ชายมาร่วมหลับนอนแล้วถูกขโมยแหวน จึงนำมาเป็นหัวข้อสนทนาประชดประชันแกมล้อเลียน

(5)

ตัวอย่าง

แต่ก๊กี้ : “เสียดาย คอสตอมไม่มา”
อ้อ(2) : “บ้าเหอ เจ้าดีกันแล้ว ไปประกันชีวิตพร้อมกัน กรมธรรม์ลงวัน
เดียวกัน วันมรณะ”

(แต่ก๊กี้ (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 6 กรกฎาคม 2544)

ในบริบทนี้ผู้พูดกล่าวประชดประชันผู้ที่กล่าวถึง กรมธรรม์ลงวันเดียวกัน “วันมรณะ” ในความหมายล้อเลียนผู้ที่ไกรธกันว่าการทะเลาะกันจะทำให้ตายพร้อมกัน

(6)

ตัวอย่าง

ไวท์ : “เออ ก็หน้าโอนะ”
ต้อง : “เคเรียด”
ไวท์ : “ถ้าได้กินคนนี้ก็เออ แซบ บางทีวินชะนี้ได้ผู้ชายร่อยรุแล้วเหอ”
ต้อง : “ส่วนมากจะอารมณ์เสียกับน้องนี้มากเลยคะ”
ไวท์ : “บางทีเดินกับผู้ชาย ก็อู๊ย! อีนีร่อยรุละชิ ได้ผู้ชายแล้วไงพี แต่เราไม่ได้ไง”

(ไวท์; และต้อง (นามแฝง). สัมภาษณ์. 30 กันยายน 2544)

ในบริบทนี้ผู้พูดใช้สำนวน อรัยรุ ประชดประชันผู้หญิงที่เดินกับผู้ชาย คำว่า รุ ใช้ในความหมาย หมายถึง อวัยวะเพศหญิง สำนวน อรัยรุ หมายถึง มีความสุขสมทางเพศ

(7)

ตัวอย่าง

ไอ้ : “เพื่อนอย่างนี้แหละคะ บางทีกัดกันก็แบบว่า ประชดประชันกัน ก็แบบว่า ตัวเหม็น อะไรเหม็นอย่างเนี่ยก็จะประชดประชันกัน ทำไมตัวหอมมาก เป็นยอพระกลีนทำนองเนี่ย”

(ดา; และไอ้. สัมภาษณ์. 31 ตุลาคม 2544)

สำนวน ยอพระกลีน เป็นการใช้สำนวนประชดประชัน ใช้วิธีสร้างสำนวนโดยใช้แนวเทียบ คำว่ากลีนกับคำว่า ยอพระกลีน ซึ่งเป็นชื่อนางในวรรณคดี มีกลิ่นกายหอม ภาษาเกย์ใช้ความหมายตรงข้าม หมายถึง มีกลิ่นตัวเหม็นอย่างรุนแรง

(8)

ตัวอย่าง

ผักบุ้ง : “ไอ้โห เทศกาลพญา อีนี่ติดป้ายเลย จวบการกุศล ไอ้โห มิงงาน 7 คีน ได้ จวบเดียว”
 ไข่มุก : “นอกนั้นเหรียญเต็มปากหมดเลย ใครผ่านไปผ่านมาโยนใส่ปาก โยนใส่ปาก อ้าจวบ”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

ในบริบทนี้ผู้พูดใช้สำนวนประชดว่า เหรียญเต็มปาก โดยใช้แนวเทียบจากพิธีกรรมงานศพ การใส่เงินในปากผู้ตาย เรียกเงินปากผี ผู้พูดต้องการประชดประชันคู่สนทนาว่าหน้าตาแก่แล้ว

(9)

ตัวอย่าง

ไข่มุก : “เค้าชอบกินผมสั้น ผมซอยสไลด์อะไรอย่างนี้สั้น ๆ กินอรัย”
 ผักบุ้ง : “เหอ ถึงว่าชิ อีตอก ข้างบ้านหนดเคราครึมเลย อีตอก ใส่ชุดนอน ภูก็ว่า มึง อีตอก หนดเคราครึมเลยใส่ชุดนอนบางเบา เดินอยู่บนตึก...”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

สำนวน หมวดเคราครีมีใส่ชุดนอนบางเบา เป็นการใช้สำนวนประชดประชันจากรูปลักษณะ ใช้แนวเทียบตรงข้ามกัน หมวดเคราครีมี เป็นการเปรียบเทียบเรียกเกย์ที่มีรูปลักษณะแบบผู้ชายแท้ ๆ ใส่ชุดนอนบางเบา หมายถึง ชุดนอนแบบกระโปรงของผู้หญิง เป็นการประชดประชัน หมายถึง การแต่งกายแบบไม่เจียมตัวของเกย์ที่ไม่เหมือนผู้หญิง

(10)

ตัวอย่าง

- โย่ง : “ลูกสาวปอ ประตุน้ำเทรอนเีย”
 ไข่มุก : “อู๊ย ทำไมตาถึงจิ้งเเนีย”
 โย่ง : “ชื่อลูกสาว ปอเต็กตั้งเิง”
 ไข่มุก : “ชื่อผู้หญิง”
 โย่ง : “ชื่อเป็นภาษาจีน ปอเต็กตั้งแปลว่าสวยงาม...ม”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

ในบริบทนี้ผู้พูดกล่าวประชดประชันคู่สนทนา โดยเทียบกับความหมายของคำว่า ปอเต็กตั้ง ซึ่งเป็นชื่อมุขนิธิ แฝงความหมายนัยประหวัดเกี่ยวกับคนตาย และการเก็บศพ โดยวิธีเปลี่ยนความหมายของคำเปรียบเทียบกับหน้าตาคู่สนทนา ว่าสวยงาม แต่แฝงความหมายตรงข้ามเป็นการประชดประชันว่าหน้าตาน่ากลัวเหมือนซากศพ

(11)

ตัวอย่าง

- โย่ง : “อีดอก มึงจะเอาผ้าแพร ซึ่งใบตองดีกว่า ใบตองโลละ 20 ไม่เสียดาย ปู๊ปูปอใบตองเหลืองเปลี่ยน เเนียเปลี่ยนไปให้พี่สาว พี่สาวต้องนอนใบตองแห้ง น่องนอนใบตองเหลือง กลมกลืน เป็นชื่ออยู่บนใบตอง”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

สำนวน พี่สาวนอนใบตองแห้ง น่องนอนใบตองเหลือง เป็นการใช้สำนวนล้อเลียนประชดประชัน โดยใช้การเปรียบเทียบกับขนเผ่าผีตองเหลือง ใช้ความหมายนัยประหวัดคำว่า ผี หมายถึง น่ากลัว ในที่นี้ใช้กล่าวประชดประชันคู่สนทนาว่าหน้าตาซีเหร่เหมือนผีตองเหลือง

(12)

ตัวอย่าง

แก้ว : “อู๋ยตาย!”

โย่ง : “เราก็มองกันรู้ เพราะว่าผีนะมองผีออก นะคะ สภาจะเป็นอะไรเราทำได้”

ไข่มุก : “แหม! รู้”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

สำนวน ผีนะมองผีออก เป็นการใช้สำนวนจากการแปลงความหมายของคำว่า ผี หมายถึง กะเทย (ดู การใช้คำสแลง ผี : หน้า 85) เป็นการพูดประชดประชันว่าเกย์มองเกย์ด้วยกันออก ใช้กล่าวประชดประชันเกย์กลุ่มที่ปกปิดตัวเอง

(13)

ตัวอย่าง

ผักบุ้ง : “ตะแหน่ว เทียงคีนผ่านไป ก่อนยันตี 4 ยังอยู่ในห้องเลย”

โย่ง : “แบกบางท่าน พกดลับแป้ง นะคะ ดูวีดีโอเอ็ดกัน”

(ผักบุ้ง (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. บทสนทนา แสดงสด. 13 มิถุนายน 2544)

สำนวน พกดลับแป้ง เป็นการใช้สำนวนประชดประชันเกย์ควีนที่รักสวยรักงาม แม้การเข้าไปในสถานที่ชุมนุมของชาวเกย์ ยังหวังความสวยงาม

(14)

ตัวอย่าง

ตุ้ม : “หญิงแท้เวลาเวิร์กกันเนี่ยนะคะ หญิงแท้เวิร์กกันก็จะง่อยเปลี้ยเสียขาจะเปรียบได้กับพวกไก่อเวลาเอาไปชน ง่อยเปลี้ยเสียขา เค้าก็จะเอาตะไคร้ไปพันขาให้แข็งแรง เพราะฉะนั้น เวลา นั่งกอดขาเป็นง่อย ก็ควรเอาตะไคร้พันขานะคะ”

(ตุ้ม (นามแฝง); และคนอื่น ๆ. สัมภาษณ์. 23 สิงหาคม 2544)

สำนวน หงอขาเป็นง่อย หรือ สำนวน เป็นง่อย เป็นการใช้สำนวนประชดประชัน เกย์ควีนที่มีเพศสัมพันธ์กับเกย์ควีน ซึ่งเป็นสิ่งผิดปกติของวิถีชาวเกย์ โดยเปรียบเทียบกับความหมายว่า ง่อย หมายถึง อាកพรพิการ (ดู การใช้คำสแลง ง่อย : หน้า 81)

(15) หวานซ่อนเงียม (ดู หวานซ่อนเงียม : หน้า 123-124)

(16) หีไว (ดู หีไว : หน้า 124)

(17) ออกสาว (ดู ออกสาว : หน้า 124)

(18) เก๊กชง (ดู เก๊กชง : หน้า 126)

(19) สีแดงภควดีมินต์ (ดู การใช้สำนวนเปรียบเทียบที่ (3) : หน้า 149-150)

สำนวนที่ (15), (16), (17), (18) และ (19) ได้อธิบายที่มา และความหมายของสำนวนประชดประชันแล้ว

จากข้อมูลการใช้สำนวนข้างต้น พบข้อสังเกตดังนี้

1. วิธีการสร้างสำนวน มี 2 วิธี คือ

1) การสร้างสำนวนจากแนวเทียบสำนวนเดิม ใช้วิธีเปลี่ยนคำ ตัดคำ เลียนแบบสำนวนเดิม เช่น ป่าเดียวกัน (จาก ไม้ป่าเดียวกัน) หวานซ่อนเงียม (จาก หวานซ่อนเปรี้ยว) ออกสาว (ออกแขก) ฯลฯ และการใช้สำนวนเดิมในความหมายใหม่ เช่น ตำแดง (สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง) นังเทียบ (การมีเพศสัมพันธ์โดยฝ่ายรับอยู่ข้างบน) เพื่อนสาว (เพื่อนที่เป็นเกย์เหมือนกัน) เป็นต้น

2) การสร้างสำนวนใหม่โดยไม่ใช้แนวเทียบ มักเป็นสำนวนที่ใช้เพื่อการเลี่ยงการใช้คำไม่สุภาพ เช่น ล้างตู้เย็น (การใช้ลิ้นเลียทวารหนักของคู่นอน) คันจิม (มีความต้องการทางเพศ) กินงู (การใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้คู่นอน) ฯลฯ การสร้างสำนวนประชดประชัน เช่น เก๊กชง เก๊กแมน (ทำกิริยาให้เหมือนผู้ชายเพื่อปกปิดความเป็นเกย์) กะเทยเสียบ (เกย์ควีนที่แสดงบทบาทเป็นฝ่ายรุกเมื่อมีเพศสัมพันธ์) การสร้างสำนวนเฉพาะกลุ่ม เช่น ทำแท้ง (ทำความสะอาดทวารหนัก) แถมทอง (ทวารหนักไม่สะอาด) เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบการสร้างสำนวนคล้องจอง เช่น โป๊ะน้ำจิ้มโบ๊ะ สวยใส่ไร้สติหัวไปกกะโหลกไขว้ สวยเปรี้ยวเฉียวจิม เป็นต้น การใช้สำนวนคล้องจองมักแฝงความหมายเพื่อการล้อเลียน

2. การใช้สำนวนประจำกลุ่ม พบข้อสังเกตการใช้คำหรือกลุ่มคำของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ทั้งการใช้คำเรียกขาน เช่น ดิฉัน หนู ป้า เจ้ อี+ชื่อ และ การใช้คำลงท้าย เช่น คะ ค่ะ ขา นะคะ นะจ๊ะ เป็นต้น นอกจากนี้พบการใช้คำลงท้ายว่า สุดฤทธิ์ ในทุกกลุ่ม

3. การใช้สำนวนในความหมายพิเศษ พบการใช้สำนวนเปรียบเทียบแบบกล่าวเกินจริง เช่น กินเป็นช้างลาก นังทับจิมพญานาค คิวสูงเป็นสะพานพระรามเก้า เป็นต้น และ การใช้สำนวนประชดประชัน มักมีความหมายเกี่ยวกับรูปลักษณะของคู่สนทนา หรือบุคคลอื่น หรือนำเรื่องที่เกิดขึ้นกับคู่สนทนามาผูกเป็นสำนวนประชดประชัน

บทที่ 3

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ภาษาเกย์ครั้งนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์การใช้ภาษาสนทนาของกลุ่มเกย์ที่เปิดเผยตัวเรียกว่า กลุ่มสว่างจิต และกลุ่มที่เผยตัวเฉพาะบางคนเรียกว่า สลัวจิต ซึ่งกลุ่มเกย์ทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีลักษณะพิเศษในการใช้ภาษาทั้งด้านวัจนภาษาและอวัจนภาษา ทั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งวิเคราะห์ภาษาเกย์ที่เป็นเฉพาะวัจนภาษาที่ปรากฏในปริภาษา โดยตั้งความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าเพื่อวิเคราะห์การใช้ภาษาของเกย์ในด้านการใช้เสียง การใช้คำ และการใช้สำนวนที่ปรากฏลักษณะพิเศษอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่ปรากฏในภาษาเกย์ ซึ่งทำให้เห็นความสามารถในทางใช้ภาษาของกลุ่มเกย์

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า ใช้วิธีเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกย์จำนวน 40 คน จากกลุ่มเกย์ทั้งสองประเภทดังกล่าวข้างต้น โดยผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์ และฟังบทสนทนาพร้อมทั้งบันทึกลงในแถบบันทึกเสียง ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2543 ถึง วันที่ 31 ธันวาคม 2544 ด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Sample) โดยไม่คำนึงตัวแปรกลุ่มอาชีพ วัย การศึกษา และปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ตามขั้นตอนดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และฟังบทสนทนาดังกล่าวจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลกลุ่มละประมาณ 3-7 คน รวมทั้งหมด 40 คน แล้วบันทึกเสียงลงในแถบบันทึกเสียง
2. ถ่ายทอดเสียงที่บันทึกได้เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างละเอียดทั้งหมด สำหรับคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษใช้การถ่ายเสียงโดยใช้ศัทอักษร (Phonetic Transcription) ระบบ IPA แบบการถอดเสียงแบบละเอียด (Narrow Transcription)
3. นำข้อมูลมาจัดหมวดหมู่และวิเคราะห์การใช้ภาษาเกย์ที่ปรากฏในประโยคและบริบทในหัวข้อต่อไปนี้

- 3.1 การใช้เสียง
- 3.2 การใช้คำ
- 3.3 การใช้สำนวน

สรุปผลการวิจัย

1. การใช้เสียง

จากการศึกษาการใช้เสียงที่ปรากฏในภาษาเกย์ สามารถสรุปวิธีการใช้เสียงได้ดังนี้

- 1.1 ภาษาเกย์มีการเพิ่มเสียง ตัดเสียง และเปลี่ยนเสียงพยัญชนะ, การเปลี่ยนเสียงสระ และเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ดังนี้

1.1.1 การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะต้น ใช้เพื่อสร้างศัพท์สแลง ทั้งนี้ทำให้ระดับเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนไปด้วย เช่น / p / เป็น / b / ในคำว่า โปะ เป็น โป๊ะ และ / j / เป็น / c / ในคำว่า รถเยอะ เป็นโรเจอร์

1.1.2 การเพิ่มเสียงพยัญชนะท้าย ใช้เพื่อสร้างศัพท์สแลง จากตัวอย่างพบการเพิ่มเสียงพยัญชนะท้ายในคำที่ใช้สระยาว เมื่อเพิ่มเสียงพยัญชนะท้ายทำให้หน่วยเสียงสระยาวเปลี่ยนเป็นสระสั้น และระดับเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนไป เช่น ผัว – พัวด, หมู – หมุย และ ชี – คิว

1.1.3 การตัดเสียงพยัญชนะท้าย ใช้เพื่อสร้างศัพท์สแลง สามารถตัดเสียงพยัญชนะท้ายได้ทั้งพยางค์สระเสียงสั้น และสระเสียงยาว เสียงที่ตัดพยางค์ท้ายแล้ว มักใช้สระเสียงยาว เช่น ปลอม – ป้อ, บ๊วบ – บัว, จริง – จี๊ พบเสียงที่ใช้สระสั้น 1 คำ คือ จริง – จี๊ ทุกพยางค์ที่ตัดพยัญชนะท้ายทำให้ระดับเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยน

1.1.4 การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะท้ายใช้เพื่อสร้างศัพท์สแลง พบ 1 คำ คือ อ้อฟ – อ้อม

1.2 การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระ มี 4 วิธี คือ

1.2.1 การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระสั้นเป็นสระยาว ใช้เพื่อแสดงความหมายแฝงทางอารมณ์ และความรู้สึกของผู้พูด เช่น ต้องการหยอกล้อ ล้อเลียน และประชดประชัน เป็นต้น

1.2.2 การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระยาวเป็นสระเสียงยาวกว่าเดิม ใช้เพื่อแสดงความหมายแฝงทางอารมณ์และความรู้สึกของผู้พูด เช่น การล้อเลียน การประชดประชัน และใช้เพื่อเน้นความหมายพิเศษของคำนั้น เช่น มาก-มา...ก หมายถึง มากกว่าปกติ, ยีน-ยีน...น หมายถึง นานมาก เป็นต้น

1.2.3 การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระยาวเป็นสระสั้น ใช้เพื่อการสร้างศัพท์สแลง เช่น เสียบ - เซียบ

1.2.4 การเปลี่ยนหน่วยเสียงสระ พบวิธีการเปลี่ยนหน่วยเสียงสระเป็นสระที่มีฐานใกล้เคียงกับเสียงเดิม เช่น ที เป็น เท และ หือ เป็น เหอ เพื่อสร้างศัพท์สแลง

1.3 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้น มี 2 วิธี คือ

1.3.1 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ พบทั้งคำพยางค์เดี่ยว และคำหลายพยางค์ โดยเฉพาะคำซ้ำมักปรากฏที่พยางค์แรก พบการเปลี่ยนเสียงจากวรรณยุกต์ตรีมากที่สุด ผู้พูดมักใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงสูงเพื่อแฝงความหมายทางอารมณ์ เช่น การเรียกร้องความสนใจ การล้อเลียน การประชดประชัน การแสดงอาการตื่นเต้น เป็นต้น

1.3.2 การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงต่ำกว่าวรรณยุกต์ปกติ พบทั้งคำพยางค์เดี่ยวและกลุ่มคำ หากเป็นกลุ่มคำปรากฏที่พยางค์สุดท้ายของกลุ่มคำนั้น พบการเปลี่ยนเสียงเน้นเสียงต่ำได้เกือบทุกระดับเสียง ยกเว้นเสียงตรี ผู้พูดมักใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงต่ำกว่าวรรณยุกต์ปกติ เพื่อเน้นความหมายพิเศษของคำนั้น เช่น *เหน้อย หมายถึง เหนื่อยมาก (ดูคำอธิบายวิธี

การเขียน การเน้นเสียงหนักพิเศษ. หน้า 21-22) และใช้เพื่อแฝงความหมายทางอารมณ์ เช่น การล้อเลียน การประชดประชัน หรือแตกตื้นคู่สนทนา เป็นต้น

1.4 การรวมเสียง พบการรวมเสียง 1 คำ คือ เตะ กับ กระทึบ เป็นเสียงต๊ับ ซึ่งเป็นคำสแลงในภาษาปกติที่กลุ่มผู้ใช้ภาษากลุ่มอื่นใช้กัน

2. การใช้คำ

จากการศึกษาการใช้คำที่ปรากฏในภาษาเกย์สามารถสรุปการใช้คำได้ดังนี้

2.1 การใช้คำสแลง พบการใช้คำสแลงทั้ง 2 ประเภท คือ การใช้คำสแลงแท้ และคำสแลงไม่แท้

2.1.1 การใช้คำสแลงแท้ เพื่อหลีกเลี่ยงคำที่ไม่เหมาะสม หรือคำที่ใช้กันอยู่อย่างจำเจ พบการใช้คำสแลงแท้ดังนี้

2.1.1.1 การใช้คำสแลงด้วยวิธีการเลียนเสียง หมายถึง คำที่กำหนดขึ้นใหม่โดยใช้แนวเทียบเสียงธรรมชาติ เช่น บ๊วบ ห่าว หึง เป็นต้น

2.1.1.2 การใช้คำสแลงด้วยวิธีกำหนดคำขึ้นมาใหม่ หมายถึง กลุ่มผู้ใช้ภาษากำหนดคำแทนความหมายที่ต้องการสื่อสาร โดยไม่สามารถระบุที่มาของคำได้ บางคำใช้เฉพาะกลุ่มย่อยเท่านั้น เช่น มั่ง เจ็ง เป็นต้น

2.1.1.3 การใช้คำสแลงด้วยวิธีการใช้แนวเทียบกับคำเดิมด้วยวิธีใช้อักษรย่อทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ เช่น ปอ (ประตูหลัง), ซอ (ซักว่าว), เอ็ม (money) เป็นต้น

2.1.1.4 การเพิ่มเสียงพยัญชนะท้าย เช่น พวด (ผ้า), คิว (ชี) เป็นต้น

2.1.1.5 การตัดเสียงพยัญชนะท้าย เช่น เย (เย็ด), บัว (บ๊วบ) เป็นต้น

2.1.1.6 การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะ เช่น โป๊ะ (โปะ) สระ เช่น เห (หี) และวรรณยุกต์ เช่น โต้ยตรง (โดยตรง) เป็นต้น

2.1.1.7 การตัดคำพบวิธีสร้างศัพท์สแลงด้วยวิธีตัดพยางค์หน้า เช่น ชง (ชุงค์), เต็น (โมเต็น) เป็นต้น การตัดพยางค์หลัง เช่น อเร็ด (เอร็ดอรรอย), ฟิน (ฟินิช), โอ (โอเค) ส่วนการตัดพยางค์หน้าและพยางค์หลัง พบ 1 คำ คือ แต้บ

2.1.1.8 การลากเข้าความ หมายถึง การใช้คำสแลงโดยใช้แนวเทียบกับคำที่มีเสียงใกล้เคียงกับคำเดิม มี 2 วิธี ดังนี้

ก. การลากเข้าความโดยวิธีโยงกับคำใหม่ที่มีความหมาย หมายถึง การใช้แนวเทียบเสียงกับคำที่มีความหมาย เช่น กันท่า กับกันหรี, ตอแหล กับ สตอเบอร์ เป็นต้น

ข. การลากเข้าความโดยวิธีสร้างคำใหม่จากเสียงของคำเดิม วิธีนี้ผู้ใช้ภาษาจะสร้างคำขึ้นใหม่โดยใช้แนวเทียบเสียงใกล้เคียงกับคำเดิม เช่น กะหรี – กาทรี, ริตสีดวง – ริชชี เป็นต้น

2.1.2 การใช้คำสแลงไม่แท้ หมายถึง เพื่อใช้คำที่มีอยู่เดิม ในความหมายใหม่ หรือความหมายและหน้าที่ใหม่ตามเจตนาของผู้ใช้ โดยพิจารณาความหมายจากบริบท มี 2 ชนิด ดังนี้

2.1.2.1 การใช้คำทับ หมายถึง การใช้คำเดิมในความหมายใหม่หรือใช้ในความหมายใหม่และเปลี่ยนหน้าที่ เช่น เจือก (ขี้เหร่), นก (อด, ไม่ได้) เป็นต้น

2.1.2.2 การใช้คำใส หมายถึง การนำคำมาประกอบคำขึ้นใหม่ ในความหมายสแลงใช้เฉพาะที่ปรากฏในภาษาเกย์ เช่น กินู, หัวโปก เป็นต้น

2.2 การใช้คำต่างประเทศ พบการใช้คำต่างประเทศ 2 วิธี คือ

2.2.1 การใช้คำทับศัพท์ในความหมายเดิมพบทั้งวิธีใช้คำเต็มรูปศัพท์ เช่น ซัพพอร์ต, เด็ดไลน์ และการตัดคำ เช่น โอ (โอเค), เทิร์น (รีเทิร์น) เป็นต้น

2.2.2 การใช้คำทับศัพท์ในความหมายสแลง เช่น เปลี่ยนความหมายของคำหรือเปลี่ยนหน้าที่ของคำ เช่น เวิร์ก (การร่วมเพศ), แฮพ (ขโมย) เป็นต้น

2.3 การใช้คำต้องห้าม หมายถึง การใช้ภาษาที่มีความหมายไม่สุภาพ คำที่ไม่เหมาะสม คำหยาบ หรือคำที่ไม่สมควรพูดในที่สาธารณะ มักใช้ในน้ำเสียงที่แสดงความรู้สึกพิเศษ เช่น การประชดประชัน การล้อเลียน การแสดงอารมณ์ที่รุนแรง หรือการแสดงความสนิทสนม เป็นต้น

2.4 การสร้างภาษาพิเศษเฉพาะกลุ่ม หมายถึง การสร้างภาษาขึ้นใช้เฉพาะในสังคมย่อยของแต่ละกลุ่ม ด้วยวิธีพิเศษเฉพาะพบการสร้างภาษาพิเศษเฉพาะกลุ่ม 2 ชนิด คือ

2.4.1 การใช้ภาษารู คือ การนำเสียง รุ หรือ รุ มาสลับตำแหน่งสระพยัญชนะกับพยัญชนะที่ต้องการสร้างภาษาพิเศษ คล้ายวิธีผวนคำ เช่น นี้ = นี + รุ = รีนู เป็นต้น

2.4.2 การลากเข้าความแบบพิเศษ คือ การลากเข้าความโดยใช้แนวเทียบด้วยวิธีตัดเสียงพยัญชนะท้าย เพิ่มเสียงพยัญชนะท้าย การเปลี่ยนเสียงสระ พยัญชนะ หรือวรรณยุกต์ โดยใช้แนวเทียบกับคำปกติใช้ในความหมายสแลง เช่น โรต้า (รถตาย), มาซ่า (หมา) เป็นต้น พบการใช้คำประเภทนี้ในกลุ่มเกย์เพียง 1 กลุ่ม

3. การใช้สำนวน

จากการศึกษาการใช้สำนวนที่ปรากฏในภาษาเกย์ สามารถสรุปวิธีการใช้สำนวนได้ดังนี้

3.1 การเล่นสำนวน หมายถึง การนำสำนวนเดิมมาใช้ในความหมายใหม่ เช่น ต่ำแดง (การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง) และแต่งสำนวนใหม่เลียนแบบสำนวนเดิม เช่น ออกสาว (เลียนแบบสำนวน ออกแขก) เป็นต้น

3.2 การสร้างสำนวนใหม่ หมายถึง การสร้างสำนวนพิเศษที่ปรากฏเฉพาะในภาษาเกย์ เพื่อใช้สื่อสารและเข้าใจกันในสังคมเกย์เท่านั้น พบวิธีการสร้างสำนวน 2 วิธี คือ การสร้างสำนวนใหม่ เช่น แถมทอง, คิวลัม และการสร้างสำนวนคล้องจอง เช่น สวยเปรี้ยวเฉียวจิม, โปะฉ่าจัมโป๊ะ เป็นต้น

3.3 การใช้สำนวนประจำบุคคล หมายถึง การใช้ภาษาลักษณะเด่นที่แสดงความเป็น
 เกย์หรือปรากฏในภาษาเกย์ พบการใช้คำในกลุ่มเพศหญิงทั้งคำเรียกขาน คำสบถ คำลงท้าย
 ข้อสังเกตพิเศษ คือ ทุกกลุ่มมักลงท้ายด้วยคำว่า **สุดฤทธิ์** เป็นคำขยาย หมายถึง มากที่สุด เช่น ดี
 สุดฤทธิ์, เหนือสุดฤทธิ์ เป็นต้น

3.4 การใช้สำนวนในความหมายพิเศษ หมายถึง การใช้สำนวนเฉพาะในภาษาเกย์
 หรือกลุ่มสนทนาที่เป็นเกย์ พบการใช้สำนวนเปรียบเทียบแบบกล่าวเกินจริง มากที่สุด และการใช้
 สำนวนประชดประชันรูปลักษณะของบุคคล หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสนทนาสร้างเป็น
 สำนวนประชดประชัน เพื่อความสนุกสนานในการสนทนาของกลุ่ม

อภิปรายผล

การศึกษาวเคราะห์ภาษาเกย์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า การใช้ภาษาเกย์สอดคล้องกับทฤษฎี
 ภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics) ว่าด้วยวิธภาษาสังคม (Social Variety) ว่า บุคคลในสังคมที่มี
 ความคิดเห็นคล้ายคลึงกัน สัมพันธภาพระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตที่คล้ายคลึงกันจะสร้าง
 ภาษาเฉพาะของสังคมนั้น (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2536 : 18) สังคมเกย์เป็นกลุ่มที่มีวิถีชีวิตที่
 คล้ายคลึงกัน แม้ว่าแต่ละกลุ่มที่ผู้วิจัยได้เข้าไปสัมผัส สันทนาการ และสัมภาษณ์ มีสภาพความเป็นอยู่
 วย ระดับการศึกษา อาชีพ และฐานะต่างกัน แต่วิธีการใช้ภาษามีเอกลักษณ์อันเป็นจุดเด่นเฉพาะที่
 ปรากฏอย่างเด่นชัด ซึ่งตรงกับคำกล่าวในเส้นทางสีม่วง¹ ว่า “ภาษาเกย์” เป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง
 ใช้เพื่อสื่อความหมายกันภายในโลกของเกย์ กลุ่มเกย์กำหนดคำขึ้นเพื่อใช้สื่อสารและเป็นที่ยอมรับ
 ร่วมกันในหมู่เกย์ (เส้นทางสีม่วง. 2546 : ออนไลน์)

เกย์ควีน เกย์กลุ่มสว่างจิต และเกย์กลุ่มสลัวจิต มีความเป็นผู้หญิงภายในจิตใจมากกว่าเกย์
 กลุ่มไม่เปิดเผยตัว เมื่อรวมกลุ่มกันจึงแสดงความเป็นผู้หญิงชัดเจนขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากอยู่
 ในสังคมและกลุ่มที่มีวิถีชีวิตคล้ายคลึงกัน จึงสามารถแสดงออกได้เต็มที่ ทั้งนี้จากการเก็บข้อมูลจาก
 กลุ่มตัวอย่าง พบว่า หากเกย์ไม่คุ้นเคยกับคู่สนทนา มักจะระวังคำพูด ดังนั้นภาษาที่ปรากฏจึงเป็น
 ภาษาสนทนาทั่วไป แต่ถ้าเป็นผู้ที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลคุ้นเคยสนิทสนม การใช้ภาษาจะมีลักษณะโดดเด่น
 และเห็นความแตกต่างจากภาษาปกติทั่วไปอย่างเห็นได้ชัด จึงกล่าวได้ว่าภาษาเกย์ใช้เพื่อการ
 สื่อสารเฉพาะกลุ่มเกย์เท่านั้น อาจมีปรากฏในการสนทนากับกลุ่มอื่นบ้าง เป็นเพราะความเคยชิน
 จากการใช้เสียง คำ หรือสำนวนนั้นบ่อย ๆ

ดังกล่าวข้างต้นว่าเกย์กลุ่มเปิดเผยตัวมีความเป็นผู้หญิงอยู่ในตัว ดังนั้น การแสดงออก
 กริยาท่าทาง แม้กระทั่งน้ำเสียง ระดับเสียง วิธีการออกเสียงจึงมีลักษณะค่อนข้างไปทางผู้หญิง การพูด
 อาจมีการลากเสียงท้ายพยางค์ในบางคำ หรือการทอดเสียงท้ายประโยคเพื่อให้ น้ำเสียงดูนุ่มนวล

¹ สีม่วง เป็นสัญลักษณ์ของชาวเกย์

อ่อนหวาน ส่งผลให้การใช้เสียงของเกย์มีเอกลักษณ์ขึ้นมา แม้ผู้อื่นก็สามารถสังเกตวินิจฉัยนี้ได้ชัดเจน โดยเฉพาะวิธีการเน้นเสียง การใช้วรรณยุกต์เน้น มีลักษณะพิเศษ 2 ประการ คือ

1. การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติ มีลักษณะพิเศษคือเสียงที่เน้นจะมีเสียงสูงกว่าวรรณยุกต์ตรีปกติที่ใช้กันอยู่ทั่วไป และเสียงยาวกว่าเสียงปกติอย่างเห็นได้ชัด มักพบในคำเดิมที่มีเสียงตรี

2. การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงต่ำกว่าเสียงปกติ พบได้จากเกือบทุกระดับเสียง ยกเว้นเสียงตรี มักปรากฏเมื่อผู้พูดต้องการเน้นความหมายของคำนั้นให้มีความหมายเด่นชัดกว่าความหมายเดิม ทั้งยังมีความหมายแฝงด้านอารมณ์ เช่น การแสดงความพอใจ ไม่พอใจ ประชดประชัน เหน็บแนม หรือล้อเลียน เป็นต้น

นอกจากการใช้เสียงเพื่อการเน้นความหมายแฝงทางอารมณ์แล้วยังพบการใช้เสียงเพื่อการสร้างคำในความหมายสแลง ทั้งการใช้เสียงสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ พบวิธีการเปลี่ยนเสียง เพิ่มเสียง ตัดเสียง และเปลี่ยนเสียง ทั้งวิธีการเปลี่ยนเสียงเพื่อสร้างคำใหม่ เปลี่ยนเสียงโดยวิธีลากเข้าความเพื่อสร้างคำสแลง ซึ่งเป็นคำพิเศษ ใช้เฉพาะภาษาเกย์

การสร้างคำและการใช้คำ มักปรากฏเป็นคำสแลงได้หลากหลายวิธี คือ การสร้างคำโดยการใช้แนวเทียบเสียงธรรมชาติ การกำหนดคำขึ้นเพื่อใช้เฉพาะสังคมเกย์ การสร้างคำจากแนวเทียบความหมายคำเดิม ความหมายแฝง การสร้างคำจากรูปลักษณะ การประกอบศัพท์ในความหมายสแลงโดยใช้คำง่าย ๆ แต่สามารถสื่อความหมายชัดเจน สามารถสร้างภาพพจน์จากคำทั่วไปให้เกิดความหมายพิเศษ หรือคิดวิธีการสร้างภาษาพิเศษเฉพาะกลุ่ม เช่น ภาษาารู เป็นต้น ซึ่งเป็นความสามารถพิเศษเฉพาะกลุ่ม มีการใช้ภาษาที่แปลกออกไปอย่างมาก

เนื่องจากเกย์คือผู้มีบุคลิกพิเศษ คือ ผสมผสานระหว่างความเป็นผู้ชายและผู้หญิง ดังนั้นการใช้คำจึงมีคำโคลดโพน ถึงอกถึงใจ ตามแบบของการใช้ภาษาของเพศชาย จึงพบการใช้คำหยาบ คำต้องห้าม และคำตลาด และคำเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นลักษณะการใช้ภาษาปกติในกลุ่มเพศชาย ซึ่งมักคุยกันแบบเปิดอกถึงอกถึงใจ แต่เกย์สามารถพลิกแพลงวิธีการใช้คำให้ไม่รู้สึกน่าเกลียด หรือดูหยาบโลนเกินไป ในขณะที่เดียวกัน ก็พบการใช้คำกลุ่มเพศหญิงจำนวนมากเช่นกัน ทั้งการใช้คำสรรพนาม การใช้คำลงท้าย แม้แต่วิธีการสร้างคำ ก็ใช้คำในกลุ่มเพศหญิงเป็นคำประกอบ เช่น อี นาง หญิง สาว เป็นต้น รวมถึงการใช้คำแสดงทางเพศที่ใช้อวัยวะเพศหญิงแทนอวัยวะของเกย์ จึงถือได้ว่าภาษาเกย์ มีลักษณะเฉพาะในการสรรคำได้เป็นพิเศษ

การใช้สำนวนในภาษาเกย์ มีทั้งการนำสำนวนเดิมมาเปลี่ยนคำ เปลี่ยนทั้งคำและความหมายให้เกิดเป็นสำนวนใหม่ที่ใช้เฉพาะในภาษาเกย์ รวมถึงการสร้างสำนวนใหม่โดยวิธีผูกสำนวนจากสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เป็นการแสดงความสามารถทางภาษา เนื่องจากสำนวนที่ปรากฏในภาษาเกย์มีทั้งการอุปมา อุปลักษณ์ อธิพจน์ สัทพจน์ ปฏิพากย์ รวมทั้งการใช้คำคล้องจองที่มีลักษณะโดดเด่น แทรกอารมณ์ขัน ความสนุกสนานที่ปรากฏในสำนวนเช่นกัน

การศึกษาภาษาเกย์ในครั้งนี้ ศึกษาจากเกย์ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 40 คน ทำให้เห็นลักษณะพิเศษอันเป็นเอกลักษณ์ที่ปรากฏอย่างเด่นชัดของภาษาเกย์ ทั้งนี้ยังมีภาษาเกย์ที่อยู่นอกเหนือจากขอบเขตการวิจัยอีกมากมายซึ่งผู้สนใจสามารถอ่านได้ในอภิธานศัพท์ (ข) หน้า 243-250

จากเหตุผลข้างต้น ทำให้เห็นลักษณะพิเศษอันหลากหลายของภาษาเกย์ ทั้งนี้เกย์ (GAY) หมายถึง สนุกสนาน สดชื่น ร่าเริง แจ่มใส มีชีวิตชีวา และมีพลัง (วัลลภ ปิยะมโนธรรม. 2532 : 63) ดังนั้น แม้บุคคลนอกจะคิดว่าภาษาเกย์หยาบคาย รุนแรง หรือทำให้ภาษาวิบัติ หากแต่วิเคราะห์ตามข้อมูลข้างต้นแล้ว การใช้ภาษาเกย์ คือ การแสดงพลังและตัวตนของเกย์ ความกล้าหาญในการใช้ภาษาทำให้ภาษามีชีวิตชีวาอย่างเห็นได้ชัด เป็นสีสันของการใช้ภาษาอย่างแท้จริง แม้ในวรรณกรรมหรือสื่อมวลชน หากมีการกล่าวถึงเกย์ มักใช้ภาษาที่แสดงเอกลักษณ์ และสามารถสื่อความเป็นเกย์ได้อย่างชัดเจน อาทิ ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์ การตั้งชื่อ การใช้ภาษาโฆษณา มักใช้ภาษาเกย์ปรากฏเสมอ เช่น สตรีเหล็ก พรางชมพู ปล้นนะยะ ว้ายบีมเซียร์กระหึ่มโลก เส้นทางสีม่วง เป็นต้น หรือข้อความเกี่ยวกับเกย์มักใช้ภาษาเกย์เป็นสื่อ เช่น “สรรพคัน สรรพคุณ ใช้เป็นนยาภายนอกเท่านั้น ห้ามเขมือบ กลืน กิน หรือทาถูบรรเทาอาการปวดใด ๆ ทั้งสิ้น นำคู่มือนี้พกติดกายเหมือนเป็นเครื่องรางของแข็ง ป้องกันภัยอันตรายจากชายอกสามศอกครึ่งได้ดี” (ศัพท์ซึ่งสะตั้งยิว. (แผ่นพับ). 2542)” เจาะลึกชีวิตกะเทยนางโชว์ โนตั๊ปปแซบเซี่ยะ” (วันเดย์โชว์. 2546 : ปกนอก) “หนังสือเรทอาร์ รวบรวมสารพัดศัพท์แสงแห่งเพศที่สาม ณ สยามประเทศ เนื่องด้วยถ้อยคำที่บรรจุอยู่ในหนังสือเล่มนี้ ดูเด็ดเผ็ดมัน ส่อและล่อแหลม จึงไม่เหมาะสำหรับเด็กต่ำกว่า 18 และผู้ใหญ่ดัดจริต” (กะเทยอนุกรม. 2546 : ปกนอก)

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาวิเคราะห์เพิ่มเติมในประเด็นต่อไปนี้

1. ควรศึกษาวิเคราะห์การใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มของกลุ่มอื่น เช่น การใช้ภาษาเพื่ออาชีพ อาทิ ภาษาของพนักงานประชาสัมพันธ์ การใช้ภาษาชาวบ้านเทิง การใช้ภาษาของนักจัดรายการวิทยุ หรือภาษาเฉพาะกลุ่ม เช่น ภาษาของวัยรุ่นปัจจุบัน เป็นต้น เนื่องจากภาษาเหล่านี้จะมีลักษณะเด่นเฉพาะ ทั้งการใช้เสียง คำ และการผูกประโยค เพื่อวิเคราะห์ลักษณะเด่นของภาษาแต่ละประเภท และวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของภาษา

2. ควรวิเคราะห์การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะการใช้ภาษาในห้องสนทนา (Chat) เนื่องจากผู้วิจัยมีข้อสังเกตจากการสำรวจข้อมูลภาษาเกย์จากอินเทอร์เน็ต พบการใช้ภาษาในห้องสนทนามีวิธีการเขียน การใช้คำที่แปลกจากภาษาทั่วไปอย่างเห็นได้ชัด

3. ควรวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาเกย์กับภาษาอื่น เช่น ภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาลักษณะร่วมกัน เช่น การใช้เสียง การใช้คำ การใช้สำนวนเฉพาะกลุ่ม เป็นต้น เพื่ออธิบายวัฒนธรรมการใช้ภาษาของเกย์ในแบบสากล

บรรณานุกรม

- กัลยา ดิงศภักดิ์, ม.ร.ว.; และ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2531). *การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยสมัยรัตนโกสินทร์: รายงานผลการวิจัย*. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุลยา สกุนนคร. (2543). *การวิเคราะห์ภาษาข่าวการเมืองในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- กุลลาบ มัลลิกะมาส. (2532). *วรรณคดีไทย*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- คำศัพท์กะเทย. (2546). (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.palm-plaza.com/forum/DCForumID4/3442.html>. วันที่สืบค้น 29 ธันวาคม 2546.
- คำสแลงของเควีร์ไทย. (2544, เมษายน). *K.mag.* 1(5) : 81
- จารุวรรณ กันทะนิตย์. (2531). *ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้คำสแลงกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จิราภรณ์ มูลมิ่ง. (2537). *การสังเคราะห์งานวิจัยทางภาษาศาสตร์เชิงสังคม*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ฉลอง แนวพานิช. (2529, กุมภาพันธ์ – มีนาคม). "รักร่วมเพศเป็นปัญหาทางสังคมจริงหรือ," *แนะแนว*. 20 (103) : 54.
- ชำนาญ รอดเหตุภัย. (2523). *สัมมนาการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครการพิมพ์.
- ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์. (2522). *การมองตนเองของคนพิการในกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพ*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมสงเคราะห์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เดชาวุฒิ ฉันทากะโร. (2545). *หลังม่านนางโชว์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : กายมารุต.
- _____. (2546). *วันเดียโชว์*. กรุงเทพฯ : แชนพอร์นพริ้นติ้ง.
- เต็มที. (2546). *กะเทยยานุกรม*. กรุงเทพฯ : อักษระบันเทิง.
- ชิตติสรณ์ ศรีธาดา. (2542). *การใช้ภาษาในการแสดงตลก : การศึกษาวิเคราะห์*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- นวลวรรณ พลังคะพันธ์พงศ์. (2541). *วิเคราะห์ภาษาไทยนิตยสารบันเทิง*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- แน่น้อย บุญยเนตร. (2539). คำคะนองในหนังสือพิมพ์รายวันระหว่างปีพุทธศักราช 2521-2525. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- บงกชมาศ เอกเอี่ยม. (2532). เกย์ : กระบวนการพัฒนา และธำรงเอกลักษณ์ รักร่วมเพศ. วิทยานิพนธ์ สม.ม.(สังคมวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ประทีป วาทิกทินกร. (2535). ลักษณะและการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทย และ ภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประยูร ทรงศิลป์. (2526). การเปลี่ยนแปลงของภาษา : คำยืมในภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูธนบุรี.
- ประสงค์ ราชณสุข; และคนอื่น ๆ. (2523). การศึกษาปัญหา และวิธีแก้ไขการพูดภาษาไทยของ เด็กชาวเขา. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ผะอบ โปษะกฤษณะ, พันตรี คุณหญิง. (2532). ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย การเขียน-การอ่าน- การพูด-การฟัง และราชาศัพท์. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา.
- พจนานุกรมฉบับเบสิก. (2543, 21 มีนาคม). มติชนสุดสัปดาห์. 20(1022) : 78.
- พรพิลาส เรื่องโชติวิทย์. (2535). การวิเคราะห์ความหมายของคำ. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. อัดสำเนา.
- พรพีไล ศรีอำพันธ์. (2529). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเข้าใจความหมายหัวข้อหนังสือพิมพ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พัชรี สายสิทธิ์. (2538). "คำคะนองในหนังสือพิมพ์รายวัน," ในการใช้ภาษาไทยในสื่อสารมวลชน : ปัญหา และแนวทางการแก้ไข. กรุงเทพฯ : อรุณกาลาดพร้าว.
- _____. (2538). "คำสแลงภาษาไทยในหนังสือพิมพ์รายวัน," การใช้ภาษาไทยในสื่อสารมวลชน : ปัญหา และแนวทางการแก้ไข. กรุงเทพฯ : อรุณกาลาดพร้าว.
- ไมรี ชื่นสำราญ. (2530). เอกสารประกอบการสอนไทย 101 : ทักษะและความรู้ทางภาษา. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ยงยุทธ พุพะเนียด. (2532). ลักษณะของภาษาที่ใช้ในการบรรยายข่าวกีฬาที่ปรากฏใน หนังสือพิมพ์. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2538). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์ จำกัด.
- ลักขณา ดารัตนหงษ์. (2527, มกราคม – มิถุนายน). "การเปลี่ยนแปลงความหมายในภาษาไทย," ภาษา และวัฒนธรรม : 1-22.
- วัลลภ ปิยะมโนธรรม. (2532). เทคนิคการรักษาโรคประสาทด้วยตนเอง. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : สามีคีสาส์.

- วิรัช ลภรัตน์กุล. (2526). *วาทนิเทศและวาทศิลป์*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์. (2543). *ซากดอกไม้*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ดับเบิ้ลนายน์.
- “ศัพท์แสง “สะ-แลง” เกย์.” (2544, กันยายน). *K.mag.* 1(10) : 82.
- ศนิवार วุฒฑกุล. (2541). *ลีลาการเขียนพยางค์ในนิตยสาร*. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สมใจ เสรีวงษ์. (2526). *ภาษาสแลงในกรุงเทพฯ*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- สอ เสถบุตร. (2538). *New Model English – Thai Dictionary*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุโขทัยธรรมมาราช. มหาวิทยาลัย. (2528). “ภาษาเฉพาะกลุ่ม”, *ภาษาเพื่อการสื่อสาร*. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาราช.
- สุชาดา เทวะผลิน. (2531). *คำสแลงในภาษาไทยจากหนังสือพิมพ์รายวัน*. วิทยานิพนธ์ อ.ม.
(ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุนันทา โสรัจจ์. (2541). *ภาษาเฉพาะกิจ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
อัดสำเนา.
- _____. (2542) *ปัญหาการใช้ภาษาไทย และการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- เส้นทางสีม่วง*. (2546). (ออนไลน์). แหล่งที่มา : [http://www.newspaper.rsu.ac.th/newspaper.
online03/1-main/05scoop-gay.html](http://www.newspaper.rsu.ac.th/newspaper.online03/1-main/05scoop-gay.html). วันที่สืบค้น 29 พฤศจิกายน 2546.
- หับ โห้ หิ้น บางกอก. (2543) *สตรีเหล็กจากนาที่แรกถึงนาที่นี้*. กรุงเทพฯ : เยียร์บุค พับบลิช
เซอร์.
- _____. (2543). *ศัพท์ซึ่งสะดึงยี่ว.. (แผ่นพับ)*. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2532). *คำจำกัดความศัพท์ในภาษาศาสตร์สังคม*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- _____. (2536). *ภาษาศาสตร์สังคม*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- อุดมภรณ์ สังขมาน. (2538). *การศึกษาคำที่ใช้ในภาษาโฆษณา : การประกอบคำ และความหมาย*.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สัมภาษณ์ และบทสนทนา

- เกย์(1); เกย์(2); และเกย์(3) เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ยุทธนา นันทิวรรวิภา เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ถนนสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ เมื่อ 24 มีนาคม 2544.
- เจ้าแม่ C.O.A.; สาหร่าย; และเอ็กซ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ยุทธนา นันทิวรรวิภา เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ถนนสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ เมื่อ 24 มีนาคม 2544.
- ดา; และโอ้ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ยุทธนา นันทิวรรวิภา เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ฟรีแมน แดนซ์อาร์เนา สีสลม ซอย 4 ถนนสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ เมื่อ 31 ตุลาคม 2544.
- เดชาวุฒิ ฉันทากะโร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ยุทธนา นันทิวรรวิภา เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ฟรีแมนแดนซ์ อาร์เนา สีสลม ซอย 4 ถนนสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ เมื่อ 31 ตุลาคม 2544.
- ตุ้ม; และคนอื่น ๆ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ยุทธนา นันทิวรรวิภา เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่มหาวิทยาลัยบูรพา ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เมื่อ 23 สิงหาคม 2544.
- แต๊กกี้; และคนอื่น ๆ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ยุทธนา นันทิวรรวิภา เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่เอ็มเคสุกี้ เรสตอรอง สาขาสีลมคอมเพล็กซ์ ถนนสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ เมื่อ 6 กรกฎาคม 2544.
- ผักบุ้ง; และคนอื่น ๆ (บทสนทนา แสดงสด) ที่เดอะบีช ชานา แอนด์ รีสอร์ท แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพฯ เมื่อ 13 กรกฎาคม 2544.
- ไวท์; และต๋อง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ยุทธนา นันทิวรรวิภา เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน สาขาสีลม ถนนพระราม 4 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ เมื่อ 30 กันยายน 2544.
- หยดน้ำ; รัช; และไอซ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ยุทธนา นันทิวรรวิภา เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ลานพระบรมรูป รัชกาลที่ 6 สวนลุมพินีวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ เมื่อ 31 ตุลาคม 2544.
- อ้น; และฟ้า เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ยุทธนา นันทิวรรวิภา เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ร้านเบอร์เกอร์คิงส์ สาขาถนนสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ เมื่อ 31 ตุลาคม 2544.
- เอ; และคนอื่น ๆ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ยุทธนา นันทิวรรวิภา เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่รถยนต์ส่วนตัว ขณะเดินทางเส้นทาง มหาชัย-กรุงเทพฯ เมื่อ 4 พฤศจิกายน 2543.

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(ใช้ตัวพิมพ์ดีด)

ชื่อปริญญาโท..... ภาษาไทย : การศึกษาวิเคราะห์.....

ผู้เขียน (นาย, นาง, นางสาว)..... ยศ..... นันทิวิภา..... รหัสประจำตัว..... 421995171..... ชั้นปีที่..... 5

[] ระดับปริญญาตรีบัณฑิต หลักสูตร..... [] กศ.ด. สาขา.....

[] วท.ด. สาขา.....

[✓] ระดับปริญญาโทบัณฑิต หลักสูตร..... [✓] กศ.ม. วิชาเอก/สาขา..... ภาษาไทย

[] ศศ.ม. วิชาเอก/สาขา.....

[] วท.ม. วิชาเอก/สาขา.....

คณะกรรมการควบคุมการทำปริญญาโท (ศ., รศ., ผศ., ดร., อ.)

ประธาน..... อ. วิรุพหิรัตน์ ไฉนงัน

กรรมการ..... ผศ. สุวดี ภูประดิษฐ์

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม..... อ. พันธุ์ โชติกเสถียร

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม..... ผศ. สมเกียรติ คู่ทวีกุล

กรรมการภายนอก.....

ใบปะหน้าบทความย่อปริญญาโทเพื่อส่งบัณฑิตวิทยาลัย

(ใช้ตัวพิมพ์ขีด)

ภาษาไทย

ชื่อปริญญาโท ภาษาเกย์ : การศึกษาวิเคราะห์

ผู้เขียน (นาย, นางสาว) ยุตนา นันทิวทิภา รหัสประจำตัว 421995171 ชั้นปีที่ 5

[] ระดับปริญญาตรีบัณฑิต หลักสูตร [] กศ.ด. สาขา

[] วท.ด. สาขา

[✓] ระดับปริญญาโทบัณฑิต หลักสูตร [✓] กศ.ม. วิชาเอก/สาขา ภาษาไทย

[] ศศ.ม. วิชาเอก/สาขา

[] วท.ม. วิชาเอก/สาขา

คณะกรรมการควบคุมการทำปริญญาโท (ศ., รศ., ผศ., ดร., อ.)

ประธาน อ. วิรุฬห์รัตน์ ไฉนงัน

กรรมการ ผศ. สุวดี ภูประดิษฐ์

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม อ. พัชนี โชติภักดิ์

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ผศ. สมเกียรติ คู่ทวีกุล

กรรมการภายนอก

ภาษาอังกฤษ

Thesis Title GAY LANGUAGE : AN ANALYTICAL STUDY

Author (M., Mrs., Miss) Yuttana Nuntiwatwipa Roll No. 421995171

[] doctoral level. Ed.d. Program, Major

Ph.D. Program, Major

[✓] master degrees level. [✓] M.Ed. program., Major Thai

[] M.A. program, Major

[] M.Sc. program, Major

Committee : (Prof., Assoc. Prof., Assist. Prof., Mr., Mrs., Miss., Dr.)

Chairman : Miss Wiroonrat Chanaingoon

Advisor : Assist. Prof. Suwadee Phupradit

Advisor : Ms. Phattanee Jotikasthira

Advisor : Assist. Prof. Somkiat Khuthaweekul

Outside Reader :

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(ใช้ตัวพิมพ์ดีด)

ชื่อ นาย, นาง, นางสาว) ยุทธนา นันทวิวิภา รหัสประจำตัว 421995171 ชั้นปีที่ 5

ระดับปริญญาตรีบัณฑิต หลักสูตร กศ.ด. สาขา.....

วท.ด. สาขา.....

ระดับปริญญาโทบัณฑิต หลักสูตร กศ.ม. วิชาเอก/สาขา ภาษาไทย

ศศ.ม. วิชาเอก/สาขา.....

วท.ม. วิชาเอก/สาขา.....

ชื่อปริญญาโท

(ภาษาไทย)..... ภาษาเกย์ : การศึกษาวิเคราะห์

(ภาษาอังกฤษ)..... GAY LANGUAGE : AN ANALYTICAL STUDY

ชื่อประธาน/กรรมการควบคุมปริญญาโท/กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม (ศ., รศ., ผศ., ดร., อ.)

1. อ. วิรุฬห์รัตน์ ไฉนงัน

2. ผศ. สุวดี ภูประดิษฐ์

3. อ. พันธุ์ โชติกเสถียร

4. ผศ. สมเกียรติ คู่ทวีกุล

5.

ที่อยู่ปัจจุบัน (นิตย) 78/229 ซอยอ่อนนุช 17 แยก 16 ถนนสวนหลวง แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง

กรุงเทพมหานคร 10250

โทร. 0-2717-6211

สถานที่ทำงาน (นิตย) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ

ถนนอาคารสงเคราะห์ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร 10120

โทร. 0-2287-4670-2 ต่อ 1033

จบภาคเรียนที่ ฤดูร้อน ปีการศึกษา 2546

อภิธานศัพท์ (ก)

คำและสำนวนที่ปรากฏในงานวิจัย

ศัพท์สแลง

กอ (57)

- น. คำย่อ มาจากคำว่า กะเทย

กระทิง (78)

- น. คำเรียกเกย์ หรือกะเทย แฝงความหมายว่องไว ปราดเปรียว

กระเทียม (78)

- น. คำเรียกกะเทยเทียม

กระรอก (89)

- ก. การทำตัวให้ต้องตาฝาดตรงข้ามเพื่อพิชิตใจและกายของอีกฝ่าย

กระแต (89)

- ก. การแสดงออกอย่างมากมีความหมายคล้ายคำว่า แร่ด (สแลง)

กรูแตก (120)

- (สำ) เกย์นำคูนอนมาแล้วถูกขโมยของ

กะเทยควาย (94)

- น. คำเรียกเกย์ที่รูปร่างสูงใหญ่ ก้ำยำล่ำสัน

กะเทยเสียบ (125)

- (สำ) เกย์ควีนที่เป็นฝ่ายรุกเมื่อมีเพศสัมพันธ์

กั๊ด (79)

1. ก. พูดประชดประชัน เหน็บแนม หยอกล้อ
2. ก. การตำว่า ทะเลาะวิวาท

กัณฑรีย์ (69)

- ก. กีดกัน หวงก้าง

กัว (56)

- ก. การผ่าตัดแปลงเพศแล้วตกแต่งจนอวัยวะเพศเหมือนผู้หญิงมาก

การี่ (75)

- น. คำเพี้ยนเสียงมาจากคำว่า กะหรี

กิน (80)

- ก. การมีเพศสัมพันธ์

กำมปฺ (79)

น. เกียรติพยายามทำตัวให้เหมือนผู้ชายมากที่สุดด้วยการเพาะกายให้มีกล้ามเนื้อ

กิงฺ (125)

(สำ) การใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้เกียรติ

กุงฺนาง (80)

น. เกียรติ หรือกะเทยที่ทำตัวอ่อนแอให้คล้ายคลึงผู้หญิงให้มากที่สุด

เก็กชง (126)

(สำ) แก่ลงผิวกิริยา และแต่งกายให้ผู้อื่นเข้าใจว่าเป็นผู้ชายปกติ

เก็กแมน (126)

(สำ) ความหมายเหมือนเก็กชง

เกียบัน (75)

น. กางเกงเสริมสะโพก

คันจิม (127)

(สำ) เกียรติที่มีความต้องการทางเพศอย่างมาก

คิว (24)

น. เพี้ยนเสียงมาจากคำว่า ชี

คิ้วลัม (127)

(สำ) ลักษณะคิ้วที่ลุ่ไปทางเดียวกันจนแนบผิวน้ำ

คุณนาย (81)

น. คำเรียกเกียรติที่มีความอายุมาก หรือการแต่งกายแบบผู้หญิงสูงวัย มีความหมายนัยล้อเลียน

เค (60)

น. อวัยวะเพศชาย

แคม (89)

ว. ดี หล่อ หน้าตาดี ถูกใจ

ง่อย (81)

น., ก. อาการไม่ปกติ ใช้เป็นคำประชดประชันแกมดูถูกเกียรติที่มีความมีเพศสัมพันธ์กับเกียรติ ซึ่งเป็นสิ่งผิดปกติ

เงือก (90)

ว. ชีเหร่ หน้าตาน่าเกลียด

จันอับ (69)

ว. รวมคำระหว่าง จัญไร กับอัปรีดิ์ โดยใช้พยางค์หน้า

จิว (82)

- ก. เป็นเอดส์

จี (25)

- น. อวัยวะเพศ ใช้เรียกได้ทั้งอวัยวะหญิง และอวัยวะของเกย์ควีน

จิก (82)

1. ก. อาการเกะติดไม่ยอมปล่อย แฝงนัย เกะติดผู้ชาย
2. ก. การหยอกล้อ การประชดประชันแบบรุนแรง แฝงนัยการคุยเล่นในกลุ่ม

จี (25)

- ว. เพี้ยนเสียงจากคำว่า จริง

เจิง (56)

- ว. มีกลิ่นเหม็นอย่างมาก

เจี (138)

- น. คำเรียกเกย์ควีน

ฉิ่ง (90)

- ก. การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเกย์ควีนกับเกย์ควีน

ซง/ ซงค์ (61)

- น. คำเรียกผู้ชาย

ซอ (58)

- ก. อักษรย่อ มาจากคำว่า ซักว่าว หมายถึง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

ซอลิ้วเฮียง (70)

- ก. เต็มพยางค์ทำยจากคำว่า ซอ โดยใช้แนวเทียบชื่อตัวละครจีน หมายถึงการสำเร็จความใคร่ให้ตนเอง

ชะหนี (83)

- น. คำเรียกผู้หญิง

เซ็ด (83)

- ก. ไม่ใส่ใจ

ช็อง (70)

- ก. หุ่่มเทกำลังกาย กำลังใจ กำลังทรัพย์ให้ผู้ชาย

ช็องจู (75)

- ก. เต็มพยางค์ทำยจากคำว่า ซอง

เซ็ง (84)

- ก. ซักชวนกันออกไปจับผู้ชายตามแหล่งต่าง ๆ

เซี่ยบ (35)

- ก. เพี้ยนเสียงจากคำว่า เสียบ หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก

แซ่บ (84)

- ว. ถูกใจ พอใจอย่างมากเมื่อมีเพศสัมพันธ์

เต็กขาย (95)

- น. ผู้ขายขายบริการทางเพศให้เกย์

เต็ง (91)

- ว. เต็มขึ้นมาอย่างเห็นได้ชัด

เต๋น (62)

- ว. ตัดคำมาจากคำว่า Modern หมายถึง ทันสมัย

ต๊อง (53)

- ก. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

ตอแหลตอหลดตดได้หน้า (131)

- (สำ) การพูดโกหกแต่มีพิรุณผู้อื่นสังเกตเห็น

ตะมอย (91)

- ก. การจับผู้ชายเพื่อนำมาเป็นคู่นอน

ตำแดง (120)

- (สำ) การสำเร็จความใคร่ให้ตนเอง

ตีจิ้ง (121)

- (สำ) เกย์ควีนมีเพศสัมพันธ์กับเกย์ควีน

ตีบ (51)

- ก. สร้างคำโดยวิธีรวมเสียงจากคำว่าเตะกับกระที่บ

ตึกตึก (71)

- ก. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

ต๋ม (53)

- ว. ใหญ่มาก

แตกสาว (121)

- (สำ) เกย์ควีนที่แสดงกิริยาออกอย่างเห็นได้ชัด

แต่งสาว (127)

- (สำ) แต่งกาย แต่งหน้าอย่างผู้หญิง

แต่งหญิง (128)

- (สำ) ความหมายเดียวกับแต่งสาว

แต่งที (127)

(สำ) ความหมายเดียวกับแต่งสาว แต่แฝงความหมายว่าเหมือนผู้หญิงมาก

แต่ปี (68)

ก. หีบ หรือเก็บอวัยวะเพศ

โต๋ (28)

น., ก. เพี้ยนเสียงจากคำว่า ตด

ถวยบัว (122)

(สำ) ใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้คู่นอน

แถมทอง (128)

(สำ) อูจจาระติดอยู่ที่อวัยวะเพศขณะมีเพศสัมพันธ์ เนื่องจากทวารหนักไม่สะอาด

ทำแท้ง (128)

(สำ) ทำความสะอาดทวารหนักก่อนร่วมเพศ

นก (92)

ก. อด, ไม่ได้

หึ่งเทียน (122)

(สำ) การมีเพศสัมพันธ์โดยฝ่ายรับอยู่ข้างบน

นางกอ (96)

ก. คำเรียกกะเทย หรือเกย์ควีน

นางโชว์ (96)

ก. คำเรียกเกย์ที่มีอาชีพแสดงคาบาเรต์ แบบลิปซิงค์

หน้าแตกแล้วแยกทาง (132)

(สำ) ไม่ผูกพันกันหลังจากมีเพศสัมพันธ์กัน

นาุ้ง (73)

ว. เพี้ยนเสียงจากคำว่า นากลัว

หนี (61)

1. น. ตัดคำมาจากคำว่า ชะนี หมายถึง ผู้หญิง
2. น. ตัดคำมาจากคำว่า โยนี หมายถึง อวัยวะเพศหญิง

โน้ (26)

น. เพี้ยนเสียงจากคำว่า นม

บ๊วบ (54)

ก. การใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้คู่นอน

บัตหาว (74)

ว. เพี้ยนเสียงจากคำว่า บัดนี้

บัว (70)

- ก. เพี้ยนเสียงจากคำว่า บัวบ หมายถึง การใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้ผู้อื่น

โปิ๊ะ (23)

- ก. แต่งหน้าเข้ม

โปิ๊ะน้ำจิ้มโปิ๊ะ (130)

- (สำ) แต่งหน้าเข้มมาก

ประ (65)

- ก. ตัดคำจากคำว่า ประชัน

ป้วง (62)

- ว. ทำให้อารมณ์เสีย

ปอ (58)

- ก. การร่วมเพศทางทวารหนัก

ป่าเดียวกัน (123)

- (สำ) เป็นเกย์ประเภทเดียวกัน

ป่า (85)

- น. คำเรียกเกย์ควีนอาวุโส

เปรี้ยวเยี่ยวรด (130)

- (สำ) ทนสมัย เก้ไก้อย่างมาก

ผัดไทย (72, 92)

- ก. การผลัดกันเป็นฝ่ายรุกฝ่ายรับ เมื่อมีเพศสัมพันธ์

ผี (85)

- น. คำเรียกเกย์ เชิงประชิดประชัน

พวด (24)

- น. เพี้ยนเสียงจากคำว่า ผัว

เพื่อนสาว (97)

- น. คำเรียกเกย์ควีนเชิงเหน็บแนม

โพส (66, 106)

- ก. การวางท่าอย่างนางแบบ ตัดมาจากคำว่า Posture

ฟิน (65)

- ก. หมายถึง เสร็จ ตัดคำจากคำว่า Finish

ฟู (85)

- ว. การแข็งตัวของอวัยวะเพศ

มีอบ (106)

น. อวัยวะเพศ

มัน (65)

ก. ตัดคำจากคำว่า มันใจ

มาซ่า (72)

ก. เพี้ยนเสียงแล้วลากเข้าความจากคำว่า หมา

มี (28)

ว. เพี้ยนเสียงจากคำว่า เหม็น

เม้ง (56)

ก. โกรธ ไม่พอใจ อาละวาด

เมาร์ (107)

ก. พุดคุย เหน็บแนม นินทา

ไม้ (86)

น. ลักษณะนามนับจำนวนผู้ชาย

ยอพระกลิ้ง (155)

(สำ) มีกลิ้งตัวเหม็นรุนแรงมาก

เย (26)

ก. การมีเพศสัมพันธ์

เยิน (63)

ว. ตัดคำจากคำว่า ยับเยิน

รัน (107)

ก. หนี่, ลากออก

ริชชี (76)

น. เพี้ยนเสียงจากคำว่า ริดสีดวง

เร็ด (71)

ว. ดีเยี่ยม ดีเลิศ

แรง (63)

ว. เข้ม ใหญ่ รุนแรงมาก

โรเจอร์ (73)

เพี้ยนเสียงจากคำว่า รถเยอะ

โรต้า (73)

เพี้ยนเสียงจากคำว่า รถตาย

โรตี (73)

เพี้ยนเสียงจากคำว่า รถติด

ลวกก้วยเตี่ยว (129)

(สำ) สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

ล่า (86)

ก. ตั้งใจออกหาก่อนนอน

ลาก (87)

ก. พยายามทุกวิถีทาง เพื่อนำผู้ชายมาร่วมหลับนอน

ล้างตู้เย็น (129)

(สำ) การใช้ลื่นกับทวารหนัก ของก่อนก่อนการมีเพศสัมพันธ์

ลิปซิงค์ (105)

ก. การขยับปากให้สอดคล้องกับเนื้อและจังหวะเพลง

ลูกกรอก (87)

น. อวัยวะเพศ แผงความหมายล้อเลียนรูปลักษณะ และสีสันหน้าเกลียด

วิน (64)

ก. โกรธอย่างมาก อารมณ์เสีย อาละวาด

วอนท์ (108)

ก. มีความต้องการอย่างมาก

เวอ์ (64)

ว. แสดงออกมากเกินไป

เวิร์ก (108)

ก. การมีเพศสัมพันธ์

สงกรานต์ (92)

ก. ล้าง แผงความหมายว่า ล้างอวัยวะเพศ

สตอเบอร์รี่ (71)

ก. ออดอ้อน ออเซาะ

สวยเปรี้ยวเจียวจิม (131)

(สำ) สวยเซ็กซี่มาก

สวยใสไร้สติหัวโปกกะโหลกไขว้ (131)

(สำ) เกย์ผมสั้น หน้าตาสะสวย ไม่น่าไว้วางใจ เช่น อาจแผงความต้องการทางเพศไว้นใจ

สาว (93)

ว., ก. แสดงออกจนเห็นได้ชัดว่าเป็นเกย์

สาวมั่น (129)

(สำ) เกย์ควีนที่มีความมั่นใจในตัวเองสูง

สุดฤทธิ์ (147)

ว. มากที่สุด, เป็นอย่างมาก

เสียบ (88)

ก. การร่วมเพศทางทวารหนัก

หึง (54)

ก. มีความต้องการทางเพศอย่างมาก

หญิงแท้ (97)

น. คำเรียกเกย์ควีนใช้ในความหมายประชดประชัน

หน้าเหี้ย (130)

(สำ) หน้าตาซีเหี้ยมาก

หวานซ່อนเจียน (123)

(สำ) ภายนอกดูเรียบร้อย แต่ซ่อนความต้องการทางเพศไว้ภายใน

หมีว (36, 72)

น. เพี้ยนเสียงจากคำว่า แมว

หมุย (24)

น. เพี้ยนเสียงจากคำว่า หมู

หัวโปก (98)

น. คำเรียกเกย์ผสมสั้น หรือเกย์ที่แต่งตัวเป็นผู้ชาย

ห่าว (54)

ก. มีความต้องการทางเพศมาก

หีฟู (98)

(สำ) อวัยวะเพศของเกย์ควีนแข็งตัว

หิว (124)

(สำ) ใจเร็ว, ใจง่าย

เห (36)

น. อวัยวะเพศหญิง

เหล็ก (93, 99)

ว. ทนทาน อดทน แข็งแกร่ง

ออกสาว (124)

(สำ) แสดงออกอย่างชัดเจนว่าเป็นเกย์ควีน

อ้อม (29)

- ก. เพี้ยนเสียงจากอ้อฟ หมายถึง นำผู้ชายมารวมหลับนอนแล้วจ่ายค่าตัว

อีดอก (140)

- น. คำเรียกหยอกล้อคู่สนทนา

อึม (55)

- ว. ใหญ่มาก

เอฟ (67)

- ว. ทุกสิ่งทุกอย่าง

เอ็ม (59)

- น. เงิน

เอิร์ต (66)

- ก. ภูมิใจ อร่อย

แอ็บ (35)

- ก. เพี้ยนเสียงจากแอบ ใช้ประชดประชันแก่ย์กลุ่มแอบจิต

แอ้ว (55)

- ก. ส่งเสียงร้องเรียกเพื่อให้ผู้อื่นสนใจ

โอ (59, 66)

- ว. ตัดคำจากคำว่า โอเค หมายถึง ใช้ได้ ถูกต้อง

ฮานามิ (88)

- ก. อวัยวะเพศชายที่มีขนาดเล็กมาก

อีเลียน (77)

- น. อวัยวะเพศหญิง หรือของเกย์ควีน

แฮฟ (108)

- ก. ขโมย

การสร้างสำนวนพิเศษ – ภาษารู (115-117)

การลากเข้าความแบบพิเศษ (117-119)

อภิธานศัพท์ (ข)

ตัวอย่างภาษาเกย์จากแหล่งข้อมูลอื่น นอกเหนือจากขอบเขตการวิจัย

ก.ท.ม.

(สำ) คำย่อของ”กะเทยเก็กแมน” หมายถึง เกย์ที่ปกปิดตนเองไม่ให้สังคมรู้

กรรม-ม่า

น. เพี้ยนเสียงจากคำว่ากรรมกร

กล้าปึก

(สำ) กล้าพูด

ก๊ีบเก็ยเรก้า

(สำ) เก้เก้ไม่ธรรมดา

ก๊ีบเก็ฮัลเลวังก้า

(สำ) สมบูรณ์แบบ ยอดเยี่ยม แจ่มมาก ให้ความรู้สึกที่อลังการ และเก้เก้อย่างมากที่สุด

ก๊ีบปี้

น. อวัยวะเพศของผู้ชาย

กุ๊งแม่ห้า

(สำ) คำเรียกพวกทหารที่อยู่ค่ายริมน้ำ

กูปรี

น. ใช้เปรียบเทียบกะเทยซึ่งมีกิริยาอาการออกนอกหน้า มีความหมายเดียวกับคำว่า แรต แต่รุนแรงกว่า

เก็บสบู่

ก. ทำในการร่วมเพศชนิดหนึ่ง ลักษณะโค้งโค้ง

เกิดตอหนุ่ม

(สำ) คำประชดเกย์ที่ชอบทุ่มเทกำลังกายและกำลังทรัพย์ให้ผู้ชายเพื่อให้รักตน

ของชำร่วยเสียบมดลูก

(สำ) หาผู้ชายมาร่วมเพศ

ข้างหน้าหอยสังข์ข้างหลังหอยแครง

(สำ) เกย์ที่เป็นได้ทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับ

ไข่ต้ม

น. อวัยวะเพศชายที่สีค่อนข้างขาว

ไข่พะโล้

น. อวัยวะเพศชายที่สีคล้ำ

ไข่ม้วน

น. อวัยวะเพศชายที่มีสีเข้มกว่าคล้ำก่อนไปทางดำ

ควักกะปิ

ก. การใช้นิ้วมือแหย่เข้าไปในทวารหนักเพื่อเปิดช่องก่อนร่วมเพศ

ควายตายในกระพุงแก้ม

(สำ) คำดำ หมายถึง ปากเสีย

คั้น

ก. ต้องการมีเพศสัมพันธ์

คูโบต้า

ว. รูปร่างใหญ่โตเกินงาม เกะเทยที่มีร่างกายใหญ่โต

เงาะกะเทย

(สำ) อวัยวะเพศของเกย์ที่ไม่ได้ใช้งานจนหมดสภาพ

จุดพลุ

ก. แสดงอาการเพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้ชาย

น้อยหลุด

ก. เผลอแสดงกริยาต่ำทรามออกมา

ฉ้อราษฎร์

ก. แย่งผู้ชายของเพื่อน

ชบา

น. คำเรียกผู้หญิงแท้แท้ที่ทำงานในบาร์

ชูช้น พระขรรค์ชัย

(สำ) อวัยวะเพศชายแข็งตัวเต็มที่

แหม่ม

ก. สอดรู้สอดเห็น, แส่, เสือก

แหม่มหลวง

ก. สอดรู้สอดเห็นเป็นอย่างมาก, เสือกอย่างมาก

ซิก

ก. การร่วมเพศทางทวารหนัก

ซีม่าโลชั่น

ก. ความต้องการทางเพศในระดับรุนแรงเกินปกติ

แซนวิช

(สำ) การมีเพศสัมพันธ์พร้อมกันสามคน

ดับหม่นหมอง

(สำ) ไม่มีโอกาสได้แฟน ไม่มีโอกาสจะเป็นคนเด่น

ดาวคั่น, ดาวเงี่ยน

(สำ) ผู้มีความต้องการทางเพศในระดับสูงสุดและแสดงออกให้เห็นชัดเจน

ตะเภาแก้วตะเภาทอง

(สำ) การมีเพศสัมพันธ์แบบหมู่

ตอแรด

(สำ) รวมเสียงระหว่างคำว่า ตอแหล กับแรด

ตะไผ่

น. ผู้ที่มีรสนิยมชอบทั้งเพศหญิง และเพศชาย มาจากคำว่า ไผ่แซ่กซวล

ตะนอย

ก. การพูดกระทบกระเทียบแบบแสบ ๆ คั่น ๆ เหมือนมดตะนอยกัด

ต๊ะอู่ม่วง

ว. อวัยวะเพศขนาดใหญ่ ใช้แนวเทียบกับรูปร่างของดารารภาพยนตร์จากฮ่องกง ชื่อต๊ะอู่ม่วง ซึ่งมีรูปร่างอ้วน

ดิงต๋อง

ว. อาการของผู้ที่ชอบทำอะไรแปลก ๆ, คนที่ไม่ปกติ

ตุ้

น. กั้น เพี้ยนเสียงจากคำว่า ตูด

แต้ว

ว. กริยาทำที่คล้ายผู้หญิง, เกย์ควีน

ตุ้ย

ก. การร่วมเพศทางทวารหนัก
 น. ชายที่มีท่าทางเป็นผู้หญิง, เกย์ควีน

ตุ้ดตุ้

น. กะเทยที่น่ารัก น่าเอ็นดู ชายที่ออร์ชรอ่อนแอ

เถื่อน

ว. นากลัว

เถิดเทิง

ก. ปล่อยตัว ปล่อยใจ สนุกสุดขีด

เท่าบ้าน

(สำ) คำที่ใช้เปรียบเทียบอวัยวะเพศชายใหญ่

ห้องเตย

- ก. กะเทยที่มีความน่ารักน่าเอ็นดู

นางซิน

- น. กะเทยที่แต่งตัวเป็นผู้หญิงแต่จำกัดเวลาแค่เที่ยงคืนจากนั้นต้องกลับมาเป็นผู้ชายตามเดิม

(สำ) คำต่ำ หมายถึง นางบาป (sin-บาป)

บักเอ๊ก

- (สำ) อวัยวะเพศขนาดใหญ่

บัวโงะมีเหา

1. น. เหยื่อเทียมที่ใช้ในการตกปลามีลักษณะพิเศษ คือ พลิวไหวไปตามกระแสน้ำได้อย่างเป็นธรรมชาติ จนเป็นที่ตื่นตา ตื่นใจของบรรดาปลาเห็นทั้งหลาย
2. น. กะเทยที่ถนัดในการเอาตัวรอดด้วยการใส่ร้ายให้ฝ่ายตรงข้ามรับกรรมแทน

บัวจวดเจวียน

- น. คำเรียกกะเทยที่ใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้คู่นอนแบบพิสดาร

บัวเฟื่อน

- น. คำเรียกกะเทยที่ใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้คู่นอนแบบไม่ประทับใจ โดยใช้แนวเทียบคำว่า เฟื่อน กับ ถื่อน ที่มีความหมายนัยประหวัดว่า ไม่พัฒนา

บัวเรียบ

- น. คำเรียกกะเทยที่ใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้คู่นอนแบบธรรมดา ไม่ตื่นเต้น ใช้แนวเทียบกับคำว่า เรียบราบ หมายถึง ธรรมดา

บัวสวรรค์

- น. คำเรียกกะเทยที่ใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้คู่นอนอย่างถึงใจ เก่ง เหมือนฝึกหัดมาจากสวรรค์

ประเทือง

- น. คำเรียกกะเทยทั่วไป

ประดิษฐ์

- ก. การกระทำอาการทั่ว ๆ ไปที่ประณีตจนเกินงาม

ปลาตุกฟู

- (สำ) อวัยวะเพศแข็งตัว ใช้แนวเทียบกับคำว่า ฟู หมายถึง พองตัว

ปักจุงฮี

- (สำ) คำกล่าวติเตียนผู้ชอบใช้วาจาใส่ร้ายผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา เพี้ยนเสียงมาจากคำว่า ปากฮี

ปากหมา

(สำ) รวมเสียงระหว่างคำว่า ปากหมากับหวาน เป็นสำนวนประชดประชัน หมายถึง พูดจากอ่อนหวาน ยกยอผู้อื่น แต่ไม่จริงใจ

ปิดตได้

น. ทวารหนัก

ปูไข่

(สำ) เป้าผู้ชายที่แน่น ๆ คาดคะเนว่าน่าจะมีอวัยวะเพศใหญ่

ปูนรก, ปูเหี้ย

(สำ) เป้าผู้ชายที่แพบ ๆ

แพงลอย

(สำ) กะเทยใจง่าย กะเทยเกรดต่ำ

พระเพื่อนพระแพง

(สำ) การมีเพศสัมพันธ์แบบหลายคน

พวกคุณต้อย

(สำ) พวกที่ชอบแอบดูอวัยวะเพศของคนอื่นตามห้องน้ำ

พวกจัดนิทรรศการ

(สำ) พวกชอบอวดอวัยวะเพศตามห้องน้ำ

พูดจาหยาบคายเหมือนทรายกลบขี้

(สำ) คำพูดระคายหูสร้างความรู้สึกที่ไม่ดี

ไพร่ สกุล สกุลบาวาเรียน

(สำ) ป่าเถื่อน ต่ำช้า ไม่มีความเป็นผู้ดี

ฟ้อนเทียน

(สำ) ทำร่วมเพศที่ฝ่ายรับอยู่ข้างบน เหมือนสำนวนนั่งเทียน (ดูหน้า 121)

ฟันดาบ

(สำ) การใช้อวัยวะเพศถูไถกัน

ฟูฟอง

ว. อวัยวะเพศแข็งตัวเหมือนสำนวน ปลาตุกฟู

มาม่า

น. คำเรียกคนที่อวัยวะเพศ

มิสเปรู

น. คำเรียกกะเทยที่ทุ่มเทให้ผู้ชาย ใช้แนวเทียบจากคำว่า Pay

เมขลา

น. คำเรียกเกย์ หรือกะเทยที่โปรยเสน่ห์ให้ผู้ชาย

แมงเม่า

น. คนที่ช่างเจรจา

ไม้ก

ก. การใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้คู่นอน มาจากคำว่า Smoke

โมเดส

ก. มั่นใจ ไม่กลัวใคร

ร.ด.

น. การโกนขนให้เกลี้ยงเกลา

ราศีกันย์

(สำ) กัดกัน หวงก้าง

เร็ดทรูทูอินวัน

(สำ) 1. เลิศหลุมมากกว่าสิ่งใด
2. มีสองเพศในร่างเดียว, แสดงบทบาทได้ทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับ

ล้านเจ็ดสิบเอ็ดแสน

(สำ) มากมาย

ลูกนายก

น. ผู้ชายที่เกย์นำมาค้างคืน ภายหลังยกเค้า หรือขโมยของ

ลูกสาวกำนัน

น. กะเทยที่มีนิสัยแค้นแค้น ก้ากั้นไม่กลัวใคร

เลี้ยงบาส

ก. การใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้คู่นอน

โลว์บิง

ว. ใช้เปรียบเทียบสิ่งที่ดูต่ำต้อย

แหวะหาหมอผ่าหมาออกจากปาก

(สำ) คำต่ำ หมายถึง ปากหมา

ส่งข้าวห่อ

(สำ) เดินทางไกลไปหาคู่นอน เพื่อมีเพศสัมพันธ์

สลัดแฮร์ ไม้แคร์เอฟเวอร์ริง

(สำ) การแสดงอาการมั่นใจ สลัดผมแบบไม่มีหระ ไม่สนใจว่าใครจะว่า

สวยด้วยแพทย์

(สำ) สวยจากการทำศัลยกรรม การใช้ฮอร์โมน

สวิงเต็ง

ก. กิริยาวิตว้าย กรีดกรีดเกินปกติ

สอยมะม่วง

- ก. การใช้ปากกับอวัยวะของคู่นอน

สะดอ

- ว. พูดไม่จริง ใช้แนวเทียบ จากคำว่า ตอแหล

สาวพรหมจรรย์

- (สำ) เกย์ที่รักนวลสงวนตัว, ยังไม่เคยมีแฟน หรือมีแฟนเพียงคนเดียว

หว่างหน้าพะวงหลัง

- (สำ) สำนวนประชดผู้ชายที่ชอบมีเพศสัมพันธ์ทั้งกับผู้หญิงและเกย์

หน้าเงือก เหงือกพะยูน

- (สำ) หน้าตาน่าเกลียดมาก

หน้าซิดเป็นซิมซ่าส์

- (สำ) ใบหน้าอิดโรย โทรม

หน้าดี บอดี้เร้า เป้าอ้อม

- (สำ) สำนวนเรียกผู้ชายที่สมบูรณ์แบบทั้งรูปร่าง หน้าตา และอวัยวะเพศ

หน้าเห่า เป้าผี บอดี้เหี้ย

- (สำ) สำนวนเรียกผู้ชายที่อัปมงคลทั้งรูปร่าง หน้าตา และอวัยวะเพศ

หน้าเห่า เป้าเร็ด

- (สำ) สำนวนเรียกผู้ชายที่หน้าตาซีเหร่ แต่อวัยวะเพศใหญ่

หน้าผี บอดี้เร็ด

- (สำ) สำนวนเรียกผู้ชายที่หน้าตาซีเหร่ แต่รูปร่างสมส่วน

หน้ารีนเหมือนพินฉ่าแว็ก

- (สำ) เกย์ที่ชอบทำหน้ารีน เบิกบาน ยิ้มตาเป็นประกายจนน่าหมั่นไส้

หน้าเหมือนฮีโตซ์วางเหี้ย

- (สำ) หน้าตาอัปลักษณะ

หิวก็

- (สำ) ใช้เรียกกะเทยที่ไม่ได้หลับนอนกับผู้ชายเป็นเวลานาน (คำผวน)

หนีบโจ๊ะ

- (สำ) การรักนวลสงวนตัว

แห้ว

- ว. อต, ไม่ได้ มักใช้ในความหมายนัยประชดว่า พลาดหวังจากผู้ชาย

อภิเชษฐ์

- ว. นิยมชมชอบ เพี้ยนเสียงจากคำว่า Appreciate

อรสา

- ก. การใช้ปากสำเร็จความใคร่ให้คู่นอน เพี้ยนเสียงจากคำว่า Oral

อลังการงานช่าง

(สำ) การแต่งตัวอย่างเลิศหรู, หรุหร่า

อวย

ก. พุดเยินยอ

ออกรอบ

ก. การออกหาผู้ชาย

อีถึกตีกรรก

(สำ) คำตำ เวลาโกรธจัด

อีเปื้อ

น. ใจไม่อยู่กับเนื้อกับตัว, ใจลอย

อีบ

- ก. 1. ปรับแต่งตนเองด้วยวิธีการต่าง ๆ
2. มีเพศสัมพันธ์

อเว

ว. ไม่ดี มาจากคำว่า อเวจี

แอ็บหนี

ก. แกล้งทำที่让别人เข้าใจว่าเป็นผู้หญิง

แอ็บเปิ้ล

ก. แกล้งทำตัวให้เหมือนผู้ชาย

โอเคเก้เดิน

(สำ) เก้ไก้

ฮอลส์

ก. แบ่งสามีกันใช้, มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายคนเดียวกัน

ที่มาของคำและสำนวน

คำศัพท์กะเทย. (2546?). (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.palm-plaza.com/forum/DcforumD4/3442.html> วันที่สืบค้น 29 ธันวาคม 2546.

คำสแลงเควีย์รี่ไทย. (2544, เมษายน). *K.mag.* 1(5) : 81.

เต็มที. (2546). *กะเทยอนุกรม*. กรุงเทพฯ : อักษรบ้านเทิง.

บงกชมาศ เอกเอี่ยม. (2532). *เกย์ : กระบวนการพัฒนาและอ้างเอกลักษณ์รักร่วมเพศ*. วิทยานิพนธ์ สม.ม. (สังคมวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

พจนานุกรมGAYฉบับเบสิก. (2543, 21 มีนาคม). *มติชนสุดสัปดาห์*. 20(1022) : 78.

ศัพท์แสง “สะ-แลง” เกย์. (2544, กันยายน). *K.mag.* 1(10) : 82.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	นายยุทธนา นันทิวรรวิภา
วันเดือนปีเกิด	3 มิถุนายน 2509
สถานที่เกิด	อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	78/229 ซอยอ่อนนุช 17 แยก 16 ถนนสวนหลวง แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ 878 ถนนอาคารสงเคราะห์ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร 10120
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนบ้านบึง “อุตสาหกรรมนุเคราะห์” จังหวัด ชลบุรี
พ.ศ. 2526	มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนปราจีนกัลยาณี จังหวัดปราจีนบุรี
พ.ศ. 2530	กศ.บ. (ภาษาไทย) จาก มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2547	กศ.ม. (ภาษาไทย) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ